Ex Bibliotheca
majori Coll. Rom.
Societ. Jesu

Psalmista secundum consuetudinē sancte romane ecclesie.

M. D. XLVII.

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Annus habet.xij.menses:hebdomadas.lij.⁊ diem vnum ⁊ habet dies.ccc.lxv.⁊ horas.vj.

Aureus nūerus		KL		Januari⁹ hꝫ dies.xxxj. Luna.xxx Nox hꝫ horas xv.dies vero.ix.
iij	A	Janua.		Circūci.dñi du.mi. Basilij e.⁊ ꝯ.
	b	iiij	no	2 Octa.scti stephani ꝓtho. semidu.
xj	c	iij	no	3 Octa.scti ioānis euāgeliste semid.
	d	pridie	no	4 Octa.sctōꝝ innocentum. semidu.
xix	e	Nonis.		5 Thelesphori presbꝫ.
viij	f	viij	id	6 Epiphania domini duplex ma.
	g	vij	id	7 Juliani martyris.
xvj	A	vj	id	8 Seuerini episcopi.
v	b	v	id	9 Marciane virginis.
	c	iiij	id	10 Pauli primi eremite.
xiij	d	iij	id	11 Iginij pape ⁊ martyris.
ij	e	pridie	id	12 Satyri martyris.
	f	Idibus		13 Oct.epipha.semi. Hylarij ep.⁊ ꝯ.
x	g	xix	cal	14 Februarij. Felicis i pin. p̄s.⁊ m̄.
	A	xviij	cal	15 Festū no.iesus Sol i aq̄rio p̄p ⁊ m̄.
xviij	b	xvij	cal	16 Beraldi pe.⁊c. d.ma. Marcelli
vij	c	xvj	cal	17 Antonij abb.sol.gn̄a. An̄ diē p̄sce
	d	xv	cal	18 Prisce v̄.⁊ m̄. (nūq̄ deponit alle.
xv	e	xiiij	cal	19 Marij mar.⁊ audifax ⁊ aba. m̄.
iiij	f	xiij	cal	20 Fabiani p̄p ⁊ sebastiani m̄.n trās.
	g	xij	cal	21 Agnetis virginis ⁊ mar. semi.
xij	A	xj	cal	22 Vincentij ⁊ anastasij mar. nō trās.
j	b	x	cal	23 Emerentiane virginis ⁊ marty.
	c	ix	cal	24 Feliciani episcopi.
ix	d	viij	cal	25 Conuersio scti pauli.du.mi.
	e	vij	cal	26 Policarpi episcopi.
xvij	f	vj	cal	27 Ioānis chrysostomi ep̄i ⁊ confes.
vj	g	v	cal	28 Agnetis scdo. nō trās Clauis.xl.
	A	iiij	cal	29 Papie ⁊ mauri martyrum.
xiiij	b	iij	cal	30 Geminiani cp̄i ⁊ ꝯf. (euā.du.mi.
ij	c	pridie	cal	31 Cyri ⁊ ioan.m̄. Trāslatio.s.marci

68.9.A.43

Aureus numer⁹ **KL** Februarius hꝫ dies. 28. Luna. 29.
Et qñ est bissextus habet dies. 29.
Luna. 30. Nox hꝫ ho. 14. di vo. 10.

	d	Februa.	1	Ignatii epi. Et brigide virgis.
xj	e	iij no	2	Purificatio bte marie vir du. ma.
xix	f	ij no	3	Blasij epi ⁊ martyris. nō transl.
viij	g	pdie no	4	Gilberti confessoris
	A	Nonis.	5	Agathe virginis semidu.
xvj	b	viij id	6	Dorothee virginis ⁊ martyris.
v	c	vij id	7	Moysetis epi
	d	vj id	8	Dionisij emiliani ⁊ sebastiani. mn.
xiij	e	v id	9	Apollonie virg. ⁊ mn. nō transfert.
ij	f	iiij id	10	Scholastice vir. Et guilelmi pf. or
	g	iij id	11	Euphrosine vir. (dinis eremitaꝝ.
x	A	pdie id	12	Eulalie virginis ⁊ martyris.
	b	Idibus.	13	Fusce virginis ⁊ martyris.
xviij	c	xvj cal	14	Martij. Valētini p̄sbyteri ⁊ mar.
vij	d	xv cal	15	Trās. s. antonij. Et faustini ⁊ iouite
	e	xiiij cal	16	Juliane virginis ⁊ martyris
xv	f	xiij cal	17	Policronij epi ⁊ mn. Sol in pisce.
iiij	g	xij cal	18	Symeonis epi ⁊ martyris.
	A	xj cal	19	Gabini presbyteri ⁊ mar.
xij	b	x cal	20	Plurimoꝝ mar. (ginti. mar.
j	c	ix cal	21	Verali. secūdi. seruuli. ⁊ alioꝝ vi/
	d	viij cal	22	Cathedra sci petri. duplex minus.
ix	e	vij cal	23	Seuerini monachi mar. Vigilia.
	f	vj cal	24	Mathei apostoli. duplex minus.
xvij	g	v cal	25	Constantie virginis
vj	A	iiij cal	26	Alexandri epi ⁊ confessoris
	b	iij cal	27	Leādri epi ⁊ pf. (nia ad papiā.
xiij	c	pdie cal	28	Trāslatio scda sci augu. epi & sardi

Aureus numer⁹ **PK** Martius hꝫ dies. 31. Luna. 30.
Nox habet horas. 12. dies ver. 12.

iij	d	Martij.	1	Herculani epi ⁊ mar. & perusie.
	e	vj no	2	Jouini ⁊ basilei mar.

xj	f	v	no	3	Marini ⁊ asterij. mar.
	g	iiij	no	4	Lucij pape ⁊ mar.
xij	A	iij	no	5	Foce martyris
viij	b	pdie	no	6	Victoris ⁊ victorini marty.
	c	Nonis.		7	Perpetue ⁊ feli. Et thome ⁊ agno.
xvj	d	viij	id	8	Apollonij mar. non transfertur.
v	e	vij	id	9	Sanctorum quadraginta martyꝝ.
	f	vj	id	10	Ugi archiepiscopi
xiij	g	v	id	11	Gorgonij ⁊ firmi. m. Clauis paschę
ij	A	iiij	id	12	Gregorij pape. ouplex minus.
	b	iij	id	13	Macedonij martyris
x	c	pdie	id	14	Quadraginta nouem mar.
	d	Idibus		15	Longini martyris
xv	e	xvij	cal	16	Aprilis Cyriaci largi smarag di m.
vij	f	xvj	cal	17	Patricij episcopi ⁊ confessoris.
	g	xv	cal	18	Anselmi epi ⁊ confes. Sol in ariete,
xv	A	xiiij	cal	19	Joseph confessoris non trans.
iij	b	xiij	cal	20	Paul cyrilli ⁊ eugenij. mar.
	c	xij	cal	21	Benedicti abbatis ou. minus.
xij	d	xj	cal	22	Post festū sci bñdicti vbicūq; quar
j	e	x	cal	23	tadecima luna venerit ibi in dñica
	f	ix	cal	24	prima resurrectio dñi celebratur.
ix	g	viij	cal	25	Annunciatio marie. ou. maius.
	A	vij	cal	26	Montani martyris
xvij	b	vj	cal	27	Joannis eremite
vij	c	v	cal	28	Prisci malchi, ⁊ alexādri mar.
	d	iiij	cal	29	Pastoris ⁊ victorini mar.
xiij	e	iij	cal	30	Secundoli martyris.
ij	f	pdie	cal	31	Balbine virginis.

Aureus numer? **K.E.**

Aprilis habet dies. 30. Luna. 29.
Nox habet horas. 10. dies vero. 14.

	g	Aprilis		1	Theodore martyris.
xj	A	iij	no	2	Marie egyp. q̄ peccatrix appellat.
	b	ij	no	3	Pācratij m. (fes. Mediolanēsis.
xij	c	pdie	no	4	Depositio sci ambrosij epi ⁊ con-

iij	d	Nonis.		5	Vincentij ordinis predica. nō trās.
xvj	e	viij	id	6	Celestini pape.
v	f	vij	id	7	Egesippi viri sanctissimi
	g	vj	id	8	Dionysij episcopi ⁊ confes.
xiij	A	v.	id	9	Translatio sancte monice.
ij	b	iiij	id	10	Apollonij p̄s. ⁊ m̄. cū qnq; marty.
	c	iij	id	11	Eustorgij presbyteri ⁊ confes.
x	d	p̄die	id	12	Zeni episcopi veronensis
	e	Idibus		13	Erminigildi regis
xviij	f	xviij	cal	14	Maij Tyburtij ⁊ vale. ⁊ maxi. mar.
vij	g	xvij	cal	15	Quirici episcopi ⁊ mar.
	A	xvj	cal	16	Isidori martyris
xv	b	xv	cal	17	Aniceti pape ⁊ mar. Sol in tauro.
iiij	c	xiiij	cal	18	Prefecti presbyteri ⁊ marty.
	d	xiij	cal	19	Crescentij confessoris
xij	e	xij	cal	20	Leonis pape.
j	f	xj	cal	21	Symeonis episcopi ⁊ mar.
	g	x	cal	22	Sotheris ⁊ gaij pape ⁊ martyrum.
ix	A	ix	cal	23	Georgij martyris. non transferr.
	b	viij	cal	24	Extre. pasche docet tua passio marce
xvij	c	vij	cal	25	Marci euāg. du. mi. Letanie maio.
vj	d	vj	cal	26	Cleti pape. Et marcellini pape.
	e	v	cal	27	Athimij episcopi ⁊ mar.
xiiij	f	iiij	cal	28	Vitalis martyris
iij	g	iij	cal	29	Petri m̄. de ordīe p̄dicatoꝝ. nō trās.
	A	p̄die	cal	30	Maxentie vidue.

Aureus numer⁹ KL

Maius habet dies. 31. Lunā. 30.
Nox habet horās. 8. dies vero. 16.

xj	b	Maij		1	Philippi ⁊ iacobi apostoloꝝ. d. mi.
	c	vj	no	2	Antonini florentini archiep̄i ⁊ ꝯfes.
xix	d	v	no	3	Inuētio scē crucis d. mi. Et alexādri
viij	e	iiij	no	4	Scē monice. (euētij theodoli. ⁊c.
	f	iij	no	5	Conuersio sancti augustini ep̄i
xvj	g	p̄die	no	6	Joannis ante portam latinā. d. mi.
v	A	Nonis.		7	Domi ille virginis ⁊ martyris.

✠ iij

	b	viij	id	8	Apparitio scti michaelis. semidu.
xiij	c	vij	id	9	Gregorij theologi confessoris.
ij	d	vj	id	10	Gordiani ⁊ epimachi
	e	v	id	11	Mamerti episcopi ⁊ confessoris.
x	f	iiij	id	12	Nerei achilei atq; pancratij
	g	iij	id	13	Seruatij epi ⁊ confessoris
xviij	A	pdie	id	14	Bonifacij martyris
vij	b	Idibus		15	Isidori martyris. (marty.
	c	xvij	cal	16	Iunij Sisinnij alexādri ⁊ martyrij
xv	d	xvj	cal	17	Trāsla.s.bnardini de or.mi. d.mi.
iiij	e	xv	cal	18	Felicis epi ⁊ mar. Sol i geminis.
	f	xiiij	cal	19	Potētiane virgi. Petri celestini.
xij	g	xiij	cal	20	Bernardini confesso. dup.maius.
j	A	xij	cal	21	Helene mris ꝯstātini īperatoris.
	b	xj	cal	22	Julie martyris ⁊ virginis.
ix	c	x	cal	23	Desiderij epi ⁊ martyris.
	d	ix	cal	24	Seruuli martyris
xvij	e	viij	cal	25	Trāsla.s.frācisci. du.ma Et vrbani
vj	f	vij	cal	26	Eleutherij pp ⁊ marty. (pape.
	g	vj	cal	27	Octa.s.bernardini. semidu Et ioā
xiiij	A	v	cal	28	Germani epi ⁊ confes. (nis pape.
iij	b	iiij	cal	29	Sisinij ⁊ alexandri martyrum.
	c	iij	cal	30	Felicis pape ⁊ martyris
xj	d	pdie	cal	31	Petronille virginis

Aureus numerꝰ KL Junius habet dies 30. Luna.26. Nox habet horas 8. Dies vero.16.

	e	Junij		1	Secundi martyris
xix	f	iiij	no	2	Marcellini petri atq; erasmi mar.
viij	g	iij	no	3	Pergentini ⁊ valentini martyrū.
xvj	A	pdie	no	4	Qurini epi ⁊ martyris
v	b	Nonis.		5	Canonizato nicolai de tollētino.
	c	viij	id	6	Philippi diaconi vnius ex septez.
xiij	d	vij	id	7	Pauli epi constantinopolitani
ij	e	vj	id	8	Medardi epi ⁊ confessoris
	f	v	id	9	Primi ⁊ feliciani martyrum.

x	g	iiij	id	10	Getulij martyris ⁊ sociorum.
	A	iij	id	11	Barnabe apostoli duplex minus
xviij	b	ꝑdie	id	12	Basilidis cirini naboris ⁊ naza. m̄.
vij	c	Idibus		13	Antonij ꝯfe. de or. fratrū mi. d. ma.
	d	xviij	cal	14	Julij. Helisei ꝓphete ⁊ Quintiani m̄.
xv	e	xvij	cal	15	Viti ⁊ modesti atq; crescentie mar.
iiij	f	xvj	cal	16	Diogenis martyris
	g	xv	cal	17	Auiti p̄sby. ⁊ ꝯfes. Sol in cancro.
xij	A	xiiij	cal	18	Marci ⁊ marcelliani martyrum.
j	b	xiij	cal	19	Gernasij ⁊ prothasij martyram
	c	xij	cal	20	Oct. s. antonij. sanidu. Et siluerij p̄p̄
ix	d	xj	cal	21	Leufredi confessoris
	e	x	cal	22	Paulini ep̄i ⁊ confessoris
xvij	f	ix	cal	23	Joannis presbyteri. Vigilia.
vj	g	viij	cal	24	Natiuitas ioānis baptiste. du. ma.
	A	vij	cal	25	Apparttio sctī marci euangeliste
xiiij	b	vj	cal	26	Joānis ⁊ pauli mar. Et vigilij ep̄i.
iij	c	v	cal	27	Zoili martyris
	d	iiij	cal	28	Leonis pape. non trans. Vigilia.
xj	e	iij	cal	29	Petri ⁊ pauli apostoloruz. du ma.
	f	ꝑdie	cal	30	Cōmemoratio sci pauli apl̄i. du. mi.
Aureus nūerus		K	L		Iulius habet dies. 31. Luna. 30. Nox habet horas. 8. dies. vero. 16.
xix	g	Julij.		1	Octaua ioannis baptiste
viij	A	vj	no	2	Visitatio marie. du. ma. Et ꝓcessi ⁊
	b	v	no	3	Georgij ep̄i ⁊ m̄. (martiniani m̄.
xvj	c	iiij	no	4	Lauriani martyris
v	d	iij	no	5	Domitij martyris
	e	ꝑdie	no	6	Octa. petri ⁊ pauli. dup. minus.
xiij	f	Nonis.		7	Bonauecture ordinis minoꝝ ⁊ fiat
ij	g	viij	id	8	(semp in dñica. ij. du. ma.
	A	vij	id	9	Octaua visitationis. duplex minus.
x	b	vj	id	10	Septē fratrū mar. Et rufine ⁊ scd̄e
	c	v	id	11	Pij pape.
xvij	d	iiij	id	12	Naboris ⁊ felicis martyrum

viij	e	id	id	13	Anacleti pape ⁊ martyris
	f	pdie	id	14	Eraclei epi. Dies caniculares.
xv	g	Idibus		15	Quirici ⁊ iulite martyrum.
iiij	A	xvij	cal	16	Augusti Eustachij epi ⁊ confes.
	b	xvi	cal	17	Alexij confessoris. Marine virg.
xij	c	xv	cal	18	Simphō. cum septē filijs suis. Sol
j	d	xiiij	cal	19	Arsenij eremite in leone.
	e	xiij	cal	20	Margarite virginis ⁊ mr. no transl.
ix	f	xij	cal	21	Praxedis virginis
	g	xj	cal	22	Marie magdalene semidupler.
xvij	A	x	cal	23	Apollinaris epi ⁊ martyris
vj	b	ix	cal	24	Christine virginis ⁊ mar. Vigilia.
	c	viij	cal	25	Jacobi apli. d. m. Xpof. m. Et. s. pa.
xiiij	d	vij	cal	26	Sancte anne. non transfertur.
iij	e	vj	cal	27	Pantaleonis martyris
	f	v	cal	28	Nazarij celsi victoris ⁊ innio. Et sim plicij faustini ⁊ beatricis. Et. s. felicis
xj	g	iiij	cal	29	Marthe virginis non transl.
xix	A	iij	cal	30	Abdon ⁊ semen martyrum.
	b	pdie	cal	31	Fantini confessoris. Venetijs.

Aureus numer⁹ **KL** Augustus habet dies. 31. Luna. 19.
Nox habet horas. 10 dies vero. 14.

viij	c	Augst		1	Petri ad vincula. duplex minus.
xvj	d	iij	no	2	Festum portiuncule. du. maius.
v	e	ij	no	3	Inuentio stephani. non transfert.
	f	pdie	no	4	Justini presbyteri ⁊ marty.
xiij	g	Nonis		5	Marie ad ni. d. ma. Et dñici Et sixti
ij	A	viij	id	6	Trās. dñi. du ma. Felicis ⁊c.
	b	vij	id	7	Donati episcopi
x	c	vj	id	8	Ciriaci largi ⁊ smaragdi mar.
	d	v	id	9	Romani mar. Vigilia.
xviij	e	iij	id	10	Laurentij martyris. du. maius.
vij	f	iij	id	11	Tyburtij ⁊ susanne martyrum
	g	pdie	id	12	Clare virginis. du. maius.
xv	A	Idibus		13	Simpliciani epi ⁊ pf. or. eremitæ.

iiij	b	xix	cal	14	Septē. Eusebij p̄sby. ⁊ ꝯf. Vigilia.
	c	xviij	cal	15	Assumptio beate marie du. ma.
xij	d	xvij	cal	16	Rochi confessoris.
j	e	xvj	cal	17	Octaua sancti laurentij semi du.
	f	xv	cal	18	Agapiti martyris.
ix	g	xiiij	cal	19	Ludouici ordinis minorū du. ma.
	H	xiij	cal	20	Bernardi abbatis
xvij	b	xij	cal	21	Anastasij martyris
vj	c	xj	cal	22	Octaua marie. d. mi. Timothei hip
	d	x	cal	23	(polyti ⁊ sim. mar. Vigilia.
xiiij	e	ix	cal	24	Bartholomei apostoli. du. minus.
iij	f	viij	cal	25	Ludouici confes. regis francorum.
	g	vij	cal	26	Octaua scti ludouici. Et zepherini.
xj	H	vj	cal	27	Narni episcopi
xix	b	v	cal	28	Augustini ep̄i. du. mi. Hermetis.
	c	iiij	cal	29	Decollatio ioā. bap. semi Sabine.
viij	d	iij	cal	30	Felicis ⁊ adaucti martyrum.
	e	p̄die	cal	31	Felicis pres. ⁊ confes. Venetijs.

Aureus numer° KL Septēber habet dies. 30. Luna. 30 Nox habet horas. 12. dies vero 12.

xvj	f	Septēb.		1	Scōꝝ. xij. fratrū m̄. Et egidij abba.
v	g	iiij	no	2	Antonini martyris
	H	iij	no	3	Euphe. doro. tecle ⁊ eras. v̄gi. ⁊ m̄.
xiij	b	p̄die	no	4	Octaua sancti augustini
ij	c	Nonis.		5	Victorini martyris
	d	viij	id	6	Zacharie prophete
x	e	vij	id	7	Regine virginis ⁊ martyris
	f	vj	id	8	Nati. marie vir. d. ma. Et adriani.
xviij	g	v	id	9	Gorgonij martyris
vij	H	iiij	id	10	Nicolai de tollentino
	b	iij	id	11	Prothi ⁊ hyacinti martyrum.
xv	c	p̄die	id	12	Siri confessoris
iiij	d	Idibus		13	Philippi ep̄i. (nelij ⁊ cypriani.
	e	xviij	cal	14	Octob. Exal. scē cru. d. mi. Et cor-
xij	f	xvij	cal	15	Octaua btē marie. Nicomedis m̄.

j	g	xvj cal	16	Eufemie lucie ⁊ geminiani mar.	
	A	xv cal	17	Festū sacroꝝ stigmatū sci frā. d. ma.	
ix	b	xiiij cal	18	Victoris ⁊ coronē mī.	Sol in libra.
	c	xiij cal	19	Mariani confessoris	
xvij	d	xij cal	20	Eustachij ⁊ so. non transl.	Vigilia.
vj	e	xj cal	21	Mathei apostoli. dup. minus.	
	f	x cal	22	Mauricij ⁊ sociorum eius	
xiiij	g	ix cal	23	Lini pape ⁊ martyris.	
ij	A	viij cal	24	Germani abbatis	
	b	vij cal	25	Lupi episcopi ⁊ confessoris	
xj	c	vj cal	26	Cypriani ⁊ iustine martyrum	
xix	d	v cal	27	Elzearij pf. nō trāsl. Cosme ⁊ damia/	
	e	iiij cal	28	Eruperij epi	(ni marty.
viij	f	ij cal	29	Dedicatio michaelis dup. ma.	
	g	ꝑdie cal	30	Hieronymi presbyteri. du. minus.	

Aureus nūerus **XV.** October habet dies. 31. Luna. 29.
Nox habet horas. 14. dies vero. 10.

xvj	A	Oct. b.	1	Remigij epi ⁊ confessoris	
v	b	vj no	2	Translatio scē clare. Et gerini mar.	
xiij	c	v no	3	Candidi martyris	
ij	d	iiij no	4	Frācisci pfe. lunaa. ordis mi. d. ma.	
	e	iij no	5	Placidi ⁊ sociorum marty.	
x	f	ꝑdie no	6	Magni epi ⁊ confessoris	
	g	Nonis.	7	Sergij bacchi marcelli ⁊ apulei. Et	
xviij	A	viij id	8	Simeonis Ven.	(sancti marci
viij	b	vij id	9	Dionysij rustici ⁊ eleutherij marty.	
	c	vj id	10	Lerbonij epi ⁊ confessoris.	
xv	d	v id	11	Oct. sci frācisci. du. mi. Trāsla. pma	
iij	e	iiij id	12	(sci augu. & hyponia ad sardinia	
	f	iij id	13	Eustachi presbyte.	
xij	g	ꝑdie id	14	Calixti pape ⁊ martyris	
j	A	Idibus	15	Antiochi episcopi.	
	b	xvij cal	16	Translatio Galli abbatis.	
ix	c	xvj cal	17	Florentij episcopi	
	d	xv cal	18	Luce euangeliste. dup. minus.	

xvij	e	xiiij	cal	19	Pelagie virginis. Sol i scorpione.
vj	f	xiij	cal	20	Maximi martyris
	g	xij	cal	21	Undecim milium virgi. nō trans.
xiiij	A	xj	cal	22	(Et hylarionis abbatis.
iij	b	x	cal	23	Theodori presbyteri ⁊ marty.
	c	ix	cal	24	Fortunati ⁊ sociorum marty.
xj	d	viij	cal	25	Chrisanti ⁊ darie martyrum
xlx	e	vij	cal	26	Euaristi pape ⁊ martyris
	f	vj	cal	27	Joannis confes. non trans. Uigilia.
viij	g	v	cal	28	Simonis ⁊ iude apostolorum d u. mi.
	A	iiij	cal	29	Zenobij presbyteri ⁊ marty.
xvj	b	iij	cal	30	Serapionis epi
v	c	p̄die	cal	31	Quintini marty. Uigilia oīuz scōrum.
Aureus		K	L		Nouēber habet dies. 30. Luna. 30.
nūerus					Nox habet horas. 16. dies vero. 8.
	d	Nouēb		1	Festiuitas oīuz scōrum du. ma. Et ce-
xiij	e	iiij	no	2	Cōmemo. oīum fidelium (sarij.
ij	f	iij	no	3	Hilarionis epi.
	g	p̄die	no	5	Uitalis ⁊ agricole martyrum
x	A	Nonis		4	Zacharie patris ioannis baptiste
	b	viij	id	6	Leonardi confessoris.
xviij	ij	vij	id	7	Prosdocimi epi ⁊ ꝯ. (m̄. q̄tuor co.
vij	d	vj	id	8	Trāsla. s. ludouici. du. mi. Et sctōrum
	e	v	id	9	Dedica. basi. salua. du. ma. Thedo.
v	f	iiij	id	10	Tryphonis respicij ⁊ nymphe m̄.
iiij	g	iij	id	11	Martini epi. Et menne mar.
	A	p̄die	id	12	Martini pape ⁊ martyris.
xij	b	Idibus		13	Bricij epi ⁊ confessoris
j	c	xviij	cal	14	Decembris. Joannis epi
	d	xvij	cal	15	Felicis epi ⁊ marty. cum socijs
ix	e	xvj	cal	16	Eucharij epi
	f	xv	cal	17	Aniani epi ⁊ ꝯfes Sol i sagittario.
xvij	g	xiiij	cal	18	Dedica. basi. aplorum pe. ⁊ pa. d. mi.
vj	A	xiij	cal	16	Elisabet vidue. Et pōtiani p̄p̄ ⁊ m̄.
	b	xij	cal	20	Stephani confessoris.

xiij	c	xj	cal	21	Presentatio virginis marie.
iij	d	x	cal	22	Cecilie virginis semiduplex.
	e	ix	cal	23	Clementis pape. nō trās. Felicitas.
xi	f	viij	cal	24	Grisogoni martyris
xix	g	vij	cal	25	Catherine virginis. semiduplex.
	A	vj	cal	26	Petri alexandrini epi ⁊ martyris.
viij	b	v	cal	27	Jacobi intercisi martyris
	c	iiij	cal	28	Prosperi episcopi
xvj	d	iij	cal	29	Saturnini martyris. Vigilia.
v	e	pdie	cal	30	Andree apostoli. duplex minus.
Aureus numer⁹		KL			December habet dies. 31. Luna. 29. Nox habet horas. 16. dies vero. 8.
xiij	f	Decēb.		1	Albini martyris
ij	g	iiij	no	2	Bibiane virginis ⁊ martyris.
	A	iij	no	3	Cassiani martyris
x	b	pdie	no	4	Barbare virginis ⁊ martyris
	c	Nonis.		5	Sabbe abbatis
xviij	d	viij	id	6	Nicolai episcopi. semiduplex.
vij	e	vij	id	7	Ambrosij episcopi. duplex minus.
		vj	id	8	Conceptio beate marie vir. du. ma.
xv	g	v	id	9	Syri episcopi ⁊ martyris.
iiij	A	iiij	id	10	Melchiadis pape ⁊ martyris.
	b	iij	id	11	Damasi pape ⁊ confessoris
xij	c	pdie	id	12	Pauli confessoris
j	d	Idibus		13	Lucie virg. semi. ⁊ solēne gñaliter.
	e	xix	cal	14	Januarij Nicasij epi ⁊ mar.
ix	f	xviij	cal	15	Octaua cōceptionis btē vir. du. mi.
	g	xvij	cal	16	Melerij epi ⁊ trium puerorum.
xvij	A	xvj	cal	17	Gratiani epi. Sol in capricorno.
vj	b	xv	cal	18	Antonille virginis
	c	xiiij	cal	16	Clementis presbyteri Solstitiū.
xiiij	d	xiij	cal	20	Julij martyris Vigilia.
iij	e	xij	cal	21	Thome apostoli duplex minus.
	f	xj	cal	22	Theodosie virginis.
xj	g	x	cal	23	Seruuli confessoris

xiij	A	ix	cal	24	Gregorij pres. ⁊ mar. Vigilia.
	b	viij	cal	25	Nati. iesu chri du. ma. Et anastasie.
viij	c	vij	cal	26	Stephani protomarty. dup. maius.
	d	vj	cal	27	Joannis apli ⁊ euangeliste. du. ma.
xvj	e	v	cal	28	Sctōrum innocentum. semiduplex.
v	f	iiij	cal	29	Thome archiepiscopi ⁊ marty.
	g	iii	cal	30	Sabini epi ⁊ martyris.
xiij	A	pdie	cal	31	Siluestri pape.

¶ Incipiūt tabule ꝑ quas vnusqsq; si vult pōt faciliter reperire psalmos ⁊ hymnos hoc in psalmista contentos. Primo tabula psalmorum sm ordinem alphabeti.

Ad te domine leuaui animam. 20
Ad te leua. ocu. 105
Ad te dñe cla. 35
Ad dñm cū tri. 104
Afferte dño filij 36
Attēdite ppl'e me. 71
Audite hec omnes gentes 51
Audite celi q̄ lo. 98
Beatus vir q nō 2
Beatus vir qui. 101
Beatus q intel. 48
Beati imaculati 23
Beati quorū re. 38
Beati oēs q ti. 107
Bñdictus dominus deus meus 114
Bñdictus dominus deus israel 18
Bñdicite omnia 15
Benedicaz dñm 39
Benedixisti dñe 79
Bñdic anima. j. 89
Bñdic anima. ij. 90
Bonum est confi. 98
Bonitatē fecisti 29
Cātemus dño gl'i. 70
Cantate. j. 84
Cantate. ij. 87
Celi enarrant 11
Clamaui in toto 33
Confitebor qm̄ 45
Confitebor. j. 4
Confitebor. ij. 101
Confitebor. iij. 111
Confitemini domino ⁊ inuo. 91
Confitemini qm̄. j. 22
Cōfitemini qm̄. ij. 93
Cōfitemini qm̄. iij. 94
Cōfitemi. q. iiij. 110
Cōfitebimur tibi 70
Conserua me dñe 8
Credidi ꝓpter 104
Cum inuocarē 117
Deus deꝰ meꝰ ad te 15
Deus deus meꝰ res. 18
Deus misereatur 15
Deus in noie tuo 21
Deus auribus 49
Deus noster 51
Deus deorum 53
Deus repulisti 59
Deus in adiu. 66
Deus iudicium 67
Deus venerunt 74
Deus stetit 78
Deus qs similis 78
Deus vltionum 83
Deus laudem 96
Defecit in salu. 30
De profundis 107
Diligam te dñe 9
Dilexi qm̄ ex. 104
Dixit dñs dño 101
Dixit insipiens. j. 7
Dixit insipiens. ij. 56
Dixi custodiam 46
Dixit iniustus vt 41
Dñe quid mul. 3
Dñe deus meus 3
Dñs regnauit de. 14
Domini est terra 20
Dñs illumi. 34
Dñe ne in furore. j. 3
Dñe ne in furo ij. 42
Dñe dñs noster 4
Dñe quis habi. 7
Dñe in virtute 13
Dñs regit me 20
Dñe refugium 75
Dñe deus salu. 81
Dñs regnauit ex. 84
Dñs regna. ira. 88
Dñe exaudi orationē meam au. 85
Dñe exaudi oration

meam ꝛ cla. 80
Dñe audiui aũ. 86
Dñe nõ est exal. 108
Dñe pbasti me 111
Dñe clamaui 113
Ecce q̃ bonũ 109
Ecce nunc bñ. 119
Ego dixi in dl. 54
Eripe me de inī. 58
Eripe me do. ab 112
Eructauit cor 50
Exaudi dñe 6
Exaudiat te 12
Exaudi deus oratiõ
nem meã. j. 56
Exaudi deus oratiõ
nem meam. ij. 60
Exaudi deus de. 59
Exaltabo te dñe 36
Exaltabo te de⁹ 115
Expectãs expe. 47
Exultauit cor 63
Exultate deo 77
Exultate iusti 38
Exurgat deus ꝛ 61
Fundamenta 80
Inclina dñe 80
In cõuertendo 106
In domino pfi. 6
In exitu israel 102
Iniquos odio 31
In te spaui. j. 36
In te do. spaui. ij. 66
Iubilate dño oīs terra
ser. 14
Iubilate dño oīs terra
psal. 60
Iudica me dñe 21
Iudica dñe no. 39
Iudica me deus 54
Laudate dominum
de celis 16
Laudate pueri 102
Laudate dominũ om-
nes gen. 104
Laudate nomẽ 209
Lauda anima 116
Laudate dñm 116
Lauda hierl'm 116
Legem pone 28
Letatus sum 105
Leua. ocu. 104
Magnus dñs 51
Magnificat aia 103
Memor esto 28
Memẽto dñe 108
Mirabilia testi. 32
Miserere fm 43
Misere qm cõ. 57
Misere mise. 57
Misericordias 81
Mificordiã ꝛ 88
Nisi qr dñs 106
Nisi dñs edifi. 107
Noli emulari 41
Notus in iudea 70
Nõne deo sub. 60
Nunc dimittis 119
O mnes gentes 51
Oratum cor. 96
Principes pse. 33
Quã bonus isrl'. 68
Quã dilecta 79
Quare fremue. ꝛ
Quãdmodũ d. 48
Quicũq; vult 24
Quid gloriaris 53
Qui regis isrl' 74
Qui cõfidunt 106
Qui habitat 118
Quomodo dl. 51
Retribue ser. 23
Saluum me fac dc
mine. 6
Saluũ me fac dl 64
Sepe expu. 107
Si vere vtiq; 58
Sup flumina 110
Te decet hymnꝰ 63
Te dñ laudã 13
Verba mea aur. 44
Voce mea. j. 70
Voce mea. ij 113
Vsquequo dñe 6
Vt quid deus 69
Tabula hymnorũ
fm ordinem alphabe.
Ad cenã agni 125
Ales diei nun. 55
Angularis 137
Antra deserti 130
Asolis ortus 122
Audi benigne 122
Aures ad no. 123
Aurora lucis 125
Aurora iã 100
Aurea luce 131
Aurea sacra 121
Aue maris stel. 132
Beata nobis 127
Carnis seruãs 138
Celi deus sciſſi 108
Celi ciues 139
Christe redẽptor om
nium ex. 121
Chre scõr deus 133
Christe redẽptor om
nium conser. 133
Clara diei 138
Cõcinat plebs 140

Consors pa. 46
Conditor alme. 121
Crucis christi 142
Crucis arma 141
Deus tuor mi. 134
Decus morum 142
De sacrota. 143
Doctor egre. 129
Ecce iam no. 18
Enixa est puer 122
En gratulemur 139
En preclarū 140
Eterne rerū cō. 17
Eterna celi glo. 87
Eterne rex al. 126
Eterna chri munera apl'orum 134
Eterna christi munera t mar. 135
Ex more docti 123
Exultet laudib⁹ 131
Exultet celum 134
Festi laud.bo. 128
Gaude mater 131
Generat virgo 140
Hostis hero. 122
Huius obtentu 137
Iam lucis 18
Iam christe sol. 123
Iam chr̄o astra 127
Iam bone 130
Iesu lux vera 139
Iesu nostra 126
Iesu salutor 131
Iesu redēptor 136
Iesu corona cel. 136
Iesu corona virginum 137
Immēsi celi 105
In celesti co. 141
In maiestatis 127
In mariā vi. 143
Ioseph sturpis 137
Iste confessor 137
Laus regi 139
Lucis creator. 130
Lucis hui⁹ se. 138
Lustris sex 124
Lux ecce surgit 7
Magne deus po 11
Magne pater 139
Martyr dei b 135
Nardi maria pistici 131
Nocte surgētes 2
Nouū sydus ex. 132
Nox t tenebre 64
Nox atra rerū 64
Nunc sancte no. 28
Oxpi mr̄ celica 143
O gloriosa dña 133
O clara luce 114
O lux beata trinitas t pan. 117
O lux beata trinitas tres 128
O nimis felix 130
Orbis exultans 138
Pange lingua glorio si prelium 114
Pange lingua glorio si cor. 118
Pagat celestis 138
Petrus btūs ca. 131
Plātula regū 141
Plasmator ho. 114
Plaude turba 142
Primo dierum 1
Proles de celo 142
Quem terra 182
Quodcūq; vin. 129
Rector potens 30
Rerum creator optime 55
Rerum deus 73
Rex eterne dñe 125
Rex glorioſe 135
Sacris solēnijs 129
Sāctorum me. 135
Somno refe. 34
Splendor pa. 45
Stella coruſ. 148
Sūme deus cle. 87
Te lucis ante 119
Telluris ingēs 106
Te matrem dei 115
Tibi chr̄e splē. 133
Tristes erant 135
Tu trinitatis 77
Veni creator 129
Verbum supernū pro diens t pa. 121
Verbū sup. p nec 129
Vexilla regis 114
Virginis pies 137
Vox clara 111
Urbs beata hie. 137
Ut queant 130

Finis.

Psalterium ad vsum Romane ecclesie. Hic psalmus semper cū Inuitatorio ad matutinum dicitur: ex quo inuitatoria quedam dñicalia extrahuntur: vt habetur in breuiario.

BIBLIOTECA NAL

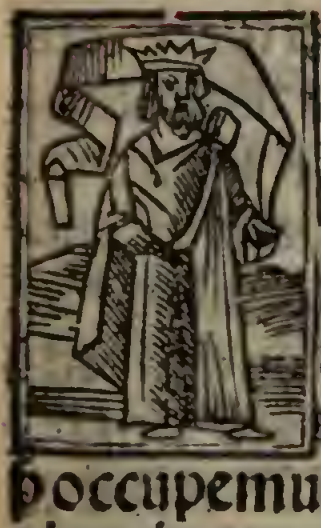

VEnite exultemꝰ dño/ iubilemꝰ deo salutari nr̄o: ꝓoccupemus faciez eius in confessione: & in psalmis iubilemus ei.

Qm̄ deus magnus dñs/ & rex magnꝰ sup oés deos: qm̄ nō repellet dñs plebē suā: qz in manu eius sunt oés fines terre: & altitudines mōtium ipse conspicit.

Qm̄ ipsius est mare & ipse fecit illud: & aridaz fundauerunt manus eius: venite/ adoremus/ & pcidamus ante deū: plorem⁹ coraz dño/ q fecit nos: qz ipse est dñs deus nr̄: nos aūt populus eiꝰ/ & oues pascue eiꝰ.

Hodie si vocez eius audieritis nolite obdurare corda vestra/ sicut in exacerbatiōe fm diē tentationis in deserto: vbi tentauerunt me pres vestri: probauerunt/ & viderunt opera mea.

Quadraginta annis
primus fui generationi huic: & dixi semper hi errant corde: ipsi vero nō cognouerūt vias meas, quibus iuraui in ira mea si introibunt in requiem meam.

Gl'ia pī & filio & spi.

A cal. octob. vsq; ad aduētū dñi: & ab oct. ephie vsq; ad primā dñica. xl. exclusiue.

hymnus.

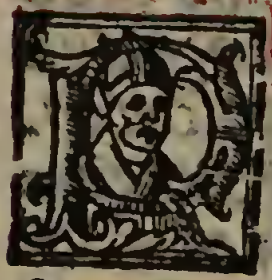

Rio die ruz oium: quo mundꝰ extat ꝓditꝰ vl' quo resurgēs ꝓditor: nos morte victa liberet.

Pulsis pcul torpori bꝰ: surgamꝰ oēs ocyus: & nocte ḡramꝰ piū sicut ꝑphaz nouimꝰ.

Nostras ꝑces vt audiat: suamq; dextraz porrigat: & expiatos sordibus: reddat polorum sedibus.

Atq; sacratissimo huius diei tpe: horis quietis psallimꝰ: donis beatis muneret.

Iā nūc paterna claritas: te postulamꝰ affati: absit libido sordidāz: oisq; actꝰ noxiꝰ.

Ne feda sit vel lubrica, ꝓpago nr̄i corpis: p quā auerni ignibꝰ: ipsi crememur acriꝰ.

Ob hoc redēptor ḡs: vt pbra nr̄a diluas: vite pennis ꝓmoda: nob benigne ꝓferas.

Quo carnis actu exules, effecti ipsi celibes, vt ꝑstolamur cernui: melos canamꝰ glie.

Prestа pr̃ pijssime: patriq; cõpar vnice: cũ spũ pacleto: ĩ sempiterna secula. Amẽ. Sequẽs hym. dr̃ dñi eis dieb⁹ post pente: vsq; ad cal. octobris.

Nocte surgentes vigilemus oẽs: semp in psalmis meditemur atq;: viribus totis dño canam⁹: dulcit hymnos. Ut pio regi pariter canẽtes: cuz suis sanctis mereamur aulã: ingredi celi simul et beatã: ducere vitam. Prestet hoc nob deitas beata: pr̃is ac nati pariterq; sctĩ: spũs cui⁹ reboat in oĩ: gl̃ia mũdo. Amẽ. Añ. in aduentu. Veniet eccerex. Añ. post pascha Alleluia. Añ. per totum annum. Seruite domino. excepto quãdo suprascripte añe dicunt. Psal's. dd. j.

Beat⁹ vir qui non abijt in cõsilio ĩpiorũ: ⁊ in via pctõrũ non stetit: ⁊ in cathedra pestilentie non sedit. Sz ĩ lege dñi volũtas ei⁹: ⁊ in lege ei⁹ meditabit die ac nocte. Et erit tanq̃ lignuz qd plantatũ est secus decursus aquarum: qd fructum suum dabit in tempore suo. Et foliũ eius nõ defluet: ⁊ omnia quecũq; faciet ꝓsperabunt. Nõ sic impij nõ sic:

sz tanq̃ pulvis quem
pijcit vẽt' a facie t're.
Ideo nõ resurgũt i-
pij i iudicio: neq; pec
catores i ꝯsilio iustoꝝ
Q m̃ nouit dñs viaz
iustorũ: ⁊ iter impio-
ruz peribit. Psal. 2.
Quare fremue
runt gẽtes: ⁊
populi meditati sunt
inania?
Astiterũt reges t're/
⁊ p̃ncipes cõuenerũt
i vnũ: aduersus dñm
⁊ aduersus xp̃m ei⁹.
Dirũpamus vicula
eoꝝ: ⁊ pijciam⁹ a no
bis iugum ipsorum.
Qui habitat in celis
irridebit eos: ⁊ domi
n⁹ subsannabit eos.
Tunc loquetur ad
eos ĩ ira sua: ⁊ in furo
re suo ꝯturbabit eos.
Ego aũt ꝯstitut⁹ suz
rex ab eo/ sup siõ mõ-
tem sanctũ eius: pre-
dicans p̃ceptũ eius.
Dñs dixit ad me/ fi-
lius meus es tu: ego
hodie genui te.
Postula a me ⁊ da-
bo tibi gẽtes heredi-
tatẽ tuã: ⁊ possessio-
nẽ tuã termĩos terre.
Reges eos in virga
ferrea: ⁊ tanq̃ vas fi
guli confringes eos.
Et nũc reges intel-
ligite: erudimini qui
iudicatis terram.
Seruite domino ĩ ti-
more: ⁊ exultate ei cũ
tremore.
Apprehendite disci
plinaz/ nequãdo ira-
scat̃ dominus: ⁊ pe-
reatis de via iusta.
Cũ exarserit in bre-

ui ira eius: bti oēs q confidūt in eo. ps. 3.

Domie qd mlt̄ tiplicati sunt q tribulāt me: multi insurgūt aduersuz me.

Mlti dicūt aīe mee: nō ē sal⁹ ipsi ī dō ei⁹.

Tu autem dñe susceptor me⁹ es: glia mea ⁊ exaltās caput meū.

Voce mea ad dñm clamaui: ⁊ exaudiuit me de mōte scō suo.

Ego dormiui ⁊ soporatus suz: ⁊ exurrexi: qr dñs suscepit me

Non timebo millia populi circundantis me: exurge dñe saluū me fac deus meus.

Quoniam tu percussisti oēs aduersantes mihi sine causa: dentes pctōꝝ cōtriuisti.

Domini est salus: ⁊ super populuz tuum bñdictio tua. ps. 6.

Domine ne ī furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.

Miserere mei domine qm̄ infirmus sum, sana me dñe, quoniā conturbata sunt omnia ossa mea.

Et aīa mea turbata est valde: sz tu domine vsq uequo?

Cōuertere domine ⁊ eripe animaz meā: saluū me fac propter misericordiam tuaz.

Quoniaz non est in morte qui memor sit tui: in inferno autem quis confitebit̄ tibi?

Laboraui ī gemitu meo: lauabo per sin-

gulas noctes lectum meū, lachrymis meis stratum meū rigabo
Turbat⁹ est a furore oculꝰ meꝰ: iueteraui īt oēs inimicos meos
Discedite a me oēs q̄ opamini iniq̄tatez: qm̄ exaudiuit dominus vocē fletus mei.
Exaudiuit dñs depcationē meā: dñs orationez meā suscepit.
Erubescant ⁊ cōturbent̄ vehemēter oēs inimici mei: ꝯuertāt̄ ⁊ erubescāt valde velocit̄. In aduētu añ.
Veniet ecce rex excelsus cuz potestate magna ad saluādas gētes all̄. Añ.
Cōfortate. Añ. p ānū.
Seruite dño i timore ⁊ exultate ei cū tremore.
Añ. Deꝰ iudex iustꝰ.

Domīe ps. 7.
deꝰ meꝰ in te speraui: saluū me fac ex oībus persequētibus me ⁊ libera me.
Ne qñ rapiat vt leo animam meam: duz non est qui redimat, neq; qui saluū faciat.
Dñe deus meꝰ si feci istud: si est iniq̄tas in manibus meis.
Si reddidi retribuētibus mihi mala: decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequat̄ inimicus aīaz meā: ⁊ cōprehēdat ⁊ ꝯculcet in terra vitā meā: ⁊ gl̄iā meā in puluerē deducat.
Exurge dñe in ira tua: ⁊ exaltare in finibꝰ inimicorū meoꝝ.
Exurge dñe ds meꝰ

in p̃cepto quod man
dasti: z synagoga po
pulorũ circũdabit te.
Et ppter hanc in al-
tũ regredere: dñs iu-
dicat populos.
Iudica me dñe ꝟz iu
stitiã meã: z ꝟz inno-
centiaz meã sup me.
Consumet nequitia
peccatorũz z diriges
iustum: scrutans cor-
da z renes deus.
Iustum adiutorium
meũ a dño: q saluos
facit rectos corde.
Deꝰ iudex iustꝰ for-
tis z patiẽs: nũqd ira
scit̃ p singulos dies:
Nisi cõuersi fueritis
gladium suum vibra-
uit: arcuz suum teten
dit z parauit illum.
Et in eo parauit vasa
mortis: sagittas suas
ardentibus effecit.
Ecce parturit iniu-
stitiã: concepit dolo-
rẽ z peperit iniqtatez.
Lacũ aperuit z effo
dit eũ: z incidit in fo-
ueam quam fecit.
Cõuertet dolor eius
in caput eiꝰ: z in ver-
ticẽ ipsius iniquitas
eius descendet.
Cõfitebor dño ꝟz iu
stitiã eiꝰ: z psallã noi
mini dñi altissimi. ps. 8.
Domine domi
nus nr̃: q̃z ad-
mirabile é nomẽ tuũ
in vniuersa terra:
Quã eleuata é magni
ficẽtia tua: sup celos.
Ex ore infantiũ z la
ctentiũ perfeciſti lau
dem ꝓpter inimicos
tuos: vt destruas ini-
micum z vltorem.

Quoniã videbo celos tuos opera digitorũ tuoꝝ: lunã ⁊ stellas que tu fundasti.
Quid est hõ ꝙ memores eius: aut filiꝰ hoĩs qm̃ visitas eũ?
Minuisti eum paulo minꝰ ab angelis: goria ⁊ honore coronasti eũ: ⁊ ꝯstituisti eum sup opa manuũ tuaꝝ
Omnia subiecisti sub pedibus eius: oues ⁊ boues vniuersas, insuper ⁊ pecora cãpi.
Volucres celi ⁊ pisces maris: q perambulãt semitas maris:
Domine dominus noster: q̃ admirabile est nomen tuum in vniuersa terra: ps. 9.
Confitebor tibi domine ĩ toto corde meo: narrabo oĩa mirabilia tua.
Letabor ⁊ exultabo in te: psallam nomini tuo altissime.
In cõuertendo inimicum meuz retrorsum: infirmabũtur ⁊ peribunt a facie tua.
Qm̃ ecisti iudicium meũ ⁊ causam meaz: sedisti super thronuz qui iudicas iustitiaz.
Increpasti gentes ⁊ perijt impius: nomẽ eorum delesti in eternuz ⁊ in seculũ seculi.
Inimici defecerunt framee in finẽ: ⁊ ciuitates eoꝝ d̃struxisti.
Perijt memoria eorum cũ sonitu: ⁊ dñs in eternũ permanet.
Parauit in iudicio thronuz suum: ⁊ ipse

iudicabit orbem terre i eqtate: iudicabit populos in iustitia.
Et factus est dñs refugiū pauperi: adiutor in opportunitatibus in tribulatione.
Et sperent in te qui nouerunt nomen tuum: qm̄ nō dereliquisti querentes te dñe.
Psallite dño q̄ habitat in sion: annūciate iter gētes studia ei⁹.
Quoniam requirēs sanguinez eoꝝ recordatus est: nō est oblitus clamorē pauperꝝ.
Miserere mei dñe, vide humilitatez meaz de inimicis meis.
Qui exaltas me de portis mortis: vt annūcié oēs laudatiōes tuas i portis filie sió.
Exultabo i salutari tuo: infixe sūt gētes in interitu quē fecerunt.
In laqueo isto quez absconderunt: cōprehensus est pes eorū.
Cognoscet dñs iudicia faciēs: in operibus manuū suarū cōprehensus est pctór.
Auertant pctóres in infernū: oēs gētes que obliuiscunt deū.
Quoniam non in finem obliuio erit pauperis: patiētia pauperū nō peribit in finez.
Exurge dñe nō cōfortet hō: iudicentur gētes i cōspectu tuo.
Constitue dñe legislatorē sup eos: vt sciāt gētes qm̄ hoies sūt.
Ut quid dñe recessisti longe: despicis in

opportunitatibus in tribulatione?

Dum supbit impius incendit pauper: cõprehendũtur in consilijs quib⁹ cogitant.

Quoniã laudat pec-cator i desideriis aie sue: & iniqu⁹ bñdicit

Exacerbauit dominũ pcor: ꝑm multitudinẽ ire sue non q̃ret

Non est deus in cõspectu ei⁹: inquinate sũt vie illi⁹ in oi tpe.

Auferũt iudicia tua a facie ei⁹: oium inimicor suorũ dñabit

Dixit enim in corde suo: non movebor a generatione in generationem sine malo.

Cuius maledictione os plenũ est & amaritudine & dolo: sub lingua ei⁹ labor & dolor

Sedet in insidijs cũ divitib⁹ i occultis: vt iterficiat innocẽtem.

Oculi eius in pauperez respiciũt: insidiatur in abscõdito quasi leo in spelunca sua.

Insidiatur vt rapiat pauperẽ: rapere pauperẽ dũ attrahit eum.

In laqueo suo humiliabit eum: inclinabit se & cadet cũ dominatus fuerit pauperum.

Dixit enim in corde suo oblitus est deus: auertit faciem suã ne videat in finem.

Exurge domine deus meus & exaltetur manus tua: ne obliuiscaris pauperum.

Propter qd irritavit impi⁹ deũ: dixit enim in cor

de suo non reqniret.
Vides qm̄ tu laborē
⁊ dolorē ꝯsideras: vt
tradas eos i man⁹ tuas
Tibi derelictus est
pauper: orphano tu
eris adiutor.
Cōter̄ brachiū pcō-
ris ⁊ mal igni: queret̄
pcm̄ illi⁹ ⁊ nō īuenieť.
Dñs r̄gnabit in eter
nū ⁊ ī scl̄z scl̄i, ꝑibitis
gētes de terra illius.
Desi deriū pauperū
exaudiuit dñs: p̄para
tionem cordis eoruz
audiuit auris tua.
Iudicare pupillo et
humili: vt non appo
nat vltra magnificare
se hō sup t̄rā. p̄s. 10.
In dño cōfido:
quomodo dici
tis aie mee: transmi-
gra ī mōtē sic̄ passer.
Quoniā ecce pecca-
tores intēderunt ar-
cum: parauerunt sa-
gittas suas in phare-
tra, vt sagittent in ob-
scuro rectos corde.
Quoniā quē ꝑfecisti
destruxerunt: iustus
autem quid fecit?
Domin⁹ in templo
sancto suo: dñs in ce
lo sedes eius.
Oculi eius in paupe
rez respiciunt: palpe-
bre eius interrogant
filios hominum.
Dñs interrogat iu-
stum ⁊ impium: qui
autē diligit iniquita-
tem odit animā suā.
Pluet sup pcōres la-
queos ignis: sulphur
⁊ spūs procellarum
pars calicis eorum.
Quoniaz iustus do-

minus ⁊ iustitias dilexit: equitatem vidit vult⁹ ei⁹. De aduen. m. añ. Confortate manus dissolutas: cõforta mini: dicite: ecce de⁹ noster vẽiet ⁊ saluabit nos all. Añ. Gaudete oẽs. Alio tpe añ. Deus iudex iustus fortis ⁊ lõganimis: nunqd irascet⁹ singulos dies? Añ. Tu domine. Psalꝫ. m.

SAluum me fac dñe quoniã defecit sanctus, quoniã diminute sunt veritates a filijs hominuz. Vana locuti sũt vnusquisq; ad primũ suum: labia dolosa in corde ⁊ corde locuti sunt. Disperdat dñs vniuersa labia dolosa: ⁊ linguã magniloquã. Qui dixerũt linguaz nostraz magnificabimus: labia nra a nobis sunt: qs nr dñs est? Propter miseriã inopum ⁊ gemitũ pauperum: nunc exurgã dicit dominus. Ponam in salutari: fiducialiter agã in eo. Eloquia dñi eloquia casta: argẽtũ igne examinatũ: probatũ terre purgatũ septuplũ. Tu dñe seruabis nos ⁊ custodies nos: a generatiõe hac in eternũ. In circuitu impij ambulãt: scm altitudinez tuam multiplicasti filios hominũ. ps. m.

QUsquequo dñe oblivisceris me in finẽ: vsquequo auertis faciẽ tuã a me

Quãdiu ponã cõsi-
lia i aia mea: dolorez
in corde meo p diez.
Quisquequo exaltabi
tur inimicus me⁹ su-
p me: respice z exau-
di me dñe de⁹ meus.
Illumia oculos me-
os ne vnq̃z obdormiã
in morte: neq̃ dicat
inimicus meus: pre-
ualui aduersus eum.
Qui tribulãt me ex-
ultabunt si mot⁹ fue-
ro: ego autem in mi-
sericordia tua spaui.
Exultauit cor meuz
in salutari tuo: canta-
bo dño qui bona tri-
buit mihi: z psallam
noi dñi altissimi.

Dixit ps. 13.
insipiẽs i cor-
de suo: non est deus.
Corrupti sũt z abo-
minabiles facti sũt in
studijs suis: nõ est q
faciat bonuz: non est
vsq; ad vnum.
Dñs de celo prospe
xit sup filios hoiũm:
vt videat si est intelli-
gẽs aut requrẽs deuz.
Oẽs declinauerũt si
mul iutiles facti sunt:
non est qui faciat bo
nũ: nõ ẽ vsq; ad vnũ.
Sepulchrum patens
est guttur eorum: lin-
guis suis dolose age-
bant: venenũ aspidũ
sub labijs eorum.
Quorum os maledi
ctiõe z amaritudine
plenum est: veloces
pedes eorũ ad effun
dendum sanguinem.
Contritio z infelici-
tas in vijs eorum: z
viã pacis nõ cogno-

uerunt: non est timor dei ante oculos eoꝝ.
Nonne cognoscent oēs q̄ opant̄ iniq̄tatē: q̄ deuorant plebez meā sicut escā panis?
Dominum nō inuocauerunt: illic trepidauerunt timore vbi nō erat timor.
Qm̄ dñs in gñatione iusta est: ꝯsiliū inopis confudistis: qm̄ dñs spes eius est.
Quis dabit ex siō salutare israel: cū cōuerterit domin⁹ captiuitatez plebis sue? exultabit iacob ⁊ letabit̄ israel. Psalmus. 14.
Domie q̄s habitabit ī tabernaculo tuo: aut q̄s requescet ī mōte scō tuo
Qui īgredit̄ sine macula: ⁊ opat̄ iustitiā.
Qui loquit̄ veritatez in corde suo: qui non egit dolū ī lingua sua
Nec fecit proximo suo malum: ⁊ opprobriū non accepit aduersus ꝓximos suos.
Ad nihilū deductus est in conspectu eius malignus: timentes autē dñm glorificat.
Qui iurat proximo suo ⁊ nō decipit: qui pecuniā suā nō dedit ad vsurā: ⁊ mūera sup̄ īnocētē nō accepit.
Qui facit: hec nō cōmouebit̄ in eternuz.
De aduētu añ. Gaudete oēs ⁊ letamini: q̄r ecce veniet dñs vltiōis, ⁊ adducet retributionē ip̄e vēiet ⁊ saluabit nos.
℣. Ex siō spēs decoris

eius. ℟. Deꝰ nr manifeste veniet. Infra paschā añ. Alla: lapis revolutus est all'. ab ostio monumēti alla alla. ℣. Surrexit dñs de sepulchro alla. ℟. Qui pro nobis pepēdit in ligno alla. Añ. Tu dñe suabis nos ꝛ custodies nos ℣. Memor fui nocte nois tui dñe. ℟. Et custodiui legem tuā. In ij. noc. de aduētu añ. Gaude ꝛ letare. Añā. Alleluia. Añā. Bonorum meorum. ps. 15.

COnserua me dñe qñ spaui ste: dixi dño deꝰ meus es tu: qñ bonorū meorum non eges. Sctis q in terra sunt eius: mirificauit oēs uolūtates meas i eis. Multiplicate sunt infirmitates eorū: postea accelerauerunt. Non cōgregabo cōuenticula eorum de sanguinibus: nec memor ero nominū eorum per labia mea. Dns pars hereditatis mee ꝛ calicis mei: tu es q restitues hereditatez meā mihi. Funes ceciderunt mihi in preclaris: etenim hereditas mea preclara est mihi. Benedicam dominum qui tribuit mihi intellectuz: insuper et vsq; ad noctem increpuerūt me renes mei. Prouidebā dñm in conspectu meo semper: qñ a dextris est mihi ne cōmouear.

Propter hoc letatū est cor meum ⁊ exultauit lingua mea: insuper ⁊ caro mea: requiescet in spe.
Quoniā nō derelinques animam meaz in inferno: nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.
Notas mihi fecisti vias vite: adiplebis me letitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua vsq; in finez. In aduentu añ.
Gaude ⁊ letare filia hierusalē: ecce rex tuus veniet tibi/sio noli timere q; cito veniet sal⁹ tua.
Añ. Rex nr̄. Ité añ.
Bonorum meorū non indiges: in te speraui: cō serua me domine. Añ.
Propter vba. ps. 16.

Exaudi domine iustitiā meā: intende deprcatiōē meā.
Auribus prcipe orationem meā: non in labijs dolosis.
De vultu tuo iudiciū meum prodeat: oculi tui videāt eqtates.
Probasti cor meum ⁊ visitasti nocte: igne me examinasti: ⁊ nō est inuēta i me iniqtas.
Ut nō loquatur os meum opera hominum: propter verba labiorum tuorū ego custodiui vias duras.
Perfice gressus meos in semitis tuis: vt non moueātur vestigia mea.
Ego clamaui q̄m exaudisti me deus: icli na aurem tuaz mihi: ⁊ exaudi

ꝛ exaudi verba mea.
Mirifica misericordias tuas: qui saluos facis sperantes in te.
A resistentibus dextere tue custodi me vt pupillam oculi.
Sub vmbra alaꝝ tuarum protege me: a facie impiorum qui me afflixerũt
Inimici mei animam meam circũdederũt: adipem suum concluserũt: os eorum locutum est superbiam.
Proiicientes nunc me circumdederunt me: oculos suos statuerũt declinare in terram.
Susceperũt me sicut leo paratus ad predam: et sicut catulus leonis habitans in abditis.
Exurge dñe preueni eum ꝛ supplanta eum: eripe animam meam ab impio:
framea tua ab inimicis manus tue.
Dñe a paucis de terra diuide eos in vita eorum: de absconditis tuis adimpletus est venter eorum.
Saturati sunt filijs: ꝛ dimiserũt reliquias suas parvulis suis.
Ego autem in iustitia apparebo cõspectui tuo: satiabor cum apparuerit gloria tua. **In aduentu añe.** Rex noster aduenit christus, quem ioannes predicauit agnum esse virtutis. **Añ.** Ecce venio cito. **Item añ.** Propter verba labiorum tuorum: ego custodiui vias duras.
Añ. Diligam te. **Ps. 17.**
Diligam te dñe fortitudo mea dñs firmamentum meum

ꝛ refugium meum/et liberator meus.

Deus meus adiutor meus: ꝛ ſperabo in eū.

Protector meꝰ ꝛ cornū ſalutis mee: ꝛ ſuſceptor meus.

Laudans inuocabo dominū: ꝛ ab inimicis meis ſaluus ero.

Circundederunt me dolores mortis: ꝛ torrentes iniquitatis cōturbauerunt me.

Dolores iferni circūdederunt me: preoccupauerūt me laquei mortis.

In tribulatiōe mea inuocaui dñm: ꝛ ad deum meum clamaui.

Et exaudiuit de templo ſancto ſuo vocem meā: ꝛ clamor meus in ꝓſpectu eius introiuit in aures eius.

Cōmota eſt ꝛ cōtremuit terra: fundamēta montiū cōturbata ſunt/ ꝛ cōmota ſunt: quōniam iratus eſt eis.

Aſcēdit fumꝰ in ira eiꝰ: ꝛ ignis a facie eiꝰ exarſit: carbones ſuccenſi ſunt ab eo.

Inclinauit celos ꝛ deſcēdit: ꝛ caligo ſub pedibus eius.

Et aſcēdit ſup cherubin ꝛ volauit: volauit ſuper pēnas ventoꝝ.

Et poſuit tenebras latibulū ſuū in circuitu eius: tabernaculum eius/ tenebroſa aqua in nubibus aeris.

Pre fulgore in conſpectu eiꝰ: nubes trāſierunt: grādo ꝛ carbones ignis.

Et intonuit de celo dñs: z altissimus dedit vocem suaz: grādoz carbones ignis.
Et misit sagittas suas z dissipauit eos: fulgura mltiplicauit: z conturbauit eos.
Et apparuerunt fontes aquarum: z reuelata sunt fundamenta orbis terrarum.
Ab increpatiõe tua dñe: ab inspiratione spiritus ire tue.
Misit ꝺ sũmo z accepit me: z assũpsit me de aquis multis.
Eripuit me ꝺ inimicis meis fortissimis: z ab his qui oderunt me: quoniam confortati sunt super me.
Preuenerũt me i die afflictiõis mee: z factꝰ est dñs ptector meꝰ.
Et eduxit me in latitudinem: saluum me fecit qm̃ voluit me.
Et rtribuet mihi dñs ꝺm iustitiã meã: z ꝺz puritatẽ manuũ mearum retribuet mihi.
Quia custodiui vias domini: nec ipie gessi a deo meo.
Qm̃ oia iudicia eiꝰ i ꝓspectu meo: z iustitias eiꝰ nõ repuli a me.
Et ero imaculatꝰ cũ eo: z obseruabo me ab iniquitate mea.
Et retribuet mihi dñs ꝺm iustitiã meã: z ꝺm puritatem manuum mearũ in ꝓspectu oculorum eius.
Cũ sctõ sanctꝰ eris: z cum viro innocente innocens eris.

Et cũ electo electus eris: ⁊ cum peruerso peruerteris.

Q m̃ tu populum humilem saluũ facies: ⁊ oculos superboꝝ humiliabis.

Quoniam tu illuminas lucernã meã dñe deus meus illumina tenebras meas.

Q m̃ in te eripiar a tẽtatione, ⁊ i deo meo transgrediar muruꝫ.

Deus meus ĩpolluta via eius: eloquia dñi igne examinata: protector est omniũ sperantium in se.

Q m̃ quis deus preter dñm: aut qs deus preter deum nostrũ?

Deus q p̃cinxit me virtute: ⁊ posuit ĩmaculatam viam meaꝫ.

Qui pfecit pedes meos tã q̃ceruoꝝ: ⁊ sup excelsa statuens me.

Qui docet manꝰ meas ad prelium: ⁊ posuisti vt arcum ereuꝫ brachia mea.

Et dedisti mihi ꝓtectionẽ salutis tue: ⁊ dextera tua suscepit me.

Et disciplia tua correxit me in finẽ: ⁊ disciplina tua ipsa me docebit.

Dilatasti gressus meos subtꝰ me: ⁊ nõ sũt ĩfirmata vestigia mea

Persequar inimicos meos ⁊ cõprehendã illos: ⁊ nõ conuertar donec deficiant.

Cõfringaꝫ illos nec poterunt stare: cadẽt subtus pedes meos.

Et p̃cinxisti me vir-

tute ad bellum: ⁊ supplantasti insurgentes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum: ⁊ odientes me dispdidisti

Clamauerunt nec erat qui saluos faceret ad dñm: nec exaudiuit eos.

Et comminuã eos vt puluerem ante faciem venti: vt lutum platearũ delebo eos.

Eripies me de cõtradictionibus ppli: cõstitues me in caput gentiũ.

Populus quem nõ cognoui seruiuit mihi: in auditu auris obediuit mihi.

Filij alieni mẽtiti sũt mihi: filij alieni inueterati sũt: ⁊ claudicauerunt a semitis suis.

Viuit dñs ⁊ benedictus deus me⁹: ⁊ exaltetur deus salutis mee.

Deꝰ qui das vindictas mihi: ⁊ subdis ppl'os sub me: liberator meus de inimicis meis iracundis:

Et ab insurgẽtib⁹ in me exaltabis me: a viro iniquo eripies me

Propterea pfitebor tibi in nationib⁹ dñe: ⁊ nomini tuo psalmum dicam.

Magnificãs salutes regis eiꝰ: ⁊ faciés misericordiaꝫ chõ suo dauid: ⁊ semini eius vsqꝫ in seculum.

De aduẽtu aĩe. Ecce vẽio cito: ⁊ merces mea mecũ ẽ dicit dñs: dare vnicuiqꝫ ꝑm opera sua.

℣. Emitte agnum dñe

dñatorez terre. ℟. De petra deserti ad montē si ilsie on. Tpe paschali añ. Alla quē q̄ris mulier alla. viuentem cuz mortuis: all. al. ℣. Surrexit dñs vere alla. ℟. Et apparuit simoni all. Itē añ. Diligā te dñe ṽtus mea. ℣. Qm̄ tu illuminas lucernā meaz dñe. ℟. Deus meꝰ illumina tenebras meas. In. ij. noc. añ. Gabriel angelꝰ. Itē añ. All. Itē añ. Nō sūt loq̄le.

Eli ps. 18.

Denarrāt gloriā dei: ⁊ opera manuum eius annūciat firmamentum.

Dies diei eructat ṽbuz: ⁊ nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loq̄le neq̄ sermones: quoꝝ nō audiant̄ voces eorū.

In oēm terrā exiuit sonus eoꝝ: ⁊ in fines orbis terre ṽba eoꝝ.

In sole posuit tabernaculū suū: ⁊ ipse tanquā sponsus ꝓcedēs de thalamo suo.

Exultauit vt gigas ad currēdā viā, a summo celo egressio eiꝰ.

Et occursus eiꝰ vsq̄ ad sūmū eiꝰ nec ē q̄ se abscōdat a calore eiꝰ.

Lex dñi immaculata ꝯuertēs aīas: testimōiū dñi fidele, sapiētiam p̄stās paruulis.

Iustitie domini recte letificātes corda: p̄ceptū dñi lucidū, illumiu nans oclos.

Timor dñi isctūs p-

manet in seculũ seculi iudicia dñi vera/ iusti ficata in semetipsa.
Desiderabilia super aurũ ⁊ lapidẽ precio/ suz multũ: ⁊ dulciora super mel ⁊ fauum.
Etenĩ ꝑuus tuꝰ custo dit ea: ĩ custodiẽdis il lis retributio multa.
Delicta qs ĩtelligit: ab occultis meis mũ da me: et ab alienis parce seruo tuo.
Si mei nõ fuerĩt do/ minati tunc ĩmacula/ tus ero: ⁊ emũdabor a delicto maximo.
Et erũt vt cõplaceãt eloquia oris mei: et meditatio cordis mei in ꝯspectu tuo semp.
Dñe adiutor meus: ⁊ redẽptor meꝰ. In aduentu añ. Gabriel angelus locutus est ma rie dicẽs. Aue grã ple/ na dominus tecũ/ bene dicta tu iter mulieres/ ⁊ benedictus fructꝰ ven/ tris tui. Añ. Maria di xit. Itẽ alia añ. Non sũt loquele neqꝫ sermo nes: quoꝝ non audian tur voces eorum. Añ. Exaudiat te. Ps. 19.
Exaudiat te do/ minꝰ in die tri/ bulationis: protegat te nomen dei iacob.
Mittat tibi auxiliuz de sancto: ⁊ de sion tueatur te.
Memor sit omnis sa crificij tui: ⁊ holocau stum tuũ pingue fiat.
Tribuat tibi ꝑm cor tuum: ⁊ omne consi/ ilum tuuz confirmet.
Letabimur ĩ salutari

tuo: ⁊ in noie dei nr̄i magnificabimur.

Impleat dn̄s oēs petitiones tuas: nūc cognoui: qm̄ saluum fecit dn̄s christū suum.

Exaudiet illū de celo sc̄o suo: i potentatib⁹ salus dextere ei⁹.

Hi in curribus ⁊ hi in eq̄s: nos aūt i noie dn̄i dei nr̄i iuocabim⁹.

Ipsi obligati sūt ⁊ ceciderūt: nos aūt surrexim⁹ ⁊ erecti sum⁹.

Dn̄e saluū fac regez ⁊ exaudi nos in die q̄ iuocauerimus te.

In aduen. añ. Maria dixit: putas qualis est ista salutatio: q: cōturbata est aia mea: ⁊ q: paritura sum regē qui claustrū virginitatis mee nō violabit?

Añ. In aductu.

Alia añ. Exaudiat te dn̄s i die tribulatiōis.

Añ. Domine. ps. 20.

Omine i vtute tua letabit rex / ⁊ sup salutar̄ tuū exultabit vehemēter.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: ⁊ voluntate labior̄ ei⁹ non fraudasti eum.

Qm̄ p̄uenisti eum in bñdictiōib⁹ dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitā petijt a te ⁊ tribuisti ei: longitudinē dierum in seculum ⁊ in seculum seculi.

Magna ē gloria ei⁹ in salutari tuo: gloriā ⁊ magnū decorē impones super eum.

Qm̄ dabis eū in be

nedictionē in seculuz seculi: letificabis eū ī gaudio cū vultu tuo. Qm̄ rex spat in dño: ⁊ ī misericordia altissimi nō cōmouebit̄. Inueniat̄ man⁹ tua oībus inimicis tuis: dextera tua inueniat oēs qui te oderunt. Pones eos vt cliba nū ignis in tempore vultus tui: dñs in ira sua cōturbabit eos: ⁊ deuorabit eos ignis. Fructū eoꝝ d̄ terra perdes: ⁊ semen eoꝝ a filijs hominum. Quoniā declinauerunt in te mala: cogitauerunt cōsilia q̄ nō potuerunt stabilire. Qm̄ pones eos dorsuz: in reliquijs tuis p̄parabis vultū eoꝝ.

Exaltare dñe in virtute tua: cātabim⁹ ⁊ psallem⁹ virtutes tuas. In aduē. añ. In aduētu sūmi regis mūdent̄ corda hoīuz/ vt digne ambulem⁹ in oclursuz illius/ q̄ ecce veniet ⁊ nō tardabit. ℣. Egredient̄ dñs de loco sancto suo ℟. Veniet vt saluet ppl'm suum. Tpe paschali. All'a. noli flere maria all' resurrexit dñs all'. ℣. Gauisi sūt discipuli all'. ℟. Viso dño all'. Itē añ. Dñe ī v̄tute tua letabit̄ rex. ℣. Exaltare dñe in v̄tute tua. ℟. Cātabim⁹ ⁊ psallem⁹ v̄tutes tuas. Hy⁹. ambrosij ⁊ augustini.

Te deum laudam⁹: te dominū confitemur.

Te eternuz patrem/ oīs terra veneratur.
Tibi omnes angeli/ tibi celi ⁊ vniuerse potestates.
Tibi cherubin ⁊ seraphin: īcessabili voce proclamant.
Sāct⁹. Sāt⁹. Sāct⁹. dn̄s deus sabbaoth.
Pleni sūt celi ⁊ terra maiestatis gl'ie tue.
Te gl'iosus apostolorum chorus.
Te prophetaꝝ laudabilis numerus.
Te martyrū cādidatus: laudat exercitus.
Te ꝑ orbē terraruz/ sancta cōfitet̄ ecclesia
Patrē immense maiestatis.
Venerandū tuuz verum ⁊ vnicum filiuz.
Sanctum quoq; paracletum spiritum.
Tu rex gl'ie christe.
Tu patris sempiternus es filius.
Tu ad liberāduz susceptūrus hominez: non horruisti virgiginis vterum.
Tu deuicto mortis aculeo: apuisti credētibus regna celoruz.
Tu ad dexterā d̄i sedes: in gloria patris.
Iudex crederis esse venturus.
Te ergo quesumus tuis famulis subueni: quos precioso sanguine redemisti.
Eterna fac cum scīs tuis: ī gl'ia numerari.
Saluuz fac populum tuum domine: ⁊ benedic hereditati tue.
Et rege eos: ⁊ extol

le illos vsq; in eternũ
Per singulos dies be
nedicimus te.
Et laudamus nomẽ
tuum in seculuz: ⁊ in
seculum seculi.
Dignare domie die
isto: sine peccato nos
custodire.
Miserere nostri dñe
miserere nostri.
Fiat mi ꝑicordia tua
dñe sup nos: quẽad-
modũ spauim⁹ in te.
In te dñe spaui: non
cõfundar in eternuz.
Ad laud. aña. All'a.
Tẽpore paschali dr
All'. pro Añ. ps. 92.

Dominus re-
gnauit dcorẽ ĩdut⁹ ẽ: in
dut⁹ est dñs
fortitudiez ⁊ ꝑcixit se
Etenis firmauit or-
bem terre: qui nõ cõ
mouebitur.
Parata sedes tua ex
tunc: a seculo tu es.
Eleuauerunt flumi-
na dñe, eleuauerũt flu
mina vocem suam.
Eleuauerũt flumina
fluct⁹ suos: a vocib⁹
aquarum multaruz.
Mirabiles elatiões
maris: mirabilis in
altis dominus,
Testimonia tua cre
dibilia facta sunt ni-
mis, domũ tuã decet
sanctitudo dñe ĩ lõgi
tudine dierũ. ps. 99.
Iubilate dõ oĩs
terra: seruite do
mino in letitia.
Introite in ꝯspectu
eius: in exultatione.
Scitote quoniã dñs
ipse est de⁹: ipse fecit

nos ⁊ non ipsi nos.
Populus eiꝰ ⁊ oues pascue eiꝰ introite portas eius in confessione: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomé eius qm̃ suauis est dominus: in eternum misericordia eius: ⁊ vsq; in generationé ⁊ generationé veritas eius.

Deus ps. 62.
Deus meꝰ: ad te de luce vigilo.
Sitiuit in te anima mea: q̃ multipliciter tibi caro mea.
In terra deserta inuia ⁊ inaquosa: sic in sancto apparui tibi: vt viderem virtutez tuá et gloriam tuam.
Qm̃ melior est mia tua super vitas: labia mea laudabunt te.
Sic benedicam te in vita mea: ⁊ in noie tuo leuabo manꝰ meas.
Sicut adipe ⁊ pingue die repleat aia mea: ⁊ labijs exultationis laudabit os meum.
Si memor fui tui sup̃ stratũ meũ: in matutinis meditabor in te: qr fuisti adiutor meꝰ.
Et in velamẽto alaꝝ tuaꝝ exultabo: adhesit aia mea post te: me juscepit dextera tua.
Ipsi vero in vanũ q̃sierunt aiam meá: introibunt in inferiora terre: tradẽtur in manus gladij partes vulpium erunt.
Rex vero letabit in deo laudabunt oẽs q̃ iurãt in eo: qr obstru

ctum est os loquētiū iniqua. Psalm⁹. 66.

DEus misereat nostri ⁊ bñdicat nobis: illuminet vultū suuz super nos ⁊ misereatur nostri. Ut cognoscam⁹ in terra viaz tuā/in oib⁹ gentib⁹ salutare tuū. Confiteant tibi populi deus: confiteant tibi populi omnes. Letent ⁊ exultét gentes/qm̄ iudicas populos in equitate: ⁊ gentes in terra dirigis. Confiteant tibi populi deus/cōfiteantur tibi populi oēs/terra dedit fructum suum. Benedicat nos de⁹ deus nr̄ bñdicat nos deus: ⁊ metuant euz oēs fines terre. Aii.

Alleluia all. Añ. Tres pueri. Tpe paschali añ. Alla all. all. all. all. alla all. all. all. all. Añ. Surrexit chr̄s de sepulchro. Cāticū triū puerorū. Dan. 3.

BEnedicite oīa opa dñi dño: laudate ⁊ superaltate eū i scla Benedicite angeli domini domino: benedicite celi domio. Bñdicite aque omnes q̄ sup celos sunt dño: benedicite oēs virtutes dñi domio. Bñdicite sol ⁊ luna domino: benedicite stelle celi domino. Benedicite imber ⁊ ros dño: bñdicite ois spiritus dei dño. Benedicite ignis et estus domino: bene-

dicite fruges ⁊ estas domino.
Benedicite roꝛes ⁊ pruina dño: bñdicite gelu ⁊ frigus dño.
Benedicite glacies ⁊ niues dño: bñdicite noctes ⁊ dies dño.
Bñdicite lux ⁊ tenebre dño: bñdicite fulgura ⁊ nubes dño.
Bñdicat terra dñm: laudet ⁊ superexaltet eum in secula.
Bñdicite montes ⁊ colles dño: bñdicite vniuersa germinatia in terra domino.
Bñdicite fontes domino: benedicite maria ⁊ flumina dño.
Bñdicite cete ⁊ omnia que mouentur in aquis domino: bñdicite oēs volucres celi domiño.
Benedicite omnes bestie ⁊ pecoꝛa dño: benedicite filij hominum domino.
Bñdicat israel dñm; laudet ⁊ superexaltet eum in secula.
Benedicite sacerdotes dñi domino: benedicite serui domini domino.
Benedicite spiritus ⁊ anime iustoꝝ dño: bñdicite sancti ⁊ humiles coꝛde dño.
Benedicite anania azaria misael dominum: laudate ⁊ superexaltate eum in scla.
Benedicamus patrē ⁊ filiū cū sancto spiritu: laudemus ⁊ superexaltemus eum in secula.

Benedictus es dñe in firmamẽto celi: et laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula. Añ. Tres pueri iussu regis in fornacem missi sunt: non timẽtes flãmã ignis: dicẽtes benedictus deus. Añ. Alleluia. Tempore paschali añ. Surrexit christ⁹ de sepulchro qui liberauit tres pueros de camino ignis ardẽt is alleluia. Añ Alleluia.

Psalm⁹. 148.

Laudate dominum de celis: laudate eũ in excelsis.

Laudate eũ oẽs angeli eius: laudate eum omnes virtutes ei⁹.

Laudate eũ sol ⁊ luna: laudate eum oẽs stelle ⁊ lumen.

Laudate eum celi celoꝝ ⁊ aq̃ q̃ sup celos sũt: laudẽt nomẽ dñi.

Quia ipse dixit ⁊ facta sunt: ipse mandauit ⁊ creata sunt.

Statuit ea in seculum ⁊ in seculũ seculi: preceptum posuit ⁊ non preteribit.

Laudate dñm de tra: draco ẽs ⁊ oẽs abyssi.

Ignis grãdo nix gla cies spũs ꝓcellarũ: q̃ faciunt verbum eius.

Montes ⁊ oẽs colles: ligna fructifera ⁊ omnes cedri.

Bestie ⁊ vniuersa pecora: serpentes ⁊ volucres pennate.

Reges terre ⁊ omnes populi: prĩcipes ⁊ oẽs iudices terre.

Iuuenes ⁊ virgines

senes cuz iunioribus laudent nomē dñi: qz exaltatuz est nomen eius solius. Confessio eius sup celū ⁊ terraz: ⁊ exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnib⁹ sanctis eius: filijs israel populo appropinquanti sibi.

Cantate dño canticum nouuz: laus eius in ecclesia sanctoruz.

Letet̄ israel in eo q fecit eū: ⁊ filie siō exultent in rege suo.

Laudēt nomē eius in choro, ī tympano ⁊ psalterio psallāt ei.

Quia beneplacitum est domino in populo suo, ⁊ exaltauit mā suetos in salutem.

Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.

Exultationes dei in gutture eorum: ⁊ gladij ancipites ī manibus eorum.

Ad faciēdā vindictā in nationib⁹: increpationes in populis.

Ad alligādos reges eorū in cōpedibus: ⁊ nobiles eoruz in manicis ferreis.

Ut faciāt ī eis, iudiciū conscriptum: gloria hec est omnibus sanctis eius.

Laudate dominū in sanctis eius: laudate eū in firmamēto virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ꝑm multitudinē magnitudinis eius.

Laudate eū in sono tube:

tube: laudate eum in psalterio ⁊ cithara.

Laudate eũ in tympano ⁊ choro: laudate eum in chordis et organo.

Laudate eũ in cymbalis bene sonãtib⁹: laudate eũ in cymbalis iubilationis: omnis spũs laudet dñz. Añ. Alla alla. Ca.

Benedictio: et claritas: ⁊ sapiẽtia: ⁊ gratiaruz actio: nor: virt⁹: ⁊ fortitudo deo nostro: in scla seculoꝝ. amen. Qñcũq; ad noct. dr. Nocte sur. tunc ad laud. dicitur sequẽs hym.

Eterne reꝝ conditor: noctem dieq; qui regis: ⁊ tẽporuz das tẽpora: vt alleues fastidium.

Preco diei iã sonet: noctis ꝓfunde peruigil: nocturna lux viãtibus: a nocte noctez segregans.

Hoc excitat⁹ lucifer: soluit poluz caligine: hoc omnis errorum chorus: viam nocendi deserit.

Hoc nauta vires colligit: põtiq; nitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie: canente culpam diluit.

Surgamus ergo strenue: gallus iacẽtes excitat: ⁊ somnolentos increpat: gallus negãtes arguit.

Gallo canẽte spes redit: egris salus refundit: mucro latronis conditur: lapsis fides

reuertitur.
Iesu labētes respice
⁊ nos vidēdo corrige
si respicis lapsi stabūt
fletuq; culpa soluit.
Tu lux refulge sensi
bus: mētisq; somnū
discute: te nr̄a vox
primuz sonet: ⁊ ora
soluamus tibi.
Deo pr̄i sit gloria:
eiusq; soli filio: cū spi
ritu paracleto: ⁊ nūc
⁊ i perpetuū. Amen.
Qñ ad noct. dr̄ No-
cte sur. tūc ad lau. di
cit sequēs hymnus.
Ecce iā noctis
tenuat vmbra:
lucis aurora rutilās
coruscat: nisibus to-
tis rogitemus oēs:
cunctipotentem.
Ut deus noster mi
seratus omnē: pellat
lāguorē tribuat salu
tē: donet ⁊ nobis pie
tate pr̄is r̄gna polox
Prestet hoc nobis
deitas beata: pr̄is ac
nati pariterq; sancti:
spūs cui⁹ reboat in
omni: gloria mūdo.
Amen. ℣. Dñs re-
gnauit decorez induit.
℟. Induit dñs fortitu
dinē ⁊ p̄cinxit se virtute
Et dr̄ iste ℣. vsq; ad
dñicā. lxx. ⁊ ab octa.
pēte. vsq; ad aduen-
tū. Tpe paschali. ℣.
In resurrectiōe tua xp̄e
alleluia. ℟. Celi et ter
ra letentur alla. Cāti-
cū zacharie pphete.
Benedict⁹ dñs
deus israel: qa
vi sitauit ⁊ secit redē
ptionem plebis sue.
Et erexit cornu salu

tis nobis: in domo
dauid pueri sui.
Sicut locut⁹ est p os
sanctor̄: qui a seculo
sunt pphetarū eius.
Salutez ex inimicis
nr̄is: z de manu om
niū qui oderūt nos.
Ad faciendā miseri
cordiā cum patribus
nostris: z memorari
testamēti sui sancti.
Iusiurandū qđ iura
uit ad abrahā patrez
nr̄z: daturū se nobis.
Ut sine timore de ma
nu inimicor̄ nr̄or̄z
liberati: seruiamus illi.
In sanctitate z iusti
tia coraz ipso: omni
bus diebus nostris.
Et tu puer pphета
altissimi vocaberis:
p̄ibis enīz ante faciē
dñi: parare vias ei⁹.
Ad dādā sciētiā salu
tis plebi ei⁹: in remis
sionē peccator̄ eor̄.
Per viscera miseri
cordie dei nostri: in
quibus visitauit nos
oriens ex alto.
Illuminar̄ his q̄ in te
nebris z vmbra mor
tis sedēt: adirigēdos
pedes nr̄os i viā pa
cis. Ad prima. hy⁹.

IAm lucis orto
sydere: deū p̄ce
mur supplices: vt in
diurnis actibus: nos
seruet a nocentibus.
Linguaz refrenans
tēperet: ne litis horz
ror insonet: visuz fo
uendo p̄tegat: ne va
nitates hauriat.
Sit pura cōdis intima
absistat z vecordia:
carnis terat superbia:

potꝰ cibiq; parcitas.
Ut cum dies abscesserit: noctéq; sors reduxerit: mũdi per abstinentiam: ipsi canamus gloriam.
Deo patri. Añ. Alleluia. Psalmus. 21.

Deus deus meus respice in me: q̃re me dereliquisti longe a salute mea: verba delictorũ meorum.
Deus meus clamabo per diẽ: & nõ exaudies: & nocte: & nõ ad insipientiam mihi.
Tu aũt in sancto habitas: laus israel.
In te sperauerũt patres nostri: speraverunt & liberasti eos.
Ad te clamauerunt & salui facti sunt: in te sperauerũt & nõ sunt confusi.
Ego autem sum vermis & nõ homo: opprobrium hominuꝫ & abiectio plebis.
Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labijs et mouerunt caput.
Sperauit in dño eripiat eum: saluum faciat eũ qm̃ vult eum.
Quoniã tu es q extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris mee: in te pjectꝰ sum ex vtero.
De ventre matris mee deꝰ meꝰ es tu: ne discesseris a me.
Quoniaꝫ tribulatio proxima est: quoniã non est qui adiuuet.

Circumdederūt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt sup me os suum: sicut leo rapiens z rugiens.
Sicut aqua effusus sum: z dispersa sunt omnia ossa mea.
Factū est cor meuz tanqz cera liquescēs: in medio vētris mei.
Aruit tanqz testa virtus mea: z lingua mea adhesit faucib⁹ meis: z in puluerem mortis deduxisti me.
Quoniā circūdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas z pedes meos: dinumerauerūt omnia ossa mea.
Ipsi vero considerauerunt z inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: z sup vestem meam miserunt sortem.
Tu aūt dñe ne elongaueris auxiliū tuuz a me: ad defensionez meam conspice.
Erue a framea deus aiaz meā: z de manu canis vnicam meaz.
Salua me ex ore leonis: z a cornibus vnicornium humilitatē meam.
Narrabo nomē tuū fratrib⁹ meis: in medio ecclie laudabo te
Qui timetis dominum laudate eū: vniuersum semen iacob glorificate eum.
Timeat eū oē semē

israel: qm̄ nō sprevit/ neq; despexit deprecationem pauperis.
Nec avertit faciem suam a me: ⁊ cuz clamarem ad euz exaudivit me.
Apud te laus mea ī ecclīa magna: vota mea reddā in cōspectu timentium eum.
Edent pauperes ⁊ saturabūtur: ⁊ laudabunt dominū qui requrūt eū/ vivēt corda eoꝝ in seculū seculi.
Reminiscent̄ ⁊ convertent̄ ad dominū: vniversi fines terre.
Et adorabūt in cōspectu ei⁹: vniverse familie gentium.
Qm̄ dñi est regnū: ⁊ ipse dñabitur gētiū.
Manducaverunt et adoraverūt oēs pingues terre: ī cōspectu eius cadēt oēs q descendunt in terram.
Et anima mea illi vivet: ⁊ semen meuz serviet ipsi.
Annūciabit̄ dño generatio vētura: ⁊ ānūciabūt celi iustitiā ei⁹ ppl'o q nascet̄/ quem fecit domin⁹. ps. 22.
Domin⁹ regit me ⁊ nihil mihi deerit ī loco pascue ibi me collocavit.
Sup aquā refectiōis educavit me: animā meam convertit.
Deduxit me sup semitas iustitie: propter nomen suum.
Nā etsi ābulavero ī medio vmbre mortis: nō timebo mala

quoniã tu mecũ es.
Virga tua ⁊ baculꝰ tuus: ipsa me cõsolata sunt.
Parasti in cõspectu meo mẽsã: aduersus eos q tribulant me.
Impiguasti in oleo caput meum: ⁊ calix meꝰ inebrians quaz preclarus est
Et misericordia tua subsequet̃ me: oibus diebus vite mee.
Et vt inhabitẽ in domo domini: in longitudine dierũ. ꝑs. xxiij.
Domini est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terraꝝ ⁊ vniuersi q hitãt in eo.
Quia ipse sup maria fundauit eũ: ⁊ sup flumina ꝓparauit eũ
Quis ascẽdet in mõtez dñi: aut qs stabit in loco sancto eius:
Innocẽs manibꝰ ⁊ mũdo corde q nõ accepit in vano aiam̃ suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionẽ a domino: et misericordiaz a deo salutari suo.
Hec ẽ generatio q̃rentium eum: querentiuz faciẽ dei iacob.
Attollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie.
Quis ẽ iste rex glie: dñs fortis ⁊ potens: dñs potẽs in prelio.
Attollite portas principes vãs: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glie.

Quis est iste rex glorie ? domin⁹ virtutū ipe é rex glïe. ps.24.

Ad te domie leuaui aiaz meā: deus meus in te confido non erubescam.

Neq; irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non confundētur.

Confundantur omnes iniqua agentes: superuacue.

Vias tuas dñe demōstra mihi: ? semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua ? doce me q; tu es de⁹ saluator meus, ? te sustinui tota die.

Reminiscere miserationū tuarum dñe: ? misericordiarū tuaruz que a seculo sunt.

Delicta iuuentutis mee: ? ignorātias mias ne memineris.

Scōm misericordiā tuam memento mei tu: propter bonitatez tuam domine.

Dulcis ? recti⁹ dñs: ppter hoc legē dabit delinquentib⁹ in via.

Diriget mansuetos i iudicio: docebit mites vias suas.

Vniuerse vie dñi misericordia ? vitas: regrētib⁹ testamētū ei⁹ ? testimonia eius.

Propter nomen tuū domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.

Quis est homo qui timet dñz, legē statuit ei in via quaz elegit?

Aia ei⁹ in bonis de-

morabit: & semen ei⁹ hereditabit terram.

Firmamētū est dominus timētib⁹ eū: & testamentuz ipsius vt manifestetur illis.

Oculi mei semp ad dominū/quoniā ipse euellet de laqueo pedes meos.

Respice in me & miserere mei: qz vnicus & pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatib⁹ meis erue me.

Vide humilitatem meam & laborez meum: & dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos quoniā multiplicati sūt: & odio iniquo oderunt me.

Custodi aiaz meam & eruc me: non erubescaz qm̄ speraui in te.

Innocentes & recti adheserūt mihi: quia sustinui te.

Libera de⁹ israel/ ex omnib⁹ tribulationibus suis. ps. 25.

Judica me dñe qm̄ ego in innocētia mea ingressus sum: & in domino sperās nō infirmabor.

Proba me dñe & tenta me: vre renes meos & cor meum.

Quoniaz misericordia tua ante oculos meos est: & cōplacui in veritate tua.

Non sedi cū cōcilio vanitatis: & cū iniquā gerētib⁹ nō introibo.

Odiui ecclesiaz ma-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

lignantiuz: z cuz im-
pijs non sedebo.
Lauabo inter innocentes manꝰ meas: z circundabo altare tuum domine.
Ut audiã vocez laudis: z enarrẽ vniuersa mirabilia tua.
Dñe dilexi decorez domꝰ tue: z locũ habitationis glie tue.
Ne pdas cũ impijs deus aiaz meã z cũ viris sanguinũ vitã meaz.
In quoz manibus iniquitates sunt: dextera eorũ repleta est muneribus.
Ego aũt in innocẽtia mea ingressus sũ: redime me niez miserere mei
Pes meꝰ stetit in directo: in ecclesijs bñdicaz te dñe. ps. 53.

Deus in nomine tuo saluuz me fac: z in virtute tua iudica me.
Deꝰ exaudi oratiõnẽ meã: auribus percipe verba oris mei.
Quñ alieni insurrexerunt aduersuz me: z fortes quesierũt aiaz meam: z non proposuerũt deũ ante conspectum suum.
Ecce enim deus adiuuat me: z dñs susceptor est anime mee.
Auerte mala inimicis meis: z in veritate tua disperde illos.
Uoluntarie sacrificabo tibi: z confitebor nomini tuo domie: quoniam bonuz est.
Quoniam ex omni tribulatiõe eripuisti

Beati q̄ scrutant̄ testimonia ei⁹: in toto corde exquirunt eū.
Non enī qui operātur iniquitatē, in vijs eius ambulauerunt.
Tu mādasti mādata tua custodiri nimis
Vtinā dirigant̄ vie mee: ad custodiēdas iustificationes tuas.
Tunc nō cōfundar: cū perspexero in omnibus mādatis tuis.
Cōfitebor tibi in directiōe cordis: in eo ꝙ didici iudicia iustitie tue.
Iustificationes tuas custodiā: nō me dere linquas vsquequaq;.
In quo corrigit adolescentior viam suā: ī custodiēdo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mādatis tuis
In corde meo abscōdi eloquia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.
In labijs meis pronūciaui omnia iudicia oris tui.
In via testimonioꝝ tuoꝝ delectatus sum: sicut in oīb⁹ diuitijs.
In mandatis tuis exercebor: ⁊ considerabo vias tuas.
In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos. ps. 119.
Retribue seruo tuo viuifica me: ⁊ custodiā ſmones tuos

senes cuz iunioribus laudent nomē dñi: qz exaltatuz est nomen eius solius. Confessio eius sup celū ⁊ terraz: ⁊ exaltauit cornu populi sui. Hymnus omnib⁹ sanctis eius: filijs israel populo appropinquanti sibi.

Cantate dño canticum nouuz: laus eius in ecclesia sanctoruz.

Letet israel in eo q fecit eū: ⁊ filie siō exultent in rege suo.

Laudēt nomē eius in choro/ i tympano ⁊ psalterio psallāt ei.

Quia beneplacitum est domino in populo suo/ ⁊ exaltauit mā suetos in salutem.

Exultabūt sancti in gloria: letabuntur in cubilibus suis.

Exultationes dei in gutture eorum: ⁊ gladij ancipites i manibus eorum.

Ad faciēdā vindictā in nationib⁹: increpationes in populis.

Ad alligādos reges eorū in cōpedibus: ⁊ nobiles eoruz in manicis ferreis.

Ut faciāt i eis/ iudiciū conscriptum: gloria hec est omnibus sanctis eius.

Laudate dominū in sanctis eius: laudate eū in firmamēto virtutis eius.

Laudate eum in virtutibus eius: laudate eum ꝟm multitudinē magnitudinis eius.

Laudate eū in sono tube:

tube: laudate eum in psalterio z citharа.
Laudate eū in tympano z choro: laudate eum in chordis et organo.
Laudate eū in cymbalis bene sonātib⁹: laudate eū in cymbalis iubilationis: omnis spūs laudet dñz.
Añ. Alla all. all. Ca.
Benedictio: et claritas: z sapiētia: z gratiarum actio: nor: virt⁹: z fortitudo deo nostro: in scla seculoꝝ. amen. Añ. cūq; ad nocť. dī. Nocte sur. tunc ad laud. dicitur sequēs hym.
Aeterne rex conditor: noctem diēq; qui regis: z tēporum das tempora: vt alleues fastidium.
Preco diei iā sonet: noctis pfunde perui gil: nocturna lux viātibus: a nocte noctez segregans.
Hoc excitat⁹ lucifer: soluit poluz caligine: hoc omnis errorum chorus: viam nocendi deserit.
Hoc nauta vires colligit: pōticq; nitescunt freta: hoc ipsa petra ecclesie: canente culpam diluit.
Surgamus ergo strenue: gallus iacētes excitat: z somnolentos increpat: gallus negātes arguit.
Gallo canēte spes redit: egris salus refundit: mucro latronis conditur: lapsis fides

reuertitur.
Iesu labētes respice
⁊ nos vidēdo corrige
si respicis lapsi stabūt
fletuq; culpa soluit.
Tu lux refulge sensi
bus: mētisq; somnū
discute: te nr̄a vox
primuz sonet: ⁊ ora
soluamus tibi.
Deo pr̄i sit gloria:
eiusq; soli filio: cū spi
ritu paracleto: ⁊ nūc
⁊ i perpetuū. Amen.
Qn̄ ad noct. dr̄ No-
cte sur. tūc ad lau. di
cit̄ sequēs hymnus.
Ecce iā noctis
tenuat̄ vmbra:
lucis aurora rutilās
coruscat: nisibus to-
tis rogitemus oēs:
cunctipotentem.
Ut deus noster mi
seratus omnē: pellat
lāguorē tribuat salu
tē: donet ⁊ nobis pie
tate pr̄is r̄gna poloꝝ
Prestet hoc nobis
deitas beata: pr̄is ac
nati pariterq; sancti:
spūs cui⁹ reboat in
omni: gloria mūdo.
Amen. ℣. Dn̄s re-
gnauit decorez induit.
℟. Induit dn̄s fortitu
dinē ⁊ p̄cinxit se virtute
Et dr̄ iste ℣. vsq; ad
dn̄icā. lxx. ⁊ ab octa.
pēte. vsq; ad aduen-
tū. Tpe paschali. ℣.
In resurrectiōe tua xp̄e
alleluia. ℟. Celi et ter
ra letentur al'la. Cāti-
cū zacharie ꝓphete.
Benedict⁹ dn̄s
deus israel: qa
vi sitauit ⁊ secit redē
ptionem plebis sue.
Et erexit cornu salu

tis nobis: in domo
dauid pueri sui.
Sicut locut⁹ est p os
sanctoꝝ: qui a seculo
sunt ꝓphetarū eius.
Salutez ex inimicis
nr̄is: ⁊ de manu om
niū qui oderūt nos.
Ad faciendā miseri
cordiā cum patribus
nostris: ⁊ memorari
testamēti sui sancti.
Iusiurandū qd iura
uit ad abraham patrez
nr̄z: daturū se nobis.
Ut sine timore de ma
nu inimicoꝝ nr̄oꝝ li
bati: seruiamus illi.
In sanctitate ⁊ iusti
tia coraz ipso: omni
bus diebus nostris.
Et tu puer ꝓpheta
altissimi vocaberis:
p̄ibis enim ante faciē
dn̄i: parare vias ei⁹.
Ad dādā sciētiā salu
tis plebi ei⁹: in remis
sionē peccatoꝝ eoꝝ.
Per viscera miseri
cordie dei nostri: in
quibus visitauit nos
oriens ex alto.
Illuminar̄ his q̄ in te
nebris ⁊ vmbra mor
tis sedēt: ad dirigēdos
pedes nr̄os in viā pa
cis. Ad prima. hy⁹.

IAm lucis orto
sydere: deū p̄ce
mur supplices: vt in
diurnis actibus: nos
seruet a nocentibus.
Linguaz refrenans
tēperet: ne litis horo
ror insonet: visuz fo
uendo ꝓtegat: ne va
nitates hauriat.
Sit pura cōdisitima
absistat ⁊ vecordia:
carnis terat superbia:

pot⁹ cibiq; parcitas.

Ut cum dies abscesserit: noctéq; sors reduxerit: mũdi per abstinentiam: ipsi canamus gloriam.

Deo patri. Ãña. Alleluia. Psalmus. 21.

Deus deus meus respice in me: q̃re me dereliquisti longe a salute mea: verba delictorũ meorum.

Deus meus clamabo per diẽ: & nõ exaudies: & nocte: & nõ ad insipientiam mihi.

Tu aũt in sancto habitas: laus israel.

In te sperauerũt patres nostri: speraverunt & liberasti eos.

Ad te clamauerunt & salui facti sunt: in te sperauerũt & nõ sunt confusi.

Ego autem sum vermis & nõ homo: opprobrium hominũ & abiectio plebis.

Omnes videntes me deriserunt me: locuti sunt labijs et mouerunt caput.

Sperauit in dño eripiat eum: saluum faciat eũ qm̃ vult eum.

Q̃m tu es q extraxisti me de ventre: spes mea ab vberibus matris mee: in te pject⁹ sum ex vtero.

De ventre matris mee de⁹ me⁹ es tu: ne discesseris a me.

Quoniã tribulatio proxima est: quoniã non est qui adiuuet.

Circumdederũt me vituli multi: tauri pingues obsederunt me.
Aperuerunt sup me os suum: sicut leo rapiens z rugiens.
Sicut aqua effusus sum: z dispersa sunt omnia ossa mea.
Factũ est cor meuz tanqz cera liquescẽs: in medio vẽtris mei.
Aruit tanqz testa virtus mea: z lingua mea adhesit faucib⁹ meis: z in pulverem mortis deduxisti me.
Quoniã circũdederunt me canes multi: concilium malignantium obsedit me.
Foderunt manus meas z pedes meos: dinumerauerũt omnia ossa mea.
Ipsi vero considerauerunt z inspexerunt me: diuiserunt sibi vestimenta mea: z sup vestem meam miserunt sortem.
Tu aũt dñe ne elongaueris auxiliũ tuuz a me: ad defensionez meam conspice.
Erue a framea deus aiaz meã: z de manu canis vnicam meaz.
Salua me ex ore leonis: z a cornibus vnicornium humilitatẽ meam.
Narrabo nomẽ tuũ fratrib⁹ meis: in medio ecclie laudabo te
Qui timetis dominum laudate eũ: vniuersum semen iacob glorificate eum.
Timeat eũ oẽ semẽ

israel: qm̃ nó spreuit/ neq; despexit deprecationem pauperis.
Nec auertit faciem suam a me: & cuz clamarem ad euz exaudiuit me.
Apud te laus mea in eccl'ia magna: vota mea reddā in cóspectu timentium eum.
Edent pauperes & saturabũtur: & laudabunt dominũ qui requrũt eũ/ viuét corda eox in seculũ seculi.
Reminiscent̃ & conuertent̃ ad dominũ: vniuersi fines terre.
Et adorabũt in cóspectu ei⁹: vniuerse familie gentium.
Qm̃ dñi est regnũ: & ipse dñabitur gẽtiũ.
Manducauerunt et adorauerũt oés pingues terre: i cóspectu eius cadét oés q descendunt in terram.
Et anima mea illi viuet: & semen meum seruiet ipsi.
Annũciabit dño generatio vẽtura: & ānũciabũt celi iustitiā ei⁹ pplo q nascet̃/ quem fecit domin⁹. ps. 22.
Dñs regit me & nihil mihi deerit i loco pascue ibi me collocauit.
Sup aquā refectiõis educauit me: animā meam conuertit.
Deduxit me sup semitas iustitie: propter nomen suum.
Nā etsi ābulauero i medio vmbre mortis: nó timebo mala

quoniã tu mecũ es.
Virga tua ⁊ baculꝰ tuus: ipsa me cõsolata sunt.
Parasti in cõspectu meo mẽsã: aduersus eos q tribulant me.
Impiguasti in oleo caput meum: ⁊ calix meꝰ inebrians quaz preclarus est
Et misericordia tua subsequet me: oibus diebus vite mee.
Et vt inhabitẽ in domo domini: in longitudine dierũ. ps. xxij.
Domini est terra ⁊ plenitudo eius: orbis terrarꝝ ⁊ vniuersi q hitãt in eo.
Quia ipse sup maria fundauit eũ: ⁊ sup flumina ꝓparauit eũ
Quis ascẽdet in mõtez dñi: aut qs stabit in loco sancto eius:
Innocẽs manibꝰ ⁊ mũdo corde q nõ accepit in vano animã suam: nec iurauit in dolo proximo suo.
Hic accipiet benedictionẽ a domino: et misericordiaz a deo salutari suo.
Hec é generatio q̃rentium eaz: querentiuz faciẽ dei iacob.
Attollite portas principes vestras: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie.
Quis é iste rex glie: dñs fortis ⁊ potens: dñs potẽs in prelio.
Attollite portas principes vãs: ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glie.

Quis est iste rex glorie ? dominꝰ virtutū ipe é rex glīe. ps.24.

AD te domie leuaui aiaꝫ meā: deus meus in te confido non erubescam.

Neqꝫ irrideant me inimici mei: etenim vniuersi qui sustinent te non confundētur.

Confundantur omnes iniqua agentes: superuacue.

Vias tuas dñe demóstra mihi: ? semitas tuas edoce me.

Dirige me in veritate tua ? doce me qꝛ tu es deꝰ saluatoꝛ meus, ? te sustinui tota die.

Reminiscere miserationū tuarum dñe: ? misericordiarū tuaruꝫ que a seculo sunt.

Delicta iuuentutis mee: ? ignorātiaꝫ mie as ne memineris.

Scōm misericordiā tuam memento mei tu: propter bonitatemꝫ tuam domine.

Dulcis ? rectꝰ dñs: ppter hoc legē dabit delinquentibꝰ in via.

Diriget mansuetos i iudicio: docebit mites vias suas.

Vniuerse vie dñi misericordia ? vitas: regrētibꝰ testamētū eiꝰ ? testimonia eius.

Propter nomen tuū domine propitiaberis peccato meo: multum est enim.

Quis est homo qui timet dñꝫ, legē statuit ei in via quaꝫ elegit:

Aia eiꝰ in bonis de-

morabit: z semen ei⁹ hereditabit terram.

Firmamētū est dominus timētib⁹ eū: z testamentuz ipsius vt manifestetur illis.

Oculi mei semp ad dominū/quoniā ipse euellet de laqueo pedes meos.

Respice in me z miserere mei: qz vnicus z pauper sum ego.

Tribulationes cordis mei multiplicate sunt: de necessitatib⁹ meis erue me.

Uide humilitatem meam z laborez meum: z dimitte vniuersa delicta mea.

Respice inimicos meos quoniā multiplicati sūt: z odio iniquo oderunt me.

Custodi aiaz meam z eruc me: non erubescaz qm̄ speraui in te.

Innocentes z recti adhęserūt mihi: quia sustinui te.

Libera de⁹ israel/ ex omnib⁹ tribulationibus suis. ps. 25.

Judica me dñe qm̄ ego in innocētia mea ingressus sum: z in domino sperās nō infirmabor.

Proba me dñe z tenta me: vre renes meos z cor meum.

Quoniaz misericordia tua ante oculos meos est: z cōplacui in veritate tua.

Non sedi cū cōcilio vanitatis: z cū iniquagerētib⁹ nō introibo.

Odiui ecclesiaz ma-

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Beati q̃ scrutant̃ testimonia ei⁹: in toto corde exquirunt eum.
Non enī qui operā tur iniquitatē: in vijs eius ambulauerunt.
Tu mādasti mādata tua custodiri nimis
Q̃ tinā dirigant̃ vie mee: ad custodiēdas iustificationes tuas.
Tunc nō cōfundar: cū perspexero in omnibus mādatis tuis.
Q̃ōfitebor tibi in directiōe cordis: in eo q̃ didici iudicia iustitie tue.
Iustificationes tuas custodiā: nō me derelinquas vsquequaq̃.
In quo corrigit adolescentior viam suā: i custodiēdo sermones tuos.
In toto corde meo exquisiui te: ne repellas me a mādatis tuis
In corde meo abscōdi eloquia tua: vt non peccem tibi.
Benedictus es domine: doce me iustificationes tuas.
In labijs meis prōnūciaui omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorū tuorū delectatus sum: sicut in oib⁹ diuitijs.
In mandatis tuis exercebor: & considerabo vias tuas.
In iustificationibus tuis meditabor: non obliuiscar sermones tuos. ps. 119.
Retribue seruo tuo viuifica me: & custodiā sermones tuos

Reuela oculos meos: ⁊ ꝯsiderabo mirabilia de lege tua.
Incola ego suꝫ i terra: non abscondas a me mandata tua.
Concupiuit anima mea: desiderare iustificatiões tuas i omni tempore.
Increpasti supbos: maledicti q declināt a mandatis tuis.
Aufer a me opprobriū ⁊ cōtēptū: qꝛ testimonia tua exqsiui
Etenī sederūt prīcipes/ ⁊ aduersum me loquebant̄: seruꝰ aūt tuus exercebat̄ in iustificationibus tuis.
Nam ⁊ testimonia tua meditatio mea ē ⁊ consilium meuꝫ iustificationes tue.
Adhesit pauimēto aīa mea: viuifica me ſm verbum tuum.
Vias meas enūciaui ⁊ exaudisti me: doce me iustificatiões tuas
Viaꝫ iustificationū tuaruꝫ instrue me: ⁊ exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitauit anima mea p̄ tedio: ꝯfirma me in verbis tuis.
Viā iniqtatis amoue a me: ⁊ de lege tua miserere mei.
Viā veritatis elegi: iudicia tua non sum oblitus.
Adhesi testimonijs tuis domīe: noli me confundere.
Viam mandatorū tuoꝝ cucurri: cū dilatasti cor meū. Sym-

boluz athanasij epi.

QUicunqz vult salu⁹ esse: ante omnia opus est vt teneat catholicaz fidē. Quā nisi quisqz integraz iniolatāqz seruauerit: absqz dubio in eternum peribit.

Fides autē catholica hec est: vt vnum deū in trinitate z trinitatez in vnitate veneremur.

Neqz confundentes psonas: neqz substantiam separantes.

Alia est enī persona patris / alia filij: alia spiritus sancti.

Sed p̄is z filij z spirit⁹ scti vna ē diuinitas: equalis gl'ia coeterna maiestas.

Qualis pater talis filius: talis spūs scūs.

Increatus pater increatus filius: increatus spiritus sanctus.

Immēsus pater immensus filius: imensus spiritus sanctus.

Etern⁹ p̄ etern⁹ fili⁹ eternus spūs sanct⁹.

Et tñ nō tres eterni sed vnus eternus.

Sic ñ tres ici creati nec tres imēsi: sz vn⁹ increatus z vnus imensus.

Similiter oipotens pater oipotens fili⁹ / oipotens spūs scūs.

Et tñ ñ tres oipotētes: sed vn⁹ oipotēs.

Ita de⁹ pater: de⁹ filius de⁹ spūs sanct⁹.

Et tñ non tres dij: sed vnus est deus.

Ita dñs pater dñs fili⁹: dñs spūs sanctus.

Et tñ non tres dñi: sed vnus est dominꝰ. Quia sicut singillatim vnãquãqꝫ personaz deuz ac dñm cõfiteri chr̃iana v̄itate cõpellimur: ita tres deos aut dominos dicere catholica religiõe prohibemur. P̄r̄ a nullo est factꝰ: nec creatꝰ nec genitꝰ. Filius a patre solo est: nõ factꝰ nec creatus: sed genitus. Spiritus sanctꝰ a patre z filio: non factus nec creatus nec genitus: sed procedens. Unus ergo p̄r̄ non tres p̄res: vnus filius nõ tres filij: vnꝰ spũs sctũs nõ tres spũssci. In hac trinitate nihil priꝰ aut posteriꝰ: nihil maius aut minus: sed totę tres psone coeterne sibi sũt: z coequales. Ita vt per omnia sicut iam supradictum est: z vnitas in trinitate: z trinitas in vnitate veneranda sit. Qui vult ergo saluus esse: ita de trinitate sentiat. Sed necessarium est ad eternam salutem: vt icarnationẽ quoqꝫ dñi nostri Jesu chr̃isti fideliter credat. Est ergo fides recta: vt credamus z ꝓfiteamur: qꝫ dñs noster iesus chr̃istus: dei filiꝰ: deus z homo est. Deus est ex substantia patris ante secula genitus: z homo est

ex substantia

ex substātia matris in seculo natus.

Perfect⁹ de⁹ pfectus hō: ex aīa rōnali ⁊ humana carne subsistēs.

Equalis patri ſm diuinitatē: minor patre ſm humanitatem.

Qui licet de⁹ sit ⁊ hō, non duo tamen sed vnus est christus.

Vn⁹ aūt nō cōuersione diuinitatis in carnē: sed assūptione humanitatis in deum.

Vnus oīno nō confusione substātie: sed vnitate persone.

Nā sicut aīa rōnalis ⁊ caro vn⁹ ē hō: ita deus ⁊ hō vn⁹ est xp̄s.

Qui passus est pro salute nr̄a: descendit ad īferos, tertia die resurrexit a mortuis.

Ascēdit ad celos, sedet ad dexterā dei patris oīpotētis: īde vēturus est iudicare viuos ⁊ mortuos.

Ad cui⁹ aduētū oēs hoīes resurgere hn̄t cū corpib⁹ suis: ⁊ reddituri sūt de factis proprijs rationem.

Et qui bona egerūt, ibunt in vitā eternaz: q vero mala, in ignez eternum.

Hec est fides catholica, quaz nisi quisq; fideliter firmiterq; crediderit: salu⁹ esse non poterit. Añ. Alleluia alleluia alleluia. Cap̄.

Regi seculorum mortali ⁊ īuisibili: soli deo honor ⁊ gloria, ī secula seculorū. Amē. ℟. br̄. Chr̄e.

fili dei viui. ℣. Miserere nobis. ℟. Qui sedes ad dexterā patris. ℟. Miserere. Glia. Chr̃e. ℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nom̃ tuū. Kyrie ele. Chr̃e ele. kyrie ele. Pr̃i nr̃. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libe. Credo in deū. ℣. Carnis resurrectio. ℟. Et vitā eternaz amen. ℣. Et ego ad te dñe clama. ℟. Et mane oro mea p̃ueniet te. ℣. Repleat os meū laude ℟. Ut cantem gloriam tuā tota die magnitudinez tuā. ℣. Dñe auerte faciē tuam a pctis meis. ℟. Et omnes iniqtates meas dele. ℣. Cor mū duz crea in me deus. ℟. Et sp̃iritū rectum innoua in viscerib⁹ meis. ℣. Ne p̃cias me a facie tua. ℟. Et sp̃iritum sanctum tuum ne auferas a me. ℣. Redde mihi letitiā salutaris tui. ℟. Et spiritu p̃cipali ꝯfirma me. ℣. Adiutoriū nr̃m in nomie dñi. ℟. Qui fecit celum z terrā. Confessio. Cōfiteor deo. ⁊c̄. Misereatur. Indulgentiam z absolu. ℣. Dignare domie die isto. ℟. Sine pctō nos custodire. ℣. Miserere nostri dñe. ℟. Miserer nr̃i. ℣. Fiat misericordia tua dñe sup nos. ℟. Quēadmoduz sperauimus in te. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et clamor meus. ℣. Dominus vobiscum. ℟. Et cum sp̃iritu tuo. Oratio. Omie de⁹ oī-

potēs q ad principiū huius diei nos pueni re feciſti: tua nos hodie ſalua virtute, vt in hac die ad nullū declinem⁹ peccatū: ſed ſemp ad tuaz iuſtitiaz faciendā, noſtra pcedant eloquia, dirigantur cogitatiōes, z opera. Per dñm. Nota q predicti pſalmi dicunt ad primā p totū annū i dñica, qñ fit officiū de dñica: niſi a feſto paſche, vſq; poſt octa. corpis chri: z a lxx. vſq; ad paſcha: de quibus videbit in locis ſuis. Itē in feſtis duplicibus z ſemiduplicib⁹, z etiaz in alijs feſtis in quib⁹ dicuntur ad primam tm̄ iſti tres pſalmi. Deus in noīe. Bti imaculati. Retribue. Itez cap. Regi ſeculoruz. dicit cū pcibus preſcriptis z oīone p totū annū: excepto i feriali offō. qz tūc dī aliud cap. et i feſto duplici z p octa. nō dicunt preces: ſed ſtatiz poſt ℣. dicit oīo. Itē poſt primaz diei vel beate vginis dicto Benedicamuz do. z Deo grās. pronunciatur datarlū calendarij: deide ſequitur. ℣. Preciosa in cōſpectu dñi. ℟. Mors ſanctoruz eius. Oīo.

SAncta maria et oēs ſcti intercedāt p nobis ad dñm: vt nos mereamur ab eo adiuuari et ſaluari: qui viuit z regnat

in secula seculorũ. ℟. Amen. ℣. Deus in adiutoriũ meũ intende. ℟. dñe ad adiuuãdũ me festina. Et sic dicit̃ ter: vltimo adiungitur: Gloria patri. ꝛc̃. Sicut erat. Kyrie eleſõ. Christe eleison. Kyrie eleisõ. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libe. ℣. Respice ĩ ſuos tuos dñe: ꝛ in opera tua ꝛ dirige filios eorũ. ℣. Et sit splendor dñi dei nostri sup nos/ꝛ opa manuum nostrarum dirige sup nos: ꝛ opus manuũ nostrarum dirige. Gl̃ia patri. Sicut erat. Oro.

Dirigere ꝛ scti-ficare/regere ꝛ gubernare dignar̃ domine deus rex celi ꝛ terre: hodie corda ꝛ corpa nostra/sensus/sermones/ꝛ actus nostros/in lege tua/ꝛ in operibus mandatorum tuorum: vt hic/ꝛ in eternũ/te auxiliãte salui ꝛ liberi esse mereamur saluator mundi. Qui viuis ꝛ regnas in secula seculorum. ℟. Amẽ. ℣. Iube domne: benedicere. Benedictio. Dies ꝛ actus nostros in sua pace disponat dñs oipotẽs. ℟. Amẽ. Absol̃o.

Dominus autem dirigat corda ꝛ corpora nostra/in charitate dei/ꝛ patientia Christi. Tu autem domine. Deo gratias. Hec lectio semper dicitur ad absolutionem capituli:

tam in ferialibus q̃ ī dñicis dieb⁹ / ab oct. ephie / vsq; ad dñicaz lxx. ⁊ ab ipsa dñica in ferialibus dieb⁹ / vsq; ad primam dominicā. xl. ⁊ ab oct. corpis chr̃i / tam in dñicis q̃ etiā in ferialibus diebus / vsq; ad aduētuz. ℣. Adiutoriū nostrū in no. ℟. Qui fec̃. ℣. Benedicite. ℟. De⁹. Benedictio. Dñs nos bñdicat / ⁊ ab oī malo d̃fendat / ⁊ ad vitaz perducat eternā. Et fideliuz aie / p misericordiā dei / reqescāt in pace. ℟. Amen. Nota q̃ p̃dicto mō dicit̃. Pretiosa. per totū annū p̃ter absolutionez capl̃i que sepi⁹ mutat̃ in festiuitatibus.

Incipit ordo prime ī ferialib⁹ diebus añ. Btī q ambulāt ī lege tua dñe. p̃s. Deus ī noie. Beati īmaculati. Retribue. Cap̃.

Pacē ⁊ veritatez diligite / ait dominus oīpotens. ℟. Chr̃e fili. ⁊c̃. vt supra. kyrie elei. xp̃e el̃. kyrie el̃. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libe. Credo in deū. ℣. Carnis resurrectionē. ℟. Et vitaz eternā amen. ℣. Et ego ad te dñe. ⁊c̃. vsq; ibi. Redde mihi leticiā salutaris tui. ℟. Et spū principali confirma me. ℣. Eripe me dñe ab homine malo. ℟. A viro iniquo eripe me. ℣. Eripe me de inimicis meis de⁹ meus. ℟. Et ab insurgentibus in me

liba me. ℣. Eripe me de operātibus iniqtatē. ℟. Et de viris sanguinum salua me. ℣. Sic psalmum dicaz nomini tuo in seculuz seculi. ℟. Ut reddaz vota mea de die in diez. ℣. Exaudi nos deus salutaris noster. ℟. Spes omnium finium terre in mari longe. ℣. Deus in adiutorium meum intēde. ℟. Dñe ad adiuuāduz me fe. ℣. Sctūs deꝰ: sanctꝰ fortis: sctūs ⁊ imortalis. ℟. Miserere nobis. ℣. Benedic aia mea dño. ℟. Et oia q̄ itra me sunt noi scō eius. ℣. Bñdic aia mea dño. ℟. Et noli obliuisci oēs retributiones eiꝰ. ℣. Qui ꝓpitiatur oibꝰ iniqtatibꝰ tuis. ℟. Qui sanat oēs infirmitates tuas. ℣. Qui redimit de interitu vitaz tuaz. ℟. Qui coronat te i misicordia ⁊ miserationibꝰ. ℣. Qui replet in bonis desideriū tuū. ℟. Renouabit vt aqle iuuētus tua. ℣. Adiutoriū nr̄m i noie dñi. ℟. Qui fecit celū ⁊ terrā. Confiteor deo. Misereat. Indulgentiam. ⁊c. ℣. Dignar dñe die isto ℟. Sine peccato nos custodire. ℣. Misere nostri domine. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misicordia tua. ℟. Quēadmodū. ℣. Dñe exaudi. ps. Misere mei deꝰ. ℣. Domine deus virtutuz conuerte nos. ℟. Ostende faciez tuā ⁊ salui erimus. ℣. Exurge christe adiu. ℟. Et libe

ra. ℣. Dominе exaudi. ℣. Dominus vobiscū. ℟. Dñe deꝰ oipotēs. vt supra. Nota q̄ cap̄. Pacē ⁊ veritatē. dicit ad primā cū p̄cibus ipsum sequentibus per totū annum in ferialibus diebꝰ: nisi ab oct. paschę vsq̄ post octa. pēte. Ad tertiā hymnus.

NUnc sancte nobis spiritus: vnum patri cum filio: dignare promptus ingeri: nostro refusus pectori.

Os/lingua/mēs/sensus/vigor: cōfessione personēt: flammescat igne charitas: accendat ardor proximos.

Presta pat pīssime. Añ. All. Añ. Deduc me. Ex. Psalmo. 118.

LEgez pone mihi dñe viam iustificationū tuarꝝ: ⁊ exquirā eam semp.

Da mihi intellectuz ⁊ scrutaborꝝ legem tuam: ⁊ custodiam illaz in toto corde meo.

Deduc me in semitā mandatorū tuorum: quia ipsam volui.

Inclina corꝝ meuz in testimonia tua: ⁊ non in auaritiam.

Auerte oculos meos ne videāt vanitatē: in via tua viuifica me.

Statue seruo tuo eloquiū tuū: i timore tuo

Amputa opprobriū meū qꝫ suspicatꝰ suz: qꝝ iudicia tua iocūda.

Ecce cōcupiui mandata tua: in equitate

ua viuifica me.
Et veniat super me misericordia tua dñe: salutare tuum ꝟm eloquium tuum.
Et respondebo exprobrãtib⁹ mihi verbum: qꝛ speraui in sermonibus tuis.
Et ne auferas de ore meo verbũ veritatis vsqꝫquaqꝫ: qꝛ in iudicijs tuis supsperaui.
Et custodiaꝫ legem tuã semp: in seculum ⁊ in seculum seculi.
Et ambulabã in latitudine: quia mãdata tua exquisiui.
Et loquebar de testimonijs tuis i ꝓspectu regũ: ⁊ nõ ꝓfundebar
Et meditabar i mandatis tuis: que dilexi.
Et leuaui manꝰ meas ad mandata tua q̃ dilexi: ⁊ exercebor in iustificationibus tuis.

Memor esto verbi tui ꝟuo tuo: i quo mihi spẽ ꝺisti.
Hec me consolata est in humilitate mea: qꝛ eloquiũ tuum viuificauit me.
Superbi inique agebãt vsqꝫquaqꝫ: a lege aũt tua nõ declinaui.
Memor fui iudiciorũ tuorũ a seculo dñe: ⁊ consolatus sum.
Defectio tenuit me: ꝑ peccatorib⁹ derelinquẽtibus legẽ tuam.
Cãtabiles mihi erãt iustificationes tue: in loco peregrinationis mee.
Memor fui nocte nominis tui dñe: ⁊ cu-

stodiui legem tuam.
Hec facta est mihi: qz iustificationes tuas exquisiui.
Portio mea dñe: dixi custodire legē tuaz.
Deprecatus sum faciez tuā in toto corde meo: miserere mei ꝟz eloquium tuum.
Cogitaui vias meas: z conuerti pedes meos: in testimonia tua.
Paratꝰ suz z nō sum turbatus: vt custodiā mandata tua.
Funes peccatoꝝ circūplexi sunt me: z legē tuā nō suz oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendum tibi: super iudicia iustificationis tue.
Particeps ego sum oīum timentium te: z custodientium mandata tua.
Misericordia tua dñe plena ē terra: iustificationes tuas doce me.
Bonitatez fecisti cū seruo tuo domine: ꝟm verbū tuuz.
Bonitatē z disciplinā z sciaz doce me: qz mādatis tuis credidi.
Priusq̄z humiliarer ego deliqui: ꝓpterea eloquiū tuū custodiui.
Bonus es tu: z in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est sup me iniquitas superboꝝ: ego autē in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Coagulatuz est sicut lac corꝝ eoꝝ: ego vo legez tuā meditatꝰ sum

Bonum mihi q̃ humiliasti me: vt discaz iustificationes tuas.
Bonũ mihi lex oris tui: super milia auri z argenti.
Manꝰ tue fecerũt me z plasmauerunt me: da mihi intellectũ / vt discam mandata tua.
Qui timent te videbũt me z letabunt̃: q̃ in v̄bo tuo supspaui.
Cognoui domine q̃ equitas iudicia tua: z in veritate tua humiliasti me.
Fiat misericordia tua vt cõsoleť me: sm eloquiũ tuum seruo tuo.
Veniãt mihi miserationes tue z viuã: q̃ lex tua meditatio mea ē.
Cõfundant̃ superbi q̃ iniuste iniquitatez fecerũt in me: ego aũt exercebor in mãdatis tuis.
Conuertantur mihi timentes te: z qui noverũt testimonia tua.
Fiat cor meũ imaculatũ / in iustificatiõibus tuis: vt nõ cõfundar
Añ. Alleluia alla alla.

Capitulum vñica die.

Deus charitas est: z q̃ manet in charitate in deo manet / z deꝰ in eo. ℟. Inclina cor meũ deus. In testimõia tua. ℣. Averte oculos meos ne videant vanitatem: in via tua viuifica me. In testimo
Glia. Inclina. ℣. Ego dixi dñe miserere mei ℟. Sana aiaz meã q̃ peccani tibi. In fer. of. añ. Deduc me dñe in semitã mandatoꝝ tuoꝝ. Cap.

SAna me dñe et sanabor: saluuz me fac z salu⁹ ero: qm̄ laus mea tu es. ℟. Sana aiam meā: q; peccaui tibi. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℣. Adiutor me⁹ es tu ne derelinquas me. ℟. Neq; despicias me de⁹ salutaris meus. Deide kyrie el'. xp̄e el'. kyrie el'. p̄ nr̄. sec̄. Preces ad hor. i fer. offō ℣. Et ne nos. ℟. Sed li. ℣. Ego dixi dñe miserere mei. ℟. Sana aiaz meā q; peccaui tibi. ℣. Quousq; dñe vsq; quo ℟. Et deprecabilis esto sup seruos tuos. ℣. Fiat mīa tua domine sup nos. ℟. Quēadmodū speauim⁹ in te. ℣. Sacerdotes tui induāt iustitiā. ℟. Et sancti tui exultēt. ℣. Dñe saluū fac regē. ℟. Et exaudi nos i die qua inuocauerim⁹ te. ℣. Saluū fac pplz tuū dñe z bñ. here. tue. ℟. Et rege eos z extolle illos vsq; in eternū. ℣. Memēto cōgregatiōis tue. ℟. Quā possedisti abinitio ℣. Fiat pax i vtute tua ℟. Et abūdātia in turribꝫ tuis. ℣. Oem⁹ p fidelib⁹ defūctis. ℟. Requiez etnā. ℣. Requiescāt i pace. ℟. Amē. ℣. Pro fribꝫ nr̄is absentib⁹. ℟. Saluos fac seruos tuos de⁹ me⁹ sperātes i te. ℣. Pro afflictis z captiuis ℟. Libera eos de⁹ isrl: ex oib⁹ tribulationib⁹ suis. ℣. Mitte eis dñe auxiliū de sancto. ℟. Et de siō tuere eos. ℣. Dñe exaudi ℟. Et clamor.

ps. Miserere. cū Gl'ia. ℣. Dñe de⁹ virtutū. ℟. Et ostende faciez tuaz. ℣. Exurge xp̄e adiuua nos. ℟. Et libera nos ꝓpter nomē sanctū tuū. ℣. Dñe exaudi. ℟. Et cla. ℣. Dñs vobiscuz. Oro cōpetens. Nota ꝙ suprascripte preces supradicto mō dicuntur ad oēs horas ī feria, ꝑterq̄z ad primaz ⁊ cōpletoriū: de qbus quere in locis suis: excepto ꝙ psal' De profundis dr̄ loco. Miserere. in matut'. tm̄: in ceteris dr̄. Miserere

¶ Ad sextam. Hy⁹.

Rector potēs verax de⁹: q tēperas rerū vices: splendore mane instruis: ⁊ ignibus meridiem. Extingue flāmas litiū: aufer calorē noxium: confer salutē corporum: verāq; pacez cordium.

Presta pr̄. Añ. All'a. Añ. Adiuua me. Ex. Psal's. 118.

Defecit in salutare tuum aīa mea: ⁊ in verbū tuū supspaui. Defecerūt oculi mei ī eloquiū tuū: dicētes, qñ consolaberis me. Quia factus sum sicut vter in pruina: iustificationes tuas nō sum oblitus. Quot sunt dies serui tui: qñ facies de persequētib⁹ me iudiciuz? Narrauerunt mihi iniqui fabulationes: sed non vt lex tua.

Oia mãdata tua veritas: iniqui persecuti sunt me/adiuua me.
Paulominus cõsummauerunt me in terra: ego aũt nõ dereliqui mandata tua.
Secundũ misericordiã tuã viuifica me: & custodiaz testimonia oris tui.
In eternũ dñe/verbũ tuũ permanet in celo.
In generatione & generationem veritas tua: fundasti terram & permanet.
Ordinatione tua pseuerat dies: qm̃ omnia seruiunt tibi.
Nisi q̃ lex tua meditatio mea est: tunc forte perissem in humilitate mea.
In eternũ non obliuiscar iustificationes tuas: quia in ipsis viuificasti me.
Tuus sũz ego/saluũz me fac/qm̃ iustificationes tuas exquisiui.
Me expectauerunt peccatores vt perderent me: testimonia tua intellexi.
Omis cõsummationis vidi finẽ: latũ mandata tuaz nimis.
Quomodo dilexi legez tuaz dñe: tota die meditatio mea est.
Sup inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo: quia in eternum mihi est.
Sup oẽs docẽtes me itellexi: q̃ testimonia tua meditatio mea ẽ.
Sup senes itellexi: q̃ mandata tua quesiui.

A boi via mala phibui pedes meos: vt custodiam verba tua.
A iudicijs tuis non declinaui: quia tu legem posuisti mihi.
Q uã dulcia faucibus meis eloquia tua: super mel ori meo:
A mandatis tuis intellexi: ꝓpterea odiui omnẽ viã iniqtatis.
L ucerna pedib⁹ meis verbum tuum: ⁊ lumen semitis meis.
I uraui ⁊ statui: custodiꝝ iudicia iustitie tue
H umiliat⁹ sum vsq; quaq; domine: viuifica me ſm verbũ tuũ.
V olũtaria oris mei beneplacita fac dñe: ⁊ iudicia tua doce me.
A ia mea in manibus meis semper: ⁊ legez tuaz nõ sum oblitus.
P osuerũt pctõres laqueũ mihi: ⁊ de mandatis tuis nõ erraui.
H ereditate acquisiui testimonia tua in eternum: quia exultatio cordis mei sunt.
I nclinaui cor meum ad faciẽdas iustificationes tuas in eternũ ꝓpter retributionez.
I niquos odio habui: ⁊ legem tuam dilexi.
A diutor ⁊ susceptor meus es tu: et in verbũ tuũ supersperaui.
D eclinate a me maligni: ⁊ scrutabor mandata dei mei.
S uscipe me ſm eloquiũ tuũ ⁊ viuã: ⁊ nõ cõfundas me ab expectatione mea.

Adiuua me ⁊ saluus ero: ⁊ meditabor in iustificationib⁹ tuis sẽp.
Spreuisti omnes discedentes a iudicijs tuis: quia iniusta cogitatio eorum.
Preuaricãtes reputaui omnes peccatores terre: ideo dilexi testimonia tua.
Confige timore tuo carnes meas: a iudicijs enim tuis timui.
Feci iudiciũ ⁊ iustitiã: nõ tradas me calumniantibus me.
Suscipe seruũ tuũ in bonum: non calumnientur me superbi.
Oculi mei defecerũt in salutare tuum: ⁊ in eloquiũ iustitie tue.
Fac cũ seruo tuo ꝟm misericordiam tuam: ⁊ iustificationes tuas doce me.
Seru⁹ tuus sum ego: da mihi intellectum vt sciam testimonia tua.
Tempus faciẽdi dñe: dissipauerũt legẽ tuã.
Ideo dilexi mandata tua: super aurum ⁊ topazion.
Propterea ad omnia mãdata tua dirigebar oẽm viã iniquã odio habui. Añ. Alla alla alla. Cap. i dñica dic.

Alter alterius oncra portate: ⁊ sic adimplebitis legez chri. ℟. In eternũ dñe. Permanet verbum tuũ. ℣. In scl̃z scli vitas tua. p. ℣. Dñs regit me ⁊ nihil mihi deerit. ℟. In loco pascue ibi me collocauit. In feria.

offō. añ. Adiuua me ⁊ saluus ero dñe. Cap̄. Alter alteri⁹. ℟. bre. Bñdicā dñm. In oī tē pore. ℣. Semper laus eius in ore meo. In oī. ℣. Dñs regit me. vt̄s.

¶ Ad nonā hymn⁹.

Rerū de⁹ tenax vigor: imotus ī te permanens: lucis diurne tēpora: successibus determinans.

Largire clarū vespere: quo vita nusq̄ decidat: sed p̄miuz mortis sacre: perennis instet gloria.

Presta pater pijssime pr̄i. Añ. Al'. Añ. Aspice in me. Ex. p̄s. 118.

Mirabilia testimonia tua: ideo scrutata est ea anima mea.

Declaratio sermonū tuorū illuminat: ⁊ ītellectum dat paruulis.

Os meū aperui, ⁊ attraxi spūm: qꝛ mādata tua desiderabam.

Aspice in me ⁊ miserere mei: ꝑm iudiciuz diligētiū nomē tuum.

Gressus meos dirige ꝑm eloquiū tuū: ⁊ non dominetur mei omnis iniustitia.

Redime me a calumnijs hominuz: vt custodiā mandata tua.

Faciē tuaz illumina sup̄ seruū tuū: ⁊ doce me iustificatiōes tuas.

Exitus aquaruz deduxerūt oculi mei: qꝛ non custodierunt legem tuam.

Iustus es dñe: ⁊ rectum

ctum iudicium tuum.
Mandasti iustitiã testimonia tua: & veritatem tuam nimis.
Mabescere me fecit zelꝰ meꝰ: qꝛ obliti sũt vba tua inimici mei.
Ignitũ eloquiuꝫ tuũ vehementer: & seruus tuus dilexit illud.
Adolescentulus sum ego & contemptus: iustificationes tuas nõ sum oblitus.
Iustitia tua iustitia in eternum: & lex tua veritas.
Tribulatio & angustia inuenerunt me: mandata tua meditatio mea est.
Equitas testimonia tua in eternũ: intellectũ da mihi & viuã.

Clamaui in toto corde exaudi me domine: iustificationes tuas requiram.
Clamaui ad te saluũ me fac: vt custodiam mandata tua.
Preueni in maturitate & clamaui: qꝛ in verba tua supersperaui.
Preuenerunt oculi mei ad te diluculo: vt meditarer eloqa tua.
Vocẽ meã audi secũdũ misericordiã tuaꝫ dñe: & secũdũ iudiciũ tuum viuifica me.
Appropinquauerũt persequentes me iniquitati: a lege autẽ tua longe facti sunt.
Prope es tu dñe: & oẽs vie tue veritas.
Initio cognoui de testimoniis tuis: quia in eternum fundasti ea.

Vide humilitatem meam ⁊ eripe me: qa legem tuam non sum oblitus:

Iudica iudiciuz meum ⁊ redime me: propter eloquium tuum viuifica me.

Longe a peccatorib⁹ salus: qꝛ iustificatiões tuas non exquisierũt.

Misericordie tue multe domine: ꝟz iudiciũ tuum viuifica me.

Multi qui persequuntur me ⁊ tribulãt me: a testimonijs tuis nõ declinaui.

Vidi p̃uaricantes ⁊ tabescebã: quia eloqa tua non custodierunt

Vide quoniaz mandata tua dilexi domine: i misericordia tua viuifica me.

Principium verborum tuorum veritas: in eternum; omnia iudicia iustitie tue.

Principes persecuti sunt me gratis: ⁊ a verbis tuis formidauit cor meum.

Letabor ego sup eloquia tua: sicut q inuenit spolia multa.

Iniquitatẽ odio habui ⁊ abominat⁹ suz: legẽ autem tuã dilexi.

Septies in die laudẽ dixi tibi: super iudicia iustitie tue.

Pax multa diligentibus legem tuaz: ⁊ non est illis scandalum.

Expectabam salutare tuum dñe: ⁊ mandata tua dilexi.

Custodiuit aĩa mea testimonia tua: ⁊ dile-

xit ea, vehementer.
Seruaui mãdata tua ꝛ testimonia tua: quia omnes vie mee in cõspectu tuo.
Appropiquet deprecatio mea in cõspectu tuo domie: iuxta eloquium tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in cõspectu tuo: secundum eloquium tuum eripe me.
Eructabũt labia mea hymnũ cuꝫ docueris me iustificatiões tuas.
Pronũciabit lingua mea eloquium tuum: quia omnia mandata tua equitas.
Fiat manus tua vt saluet me: qm̃ mandata tua elegi.
Concupiui salutare tuũ dñe: ꝛ lex tua meditatio mea est.
Viuet aia mea ꝛ laudabit te: ꝛ iudicia tua adiuuabunt me.
Erraui sicut ouis q̃ perijt: quere seruum tuum: quia mandata tua non sum oblitus.
Añ. All'. all'. all'. Cap.
Empti eni estis preci o magno glificate ꝛ portate deum in corpore vestro.
℟. Clamaui in toto corde meo exaudi me dñe.
℣. Iustificationes tuas requirã. Exaudi. ℣. Ab occultis meis mũda me domine. ℟. Et ab alienis parce seruo tuo. In feriali officio añ. Aspice in me ꝛ miserere mei domine. Cap. Empti eniꝫ estis. ℟. Redime

me domie. Et miserere mei. ℣. Pdes enim mens stetit in via recta. Et miserere. ℟. Ab occultis. vt supra. ¶ Feria scda inuitatorium. Venite exultem⁹ dño. ps. Jubilemus. Hym:

SOmno refectis artubus: spreto cubili surgimus: nobis pater canentibus: adesse te deposcim⁹. Te lingua primum concinat: te mētis ardor ambiat: vt actuuz sequentium: tu sancte sis exordium. Cedāt tenebre lumini: z nox diurno sideri: vt culpa quam nox intulit: lucis tabescat munere. Precamur idem supplices: noxas vt oēs ampules: z ore te canentiū: lauderis ī ppetuū. Presta pat pissime. Añ. Dominus defensor. Añ. Alla. Psal's. 26.

Ominus illuminatio mea: z salus mea quem timebo. Dñs protector vite mee: a quo trepidabo Dum appropiant super me nocentes: vt edant carnes meas. Qui tribulāt me inimici mei: ipsi infirmati sunt z ceciderunt. Si consistant aduersum me castra: non timebit cor meum. Si exurgat aduersuz me prelium: in hoc ego sperabo. Una petij a dño hāc

requiram: vt inhabitem in domo dñi oibus diebus vite mee. Vt videá voluntatē dñi: z visitē tēplū ei⁹. Qm̄ abscondit me in tabernaculo suo: i die malorū protexit me: in abscondito tabernaculi sui. In petra exaltauit me: z nunc exaltauit caput meuz super inimicos meos. Circuiui z inmolaui i tabernaculo eius hostiam vociferationis: cātabo z psalmum dicam domino. Exaudi domine vocem meaz qua clamaui ad te: miserere mei z exaudi me. Tibi dixit cor meuz exquisiuit te facies mea facié tuá dñe requirá Ne auertas faciē tuam a me: ne declines in ira a seruo tuo. Adiutor meus esto ne derelinquas me: neqz despicias me deus salutaris meus. Quoniá pater meus z mr̄ mea dereliquerunt me: dñs autem assumpsit me. Legem pone mihi dñe i via tua: z dirige me in semitá rectá, propter inimicos meos. Ne tradideris me in aīas tribulantiuz me: qm̄ insurrexerunt in me testes iniq: z mentita est iniquitas sibi. Credo videre bona dñi: in terra viuētiuz. Expecta dñm viriliter age: z confortetur

cor tuum ⁊ sustine do
minū. ps. 27.
Ad te dñe clama
bo/deus meus ne sile
as a me: ne qñ taceas
a me/⁊ assimilabor de
scendentibus in lacū.
Exaudi dñe vocē de
precationis mee dum
oro ad te: dum extollo
manus meas ad tem
plum sanctum tuum.
Ne simul tradas me
cū peccatoribus: ⁊ cū
operātibus iniquita
tem ne perdas me.
Qui loquunt pacem
cum primo suo: mala
aūt in cordibus eor.
Da illis ꝑm opa eor/
⁊ ꝑm nequitiam adin
ventionum ipsorum.
Scōm opera manu
um eorum tribue illis:
redde retributionem
eorum ipsis.
Quoniā nō intellexe
runt opa domini: ⁊ in
opera manuum eius
destrues illos: ⁊ non
edificabis eos.
Benedictus dñs: qm̄
exaudiuit vocem de
precationis mee.
Dñs adiutor meus
⁊ protector meus: ⁊ in
ipso speravit cor meū
⁊ adiutus sum.
Et ꝛ florvit caro mea
⁊ ex voluntate mea cō
fitebor ei.
Dñs fortitudo plebis
sue: ⁊ protector salua
tionum christi sui est.
Salvum fac populum
tuum domine: ⁊ bene
dic hereditati tue.
Et reges eos: et ex
tolles illos vsq; i eter
num. Ꝟ. Dñs defen

so: vite mee. Añ. Ado-
rate dominum. ps. 28.
Afferte dño filij
dei: afferte do-
mino filios arietum.
Afferte dño gloziam
zhonoꝛez afferte dño
gloziaz nomini eius:
adoꝛate dominum in
atrio sancto eius.
Vox dñi sup aquas:
deus maiestatis into
nuit: dominus super
aquas multas.
Vox dñi i vtute: vox
dñi in magnificentia.
Vox dñi cófringen-
tis cedros: z confrin-
get dñs cedros libani.
Et cóminuet eas tā-
quá vitulum libani: z
dilectus quemadmo-
duz filius vnicoꝛniũ.
Vox dñi interciden-
tis flāmaz ignis: vox
dñi pautientis deser-
tum: z cómouebit do
min⁹ desertum cades.
Vox dñi pparantis
ceruos, z reuelabit có
densa: z in tẽplo eius,
omnes dicent gloriã.
Dñs diluuium inha
bitare facit: z sedebit
dñs rex in eternum.
Dñs virtutez popu-
lo suo dabit: dñs be-
nedicet populo suo in
pace. ps. 29.
Exaltabo te dñe:
quoniã suscepisti me:
nec delectasti inimi-
cos meos super me.
Dñe de⁹ me⁹ clama
ui ad tẽ: z sanasti me.
Dñe eduxisti ab iser
no animam meaz: sal
uasti me a descenden-
tibus in lacum.
Psallite dño sancti ei⁹:

⁊ confitemini memo
rie sanctitatis eius.
Q m̄ ira in indigna-
tione ei⁹: ⁊ vita in vo
luntate eius.
A d vesperum demo
rabit̄ fletus: ⁊ ad ma-
tutinum letitia.
E go aūt dixi in abū
dātia mea: nō moue-
bor in eternum.
D omine in volunta
te tua: prestitisti deco
ri meo virtutem.
A uertisti faciem tuā
a me: ⁊ factus suz con
turbatus.
A d te dñe clamabo:
⁊ ad deum meum de-
precabor.
Q ue vtilitas in san-
guine meo: dū descē-
do in corruptionem?
N unquid confitebit̄
tibi puluis: aut annū-
ciabit veritatez tuam?
A udiuit dñs ⁊ miser
tus est mei: dñs fact⁹
est adiutor meus.
C onuertisti planctū
meū in gaudiū mihi:
conscidisti saccū me-
um: ⁊ circūdedisti me
letitia.
V t cantet tibi gloria
mea ⁊ nō cōpungar:
dñe de⁹ meus in eter-
num confitebor tibi.
Añ. Adorate dominuz
in aula sancta ei⁹. Añ.
In tua iustitia. ps. 30.
I N te dñe spera-
ui, nō confundar
in eternum: in iustitia
tua libera me.
I nclina ad me aurē
tuaz: accelera vt eruas
me.
E sto mihi in deum
protectorem: ⁊ in do

mum refugij: vt saluũ me facias.
Q m̃ fortitudo mea ⁊ refugiũ meũ es tu: ⁊ ꝓpter nomẽ tuũ deduces me/ ⁊ enutries me
E duces me de laq̃o hoc quẽ abscõderunt mihi: quoniam tu es protector meus.
In manus tuas commendo spiritũ meuz: redemisti me domine deus veritatis.
O disti obseruantes vanitates superuacue
Ego ãt in dño spaui: exultabo ⁊ letabor in misericordia tua.
Q m̃ respexisti humilitatẽ meã: saluasti de necĩtatib⁹ aĩaz meaz.
Nec cõclusisti me in manib⁹ inimici: statuisti ĩ loco spacioso pedes meos.
Miſere mei dñe qm̃ tribulor: cõturbat⁹ est in ira oculus me⁹/ aĩa mea/ ⁊ venter meus.
Quoniam defecit in dolore vita mea: ⁊ anni mei in gemitibus.
Infirmata ẽ in paup tate virtus mea: ⁊ ossa mea conturbata sunt.
Sup oẽs inimicos meos fact⁹ suz opprobriũ vicinis meis valde: ⁊ timor notis meis.
Qui videbãt me foras fugerũt a me: obliuioni dat⁹ suz/ tanq̃ mortuus a corde.
Fact⁹ sum tanq̃ vas ꝑditũ/ qm̃ audiui vituperationẽ multoꝝ cõmorãtiuz in circuitu.
In eo dũ cõuenirent simul aduersum me:

accipere animaz meã
cõsiliati sunt.
Ego autẽ in te spera-
ui dñe: dixi deus me⁹
es tu: in manib⁹ tuis
sortes mee.
Eripe me de manu
inimicorũ meox: z a
persequentibus me.
Illustra faciez tuã su-
per seruũ tuum: saluũ
me fac in mia icordia
tua dñe: non ꝓfundar
quoniaz inuocaui te.
Erubescant ipij z de
ducant in infernũ: mu-
ta fiant labia dolosa.
Que loquũtur aduer
sus iustũ iniquitatez:
in supbia z i abusióe.
Quam magna mul-
titudo dulcedinis tue
domine: quaz abscon
disti timentibus te.
Perfecisti eis q spe-
rant in te: in cõspectu
filiorum hominum.
Abscõdes eos in ab
scondito faciei tue: a
conturbatione hoiuz.
Proteges eos in ta-
bernaculo tuo: a con-
tradictione linguarũ.
Benedictus dñs qm̃
mirificauit misericor-
diam suaz mihi: in ci-
uitate munita.
Ego autez dixi in ex
cessu mẽtis mee: pro-
iectus sum a facie ocu
lorum tuorum.
Ideo exaudisti vocẽ
orationis mee: dũ cla
marem ad te.
Diligite dñz oẽs scti
ei⁹: qm̃ veritatẽ requi
rit dñs: z retribuet abun
dãt faciẽtib⁹ supbiã.
Viriliter agite: z con
fortet cor vr̃m: oẽs q

speratis i dño. ps. 31.

Beati quoruz remisse sunt iniqtates: ⁊ quorum tecta sunt peccata.

Beat⁹ vir cui nõ iputauit dñs peccatũ: nec est in spũ eius dolus.

Qm̃ tacui / inueterauerunt ossa mea: duz clamarem tota die.

Qm̃ die ac nocte grauata est super me manus tua: cõuersus suz in erumna mea / dum configitur spina.

Delictũ meuz cognituz tibi feci: ⁊ iniustitiã meã nõ abscondi.

Dixi ꝯfitebor aduersuz me iniustitiaz meam dño: ⁊ tu remisisti ĩpietatez peccati mei.

Pro hac orabit ad te omnis sanctus: in tẽpore opportuno.

Veruntñ in diluuio aquarum multarũ: ad eũ nõ approximabũt

Tu es refugiũ meuz a tribulatiõe q̃ circundedit me: exultatio mea / erue me / a circundantibus me.

Intellectũ tibi dabo / ⁊ istruã te in via hac / q̃ gradieris: firmabo super te oculos meos.

Nolite fieri sic̃ equ⁹ ⁊ mulus: quibus non est intellectus.

In chamo ⁊ frẽo maxillas eoꝝ ꝯstringe: q nõ approximãt ad te.

Multa flagella peccatoris: sperantes autez in domino misericordia circundabit.

Letamini i dño ⁊ exultate iusti: ⁊ gl'iami-

ni omnes recti corde.
Añ. In tua iustitia libe
ra me dñe. Añ. Rectos
decet. psal's.32.
Exultate iusti in
domino: rectos decet
collaudatio.
Cōfitemini dño i ci-
thara: i psalterio decē
chordarū psallite illi.
Cātate ei cāticū no-
uum: bene psallite ei
in vociferatione.
Qr rectū ē ꝟbū dñi:
ꝛ oīa opa ei⁹ in fide.
Diligit misicordiaz
ꝛ iudiciū: misicordia
dñi plena est terra.
Verbo domini celi
firmati sūt: ꝛ spū oris
eius oīs virtus eoꝝ.
Cōgregās sic̄ in vtre
aquas maris: ponēs
in thesauris abyssos.
Timeat dñz oīs ter-
ra: ab eo aūt cōmoue
ant̄ oēs ihitātes orbē
Quoniā ipse dixit ꝛ
facta sunt: ipse māda-
uit ꝛ creata sunt.
Dñs dissipat cōsilia
gentiuz: reprobat au-
tem cogitationes po-
pulorum: ꝛ reprobat
consilia principum.
Consiliū āt dñi i eter
nū manet: cogitatio-
nes cordis ei⁹ in gñā-
tione ꝛ generationē.
Beata gēs cuius est
dñs de⁹ ei⁹: ppl's quē
elegit i hēditatē sibi.
De celo respexit dñs
vidit oēs filios hoīuz.
De preparato hitacu
lo suo: respexit super
oēs q habitāt terraz.
Qui finxit singillatiz
corda eorū: qui intel-
ligit oīa opera eoruz.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Nō saluatur rex per multā v̄tutez: ⁊ gigas non saluabit̄ in multitudine virtutis sue.

Fallax equus ad salutē, i abūdātia aūt virtutis sue nō saluabit̄.

Ecce oculi dñi super metuentes eum: ⁊ in eis qui sperant super misericordia eius.

Ut eruat a morte animas eorū: ⁊ alat eos in fame.

Anima nr̄a sustinet dominuz: qm̄ adiutor ⁊ ꝓtector noster est.

Quia in eo letabitur cor nostruz: ⁊ in noie sctō ei⁹ sperauimus.

Fiat misericordia tua dñe super nos: quēad modū spauim⁹ in te.

Benedicā dñz in oī tpe semp la⁹ ei⁹ i ore meo. ps. 33.

In dño laudabit̄ anima mea: audiāt mansueti ⁊ letentur.

Magnificate dñz mecum: ⁊ exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisiui dñm ⁊ exaudiuit me: ⁊ ex oib⁹ tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad euz ⁊ illuminamini: ⁊ facies vestre nō cōfundētur.

Iste pauper clamauit ⁊ dñs exaudiuit euz: ⁊ de oibus tribulationib⁹ eius saluauit eū.

Immittet angel⁹ dñi in circuitu timentium eum: ⁊ eripiet eos.

Gustate ⁊ videte qm̄ suauis est dñs: beat⁹ vir qui sperat in eo.

Timete dñz oēs san

cti ei⁹:qm̃ nó est ino-
pia timentibus eum.
Q iuites eguerunt ⁊
esurierunt:inquirétes
autem dñm non mi-
nuentur omni bono.
V enite filij audite
me:timorem domini
docebo vos.
Q uis est homo qui
vult vitaz:diligit dies
videre bonos?
P rohibe linguã tuaz
a malo:⁊ labia tua ne
loquantur dolum.
D iuerte a malo ⁊ fac
bonum:inquire pacẽ
⁊ persequere eam.
O culi domini sup iu
stos:⁊ aures eius in
preces eorum.
V ultꝰ aũt dñi sup fa-
ciẽtes mala:vt pdat ð
terra memoriã eoruz.
C lamauerunt iusti ⁊
dñs exaudiuit eos:⁊
ex oib⁹ tribulationib⁹
eorum liberauit eos.
I uxta est dñs his qui
tribulato sũt corde:⁊
humiles spũ saluabit.
M ulte tribulationes
iustorũ:⁊ de oib⁹ his
liberauit eos dñs.
C ustodit dñs om-
nia ossa eorum:vnuz
ex his nó conteretur.
M ors peccatorũ pes-
sima:⁊ qui oderũt iu-
stum delinquent.
R edimet dñs aias
seruoꝝ suoꝝ:⁊ nó de
linquent oes q sperãt
in eo. Añ. Rectos de-
cet collandatio. Añ.
Expugna. Psalꝫ. 34.
I Udica dñe no-
centes me:expu
gna impugnãtes me.
A pprehende arma

⁊ scutum: ⁊ exurge in adiutorium mihi.

Effũde frameã ⁊ cõclude aduersus eos q̃ ꝑsequunt̃ me: dic aĩe mee/salus tua ego suꝫ

Cõfũdãt̃ ⁊ reuereantur: q̃rẽtes aĩam meã.

Auertãtur retrorsuꝫ ⁊ confundantur: cogitantes mihi mala.

Fiãt tãq̃ puluis ante faciẽ venti: ⁊ angelus dñi coarctãs eos.

Fiãt vie illorũ tenebre ⁊ lubricuꝫ: ⁊ angelus dñi ꝑsequẽs eos.

Qm̃ gratis absconderũt mihi interitũ laq̃i sui: superuacue exprobrauerũt aĩam meaꝫ.

Veniat illi laqueus quez ignorat: ⁊ captio quã abscondit apprehẽdat euꝫ: ⁊ in laqueũ cadat in idipsum.

Aĩa aũt mea exultabit in dño: ⁊ delectabit̃ super salutari suo.

Oĩa ossa mea dicent: dñe quis similis tui?

Eripiẽs inopem de manu fortioruꝫ eius: egenuꝫ ⁊ pauperem a diripientibus eum.

Surgentes testes iniqui: que ignorabã interrogabant me.

Retribuebant mihi mala pro bonis: sterilitatem anime mee.

Ego autem cum mihi molesti essent: induebar cilicio.

Humiliabã ĩ ieiunio aĩam meã: ⁊ or̃o mea in sinu meo cõuertet̃.

Quasi ꝓximuꝫ ⁊ q̃si frẽz nr̃z sic ꝯplacebã: q̃si lugẽs ⁊ cõtristatus

sic humiliabar.
Et aduersum me letati sūt ⁊ ꝯuenerūt: cōgregata sunt sup me flagella ⁊ ignoraui.
Dissipati sūt, nec cōpūcti: tentauerūt me, subsānauerūt me sub sannatiōe: frēduerunt sup me dentibus suis.
Dñe qñ respicies: restitue aīam meā a malignitate eoꝝ: a leonibus vnicam meam.
Confitebor tibi in ecclesia magna, in populo graui laudabo te.
Non supergaudeant mihi qui aduersantur mihi inique: qui oderunt me gratis et annuunt oculis.
Qm̄ mihi qdē pacifice loquebant̄: ⁊ in iracūdia terre loquētes, dolos cogitabant.
Et dilatauerunt super me os suum: dixerūt euge euge, viderūt oculi nostri.
Vidisti dñe ne sileas, dñe ne discedas a me.
Exurge ⁊ intende iudicio meo: deꝰ meꝰ ⁊ dñs meꝰ i causaꝫ meā.
Iudica me ꝑm iustitiā tuā dñe deꝰ meꝰ: ⁊ nō supgaudeāt mihi.
Non dicant in cordibus suis, euge euge aīe nostre: nec dicant deuorabimus eum.
Erubescant ⁊ reuereantur simul: qui gratulantur malis meis.
Induant̄ ꝯfusione ⁊ reuerentia: q maligna loquuntur super me.
Exultent ⁊ letent̄ qui volūt iustitiam meaꝫ:

⁊ dicant

⁊ dicāt semp magnificetur dominus, q̄ volunt pacez serui eius.
Et lingua mea meditabit̄ iustitiam tuam: tota die laudem tuaz.
Dixit in ps. 35. Diustus vt delinquat in semetipso: nō est timor dei ante oculos eius.
Qm̄ dolose egit ī conspectu ei⁹: vt inueniat̄ iniq̄tas ei⁹ ad odiuz.
Verba oris ei⁹ iniq̄tas ⁊ dolus: noluit intelligere vt bn̄ ageret.
Iniq̄tatē meditatus est in cubili suo: astitit oī vie nō bone: maliciam aūt non odiuit.
Dn̄e in celo misericordia tua: ⁊ veritas tua vsq̄ ad nubes.
Iustitia tua sicut mōtes dei: iudicia tua abyssus multa.
Hoies ⁊ iumēta saluabis dn̄e: quēadmodū multiplicasti misericordiaz tuam deus.
Filij autem hominum: in tegmine alarum tuaꝝ sperabunt.
Inebriabūt̄ ab vbertate domus tue: ⁊ torrente voluptatis tue potabis eos.
Qm̄ apud te est fons vite: ⁊ ī lumine tuo videbimus lumen.
Pretende misericordiā tuā scientibus te: ⁊ iustitiā tuaz his qui recto sunt corde.
Nō veniat mihi pes supbie: ⁊ manus pcōris non moueat me.
Ibi ceciderūt q̄ operantur iniquitatē: ex-

pulsi sunt nec potuerunt stare. Añ. Expugna ipugnātes me. Añ.

Reuela. ps. 36.

Noli emulari in malignantibus: neq; zelaueris faciētes iniquitatem.

Qm̄ tanq̄z fenum velociter arescēt: ⁊ quēadmodum olera herbarum cito decident.

Spa i dño ⁊ fac bonitatē: ⁊ ihita terrā, ⁊ pasceris in diuitijs eius.

Delectare in domino: ⁊ dabit tibi petitiones cordis tui.

Reuela dño viā tuaz ⁊ spa i eo: ⁊ ipe faciet.

Et educet q̄si lumen iustitiaz tuam: ⁊ iudicium tuum tanquam meridiē: subdit⁹ esto domino, ⁊ ora eum.

Noli emulari in eo q̄ ꝓspat̄ i via sua: i hoīe faciente iniustitias.

Desine ab ira ⁊ dere linque furorē: noli emulari vt maligneris.

Qm̄ q malignantur, exterminabuntur: sustinentes aūt dñz, ipsi hereditabunt terraz.

Et adhuc pusillum ⁊ nō erit pcōr: ⁊ queres locū ei⁹ ⁊ nō iuenies.

Mānsueti āt hereditabūt terrā, ⁊ delectabūt̄ in multitudine pacis.

Obseruabit peccator iustum: ⁊ stridebit super eū dentibus suis.

Dñs autez irridebit eū: quoniam prospicit q̄ veniet dies ei⁹.

Gladium euaginauerunt peccatores: intēderunt arcum suum.

Ut decipiant paupe-
rem ⁊ inopem: vt tru
cident rectos corde.
Gladius eor ĩtret in
corda ipsor: ⁊ arcus
eorum confringatur.
Melius est modicus
iusto: super diuitias
peccatorum multas.
Qm̃ brachia pecca-
torũ conterent̃: confir
mat autẽ iustos dn̄s.
Nouit dn̄s dies im-
maculatorum: ⁊ hereditas eor ī eternũ erit.
Nõ cõfundentur in
tpe malo: ⁊ ī dieb⁹ fa-
mis saturabunt̃: quia
peccatores peribunt.
Inimici vo domini
mox vt honorificati
fuerint ⁊ exaltati: defi
cientes quẽadmodum
fumus deficient.
Mutuabitur peccator
⁊ nõ soluet: iust⁹ autem
miseretur ⁊ retribuet.
Quia benedicentes ei
hereditabunt terram:
maledicentes autem
ei disperibunt.
A pud dominũ gres-
sus hominis dirigẽt:
⁊ viam eius volet.
Qũ cecideri, nõ col
lidetur: qr dn̄s suppo
nit manum suam.
Iunior fui, et enim se-
nui: ⁊ non vidi iustum
derelictum: nec semen
eius querens panem.
Tota die miserẽt et
cõmodat: ⁊ semẽ illi⁹
in benedictione erit.
Declina a malo ⁊ fac
bonũ: ⁊ habita i scl̃m scl̃i
Quia dn̄s amat iudi
cium: ⁊ non derelin-
quet sanctos suos: in
eternũ conseruabunt̃.

Iniusti punientur: z
semen ipiox peribit.
Iusti aut ez hereditabũt terrã: z inhabitabũt in scl'z scl'i sup eã.
Os iusti meditabitur sapientiam: z lingua eius loquet iudiciuz.
Lex dei ei⁹ in corde ipsius: z nõ supplantabuntur gressus eius.
Considerat peccator iustum: z querit mortificare eum.
Dñs aũt nõ derelinquet euz in manibus eius: nec dãnabit euz cum iudicabitur illi.
Expecta dñz z custodi viã ei⁹: z exaltabit te/vt hereditate capias terrã: cũ perierint peccatores/videbis.
Vidi impiũ superexaltatum/z eleuatum/sicut cedros libani.
Et trãsiui/z ecce non erat: q̃siui eũ/z nõ est inuentus locus eius.
Custodi innocẽtiã z vide equitatẽ: qm̃ sũt reliquie hoĩ pacifico.
Iniusti autẽ disperibunt: simul relige impiorum interibunt.
Salus aũt iustorum a dño: z ptector eox in tẽpore tribulationis.
Et adiuuabit eos dominꝰ/z liberabit eos: z eruet eos a peccatoribꝰ: z saluabit eos q̃ sperauerũt i eo. ps. 37.
Domine ne i furore tuo arguas me: neq; in ira tua corripias me.
Qm̃ sagitte tue infixe sũt mihi: z cõfirmasti sup me manum tuaz.

Nō ē sanitas ī carne mea/a facie ire tue: nō ē pax ossib⁹ meis/a facie peccatorū meorū.

Q m̄ iniquitates mee supergresse sūt caput meuz: ⁊ sic̄ on⁹ graue grauate sunt sup̄ me.

Putruerunt ⁊ corrupte sūt cicatrices mee a facie insipiētie mee.

Miser factus sum/et curuatus sum/vsq̄ in finem: tota die contristatus ingrediebar.

Q m̄ lūbi mei impleti sunt illusiōib⁹/⁊ nō est sanitas in carne mea.

Afflict⁹ sum ⁊ humiliat⁹ sum nimis: rugiebā a gēitu cordis mei

Domine ante te omne desiderium meuz: ⁊ gemitus meus a te non est absconditus.

Cor meum cōturbatum est/dereliquit me virtus mea: ⁊ lumen oculorum meorum/⁊ ipsum nō est mecum.

Amici mei ⁊ proximi mei: aduersuz me appropinquauerūt ⁊ steterunt.

Et q̄ iuxta me erant de lōge steterūt/⁊ vim faciebant qui querebant animam meaz.

Et q̄ inquirebāt mala mihi locuti sunt vanitates: ⁊ dolos tota die meditabantur.

Ego autez tanq̄ surdus non audiebam: ⁊ sicut mutus nō aperies os suum.

Et factus sum sicut homo non audiēs: ⁊ non habēs in ore suo redargutiones.

Qm̄ in te domine spe
raui: tu exaudies me
domine deus meus.
Quia dixi neqñ sup
gaudeāt mihi inimi-
ci mei: ⁊ dū cōmouēt
pedes mei: super me
magna locuti sunt.
Qm̄ ego ī flagella pa
rat⁹ sum: ⁊ dolor me⁹
ī ꝯspectu meo semp.
Qm̄ iniquitatē meaꝫ
annūciabo: ⁊ cogita-
bo pro peccato meo.
Inimici āt mei viuūt
⁊ confirmati sunt sup
me: ⁊ multiplicati sūt
q oderunt me inique.
Qui retribuunt mala
ꝑ bōis ōtrahebāt mi
hi: qm̄ seq̄bar bōitatē
Ne derelinquas me
domine deus meus:
ne discesseris a me.
Intēde in adiutoriuꝫ
meum dñe deus salu-
tis mee. Añ. Reuela
domino viam tuam. ℣.
Dñe in celo misericor-
dia tua. ℟. Et veritas
tua vsqꝫ ad nubes. Itē
añ. Alla alla alla. ℣.
Surrexit dñs de sepul-
chro all'. ℟. Qui ꝑ no.
De aduētu. ℣. Ex siō
species decoris ei⁹. ℟.
De⁹ noster manife. ve.
¶ Ad lau. añ. Miser̄
mei. ps. Ipm. ps. 50.

Misere mei
deus: secun-
duꝫ magnā
misicordiā
tuam.
Et sm̄ multitudineꝫ
miserationū tuarum:
dele iniquitatē meaꝫ.
Amplius laua me ab
iniqtate mea: ⁊ a pec-
cato meo mūda me.

Quoniã iniquitatez meã ego cognosco: z peccatum meum contra me est semper.
Tibi soli peccaui et malum coram te feci: vt iustificeris i sermonibus tuis: z vincas cum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus cõceptus sum: z in peccatis concepit me mater mea.
Ecce enim veritatez dilexisti: incerta z occulta sapiẽtie tue manifestasti mihi.
Asperges me domine hyssopo z mũdabor: lauabis me z sup niuem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudiũ z letitiã: z exultabũt ossa hũiliata.
Auerte faciez tuam a peccatis meis: z oẽs iniqtates meas dele.
Cor mundum crea in me deus: z spiritum rectum innoua in visceribus meis.
Ne pijcias me a facie tua: z spiritũ sctm̃ tuũ ne auferas a me.
Redde mihi letitiaz salutaris tui: z spiritu principali ꝓfirma me.
Docebo iniquos vias tuas: z impij ad te conuertentur.
Libera me de sanguinibus de⁹ de⁹ salutis mee: z exultabit lingua mea iustitiam tuam.
Dñe labia mea apies: z os meũ annunciabit laudem tuam.
Qm̃ si voluisses sacrificiũ dedissẽ: vtiqꝫ holocaustis nõ delectaberis

Sacrificiū deo ſpūs cōtribulatus: cor contritū ⁊ humiliatū deꝰ non deſpicies.

Benigne fac in bona voluntate tua ſion: vt edificēt muri hierl'm.

Tunc acceptabis ſacrificiuz iuſtitie, oblationes ⁊ holocauſta: tūc imponēt ſup altare tuum vitulos. Añ. Miſerere mei deꝰ. Añ.

Intellige. Ps. ſ.

Erba mea auribus ꝑcipe dñe: intellige clamorem meuz. Intēde voci orationis mee: rex meus ⁊ deus meus.

Quoniam ad te orabo domine: mane exaudies vocem meaz. Mane aſtabo tibi et videbo: qm̄ nō deꝰ volens iniquitatez tu es. Neq; habitabit iuxta te malignus: neq; permanebunt iniuſti ante oculos tuos.

Odiſti oēs q̄ opant̄ iniqtatē: ꝑdes oēs q̄ loquūtur mendaciuz. Virū ſanguinū ⁊ dolosum abominabitur dñs: ego aūt in multitudie mīsericordie tue Introibo in domuz tuā: adorabo ad tēplū ſcm̄ tuū i timore tuo.

Dñe deduc me in iuſtitia tua ꝑpter inimicos meos: dirige i cōſpectu tuo viā meam. Quoniam non eſt in ore eoruz veritas: cor eorum vanum eſt. Sepulchrū patēs eſt guttur eoruz: linguis ſuis dolose agebant:

iudica illos deus.
Decidāt a cogitatio nibus suis ſm multitudinē īpietatū eoruz expelle eos: qm̄ irritauerunt te domine.
Et letēt oēs q sperāt in te: in eternū exultabūt ⁊ habitabis ī eis.
Et gloriabūtur in te oēs qui diligunt nomen tuum: quoniam tu benedices iusto.
Dñe vt scuto: bone volūtatis tue coronasti nos. Añ. Intellige clamorē meū dñe. Añ. Deꝰ deꝰ meꝰ ad te de luce vigilo. ps. Ipsuz. Añ. Cōuersus est. Cāticuz esaie prophete.
Confitebor tibi domīe quoniā iratus es mihi: conuersus est furor tuus ⁊ consolatus es me.
Ecce deus saluator meꝰ: fiducialiter agaz ⁊ non timebo.
Quia fortitudo mea ⁊ laus mea dñs: ⁊ factus est mihi ī salutez.
Haurietis aquas in gaudio de fontibꝰ saluatoris: ⁊ dicetis ī illa die, cōfitemini dño, ⁊ inuocate nomē eius.
Notas facite in populis adinuentiones eius: mementote qm̄ excelsuz est nomē eiꝰ.
Cantate dño qm̄ magnifice fecit: ānūciate hoc in vniuersa terra.
Exulta ⁊ lauda habitatio sion: qz magnus ī medio tui scūs israel. Añ. Conuersus est furor tuꝰ dñe, ⁊ cōsolatꝰ es me. Añ. Laudate

dñz de celis. ℣. Ipsū.

NOx pcessit: dies aūt appropinquauit: abijcia mus ergo opera tenebrarum / z induamur arma lucis: sicut in die honeste ambulemus. Hymn⁹.

SPlendor pater ne glorie: de luce lucē proferens: lux lucis z fons luminis: dies diem illuminans.

Aerusq; sol illabere: micās nitore ppeti: iubarq; sancti spūs: ifunde nostris sensibus.

Votis vocem⁹ te patrē: patrē pennis gl'ie: pater potētis gr̄e: culpaz religet lubricam.

Informet actus strēnuos: dentes retūdat iuuidi: casus secūdet asperos: donet gerendi gratiam.

Mentem gubernet z regat / castoz fideli coz pore: fides caloze ferueat: fraudis venena nesciat.

Christusq; nobis sit cibus: potusq; noster sit fides: leti bibamus sobriā: ebrietatē spūs.

Letus dies hic transeat: pudor sit vt diluculuz: fides velut meridies: crepusculum mens nesciat.

Aurora cursus pue hit: aurora tot⁹ pdeat in patre totus filius: z totus in verbo pater.

Deo patri sit gloria. ℣. Repleti sumus mane misericordia tua. ℟. Exultauimus z delecta ti sumus. Ad bñs añ.

Benedictus deus isra el. Nota q̄ in matutinis z vesperis Pater noster. qđ dicitur post kyrieel. ante p̄ces ab officiatore/dr alta voce aliquantulū: sed in horis semp dicit sub silentio. Et nota q̄ in oibus horis isto modo dr̄ p̄ces/sicut habet post tertiā/p̄terq̄ in p̄ma z cōpletorio: de q̄bus vide in locis suis: z excepto q̄ i oibus horis dicitur p̄s. Miserere mei. p̄terq̄ in matutinis in quibus dr p̄s. De pfundis. z dicta oratione dici: i matutinis z vesperis tm̄ fit cōme. de scā cruce. Ant. Per signū crucis de inimicis nr̄is liba nos de⁹ nr̄. ℣. Dis tra adoret te z psallat tibi. ℟. Psalmū dicat noi tuo dñe. Oro.

PErpetua nos q̄sumus dñe pace custodi: quos per lignū sancte crucis redimere dignatus es. Deide addunt cōmunia suffragia. ¶ Feria. iij. inuita. Jubilem⁹ deo salutari nostro. p̄s. Venite. Hym.

ONsors paterni luminis: lux ipse lucis z dies: noctem canendo rumpim⁹: assiste postulātib⁹ Aufer tenebras mentiū: fuga cateruas demonum: expelle somnolentiam: ne pigritantes obruat.

Sic xp̄e nobis omnibus: indulgeas credē

tibus: vt ꝓsit exoran
tibus: quod precinen
tes psallimus.
Presta pr̄. Añ. Ut
non delinquā. Itē añ.
Alleluia. Psal's. 38.

Dixi custo-
diam vias
meas: vt nō
delinquam
in lingua mea.
Posui ori meo custo
diā: cū consisteret pec
cator aduersum me.
Obmutui, ⁊ humilia
tꝰ suꝫ, ⁊ filui a bonis: ⁊
dolor meꝰ renouatꝰ ē.
Cōcaluit cor meū in
tra me: ⁊ i meditatiōe
mea exardescet ignis
Locutꝰ suꝫ in lingua
mea: notum fac mihi
domine finem meuꝫ.
Et numerū dierum
meorum quis est: vt
sciā quid desit mihi?
Ecce mensurabiles
posuisti dies meos: ⁊
substantia mea tanq̄ꝫ
nihilum ante te.
Verumtamē vniuer
sa vanitas: omnis ho
mo viuens.
Verūtñ in imagine
ꝑtransit homo: sed ⁊
frustra conturbatur.
Thesaurizat, ⁊ igno
rat cui cōgregabit ea:
⁊ nūc q̄ est expectatio
mea, nōne dñs: ⁊ sub-
stātia mea apud te ē?
Ab omnibus iniqui
tatibꝰ meis erue me.
opprobrium insipien
ti dedisti me.
Obmutui, ⁊ non ape
rui os meuꝫ qm̄ tu fe-
cisti: amoue a me pla
gas tuas.
A fortitudine manus

tue ego defeci in increpationibus: pp iniqtatē corripuisti hoiem.

Et tabescere fecisti sicut araneā aiam ei⁹: verūtamē vane cōturbatur omnis homo.

Exaudi oōnē meaz dñe/ z deprecationem meam: auribus pcipe lachrymas meas.

Ne sileas quoniam aduena ego suz apud te: z peregrinus sicut omnes patres mei.

Remitte mihi vt refrigerer pusqz abeam z amplius nō ero. Ps. 39.

Expectans expectaui dominuz: z intendit mihi.

Et exaudiuit preces meas: z eduxit me de lacu miserie/ z de luto fecis.

Et statuit supra petrā pedes meos: z direxit gressus meos.

Et timisit in os meū canticum nouum: carmen deo nostro.

Videbunt multi z timebunt: z sperabunt in domino.

Beatus vir cuius est nomē dñi spes eius: z nō respexit in vanitates/ z insanias falsas.

Multa feciſti tu dñe deus meus mirabilia tua: z cogitationibus tuis non est qui similis sit tibi.

Annunciaui z locutus sum: multiplicati sunt super numerum.

Sacrificiū z oblationē noluisti: aures autem perfeciſti mihi.

Holocausta z pro pec-

cato nō postulasti: tūc dixi ecce venio.
In capite libri scriptū est de me / vt facerem voluntatez tuam: deꝰ meus volui / z legē tuā in medio cordis mei.
Annunciaui iustitiaz tuā in eccl'ia magna: ecce labia mea nō prohibebo / dñe tu scisti.
Iustitiā tuā non abscondi in corde meo: veritatem tuam z salutare tuum dixi.
Nō abscōdi misericordiā tuā: z veritatē tuā a concilio multo.
Tu autē dñe ne lōge facias miserationes tuas a me: misericordia tua z veritas tua semp susceperūt me.
Cūm circundederunt me mala quoꝝ nō est numerus: cōprehēderūt me iniqtates mee: z nō potui vt viderez.
Multiplicate sunt sup capillos capitis mei: z cor meū dereliqt me
Ad̄ placeat tibi dñe vt eruas me: dñe ad adiuuādū me rīspice.
Ad̄ confundant z reuerean̄t simul / q q̄rūt aiam meā: vt auferāt eam.
Ad̄uertantur retrorsum / z reuereant̄: qui volunt mihi mala.
Herant cōfestim cōfusionē suam: qui dicunt mihi euge euge.
Exultent z letent̄ sup te oēs q̄rentes te: et dicāt semper: magnificetur dominus: q diligunt salutare tuum.
Ego autē mendicus sum z pauper: domi-

nus solicitus est mei. Adiutor meus & protector meus es tu: deus meus ne tardaueris. Aii. Ut non delin quã in lingua mea. Añ. Sana domine. Ps. 40.

BEatus q intelligit sup egenũ & pauperẽ: in die mala liberabit eum dñs. Dñs cõseruet eum & viuificet eum & beatũ faciat eum in terra: et non tradat eũ in animã inimicorũ eius. Dominus opem ferat illi super lectũ doloris eius: vniuersũ stratum eius versasti in infirmitate eius. Ego dixi dñe miserere mei: sana animã meã q peccaui tibi. Inimici mei dixerũt mala mihi: qñ morietur & pibit nomẽ ei⁹? Et si ingrediebat vt videret, vana loquebat cõr eius: congregauit iniquitatem sibi. Egrediebat foras: & loquebat in idipsũ. Aduersum me sisurrabant omnes inimici mei: aduersum me cogitabãt mala mihi Verbũ iniquũ constituerunt aduersũ me: nunqd qui dormit nõ adiũciet vt resurgat? Etenim homo pacis meẽ in quo speraui: qui edebat panes meos magnificauit sup me supplantationẽ. Tu autẽ domine miserere mei & resuscita me: & retribuam eis. In hoc cognoui qñ

voluisti me: quoniaz non gaudebit inimicus meus super me.

Me aūt ꝓpter innocētiā suscepisti: ⁊ ꝯfirmasti me in cōspectu tuo in eternum.

Bn̄dictus dn̄s deus israel: a seculo ⁊ in seculuz fiat fiat. ps.41.

Quemadmodū desiderat ceruus ad fontes aquarum: ita desiderat anima mea ad te deus.

Sitiuit aīa mea ad deū fontē viuū: quando veniam ⁊ apparebo ante faciem dei?

Fuerūt mihi lachryme mee panes die ac nocte/dum dicit mihi quotidie vbi ē deꝰ tuꝰ?

Hec recordatꝰ sum/⁊ effudi in me aīaz meā qm̄ transibo in locuz tabernaculi admirabilis vsq; ad domū d̄i.

In voce exultatiōis ⁊ confessionis: sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea: ⁊ quare conturbas me?

Spera i deo quoniaz adhuc confitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deus meus.

Ad me ipsum anima mea ꝯturbata est: propterea memor ero tui de t̄ra iordanis: ⁊ hermōij a mōte modico

Abyssus abyssum inuocat: in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua ⁊ fluctus tui: super me transierunt.

In die mādauit dn̄s misericordiā

misericordiā suam: ⁊ nocte cancticuz eius.
Apud me oro deo vite mee: dicam deo susceptor meus es.
Quare oblit⁹ es mei ⁊ quare contristatus incedo: dum affligit me inimicus?
Dū cōfriguntur oia ossa mea, exprobrauerunt mihi q tribulant me inimici mei.
Dū dicūt mihi ꝑ singulos dies vbi est deus tuus? quare tristis es anima mea ⁊ quare conturbas me?
Spera in deo quoniā adhuc confitebor illi: salutare vult⁹ mei ⁊ deus me⁹. Añ. Sana domine animaz meā, quia peccaui tibi. Añ. Eructauit. psal. 43.

Deus auribus nr̄is audiuim⁹ patres nostri annunciauerunt nobis.
Opus quod operat⁹ es in dieb⁹ eorū: ⁊ in diebus antiquis.
Manus tua gētes disperdidit ⁊ plantasti eos: afflixisti populos ⁊ expulisti eos.
Nec enim in gladio suo possederūt terrā: ⁊ brachium eoruz nō saluauit eos.
Sz dextera tua ⁊ brachiuz tuū: ⁊ illuminatio vultus tui: quoniā complacuisti in eis.
Tu es ipse rex meus ⁊ deus meus: q mandas salutes iacob.
In te inimicos nr̄os ventilabim⁹ cornu: ⁊ in noie tuo spernem⁹

insurgẽtes in nobis.
Non eni in arcu meo sperabo: z gladi⁹ me⁹ non saluabit me.
Saluasti eniz nos de affligẽtib⁹ nos: z odiẽtes nos confudisti.
In deo laudabimur tota die: z in noie tuo ꝓfitebimur in seculũ.
Nunc aũt repulisti z confudisti nos: z non egredieris de⁹ in virtutibus nostris.
Auertisti nos retroz suz post inimicos nostros: z q oderũt nos diripiebant sibi.
Dedisti nos tanquã oues escarũ: z in gẽtibus dispersisti nos.
Vendidisti populuz tuũ sine precio: z non fuit multitudo in cõmutationibus eoruz.
Posuisti nos oppꝛobriũ vicinis nostris: subsannationẽ z derisuz his qui sunt in circuitu nostro.
Posuisti nos in similitudinẽ gẽtib⁹: cõmotionẽ capitis i pplis.
Tota die verecũdia mea contra me est: z cõfusio faciei mee cooperuit me.
A voce exꝓbrãtis z ꝺbloquentis: a facie inimici z psequentis.
Hec oia venerũt sup nos nec obliti sumus te: z inique nõ egim⁹ in testamento tuo.
Et non recessit retroꝛ noꝛ nr̃z: z ꝺclinasti semitas nr̃as a via tua.
Quoniaz humiliasti nos i loco afflictiõis: z cooperuit nos vm-

bra mortis.

Si obliti sum⁹ nomē dei nostri: z si expādimus manus nostras ad deum alienum:

Nōne deus requiret ista: ipse enī nouit abscondita cordis.

Quoniaz propter te mortificamur tota die estimati sumus sicut oues occisionis.

Exurge q̄re obdormis domine: exurge z ne repellas in finez.

Quare faciem tuam auertis: obliuiscēris inopie nostre z tribulationis nostre:

Oī humiliata est in puluere aia nostra: cōglutinatus est in terra venter noster.

Exurge dñe adiuua nos: z redime nos p̄pt nomē tuū. ps. 44.

Eructauit cor meum verbum bonuz: dico ego opera mea regi.

Lingua mea calam⁹ scribe velocit scribētis

Speciosus forma pre filijs hominū: diffusa est gratia in labijs tuis: propterea benedixit te deus in eternuz.

Accigere gladio tuo super femur tuum: potentissime.

Specie tua z pulchritudine tua: itēde prospere procede z regna.

Propter veritatez et mansuetudinē et iustitiā: z deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagitte tue acute: populi sub te cadēt i corda inimicoruz regis.

Sedes tua deus in seculū seculi: virga directiōis virga regni tui.
Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatē: propterea vnxit te deus deus tuus oleo letitie pre consortibus tuis.
Myrrha et gutta et casia a vestimētis tuis a domibus eburneis: ex quibus delectauerunt te filie regum in honore tuo.
Astitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato: circundata varietate.
Audi filia et vide et inclina aurem tuam: et obliuiscere populum tuū et domū patris tui.
Et cōcupiscet rex decorē tuū: quoniā ipse est dominus deus tuus et adorabunt eum.
Et filie tyri in muneribus: vultū tuū deprecabūt oēs diuites plebis.
Tota gl'ia eius filie regis ab intus in fimbrijs aureis: circumamicta varietatibus.
Adducentur regi virgines post eam: proxime eius afferent tibi.
Afferent in letitia et exultatione: adducentur in templum regis.
Pro patribus tuis nati sunt tibi filij: constitues eos principes super omnem terram.
Memores erūt nois tui dne: in omni generatione et generatiōe.
Propterea ppli confitebuntur tibi in eternum: et in seculū seculi. Alla. Eructauit cor meum verbum bonum.

Aña. Adiutor. ps. 45.

DEꝰ nr̄ refugiū ⁊ v̄tus/adiutor in tribulatiōibꝰ q̄ inuenerunt nos nimis.

Propterea nō timebimus dum turbabit̄ terra: ⁊ transferentur mōtes in cor maris.

Sonuerūt ⁊ turbate sunt aque eorum: conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis īpetus letificat ciuitatem dei: sanctificauit tabernaculū suum altissimus.

Deus in medio eius non commouebitur: adiuuabit eam deus mane diluculo.

Cōturbate sunt gentes ⁊ inclinata sunt regna: dedit vocem suā ⁊ mota est terra.

Dn̄s v̄tutū nobiscuꝫ susceptor nr̄ d̄s iacob

Venite ⁊ videte opa dn̄i: q̄ posuit prodigia sup terrā: auferēs bella vsq; ad finez terre.

Arcuꝫ cōteret ⁊ confringet arma: ⁊ scuta comburet igni.

Vacate ⁊ videte qm̄ ego sum deus: exaltabor in gentibus: ⁊ exaltabor in terra.

Dn̄s virtutū nobiscum: susceptor noster deus iacob. ps. 46.

Omnes gentes plaudite manibus: iubilate deo ī voce exultationis.

Qm̄ dn̄s excelsus terribilis: rex magnus super omnez terram.

Subiecit ppl'os nobis: ⁊ gentes sub pe-

dibus nostris.
Elegit nobis hereditatem suã: speciem iacob quem dilexit.
Ascẽdit deus in iubilo: & dñs in voce tube.
Psallite deo nostro psallite: psallite regi nostro psallite.
Qm̃ rex oĩs terre deus: psallite sapienter.
Regnabit deus sup gẽtes: deus sedet sup sedem sanctam suaz.
Principes ppl'oz cõgregati sunt cum deo abrahã: qm̃ dũ fortes terre vehementer elevati sunt. Añ. Adiutor tribulatiõib⁹. Ps. 47.
Magnus dñs: & laudabilis nimis ĩ ciuitate dei nr̃i/ in monte sancto eius.
Fũdatur exultatiõe vniuerse terre: mons sion latera aqlonis ciuitas regis magni.
Deus in domib⁹ ei⁹ cognoscetur: cum suscipiet eam.
Quoniaz ecce reges congregati sunt: conuenerunt in vnum.
Ipsi vidẽtes sic ammirati sunt: cõturbati sunt/ cõmoti sunt: tremor apprehẽdit eos.
Ibi dolores vt parturiẽtis: in spiritu vehementi cõteres naues tharsis.
Sicut audiuimus sic vidimus i ciuitate domini virtutum: in ciuitate dei nr̃i/ de⁹ fundauit eam in eternuz.
Suscepimus de⁹ misericordiam tuam: in medio templi tui.

Scom nomen tuum deus sic z laus tua in fines terre: iustitia plena est dextera tua.
Letet mons sió z exultent filie iude: propter iudicia tua dñe.
Circúdate sion z cóplectimini eam: narrate in turribus eius.
Ponite corda vestra i vtute ei⁹/z distribuite domos ei⁹/vt enarretis i pgenie altera.
Qm hic est deus de⁹ noster in eternuz z in scl'm seculi: ipse reget nos in secula. ps. 48.
Audite hec omnes gētes: auribus percipite omnes qui habitatis orbem.
Quisq terrigene z filij hominum/simul in vnū diues z pauper.
Os meū loquet sapiētiaz: z meditatio cordis mei prudentiam.
Inclinabo in parabolam aurem meaz: aperiam in psalterio propositionem meam.
Cur timebo i die malaz: iniquitas calcanei mei circundabit me.
Qui cófidūt in vtute sua: z in mltitudie diuitiaruz suarū gl'iant.
Frater nō redimit redimet hó: z nō dabit deo placationē suam.
Et pciū redēptionis aie sue: z laborabit in eternum et viuet adhuc in finem.
Non videbit interitū cū viderit sapiētes morientes: simul insipiés z stult⁹ peribūt.
Et relinquēt alienis

diuitias suas: & sepul
chra eorum domus il-
lorum in eternum.
Tabernacula eorum
in progenie & pgenie,
vocauerunt nomina
sua in terris suis.
Homo cum in honore esset nō intellexit: cō
paratus est iumentis
insipientibus, & simi-
lis factus est illis.
Hec via illorū scāda-
lū ipsis: & postea in ore
suo complacebunt.
Sicut oues in infer-
no positi sunt: mors
depascet eos.
Et dñabunt eorū iu-
sti in matutino: & auxi-
liū eorū veterascet in in
ferno a gloria eorum.
Verūtamen deus re
dimet animaz meam
de manu inferi: cum
acceperit me.
Ne timueris cum di
ues factꝰ fuerit hō: et
cū multiplicata fuerit
gloria domus eius.
Quīā cūz interierit nō
sumet oia: neqz descē
det cū eo gloria eius.
Quia anima eiꝰ in vita
ipsius bñdicetur: con
fitebitur tibi cum be-
nefeceris ei.
Introibit vsqz in pro
genies patrū suorum,
& vsqz in eternuz non
videbit lumen.
Homo cū in honore
esset nō intellexit: cō-
paratꝰ est iumētis īsi-
pientibꝰ: & silis factꝰ est
illis. Ant. Magnꝰ dñs
& laudabilis nimis. Ant.
Deus deorum. Ps. 49.
Deus deorū do
minus locutus

est: & vocauit terram.
A solis ortu vsq; ad
occasum: ex sion spe-
cies decoris eius.
D eus manifeste veniet
deus nr & non silebit.
I gnis in conspectu ei⁹
exardescet: & in circui
tu ei⁹ tempestas valida.
A duocauit celum de-
sursum: & terrā discer
nere populum suum.
C ongregate illi san-
ctos eius: q ordinant
testamentum eius su-
per sacrificia.
E t annūciabunt celi
iustitiam eius: quo-
niam deus iudex est.
A udi pplūs meus et
loquar israel & testifi-
cabor tibi: deus deus
tuus ego sum.
N ō in sacrificijs tuis
arguā te holocausta
autem tua in conspe-
ctu meo sunt semper.
N ō accipiā ē domo
tua vitulos: neq; de
gregib⁹ tuis hircos.
Q m mee sunt oēs fe
re siluarum: iumenta
in mōtibus & boues.
C ognoui omnia vo
latilia celi: & pulchri-
tudo agri mecum est.
S i esuriero non dicā
tibi: me⁹ est enī orbis
terre & plenitudo ei⁹.
N unqd manducabo
carnes taurorū: aut sā
guinē hircorū potabo
I mmola deo sacrifi-
cium laudis: & redde
altissimo vota tua.
E t inuoca me in die
tribulationis: eruā te
& honorificabis me.
P eccatori autē dixit
de⁹: quare tu enarras

iustitias meas: & assumis testamentū meū per os tuum.

Tu vero odisti disciplinā: & piecisti sermones meos retrorsum.

Si videbas furē currebas cum eo: & cum adulteris portionem tuam ponebas.

Os tuum abundauit malitia: & lingua tua concinnabat dolos.

Sedēs aduersus fratrē tuū loquebaris: et aduersus filiū matris tue ponebas scándalū, hec feciſti & tacui.

Existimasti iniquę ero tui similis: arguam te & statuaz contra faciem tuam.

Intelligite hec qui obliuiscimini deū: ne quando rapiat & non sit qui eripiat.

Sacrificiū laudis honorificabit me: & illic iter quo ostendam illi salutare dei. psal's.51.

Quid gloriaris in malitia: qui potés es in iniqtate?

Tota die iniustitiaz cogitauit lingua tua: sicut nouacula acuta feciſti dolum.

Dilexisti malitiā super benignitatem: iniquitatē magis q̄z loqui equitatem.

Dilexisti omnia verba precipitatiōis: lingua dolosa.

Propterea deus destruet te in finē, euellet te & emigrabit te ḋ tabernaculo tuo: & radicez tuā de tra viuētiū.

Videbunt iusti & ti-

mebunt: ⁊ super eum ridebũt ⁊ dicent: ecce homo qui non posuit deũ adiutorem suum. Sed sperauit in multitudĩe diuitiarũ suaruz: ⁊ preualuit in vanitate sua.

Ego autẽ sicut oliua fructifera ĩ domo dei spaui in misericordia dei in eternum ⁊ in seculum seculi.

Cõfitebor tibi ĩ scl'm qꝛ fecisti, ⁊ expectabo nomen tuũ: qm̃ bonũ est in cõspectu sctõruz tuoꝝ. Añ. Deus deorũ dñs locut⁹ ẽ. ℣. Immola deo sacrificiuz laudis. ℟. Et redde altissimo vota tua. In aduẽtu. ℣. Emitte agnũ domine. ℟. De petra deserti. Post pascha añ. Alla alla all'. ℣. Surrexit dñs vere al'. ℟. Et apparuit simõi all'. ¶ Ad lau. añ. Dele dñe iniqtatẽ meã. ps. Miserere. Añ Salutare. ps. 42.

Iudica me de⁹ ⁊ discerne causam meã de gente nõ sctã: ab hoie iniquo ⁊ doloso erue me

Quia tu es deus fortitudo mea q̃re me repulisti? ⁊ quare tristis incedo dũ affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam ⁊ veritatem tuaz: ipsa me deduxerunt ⁊ adduxerunt in montem sanctum tuuz, ⁊ in tabernacula tua.

Et introibo ad altare dei: ad deum q leti-

ficat iuuentutē meaꝫ.
Cōfitebor tibi in cithara deꝰ deus meus: q̄re tristis es aīa mea ⁊ q̄re conturbas me?
Spera in deo qm̄ adhuc cōfitebor illi: salutare vultus mei ⁊ deꝰ meus. Añ. Salutare vultus mei deus meus. Añ. Ad te de luce vigilo deus. ps. Deꝰ deus meus. Añ. Cunctis diebus. Canticū ezechie.
Ego dixi in dimidio dierū meorū: vadam ad portas inferi.
Quesiui residuū annorū meoꝝ: dixi non videbo dominū deuꝫ in terra viuentium.
Non aspiciaꝫ hominem vltra: ⁊ habitatorem quietis.
Generatio mea ablata est: ⁊ conuoluta est a me, quasi tabernacula pastorum.
Precisa est velut a texēte vita mea: dū adhuc ordirer succidit me: de mane vsq; ad vesperam finies me.
Sperabā vsq; ad mane: quasi leo sic cōtriuit omnia ossa mea.
De mane vsq; ad vesperam finies me: sicut pullus hirundinis sic clamabo: meditabor vt columba.
Attenuati sunt oculi mei, suspicientes in excelso.
Dñe viꝫ patior: rñde pro me: qd dicam aut qd respondebit mihi cum ipse fecerit.
Recogitabo tibi oēs

annos meos: in amaritudine anime mee.
Dñe si sic viuit / et in talibus vita spiritus mei: corripies me et viuificabis me: ecce in pace amaritudo mea amarissima.
Tu autē eruisti aiaz meā vt nō piret: piecisti post terguz tuum omnia peccata mea.
Quia nō infernꝰ cōfitebit tibi / neqz mors laudabit te: non expectabūt q descēdunt in lacū veritatem tuam.
Viuēs viuēs ipse cōfitebit tibi / sicut z ego hodie: pr filijs notam faciet veritatez tuam.
Dñe saluum me fac / z psalmos nr̄os cantabimus cunctis diebus vite nostre / in domo dñi. Añ. Cunctis diebꝰ vite nostre saluos nos fac dñe. Añ. Oēs angeli eius laudate dñz de celis. ps. Laudate dñm de celis. Capz. Hoc pcessit. hymnꝰ.

ALes diei nūciꝰ: lucez ppinquā pcinit: nos excitator mentiū: iam christus ad vitam vocat.
Auferte clamat lectulos: egros sopore desides: casteqz recte ac sobrie: vigilate iā sum proximus.
Iesum canamꝰ vocibus: flentes precātes sobrie: intēta supplicatio: dormire cor mundum vetat.
Tu chr̄e somnuz discute: tu rumpe noctis vincula: tu solue pec-

catum vetus: nouum-
que lumen ingere.
Deo pr̃i sit gloria. ℣.
Repleti sum⁹. vt̃s. Ad
bñs añ̃a Erexit nobis
domin⁹ cornu salutis in
domo dauid pueri sui.
¶ Feria.iiij.iuita. In
manu tua dñe. Oẽs fi-
nes terre. p̃s. Venite.
Erũ crea hy⁹.
Rtor optime: re-
ctorq; nr̃ aspice: nos
a quiete noxia: mer-
sos sopore libera.
Te sancte xp̃e posci
mus: ignosce tu crimi
nibus: ad confitendũ
surgim⁹: morasq; no
ctis rumpimus.
Mentes manusq; tol
lim⁹: ꝓpheta sicut no
ctibus: nobis geren-
dum precipit: paulus-
que gestis censuit.
Vides maluz qd̃ ges
simus: occulta nostra
pandimus: preces ge
mẽtes fundimus: di-
mitte qd̃ peccauim⁹.
Presta pr̃. Añ. Auer
tit dñs. Añ. All. p̃s. 53.
Dixit insipi-
ens in cor-
de suo: non
est deus.
Corrupti sunt ⁊ abo
minabiles facti sũt in
iniquitatibus, non est
qui faciat bonum.
Deus de celo prospe
xit super filios homi-
nũ: vt videat si est itel-
ligẽs aut reqrẽs deũ.
Oẽs declinauerunt si
mul inutiles facti sũt:
nõ est q faciat bonum
non est vsq; ad vnuz.
Nõne sciẽt omnes q
operant̃ iniqtatẽ: qui

deuorant plebez meã
vt cibum panis:
Q eũ nõ inuocauerũt:
illic trepidauerũt timo
re:vbi non fuit timor.
Q ñ deus dissipauit
ossa eorũ qui hoibus
placẽt:confusi sunt quo-
niaz deus sprevit eos.
Q uis dabit ex sió sa-
lutare israel:cũ cõuer
terit dñs captiuitatez
plebis sue:exultauit
iacob z letabit israel.

EXaudi ps.54.
deꝰ oronẽ meã:
z ne dspexeris deprẽ-
cationẽ meã:intende
mihi z exaudi me.
Q ontristatus sum in
exercitatione mea:et
conturbarꝰ sum a vo-
ce inimici z a tribula-
tione peccatoris.
Q ñ declinauerũt in
me iniquitates:z in
ira molesti erãt mihi.
Q or meum conturbatum est in me:z formido mortis cecidit super me.
T imor z tremor venerunt sup me:z contexerunt me tenebre.
E t dixi qs dabit mihi pennas sic colũbe z volabo z requescaz:
E cce elõgaui fugiẽs
z mãsi in solitudine.
E xpectabã eum qui
saluum me fecit:a pu
sillanimitate spiritus
z tempestate.
P recipita dñe diui-
de liguas eorꝫ:qm vi-
di iniqtatẽ:z cõtradi-
ctionem in ciuitate.
D ie ac nocte circum-
dabit eam sup muros
eiꝰ iniqtas:z labor in

medio ei⁹ z iniustitia.
Et non defecit de plateis ei⁹: vsura z dol⁹.
O m̃ si inimicus me⁹ maledixisset mihi: sustinuissem vtiq;.
Et si is q oderat me super me magna locutus fuisset: abscõdissẽ me forsitan ab eo.
Tu vero homo vnanimis: dux me⁹ z notus meus.
Qui simul mecũ dulces capiebas cibos: in domo dei ambulauimus cuz consensu.
Veniat mors sup illos: z descẽdãt in infernum viuentes.
Quoniam nequitie in habitaculis eoruz: in medio eorum.
Ego autez ad deum clamaui: z dominus saluauit me.
Vespe z mane z meridie narrabo: z annunciabo z exaudiet vocem meam.
Redimet i pace animam meam ab his q approximant mihi: quoniaz inter multos erant mecum.
Exaudiet de⁹ z humiliabit illos: qui est ante secula.
Nõ enim est illis cõmutatio/ z nõ timuerũt deũ: extendit manũ suã in retribuẽdo.
Cõtaminauerunt testamentũ eius: diuisi sunt ab ira vult⁹ eius: z approximauit cor illius.
Mollliti sunt sermones eius super oleuz: z ipsi sunt iacula.

Iacta

Iacta sup dñm curaz tuā ⁊ ipse te enutriet: ⁊ nō dabit in eternuz fluctuationem iusto.
Tu vero deꝰ deduces eos in puteū interitꝰ.
Viri sanguinū ⁊ dolosi nō dimidiabūt dies suos: ego aūt sperabo ī te dñe. Añ. Auertit dñs captiuitatē plebis sue Añ. Qm̄. ps. 55.
Miserere mei deꝰ qm̄ cōculcauit me hō: tota die impugnans tribulauit me.
Conculcauerunt me inimici mei tota die: quoniā multi bellantes aduersum me.
Ab altitudine diei timebo: ego vero in te sperabo.
In deo laudabo sermones meos in deo speraui: non timebo qd faciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabantur: aduersuz me omnes cogitationes eoꝝ in maluz.
Inhabitabunt ⁊ abscondēt: ipsi calcaneū meum obseruabunt.
Sicut sustinuerūt animam meam ꝑ nihilo saluos facies illos: in ira ppl'os cōfringes.
Deus vitam meam annūciaui tibi: posuisti lachrymas meas in conspectu tuo.
Sicut ⁊ in ꝓmissione tua: tunc cōuertent̄ inimici mei retrorsū.
In q̄cūq; die inuocauero te: ecce cognoui quoniā deus meꝰ es.
In deo laudabo verbum in dño laudabo

sermonez:in deo spe
raui nó timebo quid
faciat mihi homo.
In me sunt deus vo
ta tua:que reddaz lau
dationes tibiz
Quoniam eripuisti
animá meam de moz
te:z pedes meos de
lapsu/vt placeā coraz
deo in lumine viuen
tium. Psalmus.56.
Miserere mei deꝰ
miserē mei:qñ
in te cōfidit aia mea.
Et in vmbra alarum
tuarū sperabo:donec
transeat iniquitas.
Clamabo ad deū al
tissimum: deum qui
benefecit mihi.
Misit de celo z libera
vit me:dediti oppro
briū conculcātes me.
Misit deꝰ misericoz
diā suā z veritatē suā:
z eripuit aiaz meā de
medio catuloꝝ leonū
dormiui cōturbatus.
Filij hoiuz dētes eo
rū/arma z sagitte:z li
gua eoꝝ gladiꝰ acutꝰ.
Exaltare super celoꝯ
deus:z in omni terra
gloria tua.
Laqueū parauerunt
pedibꝰ meis:z incur
uauerūt aiam meam.
Foderūt ante faciez
meam foueam:z in
ciderunt in eam.
Paratū coz meū deꝰ
paratū coz meū:cāta
bo z psalmum dicaz.
Exurge gloria mea
exurge psalterium et
cithara:exurgam di
luculo.
Cōfitebor tibi in po
pulis dñe:z psalmum

dicaz tibi in gētibus.
Qm̄ magnificata est vsq; ad celos misericordia tua: ⁊ vsq; ad nubes veritas tua.
Exaltare super celos deus: ⁊ super omnez terrā gloria tua. Aña.
Quoniam in te confidit anima mea. Aña. Iuste iudicate. ps. 57.
Si vere vtiq; iustitiaz loqmini: recte iudicate filij hominū.
Eteniz in corde iniquitates opamini in terra: iniustitias manus vestre cōcinnāt.
Alienati sunt peccatores a vulua: errauerunt ab vtero: locuti sunt falsa.
Furor illis ꝑm similitudinē serpētis: sicut aspidis surde ⁊ obturantis aures suas.
Que nō exaudiet vocē incātantiū: ⁊ venefici incātātis sapiēter.
Deus conteret dentes eoruz in ore ipsorum: molas leonum confringet dominus.
Ad nihilū deuenient tanq̄ aqua decurrēs: intendit arcum suum donec infirmentur.
Sicut cera q̄ fluit auferentur: supercecidit ignis ⁊ ñ viderūt solē.
Priusq̄ intelligerent spine vestre rhānum: sicut viuētes sic in ira absorbet eos.
Letabitur iustus cuz viderit vindictā: manus suas lauabit ī sanguine peccatoris.
Et dicet hō si vtiq; est fructus iusto: vtiq;

est deus iudicãs eos in terra. ps. 58.

Eripe me de inimicis meis de⁹ me⁹: et ab insurgentibus in me libera me.

Eripe me de operantib⁹ iniqtaté: et ð viris sanguinum salua me.

Quia ecce ceperunt animam meaz: irruerunt in me fortes.

Neq; iniquitas mea neq; peccatum meuz domine: sine iniquitate cucurri et direxi.

Exurge in occursum meuz et vide: et tu dñe de⁹ virtutũ de⁹ israel.

Intende ad visitandas oés gentes: non miserearis oibus qui operant iniquitatez.

Cõuertent ad vesperam et famem patientur vt canes: et circuibunt ciuitatem.

Ecce loquent in ore suo: et gladi⁹ in labijs eorũ: quĩ qs audiuit?

Et tu dñe deridebis eos: ad nihiluz deduces omnes gentes.

Fortitudinem meaz ad te custodiã q; de⁹ susceptor me⁹es: de⁹ meus misericordia ei⁹ preueniet me.

Deus ostendit mihi sup inimicos meos: ne occidas eos: neq; obliuiscant ppli mei.

Disperge illos in virtute tua: et depone eos protector meus dñe.

Delictũ oris eox sermonẽ labiox ipsorũ: et comprehendantur in superbia sua.

Et de execratione et

mēdacio/annūciabū-
tur in consūmatione:
in ira consūmationis
⁊ non erunt.
Et sciēt qꝛ deꝰ dñabi
tur iacob: ⁊ finiū terre
Conuertentur ad ve
speraꝫ ⁊ famem patiē
tur vt canes: ⁊ circui-
bunt ciuitatem.
Ipsi dispergentur ad
manducandū: si vero
non fuerint saturati ⁊
murmurabunt.
Ego autem cantabo
fortitudinem tuam: ⁊
exaltabo mane mise-
ricordiam tuam.
Quia factus es susce
ptor meus ⁊ refugiuꝫ
meum: in die tribula-
tionis mee.
Adiutor meus tibi
psallam: quia deus su
sceptor meus es: deꝰ
meus misericordia
mea. Añ. Iuste iudi
cate filij hominuꝫ. Añ.
Da nobis. Psal. 59.
Deus repulisti
nos ⁊ destruxi
sti nos: iratus es ⁊ mi
sertus es nobis.
Cōmouisti t̄rā ⁊ cō-
turbasti eā: sana cōtri
tiōes eiꝰ qꝛ cōmota ē.
Ostendisti ppl̄o tuo
dura: potasti nos vi-
no compunctionis.
Dedisti metuentibus
te significationem: vt
fugiant a facie arcus.
Vt liberentur dilecti
tui: saluum fac dexte-
ra tua ⁊ exaudi me.
Deꝰ locutꝰ ē ī scō suo:
letabor ⁊ partibor si-
chimā: ⁊ conuallē ta-
bernaculoꝝ metibor.
Meꝰ ē galaad ⁊ meꝰ

est manasses: & effraiz fortitudo capitis mei Iuda rex meus: moab olla spei mee.
In idumeā extendā calciamētū meū mihi alienigene subditi sūt.
Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsq; in idumeam:
Nōne tu de⁹ q repulisti nos: & nō egredieris de⁹ i vtutib⁹ nr̄is:
Da nobis auxilium de tribulatione: quia vana salus hominis.
In deo faciem⁹ vtutē: & ipse ad nihilū deducet tribulātes nos.

EXaudi ps.60. de⁹ deprecationem meam: intende orationi mee.
A finibus terre ad te clamaui: dum anxiaretur cor meum in pētra exaltasti me.
Deduxisti me qa factus es spes mea: turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo i tabernaculo tuo in secula: protegar in velamento alarum tuarum.
Qm̄ tu de⁹ me⁹ exaudisti orōnē meā: dedisti hereditatē timentibus nomen tuuz.
Dies sup dies regis adijcies: annos eius vsq; in diē generationis & generationis.
Permanet in eternū in cōspectu dei: misericordiam & veritatez eius quis requiret:
Sic psalmū dicā noi tuo in scl'z scli: vt red-

dā vota mea de die in
die. Añ. Da nob dñe
auxiliū de tribulatione.
Añ. Hōne deo. ps. 61.
Nonne deo subiecta erit anima
mea: ab ipso enim sa-
lutare meum.
Nā & ipse deꝰ meꝰ & sa-
lutaris meus: susceptor meus non moue-
bor amplius.
Quousq; irruitis in
homines: interficitis
vniuersi vos: tāq; pa-
rieti inclinato: & ma-
cerie depulse?
Verūtñ pretiuꝫ meū
cogitauerūt repellere,
cucurri in siti: ore suo
benedicebāt: & corde
suo maledicebant.
Verūtñ deo subiecta
esto aia mea: quoniā
ab ipso patiētia mea.
Quia ipse deus meus & sa-
luatoꝛ meꝰ: adiutoꝛ
meus nō emigrabo.
In deo salutare meū
& gloria mea: deus au-
xiliū mei & spes mea i
deo est.
Spate i eo oīs cōgre-
gatio ppli: effūdite co
rā illo coꝛda vīa: deus
adiutoꝛ nr in eternuꝫ.
Verūtñ vani filij ho-
minū: mendaces filij
hominum in stateris:
vt decipiāt ipsi de va-
nitate in idipsum.
Nolite sperare i ini-
quitate: & rapinas no-
lite concupiscere: di-
uitie si affluant nolite
coꝛ apponere.
Semel locutꝰ est deꝰ
duo hec audiui: qꝛ po
testas dei ē, & tibi dñe
misericoꝛdia: quia tu

reddes vnicuiq; iuxta opera sua. ps. 63.

Exaudi deꝰ orõnẽ meã cum deprecor: a timore inimici eripe animaz meã.

Protexisti me a conuentu malignantiũ: a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt vt gladiũ linguas suas: intẽderũt arcũ rẽ amaraz: vt sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum ⁊ non timebunt: firmauerunt sibi sermonem nequam.

Narrauerunt vt abscõderẽt laq̃os: dixerunt qs videbit eos:

Scrutati sunt iniquitates: defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet hõ ad cor altum: ⁊ exaltabit deus.

Sagitte paruulorum facte sũt plage eorũ: ⁊ infirmitate sunt cõtra eos lingue ipsorum.

Cõturbati sunt omnes qui videbãt eos: ⁊ timuit oĩs homo.

Et annunciauerunt opera dei: ⁊ facta eius intellexerunt.

Letabitur iustus in dño ⁊ sperabit in eo: ⁊ laudabunt dẽs recti corde. Añ. Nõne deo subiecta erit anima mea Añ. Bñdicite. ps. 65.

Iubilate dõ omnis terra: psalmũ dicite noĩ eiꝰ: date gloriam laudi eius.

Dicite deo quã terribilia sunt opera tua dñe: in multitudine

virtutis tue mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te ⁊ psallat tibi: psalmum dicat nomini tuo.
Venite ⁊ videte opera dei: terribilis in cōsiliis sup filios hoīum.
Qui conuertit mare in aridam: in flumine pertransibūt pede: ibi letabimur in ipso.
Qui dominat in virtute sua in eternū: oculi ei⁹ sup gētes respiciūt q exasperāt nō exaltētur in semetipsis.
Benedicite gētes deum nrm: ⁊ auditam facite vocem laudis eius.
Qui posuit animam meam ad vitam: ⁊ non dedit in cōmotionem pedes meos.
Quōm pbasti nos deus: igne nos examinasti sicut examinat argētū.
Induxisti nos in laqueū: posuisti tribulationes in dorso nro: imposuisti homines super capita nostra.
Transiuimus p ignē ⁊ aquā: ⁊ eduxisti nos in refrigerium.
Introibo in domum tuam in holocaustis: reddā tibi vota mea q̄ distixerūt labia mea.
Et locutū est os meum: in tribulatione mea.
Holocausta medullata offerā tibi cū incēso arietum: offerā tibi boues cum hircis.
Venite audite ⁊ narrabo oēs q timetis deum: q̄nta fecit aie mee.
Ad ipsum ore meo clamaui: ⁊ exaltaui sub

lingua mea.
Iniquitatem si aspexi in corde meo: non exaudiet dominus.
Propterea exaudiuit deꝰ: ⁊ attēdit voci deprecationis mee.
Bñdictus deus qui nō amouit orationez meā: ⁊ misericordiaz suā a me. ps.67.
Exurgat deus et dissipent̄ inimici eiꝰ: ⁊ fugiant qui oderunt eum a facie eius.
Sicut deficit fumꝰ deficiāt: sicut fluit cera a facie ignis: sic pereāt pctōres a facie dei.
Et iusti epulentur et exultēt in ꝯspectu dei: ⁊ delectent̄ in letitia.
Cantate deo psalmū dicite noī eiꝰ: iter facite ei q ascēdit sup occasum: dñs nomē illī.
Exultate in cōspectu eiꝰ: turbabunt̄ a facie eius p̄ris orphanorū ⁊ iudicis viduarum.
Deꝰ in loco sctō suo deꝰ q inhabitare facit vnius moris ī domo,
Qui educit vinctos in fortitudīe: similiter eos q exasperant, qui habitāt in sepulchris:
Deꝰ cū egredereris ī cōspectu ppl̄i tui: cum ptrāsieris in deserto.
Terra mota ē: eteni celi distillauerunt a facie dei synai: a facie dei israel.
Pluuiā voluntariā segregabis deꝰ hereditati tue, ⁊ īfirmata est: tu vero perfecisti eā.
Animalia tua habitabūt ī ea: parasti in dul

cedine tua paupi de⁹.
Dominus dabit verbum euangelizantib⁹/ virtute multa.
Rex virtutuz dilecti dilecti: ⁊ speciei domus diuidere spolia.
Si dormiatis inter medios cleros: penne columbe deargentate ⁊ posteriora dorsi ei⁹ in pallore auri.
Dũ discernit celestis reges sup eã niue dealbabũt ĩ selmõ: mõs dei/ mons pinguis.
Mõs coagulat⁹ mõs pinguis: vt quid suspicamini mõtes coagulatos?
Mõs ĩ quo bñplacitũ ẽ dõ hitare ĩ eo: eteniz dñs habitabit in finẽ.
Curr⁹ dei decẽ millib⁹ multiplex millia letantiũ: ⁊ domin⁹ in eis in synai in sancto.
Ascẽdisti in altũ: cepisti captiuitatẽ: accepisti dona in hominib⁹
Eteniz nõ credẽtes: inhabitare dñm deũ.
Benedictus dñs die quotidie: prosperum iter faciet nobis deus salutarium nostroruz.
Deus noster de⁹ saluos faciẽdi: ⁊ dñi domini exitus mortis.
Verũtamẽ deus confringet capita inimicorũ suorum: verticez capilli perambulãtiũ in delictis suis.
Dixit dñs ex basan cõuertã: cõuertam in profundum mar s.
Vt ĩtingat pes tu⁹ in sãgui e: ligua canũ tuorũ ex inimicis ab ipo.

Viderunt ingressus tuos deus: ingressus dei mei regis mei qui est in sancto.
Preuenerūt principes coniuncti psallētibus: in medio iuuēcularuz tympanistriarum.
In ecclesijs benedicite deo domino: de fontibus israel.
Ibi beniamin adolescentulus: in mentis excessu.
Principes iuda duces eorum: principes zabulon et principes neptalim.
Manda deus virtuti tue: cōfirma hoc deus qō opat⁹es in nobis.
A templo tuo in hierusalem: tibi offerent reges munera.
Increpa feras arundinis: cōgregatio taurorum in vaccis populoruz: vt excludāt eos q̄ pbati sunt argento.
Dissipa gētes q̄ bella volūt: vēiēt legati ex egypto: ethiopia p̄uenuet manus eius deo.
Regna terre cantate deo: psallite domino.
Psallite deo qui ascēdit super celuz celi: ad orientem.
Ecce dabit voci sue vocem virtutis: date gloriaz deo sup israel: magnificentia eius: ⁊ virtus ei⁹ in nubibus.
Mirabilis de⁹ in sanctis suis: deus israel ipse dabit virtutem ⁊ fortitudinez plebi sue bñdictus deus. Ant.
Bñdicite gētes deū nostrum. ℣. De⁹ vitā meā

annũciaui tibi. ℟. Quo fuisti lachrymas meas i cõspectu tuo. In aduẽ tu. ℣. Egredietur dñs de loco sctõ suo. ℟. Ue niet vt saluet ppl'm suũ. Post pascha añ. Alleluia alla alla. ℣. Gaui si sunt discipuli alla. ℟. Uiso dño alla. Ad laudes añ. Amplius lana me dñe ab iniustitia mea ps. Miserere. Añ. Te decet. Psal's. 46.

Tibi decet hymnus deus in sion: & tibi reddetur votum in hierusalem. Exaudi oratiõné meã: ad te omis caro veniet. Uerba iniquorũ preualuerũt super nos: & impietatibus nostris tu propitiaberis. Beatus quem elegisti & assumpsisti: habitabit in atriis tuis. Replebimur in bonis domus tue: sanctum est templum tuum mirabile in equitate. Exaudi nos deus salutaris nr: spes omniũ finium tre & i mari lõge. Preparãs mõtes in virtute tua: accinctus potentia qui conturbas profundum maris: sonũ fluctuũ eius Turbabuntur gẽtes & timebũt q habitant termios a signis tuis: exitus matutini & vespere delectabis. Uisitasti terrã & inebriasti eã: multiplicasti locupletare eam. Flumen dei repletũ est aquis: parasti cibũ

illorum quoniam ita
est preparatio eius.
Riuos eius inebrians
multiplica genimina
eius: in stillicidijs eius
letabitur germinans.
Benedices corone an-
ni benignitatis tue: et
campi tui replebūtur
ubertate.
Pinguescēt speciosa
deserti: et exultatione
colles accingentur.
Induti sunt arietes
ouiū: et valles abūda-
būt frumento: clama-
būt etenim hymnū di-
cēt. Ant. Te decet hym
nus deus in sio. Ant. La
bia mea laudabunt te in
uita mea deus meus. Ps.
Deus deus meus.
Ant. Dominus iudica-
bit. Cāticū ānę
Exultauit cor me
um in domino: exal
tatum est cornu meum
in deo meo.
Dilatatū est os meū
sup inimicos meos:
quia letata sum in sa-
lutari tuo.
Nō est sanctus ut est
dns, neq; enī est alius
extra te: et nō est fortis
sicut deus noster.
Nolite multiplicare
loq sublimia, gliantes
Recedant uetera de
ore uestro, qr deus scien
tiarū dns est: et ipsi pa-
parant cogitationes.
Arcus fortiū superā
tus est: et infirmi accin-
cti sunt robore.
Repleti pri⁹ pro pa-
nib⁹ se locauerūt: et fa-
melici saturati sunt.
Donec sterilis pepe
rit plurimos: et q̄ mult

tos habebat filios in-
firmata est.
Dñs mortificat ⁊ vi
uificat: deducit ad in-
feros ⁊ reducit.
Dominus pauperez
facit ⁊ ditat: humiliat
⁊ subleuat.
Suscitās de puluere
egenum: ⁊ de stercore
erigens pauperem.
Ut sedeat cū pricipi-
b⁹: ⁊ soliū gl'ie teneat.
Dñi enim sunt car-
dines terre: ⁊ posuit
super eos orbem.
Pedes sctōrū suoruz
seruabit, ⁊ ipij in tene
bris cōticescent: quia
nō in fortitudine sua
roborabitur vir.
Dñm formidabunt
aduersarij ei⁹: ⁊ super
ipsos i celis tonabit.
Dñs iudicabit fines
terre: ⁊ dabit imperiū
regi suo: ⁊ sublimabit
cornu christi sui. Añ.
Dñs iudicabit fines ter
re. Añ. Celi celorū lau
date deū. ps. Lauda-
do. Cap. Nox p̄cessit
hym.
Nox ⁊ te-
nebre ⁊ nubila:
confusa mūdi ⁊ turbi
da: lux intrat albescit
polus: christus venit
discedite.
Caligo terre scindi-
tur: percussa solis spi-
culo: rebusq; iam co-
lor redit: vultu niten-
tis syderis.
Te christe solum no
uimus: te mente pura
⁊ simplici: flendo ⁊ ca
nendo q̄sumus: inten
de nostris sensibus.
Sūt multa fucis illita
que luce purgent̄ tua:

tu lux eoy sideris: vul tu sereno illumina.
Deo patri. ℣. Repleti sumus. vt supra. Ad bñs añ. De manu omniũ q nos oderũt libera nos dñe. ¶ Feria.v. iuita. Dñz q fecit nos. Venite adoremus. ps.
Venite. Hy⁹.
Nox atra rerum cõtegit: terre colores omnium: nos confitentes poscimus: te iuste iudex cordium.
Vt auferas piacula: sordesq; mentis abluas: donesq; xp̃e gr̃az: vt arceantur crimina.
Mẽs ecce torpet impia: quam culpa mordet noxia: obscura gestit tollere: ⁊ te redemptor querere.
Repelle tu caliginez in trinsecus q̃z maxime: vt i beato gaudeat: se collocari lumie.
Presta pr̃ pijssime. Añ. Domine de⁹. Añ. Alleluia. Psal's.68.
Saluum me fac deus/ qm̃ intrauerunt aque vsque ad animam meam.
Infix⁹ sũ i limo ꝓfundi: ⁊ nõ est substãtia.
Veni in altitudinem maris: ⁊ tẽpestas demersit me.
Laboraui clamans rauce facte sũt fauces mee: defecerunt oculi mei duz spero in deuz meum.
Multiplicati sunt super capillos capitis mei: qui oderunt me gratis.

Cõfortati

Nō fortati sunt q̄ persecuti sūt me inimici mei iniuste: q̄ non rapui tunc exoluebam.
Deus tu scis insipientiam meam: et delicta mea a te non sunt abscondita.
Nō erubescāt in me qui expectāt te domine: domine virtutuz.
Nō ꝯfundāt sup me q̄ q̄rūt te deus israel.
Quōm propter te sustinui opprobrium: operuit ꝓfusio faciē meā.
Extraneꝰ factus sum fratribꝰ meis: et peregrinꝰ filijs mr̄is mee.
Quōm zelus domꝰ tue comedit me: et opprobria exprobrāntiū tibi ceciderunt super me.
Et operui in ieiunio aiam meā: et factuz est in opprobriuz mihi.
Et posui vestimentū meū ciliciuz: et factus sum illis in parabolaz.
Aduersuz me loquebant̄ q̄ sedebāt in porta: et in me psallebant qui bibēbant vinum.
Ego vero orationez meā ad te dñe: tēpus beneplaciti deus.
In multitudine misericordie tue exaudi me in veritate salutis tue.
Eripe me de luto vt nō infigar: libera me ab his q̄ oderunt me: et de ꝓfundis aquaꝝ.
Nōne me demergat tēpestas aq̄: neq; absorbeat me ꝓfunduz. neq; vrgeat super me puteus os suum.
Exaudi me domine qm̄ benigna est mise-

ricordia tua: fz multitudinē miserationum tuaruz respice in me.

Et ne auertas faciez tuā a puero tuo: quoniam tribulor velociter exaudi me.

Intēde aie mee z libera eā: ppter inimicos meos eripe me.

Tu scis improperiū meū z pfusionē meā: z reuerentiam meaz.

In cōspectu tuo sunt oēs q tribulāt me: improperiuz expectauit cor meū z miseriam.

Et sustinui qui simul cōtristaret z nō fuit: z q pfolaret z nō inueni.

Et dederunt in escaz meaz fel: z in siti mea potauerunt me aceto

Fiat mēsa eoz coram ipsis i laqueū: z i retributiones z i scādalū.

Obscurētur oculi eorū ne videāt: z dorsuz eoz semper incurua.

Effunde sup eos irā tuā: z furor ire tue cōprehendat eos.

Fiat habitatio eorū deserta: z in tabernaculis eorū non sit qui inhabitet.

Quē tu percussisti persecuti sunt: z super dolorez vulneruz meoruz addiderunt.

Appone iniqtatē sup iniqtatē eoz: z non intrent in iustitiam tuā.

Deleant de libro viuentium: z cum iustis non scribantur.

Ego sum pauper z dolēs: salus tua deus suscepit me.

Laudabo nomē dei

cũ cantico: ⁊ magnificabo eum in laude.

Et placebit deo sup vituluz nouellum: cornua producentem ⁊ vngulas.

Videant pauperes ⁊ letentur: querite deuz ⁊ viuet anima vestra.

Quoniam exaudiuit pauperes dominus: ⁊ vinctos suos non despexit.

Laudent illum celi ⁊ terra: mare ⁊ omnia reptilia in eis.

Quoniã deus saluaz faciet siõ: ⁊ edificabũtur ciuitates iude.

Et ĩhabitabũt ibi: et hereditate acqrent eã

Et semen seruoꝝ eiꝰ possidebit eam: ⁊ qui diligunt nomen eius habitabũt ĩ ea. ps. 69.

Deus in adiutoriũ meũ intende: dñe ad adiuuandũ me festina.

Cõfundantur ⁊ reuereant̃: qui querũt animam meam.

Auertant̃ retrorsum ⁊ erubescant: qui volunt mihi mala.

Auertant̃ statim erubescentes: qui dicunt mihi euge euge.

Exultent ⁊ letent̃ in te omnes qui querunt te: ⁊ dicant semp magnificetur dñs, qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus et pauper sum: deus adiuua me.

Adiutor meꝰ ⁊ liberator meus es tu: dñe ne moreris. Aũ. Dñe deꝰ in adiutoriũ meũ intẽde

Añ. Esto mihi. ps.70.

In te dñe speraui nõ cõfundar i eternũ: i iustitia tua libera me ⁊ eripe me.

Inclina ad me aurez tuam: ⁊ salua me.

Esto mihi in deũ ꝓtectorẽ ⁊ i locũ munitũ: vt saluũ me facias.

Quoniaz firmamentum meũ: ⁊ refugium meum es tu.

Deus meꝰ eripe me de manu peccatoris: ⁊ de manu cõtra legez agentis ⁊ iniqui.

Qm̃ tu es patientia mea dñe: domie spes mea a iuuentute mea.

In te ꝯfirmatꝰ suz ex vtero: de vẽtre matris mee tu es ꝓtector meꝰ

In te cãtatio mea sẽper: tanq̃z ꝓdigiũ factus sum multis / ⁊ tu adiutor fortis.

Repleat̃ os meũ laude vt cantem gloriaz tuam: tota die magnitudinem tuam.

Ne ꝓijcias me in tẽpore senectutis: cum defecerit virtus mea ne derelinquas me.

Qr dixerunt inimici mei mihi: ⁊ qui custodiebãt aiam meã consiliũ fecerũt in vnum.

Dicentes deꝰ dereliquit eũ: ꝑsequimini ⁊ cõprehendite euz: qr non est qui eripiat.

Deus ne elongeris a me: deus meꝰ in auxilium meuz respice.

Confundantur ⁊ deficiãt detrahẽtes anime mee: operiant̃ cõfusione ⁊ pudore / qui

querunt mala mihi.

Ego aūt semp̄ spera bo: ⁊ adijciam super omnē laudem tuam.

Os meum annuncia bit iustitiam tuā: tota die salutare tuum.

Q m̄ nō cognoui literaturaꝫ: introibo in potentias domini: domine memorabor iustitie tue solius.

Deus docuisti me a iuuentute mea: ⁊ vsq̄ nūc pronunciabo mirabilia tua.

Et vsq̄ in senectā ⁊ senium: deus ne dere linquas me.

Donec annunciē brachiū tuū: generationi omni que ventura est

Potētiā tuam ⁊ iustitiā tuā deꝰ vsq̄ ī altissima q̄ fecisti magnalia: deus qs sil'is tibi?

Quātas ostēdisti mihi tribulationes multas ⁊ malas: ⁊ cōuersus viuificasti me: ⁊ de abyssis terre iterum reduxisti me?

Multiplicasti magnificentiā tuā: ⁊ conuersus cōsolatus es me.

Naꝫ ⁊ ego cōfitebor tibi in vasis psalmi vī tateꝫ tuā deꝰ: psallā tibi ī cithara sctūs isrl'.

Exl'tabūt labia mea cū cātauero tibi: ⁊ aīa mea quaꝫ redemisti.

Sed ⁊ lingua mea tota die meditabitur iustitiā tuā: cū ꝯfusi ⁊ reueriti fuerint, qui querūt mala mihi. ps. 71.

Deus iudicium tuum regi da: ⁊ iustitiā tuā filio regis.

Iudicare populū tuū in iustitia: z pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populo: z colles iustitiam.
Iudicabit pauperes pplī: z saluos faciet filios pauperū: z humiliabit calumniatorez.
Et pmanebit cū sole z ante lunā: in generatione z generationez.
Descēdet sicut pluuia sup vellus: z sicut stillicidia stillātia sup terrā.
Orietur in diebꝰ eius iustitia z abundantia pacis: donec auferatur luna.
Et dominabit a mari vsq; ad mare: et a flumine vsq; ad terminos orbis terrarum.
Coram illo procidēt ethiopes: et inimici eius terram lingent.
Reges tharsis et insule munera offerent: reges arabum z saba dona adducent.
Et adorabūt eū omnes reges: omnes gētes seruient ei.
Quia liberabit pauperē a potēte: z pauperem cui non erat adiutor.
Parcet pauperi z inopi: z animas pauperū saluas faciet.
Ex vsuris z iniqtate redimet animas eorū: z honorabile nomen eorum corā illo.
Et viuet z dabit ei de auro arabie: z adorabunt de ipso semper: tota die benedicēt ei.
Erit firmamentum in terra in summis mō-

tiuz: superextollet sup libanuz fructus eius: z florebunt de ciuitate sicut fenum terre.

Sit nomé eiꝰ bñdictū in secula: ante solem permanet nomen eius.

Et bñdicent in ipso oés tribꝰ terre: oés gétes magnificabūt eū.

Benedictus dominꝰ deus israel: qui facit mirabilia solus.

Et benedictū nomẽ maiestatis eiꝰ in eternuz: z replebitur maiestate eiꝰ: omnis terra fiat fiat. Añ. Esto mihi in deū protectorẽ.

Añ. Liberasti. ꝑs. 72.

QUam bonus israel deꝰ: his qui recto sunt corde: Mei autez pene moti sunt pedes: pene effusi sunt gressus mei.

Quia zelaui super iniquos: pacem peccatorum videns.

Quia nó est respectꝰ morti eorum: z firmamentū in plaga eorū.

In labore hoium nō sunt: z cū hominibus non flagellabuntur.

Ideo tenuit eos superbia: operti sūt iniquitate z impietate sua.

Prodijt q̃si ex adipe iniqtas eoꝝ: trāsierūt in affectum cordis.

Cogitauerūt z locuti sūt neqtiā: iniqtatez in excelso locuti sunt.

Posuerunt in celū os suum: z lingua eoruz transiuit in terra.

Ideo cōuertet̃ ppls meus hic: z dies pleni inuenientur in eis.

Et dixerunt quomodo scit deꝰ: ⁊ si est sciẽtia in excelso?

Ecce ipsi pctõres et abundãtes in seculo: obtinuerunt diuitias.

Et dixi: ḡ sine causa iustificaui cor meũ: et laui inter innocentes manus meas.

Et fui flagellatus totadie: ⁊ castigatio mea in matutinis.

Si dicebam narrabo sic: ecce nationẽ filioruz tuorũ reprobaui.

Existimabam vt cognoscerez hoc: labor est ante me.

Donec intrez in sanctuariũ dei: ⁊ itelligaz in nouissimis eorum.

Verũtñ ꝓpter dolos posuisti eis: deiecisti eos duz alleuarentur.

Quomodo facti sunt in desolationẽ? subito defecerũt: perierũt ꝓpter iniquitatez suaz.

Velut somniũ surgẽtium dñe in ciuitate tua, imaginẽ ipsorum ad nihilum rediges.

Qr inflãmatũ est cor meũ ⁊ renes mei ꝯmutati sũt: ⁊ ego ad nihilũ r̃dactꝰ sũ ⁊ nesciui.

Vt iumentuz factus suz apud te: ⁊ ego semper tecum.

Tenuisti manũ dexterã meã: ⁊ ĩ volũtate tua d̃duxisti me: ⁊ cuz gloria suscepisti me.

Quid enĩ mihi est in celo: ⁊ a te quid volui super terram?

Defecit caro mea et cor meũ: deus cordis mei ⁊ pars mea deus

in eternum.

Quia ecce qui elongant se a te peribunt: perdidisti oēs qui fornicantur abs te.

Mihi autē adherere deo bonū est: ponere in dño deo spez meā.

Ut annunciem oēs pdicationes tuas: in portis filie siō. ps. 73.

Ut quid deus repulisti i finē: iratus est furor tuus sup oues pascue tue?

Memor esto congregationis tue: quā possedisti ab initio.

Redemisti virgā hereditatis tue: mōs siō in quo habitasti i eo.

Leua manus tuas in supbias eoꝝ in finez: quāta malignatus est inimicus in sancto?

Et gloriati sunt qui oderunt te: in medio solennitatis tue.

Posuerunt signa sua signa: ⁊ non cognouerunt sicut in exitu/sup summum.

Quasi in silua lignorū securib⁹ exciderunt ianuas ei⁹ in idipsuz: in securi ⁊ ascia deiecerunt eam.

Incēderunt igni sanctuarium tuum in terra: polluerūt tabernaculum nominis tui.

Dixerūt in corde suo cognatio eorū simul. qeicere faciamus oēs dies festos dī a terra.

Signa nostra non vidimus/iā nō est ꝓpheta: ⁊ nos non cognoscet amplius.

Usq; q̄ de⁹ ipropabit

inimicus: irritat aduer
sari⁹ nomē tuuz i finē.
Ut qd auertis faciez
tuā t dexteraz tuā: de
medio sinu tuo i finē:
Deus aūt rex nr ante
secula: operat⁹ est salu
tem in medio terre.
Tu ꝑfirmasti i vtute
tua mare: cōtribulasti
capita draconū i aqs.
Tu confregisti capi-
ta draconis: ꝺdisti eū
escā ppl'is ethiopuz.
Tu dirupisti fontes
t torrentes: tu siccasti
fluuios ethan.
Tuus est dies t tua
est nox: tu fabricatus
es auroram t solem.
Tu fecisti oēs termi
nos terre: estatē t ver
tu plasmasti ea.
Memor esto huius
inimicus iproperauit
dño: t ppl's insipiens
incitauit nomē tuum.
Ne tradas bestijs
aias cōfitentes tibi: t
aias pauperū tuoꝝ ne
obliuiscaris in finem.
Respice in testamen
tuz tuū: qz repleti sunt
qobscurati sunt terre,
domibus iniquitatū.
Ne auertatur humi-
lis factus confusus:
paup t inops lauda-
bunt nomen tuum.
Exurge deus iudica
causam tuaz: memor
esto iproperioꝝ tuoꝝ
eorū que ab insipien-
te sunt tota die.
Ne obliuiscaris vo-
ces inimicoꝝ tuoꝝ: su
pbia eoꝝ qte oderūt
ascēdit sp. Ant. Libasti
vgā hēditatis tue. Ant.
Et inuocabim⁹. ꝑs. 74.

Confitebimur tibi deus confitebimur: et inuocabimus nomen tuum.
Narrabim⁹ mirabilia tua: cū accepo tps/ ego iustitias iudicabo
Liq̄facta est tra ⁊ oēs q̄ hītāt in ea/ ego cōfirmaui colūnas eius.
Dixi iniq̄s nolite iniq̄ agere: ⁊ deliquētib⁹ nolite exaltare cornu.
Nolite extollere in altum cornu vestrū: nolite loqui aduersus deum iniquitatem.
Quia neq̄ ab oriēte neq̄ ab occidēte/ neq̄ a desertis montibus: quoniā de⁹ iudex est.
Hūc humiliat ⁊ hunc exaltat: quia calix in manu domini vini meri plenus mixto.
Et inclinauit ex hoc in hoc: verūtā fex eius; nō est exinanita: bibēt oēs peccatores terre.
Ego aūt ānūciabo in scl̄z: cātabo dō iacob.
Et oīa cornua pctōr⁹ cōfringā: ⁊ exaltabunt cornua iusti. ps. 75.
Notus in iudea de⁹: in israel magnum nomen eius.
Et fcūs ē in pace loc⁹ ei⁹: ⁊ hītatio ei⁹ in siō.
Ibi confregit potentias: arcum/ scutū/ gladium/ ⁊ bellum.
Illuminans tu mirabiliter a mōtib⁹ ęternis: turbati sunt omnes insipiētes corde.
Dormierūt somnū suum: ⁊ nihil inuenerunt oēs viri diuitiarū in manibus suis.

Ab increpatione tua de⁹ iacob dormitauerũt/q ascẽderũt equos.
Tu terribilis es et quis resistet tibi? extunc ira tua.
De celo auditũ fecisti iudicium: terra tremuit ⁊ quieuit.
Dũ exurgeret in iudiciuz deus: vt saluos faceret omnes mansuetos terre.
Qm̃ cogitatio hoĩs confitebit̃ tibi: ⁊ reliquie cogitationis diẽ festum agent tibi.
Vouete ⁊ reddite domino deo vestro: omnes qui in circuitu ei⁹ affertis munera.
Terribili ⁊ ei qui aufert spirituz principũ: terribili apud reges terre. Añ. Et inuocabim⁹ nomẽ tuũ dñe. Añ. Tu es deus. psal's.76.
Voce mea ad dominum clamaui: voce mea ad deum ⁊ intendit mihi.
In die tribulationis mee deũ exqsiui manibus meis: nocte ꝯtra eũ: ⁊ n ó suz deceptus.
Renuit consolari aĩa mea: memor fui dei ⁊ d̃lectat⁹ sũ: ⁊ exercitat⁹ sũ: ⁊ d̃fecit spũs me⁹.
Anticipauerunt vigilias oculi mei: turbat⁹ suz ⁊ non suz locutus.
Cogitaui dies antiquos: ⁊ annos eternos in mente habui.
Et meditat⁹ sum nocte cum corde meo: ⁊ exercitabar ⁊ scopebam spiritum meum.
Nunquid in eternuz

ꝓijciet deus: aut non apponet vt complacitior sit adhuc?
Aut in finē misericordiā suā abscidet: a generatiōe in gñationē?
Aut obliuiscetur misereri deus: aut continebit in ira sua misericordias suas?
Et dixi nūc cepi/hec mutatio dexter excelsi
Memor fui operum dñi/qꝛ memor ero ab initio mirabiliū tuoꝝ
Et meditabor in oībus operibus tuis: et in adinuentionibus tuis exercebor.
Deus in sctō via tua quis deus magnus sicut deꝰ nr̄: tu es deus qui facis mirabilia.
Notam fecisti in populis virtutē tuam: redemisti ī brachio tuo populum tuum filios iacob ⁊ ioseph.
Vider̄t te aq̄ deꝰ: vider̄t te aq̄ ⁊ timuerūt: ⁊ turbate sunt abyssi.
Multitudo sonitꝰ aq̄rū: vocē dder̄t nubes.
Etenim sagitte tue transeunt: vox tonitrui tui in rota.
Illuxerūt coruscationes tue orbi t̄re: ꝯmota ē ⁊ ꝯtremuit terra.
In mari via tua: ⁊ semite tue in aquis multis ⁊ vestigia tua non cognoscentur.
Deduxisti sicut oues ppl'z tuū: ī manu moysi ⁊ aarō. ps: 77.
Attendite pple meus legē meam: inclinate aurem vestraz in verba oris mei.

Aperiã in parabolis os meuz: loquar propositiones ab initio.
Quanta audiuim⁹ et cognouim⁹ ea: ⁊ p̃res nr̃i narrauer̃t nobis?
Non sunt occultata a filijs eorum: in generatione altera.
Narrantes laudes dñi ⁊ v̄tutes ei⁹: ⁊ mirabilia eius que fecit.
Et suscitauit testimonium in iacob: ⁊ legez posuit in israel.
Quãta mãdauit p̃ribus nr̃is: nota facere ea filijs suis, vt cognoscat generatio altera?
Filij qui nascentur ⁊ exurgent: ⁊ narrabũt filijs suis.
Vt ponãt ĩ deo spem suã: ⁊ non obliuiscant̃ operuz dñi: ⁊ mandata eius exquirant.
Ne fiant sicut patres eorum: generatio praua ⁊ exasperans.
Generatio que nõ direxit cor suum: ⁊ non est creditus cum deo spiritus eius.
Filij effrẽ intẽdẽtes ⁊ mittentes arcũ: conuersi sunt in die belli.
Nõ custodierunt testamẽtũ dei: ⁊ in lege ei⁹ noluerũt ãbulare.
Et obliti sunt benefactorũ ei⁹: ⁊ mirabiliũ eius que ostẽdit eis.
Corã p̃rib⁹ eoꝝ fecit mirabilia ĩ terra egypti: in campo taneos.
Interrupit mare ⁊ perduxit eos: ⁊ statuit aquas quasi in vtre.
Et eduxit eos in nube diei: ⁊ tota nocte in

illuminatione ignis.
Interrupit petram in eremo ⁊ adaquit eos: veut in abysso multa.
Et eduxit aquam de petra: ⁊ eduxit tanq̃ flumina aquas.
Et apposuerũt adhuc peccare ei: in ira⁊ concitauerunt excelsu⁊ in inaquoso.
Et tentauerunt deu⁊ in cordib⁹ suis: vt peterẽt escas aiab⁹ suis.
Et male locuti sunt de deo: dixerũt, nũqd poterit deus parare mensam in deserto?
Quoniam percussit petram ⁊ fluxerunt aque: ⁊ torrentes inundauerunt.
Nunquid ⁊ panẽ poterit dare: aut parare mensa⁊ populo suo?
Ideo audiuit dñs ⁊ distulit: ⁊ ignis accensus est in iacob: ⁊ ira ascendit in israel.
Quia nõ crediderunt in deo nec sperauerũt in salutari eius.
Et mandauit nubib⁹ desuper. ⁊ ianuas celi aperuit.
Et pluit illis manna ad manducãdũ: ⁊ panem celi dedit eis.
Panẽ ãgelor⁊ mãducauit hõ: cibaria misit eis in abundantiam.
Transtulit austrũ de celo: ⁊ induxit in virtute sua affricum.
Et pluit super eos sicut puluerem carnes: ⁊ sicut arenam maris volatilia pennata.
Et ceciderũt in medio castro⁊ eor⁊: circa

tabernacula eorum.
Et manducauerũt et saturati sunt nimis: & desiderium eorũ attulit eis: non sunt fraudati a desiderio suo.
Adhuc esce eorũ erãt in ore ipsorũ: & ira dei ascendit super eos.
Et occidit pingues eorum: & electos israel impediuit.
In oĩb⁹ his peccauerũt adhuc: & nõ crediderũt in mirabilib⁹ ei⁹.
Et defecerũt in vanitate dies eorũ: & anni eorum cum festinatione.
Cum occideret eos querebãt eũ: & reuertebãtur & diluculo veniebant ad eum.
Et rememorati sunt q⁹ deus adiutor est eorum: & deus excelsus redemptor eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo: & lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autẽ eorum non erat rectũ cum eo: nec fideles habiti sunt in testamento eius.
Ipse ãt é misericors & ꝓpiti⁹ fiet pctis eorũ: & nõ dispdet eos.
Et abũdauit vt auerteret irã suã: & nõ accẽdit omnẽ iram suam.
Et recordatus est q⁹ caro sunt: spiritus vadens & non rediens.
Quoties exacerbauerũt eũ in ỗpto: in irã ꝓcitauerũt eũ in inaquoso
Et cõuersi sunt & tentauerũt deũ: & sanctum israel exacerbauerũt.
Nõ sũt recordati manus eius: die qua redemit

demit eos de manu tri
bulantis.
Sicut posuit i egypto
signa sua: z prodigia
sua in campo taneos.
Et cõuertit i sãguinẽ
flumina eorum: z im
bres eoz ne biberent.
Misit i eos cynomyã
z comedit eos: ranaz
z disperdidit eos.
Et dedit erugini fru
ctus eorũz: z labores
eorum locuste.
Et occidit in grandi
ne vineas eoz: z mo
ros eorum in pruina.
Et tradidit grandini
iumẽta eoz: z posses-
sionem eorum igni.
Misit i eos irã idigna
tiõis sue: idignationẽ
z irã z tribulationez:
immissiones per an-
gelos malos.

P. R.

Viaz fecit semite ire
sue: znõ pepcit a mor
te aiaruz eoz: z iumẽ-
ta eoz i morte ꝯclusit.
Et pcussit oẽ primo-
genitũ i terra egypti:
primitias ois laboris
eoz i tabnaculis chã.
Et abstulit sic̃ oues
ppl'z suũ: z pduxit eos
tãq̃ gregẽ in deserto.
Et eduxit eos in spe
z nõ timuer̃t: z inimi
cos eoz opuit mare.
Et iduxit eos i mõtez
sctificatiõis sue: mõtẽ
qué acqsiuit dx'ra ei⁹.
Et eiecit a facie eorũ
gentes: z sorte diuisit
eis terram in funicu-
lo distributionis.
Et hitare fecit i tab-
naculis eoz trib⁹ isr'l.
Et tentauerũt z exa-
cerbauerũt deũ excel

sum: ⁊ testimonia ei⁹ non custodierunt.

Et auerterũt se ⁊ nõ seruauerũt pactũ: quẽadmodũ pr̃es eoꝝ ꝯuersi sunt in arcũ prauuz.

In irã concitauerunt eum in collibus suis: ⁊ in sculptilibus suis ad emulationem eum prouocauerunt.

Audiuit deus ⁊ spreuit: ⁊ ad nihiluz redegit valde israel.

Et repulit tabernaculũ sylo: tabernaculum suum vbi habitauit in hominibus.

Et tradidit in captiuitatem virtutem eorũ: ⁊ pulchritudinẽ eoruz in manibus inimici.

Et cõclusit in gladio populum suũ: ⁊ hereditatem suam spreuit.

Iuuenes eoꝝ comedit ignis: ⁊ v̄gines eoruz nõ sunt lamẽtate.

Sacerdotes eoruz in gladio ceciderũt: ⁊ vidue eoꝝ nõ plorabãt̃.

Et excitatus est tanquã dormiens dominus: tãquã potẽs crapulatus a vino.

Et ꝑcussit inimicos suos i posteriora: opprobriuz sempiternũ dedit illis.

Et repulit tabernaculuz ioseph: ⁊ tribuz ephraim non elegit.

Sed elegit tribũ iuda mõtẽ siõ quẽ dilexit.

Et edificauit sic̃ vnicornium sanctificium suum in terra: quam fundauit in secula.

Et elegit dauid seruũ suuz: ⁊ sustulit eum de

gregib⁹ ouiuz: de post tetantes accepit eum.

Pascere iacob seruū suum: z israel hereditatem suam.

Et pauit eos in innocentia cordis sui: z in intellectibus manuuz suarum deduxit eos.

Alii. Tu es de⁹ q facis mirabilia. Alii. Propitius esto. ps. 78.

Deus venerūt gētes in hereditatē tuā: polluerūt tēplū sanctū tuuz, posuerūt hierl'm in pomorū custodiā.

Posuerunt mortacina seruorum tuorum escas volatilibus celi: carnes sanctorum tuorum bestijs terre.

Effuderūt sanguinē ipsorū tanq̄z aquaz in circuitu hieruſalez: z nō erat qui sepeliret.

Facti sumus opprobriū vicinis nr̄is: subsannatio z illusio his q in circuitu nr̄o sunt.

Usquequo dñe irascēris in finē: accēdet velut ignis, zel⁹ tuus:

Effunde irā tuam in gētes que te nō nouerūt: z i regna q nomē tuuz nō inuocauerūt.

Quia comederunt iacob: z locum eius desolauerunt.

Ne memineris iniq tatū nr̄aruz antiquaz cito anticipēt nos mi sericordie tue: qz pauper facti sum⁹ nimis.

Adiuua nos deus salutaris noster: z ppter gloriā nominis tui domine libera nos: z p̄pitius esto pcis nostris

propter nomen tuuz.
Ne forte dicāt in gē-
tibus vbi est de⁹ eoꝝ?
⁊ inotescat in nationi
bus corā oculis nr̄is.
Vltio sanguis ꝑuoꝝ
tuoꝝ q effusus est: in
troeat in cōspectu tuo
gemitus cōpeditorū.
Secundum magni-
tudinem brachij tui:
posside filios mortifi
catorum.
Et redde vicinis no
stris septupluz in sinu
eorum: improperiuz
ipsorum quod expro
brauerunt tibi dn̄e.
Nos autez populus
tuus et oues pascue
tue: confitebimur tibi
in seculum.
In generatione ⁊ ge
nerationē annūciabi-
m⁹ laudē tuā. ps. 79.

Qui regis israel
intēde: q dedu
cis velut ouē ioseph.
Qui sedes super che
rubin: manifestare co
rā effraim beniamin:
⁊ manasse.
Excita potentiā tuā
⁊ veni: vt saluos facias
nos.
Deus conuerte nos,
⁊ ostende faciem tuaz
⁊ salui erimus.
Dn̄e deus virtutum:
quousq; irasceris sup
orationem serui tui?
Cibabis nos pane la
chrymarum: ⁊ potuz
dabis nobis ī lachry-
mis in mensura.
Posuisti nos in con-
tradictionem vicinis
nostris: ⁊ inimici nr̄i
subsannauerunt nos.
Deus virtutū cōuer-

te nos: ⁊ ostēde faciez tuam ⁊ salui erimus.

Vineam de egypto trāstulisti: eiecisti gentes ⁊ plantasti eam.

Dux itineris fuisti in conspectu eius: ⁊ plantasti radices ei⁹: ⁊ impleuit terram.

Operuit montes vmbra eius: ⁊ arbusta ei⁹ cedros dei.

Extendit palmites suos vsq; ad mare: ⁊ vsq; ad flumen propagines eius.

Ut quid destruxisti maceriā eius: ⁊ vindemiāt eaz oēs qui pretergrediuntur viam?

Exterminauit eā ap de sylua: ⁊ singularis ferus depastus est eā.

Deus v̄tutū cōuertere: respice de celo, ⁊ vide: ⁊ visita vineā istā.

Et perfice eam quaz plātauit dextera tua: ⁊ super filiū hoīs quē confirmasti tibi.

Incensa igni ⁊ suffossa: ab increpatiōe vultus tui peribunt.

Fiat manus tua sup viꝝ dextere tue: ⁊ sup filium hominis quez confirmasti tibi.

Et nō discedim⁹ a te: viuificabis nos ⁊ nomē tuū īuocabimus.

Dñe deus v̄tutū cōuerte nos: ⁊ ostēde faciē tuā ⁊ salui erimus.

Añ. Propiti⁹ esto peccatis nr̄is dñe. ℣. Gaudebunt labia mea dū cātauero tibi. ℟. Et anima mea quaz redemisti.

Post pascha añ. All̄. all̄a all̄a. ℣. Surrexit

dñs de sepulchro. vts. In aduētu. ℣. Ex sion spēs. vts. ℭ Ad laudes añ. Tibi soli peccaui domine miserere mei. ps. Misere.

Añ. Dñe refugium.

Psal's. 89.

Domīe refugium factus es nobis: a generatione in generationem.

Priusq̄ montes fierent aut formaret̄ terra ⁊ orbis: a seculo et vsq̄ i seculū tu es de⁹.

Ne auertas hominē in humilitatem: ⁊ dixisti cōuertimini filij hominum.

Qm̄ mille anni ante oculos tuos: tanq̄ dies hesterna q̄ p̄terijt.

Et custodia in nocte que pro nihilo habentur: eorum anni erūt.

Mane sicut herba trāseat: mane floreat et transeat: vespere decidat induret ⁊ arescat.

Quia defecimus in ira tua, ⁊ in furore tuo turbati sumus.

Posuisti iniquitates nr̄as in cōspectu tuo: seculū nr̄m in illuminatione vultus tui.

Qm̄ omnes dies nostri defecerūt: ⁊ in ira tua defecimus.

Anni nostri sicut aranea meditabunt̄: dies annorū nostrorum in ipsis septuagīta anni.

Si autem in potentatibus octoginta anni: ⁊ amplius eorum labor ⁊ dolor.

Qm̄ supuenit māsue

tudo: ⁊ corripiemur.
Quis nouit ptātē ire tue: ⁊ pre timore tuo irā tuaꝫ dinumerare?
Dexteram tuam sic notam fac: ⁊ eruditos corde in sapientia.
Conuertere dñe vsq; quo: ⁊ deprecabilis esto sup seruos tuos.
Repleti sumus mane misericordia tua/ exultauimus ⁊ delectati sumus in omnibus diebus nostris.
Letati sum⁹ ꝓ dieb⁹ qb⁹ nos hūiliasti: annis qb⁹ vidim⁹ mala.
Respice i seruos tuos ⁊ in opera tua: ⁊ dirige filios eorum.
Et sit splēdor domini dei nr̄i sup nos: ⁊ opera manuū nr̄arū dirige super nos/ ⁊ opus manuū nr̄aruꝫ dirige
Añ. Dñe refugiū fact⁹ es nobis. Añ. In matutinis dñe meditabor i te. ps. De⁹ deus me⁹.
Añ. Cātem⁹ dño. ps. Ipz. Cāticū moysi.
Cantemus domino/ gloriose enim honorificat⁹ est: equum ⁊ ascensorem proiecit in mare.
Fortitudo mea ⁊ la⁹ mea dominus: ⁊ fact⁹ est mihi in salutem.
Iste de⁹ meus ⁊ glorificabo eū: deus p̄ris mei ⁊ exaltabo eum.
Dñs q̄si vir pugnator op̄s nomē ei⁹: currus pharaonis ⁊ exercitū ei⁹ ꝓiecit i mare.
Electi p̄ricipes eius submersi sunt in mari rubro: abyssi ope-

ruerũt eos: descende
rũt i pfũdũ q̃si lapis.
Dextera tua dñe ma
gnificata est in fortitu
dine, dextera tua do-
mine percussit inimi-
cum: & in multitudine
glorie tue deposuisti
aduersarios meos.
Misisti irã tuaz q̃ de-
uorauit eos sicut stipu
lã: & in spũ furoris tui
cõgregate sunt aque.
Stetit vnda fluẽs: cõ
gregate sunt abyssi in
medio mari.
Dixit inimicus pse-
quãr & cõprehẽdã, di
uidam spolia: imple-
bitur anima mea.
Euaginabo gladiuz
meum: interficiet eos
manus mea.
Flauit spiritꝰ tuus et
operuit eos mare: sub-
mersi sũt q̃si plũbũ: in
aquis vehemẽtibus.
Quis similis tui in forti
bꝰ dñe: quis similis tui ma
gnificꝰ in sctitate: terri
bilis atq; laudabilis &
faciens mirabilia?
Extẽdisti manũ tuaz
& deuorauit eos terra:
dux fuisti in misericor
dia tua populo quem
redemisti.
Et portasti eũ in for
titudine tua: ad habi-
taculum sanctũ tuuz.
Ascenderunt populi
& irati sunt: dolores
obtinuerunt habitato
res philistiim.
Tũc conturbati sunt
principes edon: robu
stos moab obtinuit tre
mor: obriguerunt oẽs
habitatores chanaã.
Irruat super eos for

mido ⁊ p auor: in magnitudine brachij tui.

Fiāt ĩmobiles q̃si lapis donec pertrāseat ppl's tuus dñe: donec ptranseat popul⁹ tuus iste quem possedisti.

Introduces eos et plātabis ĩ mōte hereditatis tue: firmissimo habitaculo tuo quod operatus es domine.

Sanctuariū tuuz dñe qd firmauerunt man⁹ tue: domin⁹ regnabit in eternum ⁊ vltra.

Ingressus est enim eques pharao cū curribꝰ ⁊ equibꝰ eiꝰ in mare: ⁊ reduxit super eos dñs aquas maris.

Filij aūt israel ambulauerūt p siccū: in medio eiꝰ. Añ. Cantemꝰ dño gl'iose. Añ. In scis eiꝰ laudate eū. p̄s. Lauda. do. Cap̄. ⁊ v̄. vt s̄ feria. ii. Hym.

Lux ecce surgit aurea: pallens fatiscat cecitas: que nosmet ĩ p̄ceps diu: errore traxit deuio.

Nec lux serenuz conferat: purosq; nos prestet sibi: nihil loquamur subdoluz: voluamus obscurum nihil.

Sic tota decurrat dies: nec lingua mēdax nec manus: oculi nec peccēt lubrici: nec noxa corpus inquinet.

Spēculator astat desup: q nos diebꝰ oibꝰ: actusq; nr̄os ꝓspicit: a luce prima ĩ vesperū.

Deo p̄ri. Ad bñs añ. In sanctitate seruiamꝰ dño/ ⁊ liberabit nos ab

inimicis nr̄is. ¶ Feria .vj. iuita. Adorem⁹ dn̄z quoniaz ipse fecit nos. ps. Uenite. Hymn⁹.

TU trinitatis vnitas/orbē potenter qui regis: attende laudū cantica/que excubantes psallimus.

Naz lectulo cōsurgimus/noctis qeto tpe: vt flagitemus vulnerū a te medelā omniuz.

Quo fraude quicqd demonū/in noctibus deliquim⁹: abstergat illud celitus/tue potestas glorie.

Nec corp⁹ adsit sordidū/nec torpor instet cordiuz: nec criminis contagio/tepescat ardor spiritus.

Ob hoc redemptor quesumus/reple tuo nos lumine: per quod dierum circulis/nullis ruamur actibus.

Presta pr̄ pijssime.

Aña. Exultate. Aña. Alla. ps. 80.

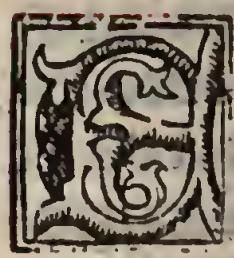

Exultate deo adiutori nostro/iubilate deo iacob.

Sumite psalmum et date tympanū: psalteriū iocūdū cū cithara

Buccinate in neomenia tuba: in isigni die solennitatis vestre.

Quia p̄ceptū ī isrl'ē: ⁊ iudiciū deo iacob.

Testimonium in ioseph posuit illud cum exiret de terra egypti linguam quā non nouerat audiuit.

Diuertit ab oneribꝰ dorsum eius: manus

eius in cophino ser-
uierunt.

In tribulatione inuo
casti me: & liberaui te:
& exaudiui te in abscó-
dito tempestatis: pro
baui te apud aquam
contradictionis.

Audi popul⁹ meus &
cõtestabor te: israel si
audieris me: nõ erit in
te deus recens: neq;
adorabis deũ alienũ.

Ego enim sum dñs de⁹
tu⁹: q eduxi te de ter-
ra egypti: dilata os tu
um & implebo illud.

Et non audiuit ppl's
me⁹ vocẽ meã: & israel
non intendit mihi.

Et dimisi eos scõm
desideria cordis eo-
rum: ibunt in adinuẽ-
tionibus suis.

Si ppl's meus audis-
set me: israel si in vijs
meis ambulasset.

Pro nihilo forsitan
inimicos eorũ hymi
liassem: & super tribu-
lantes eos misissem
manum meam.

Inimici dominj mẽ
titi sunt ei: & erit tẽpus
eorum in secula.

Et cibauit illos ex
adipe frumenti: & de
petra melle saturauit
eos. ps. 81.

Deus stetit in
synagoga deorum: in
medio autem deos
dijudicat.

Usquequo iudicatis
iniqtatẽ: & facies pec-
catorum sumitis?

Judicate egeno & pu
pillo: humilem & pau
perem iustificate.

Eripite pauperẽ & ege-

num de manu pecca-
toris liberate.
Nescierũt neq; intel
lexerũt i tenebris am
bulãt: mouebunt oia
fundamenta terre.
Ego dixi dij estis: et
filij excelsi omnes.
Vos aũt sicut hoies
moriemini: ⁊ sic vnus
de pricipib⁹ cadetis.
Surge de⁹ iudica ter
rã: qm̃ tu hereditabis
i oib⁹ gẽtib⁹. Aũ. Ex
ultate deo adiutori nr̃o.
Aũ. Tu solus. ps. 82.
Deus quis simi
lis erit tibi? ne
taceas neq; compesca
ris deus.
Qm̃ ecce inimici tui
sonuerũt: ⁊ q oderunt
te extulerunt caput.
Super ppl'z tuũ mali
gnauerunt consiliũ: ⁊
cogitauerunt aduer-
sus sanctos tuos.
Dixerũt venite ⁊ di-
sperdamus eos de gẽ
te: ⁊ non memoretur
nomen israel vltra.
Quoniam cogitaue
rũt vnanimiter simul
aduersum te: testamẽ
tum disposuerunt: ta-
bernacula idumeorũ
⁊ ismaelite.
Moab ⁊ agareni: ge
bal ⁊ amo ⁊ amalech
alienigene cum habi-
tantibus tyrum.
Etenim assur venit
cum illis: facti sunt in
adiutoriuz filijs loth.
Fac illic sicut madi-
an ⁊ sysare: sicut iabin
in torrente cyson.
Dispierũt i endor: fa
cti sunt vt sterc⁹ terre.
Pone principes eo-

ruz sicut oreb ⁊ zeb: et zebee ⁊ salmana.

Oēs pricipes eorū q dixerūt: hereditate possideam⁹ sāctuariū dei.

Deus me⁹ pone illos vt rotā: ⁊ sicut stipulā ante faciem venti.

Sicut ignis qui comburit syluā: ⁊ sicut flāma cōburens mōtes.

Ita persequeris illos in tempestate tua: ⁊ in ira tua turbabis eos.

Imple facies eorum ignominia: ⁊ querent nomen tuuz domine.

Erubescant ⁊ cōturbent in scl'm scl'i: ⁊ cōfundantur ⁊ pereant.

Et cognoscāt qꝛ nomen tibi dñs: tu solus altissim⁹ in omni terra. Psal's. 83.

Quā dilecta tabernacula tua domine virtutuz: concupiscit ⁊ deficit aīa mea in atria domini.

Cor meum ⁊ caro mea: exultauerunt in deum viuum.

Etenim passer inuenit sibi domuz: ⁊ turtur nidum vbi reponat pullos suos.

Altaria tua dñe vtutū: rex me⁹ ⁊ de⁹ me⁹.

Beati qui habitāt in domo tua dñe: in scl'a seculoꝝ laudabunt te.

Beatus vir cuius est auxiliū abste: ascēsiones i corde suo disposuit i valle lachrymarū: in loco quē posuit

Etenim benedictionem dabit legislator: ibunt de virtute in virtutez: videbitur deus

deorum in sion.

O omine deus virtutum: exaudi orationē meam: auribus percipe deus iacob.

P rotector nr aspice deus: z respice in faciē christi tui.

Q uia melior est dies vna in atrijs tuis: supra millia.

E legi abiectꝰ esse in domo dei mei: magis q̄ habitare in tabernaculis peccatorum.

Q uia misericordiam z veritatē diligit deus: gratiam z gloriaz dabit dominus.

N ō priuabit bonis eos q̄ ambulāt in innocētia: dñe virtutū beatus hō q̄ spat in te. Ān.

Tu solus altissimus sup omnem terrā. Ān. Benedixisti. Psal. 84.

B Enedixisti dñe terrā tuā auertisti captiuitatez iacob.

R emisisti iniquitatē plebis tue: operuisti omnia peccata eorū.

M itigasti omnē iraz tuā: auertisti ab ira indignationis tue.

C onuerte nos deus salutaris nr: z auerte iram tuam a nobis.

N unquid in eternuz irascēris nobis: aut extendes irā tuā a gnatione in generationem.

D eus tu cōuersus vificabis nos: z plebs tua letabitur in te.

O stende nobis dñe misericordiā tuā: z salutare tuuz da nobis.

A udiaz quid loquat in me dñs deꝰ: qm̄ lo

quet pacē ipleb ē suā.
Et super sanctos suos: ⁊ in eos qui conuertuntur ad cor.
Verūtamē prope timentes eū salutare ipsius: vt inhabitet gloria in terra nostra.
Misericordia ⁊ veritas obuiauerūt sibi: iustitia ⁊ pax osculate sunt
Veritas de terra orta est: ⁊ iustitia de celo prospexit.
Etenim dñs dabit benignitatē: ⁊ terra nr̄a dabit fructum suum.
Iustitia ante eū ambulabit: ⁊ ponet ī via gressus suos. ps. 85.
Inclina domine aurem tuā ⁊ exaudi me: qm̄ inops ⁊ pauper sum ego.
Custodi aiam meam qm̄ sanctus sum: saluum fac seruum tuum deus meus sperantem in te.
Miserere mei dñe qm̄ ad te clamaui tota die letifica animam serui tui: quoniā ad te dñe animā meam leuaui.
Quoniam tu dñe suauis, ⁊ mitis: ⁊ multe misericordie omnib⁹ inuocantibus te.
Auribꝰ pcipe orōnē meam: intende voci deprecationis mee.
In die tribulationis mee clamaui ad te: qr exaudisti me.
Nō est similis tui in dijs domine: ⁊ nō est secundum opera tua.
Oēs gētes q̄scūq; fecisti, venient ⁊ adorabūt corā te dñe: ⁊ glorificabūt nomē tuum.

Qm̄ magnus es tu: ⁊ faciens mirabilia / tu es deus solus.

Deduc me dñe i via tua: ⁊ igrediar in veritate tua: letet̄ cor meū vt timeat nomē tuuz.

Consitebor tibi dñe deus me⁹ in toto corde meo: ⁊ glorificabo nomē tuū in eternuz.

Qr misericordia tua magna est super me: ⁊ eruisti animaz meā ex inferno inferiori.

Deus iniq insurrexerūt sup me: ⁊ synagoga potētiuz quesierūt animā meā: ⁊ nō ꝓposuer̄t te i ꝯspectu suo.

Et tu dñe deus miserator ⁊ misericors: patiens ⁊ multe misericordie ⁊ verax.

Respice in me ⁊ miserere mei: da iperiuz tuum puero tuo: ⁊ saluū fac filiū ancille tue.

Fac mecuz signū in bono / vt videāt q oderūt me ⁊ cōfundātur: qm̄ tu domine adiuuisti me ⁊ ꝯsolat⁹ es me.

Añ. Bñdixisti domine terraz tuā. Añ. Fundamēta. Psalm⁹. 86.

Fundamēta ei⁹ in mōtibus sanctis: diligit dñs portas sion super oia tabernacula iacob.

Gloriosa dicta sūt de te: ciuitas dei.

Memor ero raab et babylōis: sciētiū me.

Ecce alienigene ⁊ tyrus ⁊ populus ethiopum: hi fuerunt illic.

Nū qd sion dicet homo / ⁊ hō natus est in ea: ⁊

ea: z ipse fundauit eaz altissimus.

Dñs narrabit in scripturis populorum: et principuz horum qui fuerunt in ea.

Sicut letantiuz: omium habitatio est i te. ps. 87.

Domine deꝰ salutis mee: in die clamaui z nocte coram te.

Intret i cóspectu tuo oratio mea: iclina aurē tuā ad precē meaz.

Quia repleta est malis anima mea: z vita mea inferno appropinquauit.

Estimatus sum cum descēdētibus in lacū: factus sum sicut homo sine adiutorio inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormiētes in sepulchris quoz non es memor amplius: z ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerūt me in lacu inferiori: in tenebrosis z in vmbra mortis.

Sup me cōfirmatus est furor tuus: z omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: posuerūt me abominationē sibi.

Traditꝰ sū z nō egrediebar: oculi mei languerunt pre inopia.

Clamaui ad te dñe: tota die expandi ad te manus meas.

Nunqd mortuis facies mirabilia, aut medici suscitabunt z confitebuntur tibi?

Nunquid narrabit

aliqs in sepulchro mi
sericordiā tuā: z vita-
tez tuā in perditione:
Nunqd cognoscent
in tenebris mirabilia
tua: z iustitia tua in ter
ra obliuionis:
Et ego ad te dñe cla-
maui: z mane oratio
mea preueniet te.
Ut quid dñe repellis
orōnem meā: auertis
faciem tuam a me:
Pauper sum ego z in la
boribus a iuuentute
mea: exaltatus aūt hu
miliat⁹ sū z pturbat⁹.
In me trāsierunt ire
tue: z terrores tui cō-
turbauerunt me.
Circūdederūt me si-
cut aq̄ tota die: circun
dederunt me simul.
Elongasti a me amī
cum z proximū: z no
tos meos a miseria.
Añ. Fundamenta ei⁹ in
montibus sanctis. Añ.
Bñdictus. Psal. 88.
Misericordias
domini i eter-
num cantabo.
In generatione z ge
nerationē annūciabo
vitatē tuā in ore meo
Quīm dixisti in eternū
misericordia edificabi-
tur in celis: pparabit
veritas tua in eis.
Disposui testm̄ ele-
ctis meis: iurauī dō
huo meo: vsq̄ in etnū
pparabo semen tuuz.
Et edificabo in gene
ratione z generatio-
nem: sedem tuam.
Cōfitebunt celi mi-
rabilia tua domine:
etenim veritatez tuaz
in ecclesia sanctoruz.

Qm̃ quis in nubibus equabit̃ dño: z similis erit deo in filijs dei:
Deꝰ qui glorificat̃ in cõsilio sanctorum: magnus z terribilis sup oẽs q̃ i circuitu eiꝰ sũt.
Dñe deus virtutum quis similis tibi: potens es dñe z veritas tua in circuitu tuo.
Tu dñaris potestati maris: motũ aut̃ fluctuũ eius tu mitigas.
Tu humiliasti sicut vulneratũ superbũ: in brachio virtutis tue dispersisti inimicos tuos.
Tui sunt celi z tua est terra: orbẽ terre z plenitudinẽ eius tu fundasti: aq̃lonez z mare tu creasti.
Thabor z hermõ in noie tuo exultabũt: tuũ brachium cũ potẽtia.
Firmetur manꝰ tua z exaltet dextera tua: iustitia z iudiciũ preparatio sedis tue.
Misericordia z veritas p̃cedẽt faciẽ tuam: beatus populus q̃ scit iubilationem.
Dñe in lumine vultꝰ tui ambulabunt: z in noie tuo exultabũt tota die: z in iustitia tua exaltabuntur.
Qm̃ gloria virtutis eorũ tu es: z in bñplacito tuo exaltabit̃ cornu nostrum.
Quia domini est assumptio nostra: z sancti israel regis nostri.
Tũc locutus es i visione sctis tuis z dixisti: posui adiutoriũ in potẽte: z exaltaui ele-

ctum de plebe mea.
Inueni dauid seruuz meum: oleo scó meo vnxi eum.
Manus enim mea auxiliabit ei: t brachiuz meu confortabit euz.
Nihil pficiet inimicus in eo t filius iniqtatis nó apponet nocere ei
Et concidam a facie ipsius inimicos eius: t odientes eum in fugam conuertam.
Et veritas mea t misericordia mea cũ ipso: t in noie meo exaltabitur cornu eius.
Et ponã in mari manum eius: t in fluminibus dexteraz eius.
Ipse inuocabit me pater meus es tu: deus meus t susceptor salutis mee.
Et ego primogenitũ ponam illuz: excelsuz pre regibus terre.
In eternum seruabo illi misericordiã meã/ t testamentum meuz fidele ipsi.
Et ponã in sclm sclí semen eius: t thronũ eius sicut dies celi.
Si aũt dereliquerint filij eius legem meaz: t in iudicijs meis nõ ambulauerint.
Si iustitias meas pphanauerint: t mãdata mea nõ custodierit
Visitabo in vga iniqtates eoz: t in vberibus peccata eorum
Misericordiã aũt meã nõ dispgã ab eo: neq nocebo i vitate mea.
Neq pphanabo testamẽtũ meũ: t q̃ pro

cedũt de labijs meis non faciam irrita.
Semel iuraui in scõ meo si dauid mẽtiar: semen eius in eternũ manebit.
Et thron⁹ ei⁹ sic̃ sol i conspectu meo/ et sicut luna pfecta in eternũ: et testis in celo fidelis.
Tu vero repulisti et despexisti : distulisti christum tuum.
Auertisti testm̃ serui tui: prophanasti in terra sanctuarium eius.
Destruxisti oẽs sepes ei⁹: posuisti firmamẽtum eius formidinez.
Diripuerũt eũ oẽs trã seũtes viã: fact⁹ est opprobriũ vicinis suis.
Exaltasti dxteram deprimẽtiũ eũ/ letificasti oẽs inimicos eius.
Auertisti adiutoriũ gladij ei⁹: et nõ es auxiliatus ei in bello.
Destruxisti eum ab emũdatiõe: et sedẽ ei⁹ in terra collisisti.
Minorasti dies tpis ei⁹: perfudisti eũ confusione.
Usq̃quo dñe auertis in finem: exardescit sicut ignis ira tua?
Memorare que mea substãtia: nunqd enĩ vane constituisti oẽs filios hominum?
Quis est hõ q̃ viuet: et non videbit mortẽ? eruet animam suã de manu inferi?
Ubi sũt mie tue antique dñe: sicut iurasti dauid in veritate tua?
Memor esto dñe opprobrij seruorũ tuorũ:

quod continui in sinu meo multarū gentiū.
Q ō exprobrauerunt inimici tui dñe: qō exprobrauerunt cōmutationem christi tui.
B ñdict⁹ dñs in eternum: fiat fiat. ps.93.
DEus vltionum dominus deus vltionum libere egit.
E xaltare q iudicas terram: redde retributionem superbis.
Q sq̄quo peccatores dñe: vsq̄q uo peccatores gloriabuntur?
E ffabunt⁊ loquētur iniqtatē: loquent oēs q operant iniustitiaz.
P opulū tuū dñe humiliauerūt: ⁊ hereditatē tuaz vexauerunt.
Q uiduam ⁊ aduenam interfecerunt: ⁊ pupillos occiderunt.
E t dixerunt nō videbit dominus: nec intelliget deus iacob.
I ntelligite insipientes in populo: ⁊ stulti aliquando sapite.
Q ui plantauit aurez nō audiet? aut q finxit oculū nō considerat?
Q ui corripit gentes non arguet: qui docet hominem scientiam?
O ñs scit cogitatiōes hoium: qm̄ vane sunt
B tus hō quē tu eruditeris dñe: ⁊ de lege tua docueris eum.
Q t mitiges ei a diebus malis: donec fodiat peccatori fouea.
Q uia nō repellet dominus plebem suam: ⁊ hereditatē suam nō derelinquet.

Quoadusq; iustitia conuertat in iudiciū: & qui iuxta illam: oēs qui recto sunt corde.

Quis cōsurget mihi aduersus malignantes: aut qs stabit mecum aduersus operantes iniquitatem:

Nisi qr dñs adiuuit me: paulomin⁹ hitasset in inferno aia mea.

Si dicebā mot⁹ ē pes me⁹: misericordia tua dñe adiuuabat me.

Sc̄dm multitudinē dolorū meorū in corde meo: ꝓsolationes tue letificauerūt aiam meā.

Numqd adheret tibi sedes iniqtatis: q fingis laborē in p̄cepto:

Captabūt in aiam iusti: & sanguinem innocentē condemnabūt.

Et fact⁹ est mihi dñs in refugiū: & de⁹ me⁹ in adiutorium spei mee.

Et reddet illis iniquitatē ipsoꝝ: & in malitia eoꝝ disperdet eos: disperdet illos dñs de⁹ nr̄.

Añ. Benedict⁹ dominus in eternum. Añ.

Cantate. Psal. 95.

Cantate dño canticum nouum: cantate dño oīs terra.

Cantate dño & benedicite nomini eius: annunciate de die in diem salutare eius.

Annūciate inter gētes gloriam eius: in oibus ppl'is mirabilia eius.

Qm̄ magnus dñs & laudabilis nimis: terribilis ē sup oēs deos.

Qm̄ oēs dij gentium demonia: dominus au

tem celos fecit.
Confessio ⁊ pulchritudo i ꝯspectu ei⁹: scimonia ⁊ magnificentia in sctificatiõe eius.
Afferte dño p̃rie gentiũ/afferte dño gloriã ⁊ honorẽ: afferte dño gloriam nomini eius.
Tollite hostias ⁊ introite i atria ei⁹/adorate dñz i atrio sctõ ei⁹.
Cõmoueatur a facie eius vniuersa terra: dicite in gentibus quia dominus regnauit.
Etenim correxit orbẽ terre qui nõ commouebitur: iudicabit populos in equitate.
Letentur celi ⁊ exultet terra: cõmoueatur mare ⁊ plenitudo ei⁹: gaudebunt cãpi ⁊ oĩa que in eis sunt.
Tũc exultabũt oĩa ligna syluarum a facie dñi quia venit: qm̃ venit iudicare terram.
Iudicabit orbẽ terre in eqtate: ⁊ populos in veritate sua. ps. 96.
Domin⁹ regnauit exultet terra: letent̃ insule multe.
Nubes ⁊ caligo in circuitu eius: iustitia ⁊ iudicium correctio sedis eius.
Ignis ante ipsuz p̃cedet: ⁊ inflammabit in circuitu inimicos ei⁹.
Alluxerunt fulgura eius orbi terre: vidit ⁊ commota est terra.
Mõtes sicut cera fluxerũt a facie dñi: a facie dñi omnis terra.
Annũciauerunt celi iustitiã eius: ⁊ viderũt

oēs ppl'i gl'iam eius.
Confundantur oēs qui adorant sculptilia, ⁊ qui gloriantur in simulacris suis.
Adorate euꝫ omnes angeli eius: audiuit ⁊ letata est sion.
Et exultauerunt filie iude: propter iudicia tua domine.
Quoniam tu dñs altissimꝰ super omneꝫ terrā: nimis exaltatus es sup omnes deos.
Qui diligitis dominū odite malū: custodit dñs aias sanctorū suoꝝ: de manu peccatoris liberabit eos.
Lux orta est iusto: et rectis corde letitia.
Letamini iusti in domino: ⁊ ꝯfitemini memorie sanctificatiōis eius. Añ. Cantate dño ⁊ bñdicite nomini eius. ℣. Intret oro mea in cōspectu tuo dñe. ℟. Inclina aurē tuā ad p̄cē meam. Post pascha añ. Alla alla all'. ℣. Surrexit dominꝰ vere all'. vts. De aduētu. ℣. Emite agnū dñe dominatorem terre. ℟. De petra. vts.
¶ Ad lau. añ. Spiritu principali ꝯfirma cor meū deꝰ. ps. Miserere. Añ. In veritate tua.

Psal. 142.

Domine exaudi orationem meaꝫ: auribus percipe obsecrationem meā: in veritate tua exaudi me in tua iustitia.
Et nō ītres ī iudiciū cū seruo tuo: qꝛ nō iu

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

stificabitur in conspectu tuo omnis viuēs.
Qꝛ ꝑsecut⁹ ē inimic⁹ aīaꝫ meā: humiliauit in terra vitam meaꝫ.
Collocauit me in obscuris sicut mortuos seculi: ⁊ anxiat⁹ ē sup me spūs meus: in me turbatū est cor meū.
Memor fui dierū antiquoꝝ meditat⁹ sum in dīb⁹ operib⁹ tuis: ⁊ in factis manuum tuarum meditabar.
Expādi man⁹ meas ad te, anima mea sicut terra sine aqua tibi.
Velociter exaudi me domine: defecit spiritus meus.
Non auertas faciem tuam a me: ⁊ sil'is ero descēdētibus in lacū.
Auditā fac mihi mane misericordiā tuaꝫ: quia in te speraui.
Notā fac mihi viaꝫ in qua ambulē: qꝛ ad te leuaui animā meā.
Eripe me de inimicis meis dñe ad te cōfugi: doce me facere voluntatē tuam: quia deus meus es tu.
Spiritus tuus bonus deducet me in terram rectā: propter nomen tuum dñe viuificabis me in equitate tua.
Educes de tribulatione aīam meā: ⁊ in misericordia tua disperdes inimicos meos.
Et ꝑdes oēs q tribulant aīam meam: quoniam ego seruus tuus sum. Aña. In veritate tua exaudi me domine.
Añ. Illumina dñe vultū

tuũ sup nos ps. Deus deus meus. Añ. Domine audiui. Canticum abachuc. cap. 3.

Domine audiui auditionem tuam: ⁊ timui.

Dñe op⁹ tuũ i medio annoꝝ: viuifica illud.

In medio annorum notũ facies: cum irat⁹ fueris misericordie recordaberis.

Deus ab austro veniet: ⁊ sanct⁹ de monte pharan.

Operuit celos gloria eius: ⁊ laudis ei⁹ plena est terra.

Splendor eius sicut lux erit: cornua in manibus eius.

Ibi abscõdita est fortitudo eius: ante faciẽ eius ibit mors.

Egredieť diabolus ante pedes eius: stetit ⁊ mensus est terram.

Aspexit et dissoluit gentes: ⁊ contriti sunt montes seculi.

Incuruati sunt colles mundi: ab itineribus eternitatis eius.

Pro iniquitate vidi tentoria ethiopie: turbabuntur pelles terre madian.

Nunqd i fluminibus irat⁹ es dñe aut in fluminib⁹ furor tu⁹: vel i mari indignatio tua?

Qui ascendes super equos tuos: ⁊ quadrige tue saluatio.

Suscitans suscitabis arcũ tuuꝫ: iuramenta tribubus q̃ locut⁹ es.

Aluuios scindes terre: viderũt te ⁊ dolue-

runt montes: gurges aquarum transijt.
Dedit abyssus vocē suam: altitudo manus suas leuauit.
Sol z luna steterūt in habitaculo suo i lucē sagittarum tuarum: ibūt in splendore fulgurantis hastę tue.
In fremitu conculcabis terraz: z in furore obstupefacies gentes
Egressus es in salutem populi tui, in salutem cum christo tuo.
Percussisti caput de domo ipij: denudasti fundamētū eius vsq; ad collum.
Maledixisti sceptris eius: capiti bellatoruz eius: veniētib⁹ vt turbo ad dispgendū me.
Exultatio eoruū sicut eius qui deuorat pauperez: in abscondito.
Quiam fecisti in mari equs tuis: in luto aquarum multarum.
Audiui z cōturbat⁹ē vēter me⁹: a voce contremuerūt labia mea.
Ingrediatur putredo in ossibus meis: z subter me scateat.
Quietescā in die tribulatiōis: z ascēdā ad pp̄lm accintuz nr̄m.
Ficus eniz nō florebit: z nō erit germen in vineis.
Mentieť op⁹ olive: z arua nō afferēt cibuz.
Abscidet de ouili pecus: z non erit armentum in presepibus.
Ego aūt in domino gaudebo: z exultabo in deo ieſu meo.

Deus dñs fortitudo mea: ⁊ ponet pedes meos quasi ceruorũ. Et super excelsa mea deducet me victor: in psalmis canentẽ. Añ. Dñe audiui auditũ tuũ ⁊ timui. Añ. In tympano ⁊ choro: i chordis ⁊ organo/laudate deuz. ps. Laudate dñm de celis. Cap. ⁊ v. vtꝰ feria. ij. Hymnꝰ.

Eterna celi gloria: btã spes mortaliũ: celsi tonãtis vnice: casteq; proles virginis. Da dexterã surgentibus: exurgat ⁊ mens sobria: fragransq; in laudem dei: grates rependat debitas. Ortꝰ refulget lucifer: sparsãq; lucez nũciat: cadit caligo noctium: lux scã nos illuminet. Manensq; nr̃is sensibus: noctem repellat scl'i: oiq; fine diei: purgata seruet pectora. Quesita iam primuz fides: radicet altis sensibus: fecunda spes congaudeat: quo maior extat charitas. Deo pr̃i. Ad bñs añ. Per viscera misericordie dei nr̃i/visitauit nos oriens ex alto. ¶ Sabbato iuita. Dñm deuz nr̃m. Uenite adoremꝰ. ps. Uenite. Hymnꝰ.

Summe deꝰ clemẽtie: mundiq; factor machine: vnus potentialiter: trinusq; personaliter. Nostros pios cũ cãticis: fletus benignꝰ suscipe: quo corde puro

sordibus: te perfruamur largius.

Lubos iecurq; morbidum: adure igne cõgruo: accincti vt sint perpetim: luxu remoto pessimo.

Vt qq; horas noctiũ, nũc concinendo rũpimus: donis bté prie: ditemur dés affatim. Presta pr. Añ. Quia mira. Añ. Alt. ps. 97.

Cantate domino canticum nouum, quia mirabilia fecit.

Saluauit sibi dextera ei9: z brachiũ scm̃ ei9.

Notũ fecit dominus salutare suum: in conspectu gentium reuelauit iustitiam suam.

Recordat9 est miseri cordie sue: z veritatis sue domui israel.

Viderũt omnes termini terre: salutare dñi nostri.

Iubilate dño omnis terra: cantate z exultate z psallite.

Psallite domino i cithara: i cithara z voce psalmi: i tubis ductilib9 z voce tube cornee

Iubilate in conspectu regis domini: moueatur mare z plenitudo ei9: orbis terraruq; z qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu: simul montes exultabunt a cõspectu domini: quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbẽ terrarũ in iustitia: z pplos in equitate. ps. 98.

Dominꝰ regnauit irascant̃ populi: qui sedes super cherubi moueat̃ tra.
Dominꝰ in sion magnus: & excelsus super omnes populos.
Confiteat̃ur noi tuo magno qm̃ terribile & sanctū est: & honor regis iudicium diligit.
Tu parasti directiones: iudiciū & iustitiā in iacob tu fecisti.
Exaltate dñm deum nostrum & adorate scabellum pedum eius: quoniaꝫ sanctum est.
Moyses & aaron in sacerdotibus eius: et samuel inter eos qui inuocant nomē eius.
Inuocabant dñm et ipse exaudiebat eos: in columna nubis loquebatur ad eos.
Custodiebant testimonia eius: & preceptū quod dedit illis.
Dñs deus noster tu exaudiebas eos: deꝰ tu ꝓpitius fuisti eis: & vlciscens in oēs adinuentiones eorum.
Exaltate dñm deum nostrum & adorate in mōte sancto eiꝰ: quoniaꝫ sanctꝰ dñs deus noster. Ańa. Quia mirabilia fecit dñs. Ańa. Jubilate. Psals. 99.
Jubilate deo omnis terra: seruite domino in letitia.
Introite in cōspectu eius in exultatione.
Scitote qm̃ dñs ipse est deꝰ: ipse fecit nos & non ipsi nos.
Ꝑpls eiꝰ: & oues pa-

scue eius introite portas eius in cōfessiōe: atria eius in hymnis confitemini illi.
Laudate nomē eius qm̄ suauis est dn̄s: in eternuz misericordia eius: t vsq; in generatiōe t gn̄atiōē vitas eius. ps. 100.
Misericordiā t iudiciū: cātabo tibi dne psallam t intelligaz in via imaculata: quā do venies ad me.
Perambulabā i innocētia cordis mei: i medio domus mee.
Non proponebā ante oculos meos rē iniustaz: facientes preuaricationes odiui.
Non adhesit mihi cor prauū: declinantē a me malignum non cognoscebā.
Detrahētē secreto p xio suo: hūc psequebar.
Superbo oculo t insatiabili corde: cuz hoc non edebam.
Oculi mei ad fideles terre, vt sedeāt mecū: ambulans in via immaculata, hic mihi ministrabat.
Nō habitabit i medio domus mee q facit superbiā: q loquit iniqua nō direxit in cōspectu oculorum meorum.
In matutino interficiebam oēs peccatores terre: vt dī perderē de ciuitate dn̄i oēs operātes iniqtatē. aī. Jubilate deo oīs terra. aii. Clamor meus. ps. 101.
Domie exaudi oratiōnez meā: t clamor

clamor meus ad te ve
niat.

Non auertas faciez
tuā a me: in q̄cūq; die
tribulor inclina ad me
aurem tuam.

In quacunq; die in-
uocauero te: veloci-
ter exaudi me.

Quia defecerūt sicut
fum⁹ dies mei: z ossa
mea sicut cremium a-
ruerunt.

Percussus sum vt fe-
nū z aruit cor meū: q̄
oblitus sum comede
re panem meum.

A voce gemitus mei:
adhesit os meum car
ni mee.

Similis factus sum
pellicano solitudinis:
factus sum sicut nycti
corax in domicilio.

Vigilaui: z fact⁹ sum
sicut passer solitarius
in tecto.

Tota die exprobra-
bāt mihi inimici mei
z q̄ laudabant me ad-
uersum me iurabant.

Q̄ cinerē tāq̄ panē
māducabā: z poculū
meū cū fletu miscebā

A facie ire indigna-
tionis tue: q̄ eleuans
allisisti me.

Dies mei sicut vm-
bra declinauerunt: et
ego sicut fenum arui.

Tu autē dñe in eter-
nū permanes: z me-
moriale tuum in gene-
ratiōe z generationē.

Tu exurgēs misere-
beris siō: q̄ tps misе
rendi ei⁹ q̄ venit tps.

Q̄m placuerūt seruis
tuis lapides ei⁹: z ter
re eius miserebuntur.

Et timebūt gētes nomen tuum dñe: ⁊ oēs reges terre gl'iaz tuā.
Quia edificauit dominus sion: ⁊ videbitur in gloria sua.
Respexit in orōnem humiliuz: ⁊ non spreuit preces eorum.
Scribant hec in gñatione altera: ⁊ ppl's q creabit laudabit dñz.
Quia ꝓspexit de excelso sctō suo: dñs de celo in terrā aspexit.
Vt audiret gemitus cōpeditoruz: vt soluerет filios interēptoꝝ.
Vt annūcient in sion nomen dñi: ⁊ laudem eius in hierusalem.
In conueniendo populos in vnū: ⁊ reges vt seruiant domino.
Rñdit ei in via virtutis sue: paucitatē dierū meoꝝ nūcia mihi.
Ne reuoces me in dimidio dierū meoruz: in generatiōe ⁊ generationem anni tui.
Initio tu dñe terram fūdasti: ⁊ opa manuū tuarum sunt celi.
Ipsi peribunt tu aūt permanes: ⁊ oēs sicut vestimētū veterascēt.
Et sicut optoriū mutabis eos ⁊ mutabuntur: tu aūt idez ipse es ⁊ anni tui nō deficiēt.
Filij seruoꝝ tuorum hitabūt: ⁊ semen eoꝝ i scl'z diriget. ps. 102.
Benedic anima mea dño: ⁊ oia que intra me sunt nomini sancto eius.
Benedic aīa mea domino: ⁊ noli obliuisci

oēs retributiões ei⁹.
Qui propitiat oibus
iniqtatibus tuis: qui
sanat omnes infirmi-
tates tuas.
Qui redimit de inte-
ritu vitā tuā: qui coro
nat te in misericordia
z miserationibus.
Qui replet in bonis
desideriū tuū: renoua
bit vt aqle iuuēt⁹ tua.
Faciēs mibicordias
dñs: z iudiciuz oibus
iniuriaz patientibus.
Notas fecit vias su-
as moysi: filijs israel
voluntates suas.
Miserator z miseri-
cors dñs: lōganimis
z multuz misericors.
Nō in perpetuū ira-
scetur: neq; in eternuz
comminabitur.
Non ſm peccata no
stra fecit nobis: neq;
ſm iniqtates nostras
retribuit nobis.
Qm̄ ſm altitudinē ce
li a terra: corroboza-
uit misericordiaz suā
super timentes se.
Quātū distat ort⁹ ab
occidente: lōge fecit a
nobis iniqtates nr̄as
Quo miseretur pater
filioz: mibi⁹ est dñs ti
mētib⁹ se: qm̄ ipse co-
gnouit figmētū nr̄m.
Recordat⁹ ē qm̄ pul
uis sum⁹: hō sicut fe-
nū, dies ei⁹ tanq̄z flos
agri sic efflorebit.
Qm̄ spūs pertransi-
bit in illo z non subsi
stet: z non cognoscet
amplius locum suuz.
Misericordia aūt dñi
ab eterno z vsq; i eter
nū: sup timētes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum: his qui seruát testamétũ eius Et memores sunt mandatorum ipsius: ad faciendum ea.

Dñs in celo parauit sedem suam: & regnus ipsius oibus dñabit.

Benedicite dño oẽs angeli eius: potentes virtute: facientes verbũ illius: ad audiẽdã vocẽ sermonus eius.

Benedicite dño omnes virtutes eius: ministri eius qui facitis voluntatem eius.

Benedicite dño omnia opa ei⁹: in oi loco dñationis eius bñdic aia mea domio. Añ. Clamor meus ad te veniat de⁹. Añ. Bñdic aia mea.

Psalm. 103.

Benedic anima mea dño: domine deus magnificatus es vehementer.

Confessionẽ & decorẽ induisti: amictus lumine sicut vestimẽto.

Extendẽs celus sicut pellẽ: qui tegis aquis superiora eius.

Qui ponis nubẽ ascẽsum tuũ: qui ambulas super pẽnas ventorũ.

Qui facis ãgelos tuos spũs: & ministros tuos ignem vrentem.

Qui fundasti terram sup stabilitatem suam: nõ iclinabit i scl'm scli.

Abyssus sicut vestimẽtũ amict⁹ eius: sup montes stabunt aque.

Ab increpatione tua fugient: a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt mōtes et descēdūt campi: in locum quē fundasti eis.
Terminum posuisti quē nō transgredientur: neq; cōuertentur operire terram.
Qui emittis fontes in cōuallib⁹: iter mediū montiū ptrāsibūt aq̄.
Potabunt oēs bestie agri: expectabūt onagri in siti sua.
Sup ea volucres celi habitabūt: de medio petrarū dabūt voces.
Rigās mōtes de superioribus suis: de fructu operū tuox saciabitur terra.
Producēs fenum iumentis: z herbam seruituti hominum.
Vt educas panez de terra: z vinuz letificet cor hominis.
Vt exhilaret faciem in oleo: z panis cor hominis confirmet.
Saturabuntur ligna cāpi: z cedri libāi q̄s plātauit: illic passeres nidificabunt.
Erodij domus dux est eox: mōtes excelsi ceruis: petra refugiuz erinacijs.
Fecit lunam in tempora: sol cognouit occasum suum.
Posuisti tenebras et facta est nox: in ipsa ptransibūt omnes bestie silue.
Catuli leonū rugientes vt rapiāt: z querāt a deo escam sibi.
Ortus est sol et congregati sunt: z in cubilibus suis collocam

buntur.
Exibit hō ad opus suū: & ad opationē suā vsq; ad vesperam.
Quam magnificata sunt opera tua dñe: omnia in sapiētia fecisti/impleta est terra possessione tua.
Hoc mare magnū & spacioſum manib?: illic reptilia/ quoꝝ nō est numerus.
Animalia pusilla cū magnis: illic naues pertransibunt.
Draco iste quem formasti ad illudēdū ei: oia a te expectant/ vt dēs illis escam in tpe.
Dāte te illis colligēt: aperiente te manum tuam/ omnia implebuntur bonitate.
Auertēte aūt te faciē turbabuntur: auferes spiritū eoꝝ & deficiēt: & in puluerem suū reuertentur.
Emitte spiritū tuū & creabuntur: & renoua bis faciem terre.
Sit gloria dñi in secu lum: letabit dominus in operibus suis.
Qui respicit terram & facit eam tremere: qui tangit montes & fumigant.
Cātabo dño in vita mea: psallaꝝ deo meo quandiu sum.
Iocundum sit ei elo/quium meū/ ego vero delectaboꝝ in dño.
Deficiāt pcōres a terra/ & iniq itavt nō sint: benedic aīa mea do/mino ps. 104.
Onfitemini do

mino ⁊ inuocate nomen eius/annunciate inter gẽtes opa eius.
Cantate ei ⁊ psallite ei: narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in noĩe sancto ei⁹: letetur cor querentiuz dominuz.
Querite dñm ⁊ confirmamini: querite faciem eius semper.
Mementote mirabiliuz ei⁹ q̄ fecit: pdigia ei⁹ ⁊ iudicia oris ei⁹.
Semẽ abrahã̄ serui ei⁹ filij iacob electi eius.
Ipse dominus deus noster: in vniuersa terra iudicia eius.
Memor fuit in seculũ testamenti sui: verbi quod mãdauit in mille generationes.
Quod disposuit ad abraham: ⁊ iuramenti sui/ad isaac.
Et statuit illud iacob in p̃ceptuz: ⁊ israel in testamentum eternũ.
Dicẽs tibi dabo terram chanaan: funiculum hereditatis vr̃e.
Cum essent numero breui: pauciſſimi ⁊ incole eius.
Et pr̃ãsierũt de gente in gentẽ: ⁊ de regno ad populum alterum.
Non reliquit hoiem nocere eis: ⁊ corripuit pro eis reges.
Nolite tangere christos meos: ⁊ in prophetis meis nolite malignari.
Et vocauit famẽ super terrã: ⁊ oẽ firmamẽtũ panis cõtriuit.
Misit añ eos virũ: in

m ilij

seruum venundatus est ioseph.

Humiliauerũt in cõpedibus pedes eius, ferrum pertrãsijt animam eius: donec veniret verbum eius.

Eloquiũ dñi inflammauit eũ: misit rex et soluit eum: princeps pplorũ et dimisit eum.

Constituit eum dñm domꝰ sue: et principem omis possessionis sue.

Ut erudiret principes eius sicut semetipsum: et senes eius prudentiam doceret.

Et intrauit israel in egyptũ: et iacob accola fuit in terra cham.

Et auxit pplm suũ vehementer: et firmauit eũ sup inimicos eius.

Conuertit cor eorum vt odirẽt pplm eiꝰ: et dolũ facerẽt in seruos eiꝰ

Misit moysen seruũ suũ aaron quẽ elegit ipsum.

Posuit in eis verba signorum suorum: et prodigiorum in terra cham.

Misit tenebras et obscurauit: et nõ exacerbauit sermones suos.

Conuertit aquas eorum in sanguinẽ: et occidit pisces eorum.

Et dedit terra eorum ranas: in penetralibꝰ regum ipsorum.

Dixit et venit cynomia et scinifes: in omnibus finibus eorum.

Posuit pluuias eorũ grãdinẽ: ignẽ cõburentem in terra ipsorum.

Et pcussit vineas eorũ et ficulneas eorũ: et ptriuit lignũ finiũ eorum

Dixit ⁊ venit locusta et brucus: cuius non erat numerus.
Et comedit oē fenuz in t̄ra eoꝝ: ⁊ comedit oēm fructū terre eoꝝ.
Et ꝑcussit oēz ꝑmogenitū i t̄ra eoꝝ: ꝑmitias oīs laboris eoꝝ.
Et eduxit eos cū argēto ⁊ auro: ⁊ nō erat ī tribub⁹ eoꝝ īfirm⁹.
Letata est egypt⁹ i ꝓfectiōe eoꝝ: q: icubuit timor eoꝝ sup eos.
Expādit nubē in protectiōnē eoꝝ: ⁊ ignē vt luceret eis per noctē.
Petierūt ⁊ venit coturnix: ⁊ pane celi saturauit eos.
Dirupit petrā ⁊ fluxerunt aque: abierunt in sicco flumina.
Qm̄ memor fuit v̄bi scti sui: qd̄ habuit ad abrahā pueruz suum.
Et eduxit ppl'm suuz i exultatiōe: ⁊ electos suos in letitia.
Et dedit illis regiōnes gentiū: ⁊ labores populoꝝ possederūt.
Ut custodiāt iustificatiōes ei⁹: ⁊ legē ei⁹ requirāt. Aū. Bn̄dic aīa mea dominuz. Aū. Visita nos. ps. 105.
Confitemini domīo qm̄ bon⁹: quoniam in seculum misericordia eius.
Quis loquet̄ potentias dn̄i: auditas faciet omnes laudes eius?
Beati qui custodiūt iudiciuz: ⁊ faciunt iustitiā in omni tēpore.
Memēto nr̄i dn̄e i bn̄ placito ppl'i tui: visita

nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum tuorum: ad letandum in letitia gentis tue: vt lauderis cum hereditate tua.
Peccauimus cum patribus nris: iniuste egimus: iniquitatem fecimus.
Patres nri in egypto non intellexerunt mirabilia tua: non fuerunt memores multitudinis misericordie tue.
Et irritauerunt ascendentes in mari/mari rubro
Et saluauit eos propter nomen suum: vt notam faceret potentiam suam.
Et increpuit mare rubrum et exiccatum est: et deduxit eos in abyssis sicut in deserto.
Et saluauit eos de manu odientium: et redemit eos de manu inimici.
Et operuit aqua tribulantes eos: vnus ex eis non remansit.
Et crediderunt verbis eius: et laudauerunt laudem eius.
Cito fecerunt: obliti sunt operum eius: et non sustinuerunt consilium eius.
Et concupierunt concupiscentiam in deserto: et tentauerunt deum in inaquoso.
Et dedit eis petitionem ipsorum: et misit saturitatem in animas eorum.
Et irritauerunt moysen in castris: aaron sanctum domini.
Aperta est terra et deglutiuit dathan: et operuit super congregationem abyron.
Et exarsit ignis in sy-

nagoga eoruz: flāma cōbussit peccatores.
Et fecerunt vitulum in oreb: ⁊ adorauerūt sculptile.
Et mutauerunt gloriam suaz: in similitudinē vituli comedentis fenum.
Obliti sunt deū q saluauit eos: q fecit magnalia ī egypto: mirabilia ī terra chā: terribilia in mari rubro.
Et dixit vt dispderet eos: si nō moyses electus ei⁹ stetisset in cōfractiōe ī ꝯspectu ei⁹.
Vt auerteret iraz ei⁹ ne dispderet eos: ⁊ ꝓ nihilo habuerunt terram desiderabilem.
Nō crediderūt v̄bo ei⁹: ⁊ murmurauerūt ī tabernaculis suis: nō exaudierūt vocē dñi.
Et eleuauit manum suā sup eos: vt ꝓsterneret eos in deserto.
Et vt deijceret semē eoꝝ ī natiōib⁹: ⁊ dispderet eos ī regionib⁹.
Et initiati sunt beelphegor: ⁊ comederūt sacrificia mortuoruz.
Et irritauerūt eū ī adīuētionib⁹ suis: ⁊ multiplicata ē ī eis ruina.
Et stetit finees ⁊ placauit: ⁊ cessauit quassatio.
Et reputatum est ei in iustitia: ī generatione ⁊ generationē: vsq; in sempiternum.
Et irritauerunt eum ad aquas cōtradictionis: ⁊ vexat⁹ est moyses ꝓpter eos / qꝛ exacerbauerūt spm̄ eius.

Et diſtinxit in labijs ſuis: z non diſperdiderunt gentes quas dixit dominus illis.
Et cōmixti ſunt iter gētes: z didicerūt opa eorū: z ſeruierunt ſculptilibus eorū: z factū eſt illis in ſcandalum.
Et immolauerunt filios ſuos z filias ſuas demonijs.
Et effuderūt ſanguinez innocentē/ſanguinem filiorum ſuoruz z filiarū ſuaruz: quas ſacrificauerūt ſculptilibus chanaan.
Et infecta eſt terra in ſanguinibus: z contaminata eſt in opibus eoz: z fornicati ſūt in adinuentionib⁹ ſuis.
Et iratus eſt furore dñs in populum ſuū: z abominatus eſt hereditatem ſuam.
Et tradidit eos i manus gētiū: z dñati ſūt eorū qui oderūt eos.
Et tribulauerūt eos inimici eorum: et humiliati ſunt ſub manibus eorum: ſepe liberauit eos.
Ipſi aūt exacerbauerunt eū in cōſilio ſuo: z humiliati ſunt i iniquitatibus ſuis.
Et vidit cum tribularentur: z audiuit orationem eorum.
Et memor fuit teſtamenti ſui: z penituit eum ſm multitudinez miſericordie ſue.
Et dedit eos i miſericordias: in conſpectu oīuz qui ceperāt eos.
Saluos nos fac dñe

deus noster: ⁊ cōgrega nos de nationib⁹.
Ut confiteamur noī sancto tuo: et gloriemur in laude tua.
Benedictus domin⁹ deus israel a seculo ⁊ vsq; in scl'z: ⁊ dicet oīs ppl's fiat fiat. ps.106.
Confitemini domino qm̄ bon⁹ quoniam in seculum misericordia eius.
Dicāt q redēpti sūt a dño: quos redemit de māu inimici: d̄ regionibus ꝯgregauit eos.
A solis ortu ⁊ occasu: ab aquilone ⁊ mari.
Errauerūt in solitudine in inaquoso: viā ciuitatis habitaculi nō inuenerunt.
Esurientes ⁊ sitientes: anima eorum in ipsis defecit.
Et clamauerunt ad dñm cum tribularentur: ⁊ de necessitatib⁹ eorum eripuit eos.
Et deduxit eos ī viā rectam: vt irent in ciuitatez habitationis.
Cōfiteant̄ dño misericordie ei⁹: ⁊ mirabilia eius filijs hoīum.
Quia satiauit animā inanē: ⁊ aīam esurientem satiauit bonis.
Sedētes ī tenebris ⁊ vmbra mortis: vīctos in mēdicitate ⁊ ferro.
Quia exacerbauerūt eloquia dei: ⁊ cōsiliuz altissimi irritauerūt.
Et humiliatū est ī laboribus cor eorum: ⁊ infirmati sunt, nec fuit qui adiuuaret.
Et clamauerunt ad

dominū cum tribula-
rent: & de necessitati-
b⁹ eor liberauit eos.
Et ęduxit eos de tene
bris & umbra mortis:
& vincula eor dirupit.
Confiteant dño mise
ricordie eius: & mira-
bilia ei⁹ filijs hoium.
Quia contriuit por-
tas ereas: & vectes fer
reos confregit.
Suscepit eos de via
iniquitatis eor: pro-
pter iniustitias eni su-
as humiliati sunt.
Omnē escam abomi-
nata est aia eor: & ap-
propinquauerūt vsq;
ad portas mortis.
Et clamauerunt ad
dñm cum tribularent:
& de necessitatib⁹ eo-
rum liberauit eos.
Misit vbū suū & sana
uit eos: & eripuit eos
de interitionib⁹ eorū.
Confitean nt dño mise
ricordie ei⁹: & mirabi
lia eius filijs hoium.
Et sacrificent sacrifi-
ciū laudis: & annūciēt
opa ei⁹ in exultatione.
Qui descēdūt mare i
nauib⁹: facientes opa-
tionē in aquis multis.
Ipsi viderunt opera
domini: & mirabilia
eius in profundo.
Dixit & stetit spiritus
procelle: & exaltati sunt
fluctus eius.
Ascēdunt vsq; ad ce-
los & descendunt vsq;
ad abyssos: aia eorum
in malis tabescebat.
Turbati sunt & moti
sūt sicut ebri⁹: & ois sa
pientia eor deuorata ē.
Et clamauerunt ad

dominū cum tribula-
rentur: ⁊ de necessita-
tib⁹ eoruz eduxit eos:
Et statuit procellam
eius in auram: ⁊ silue
runt fluctus eius.
Et letati sunt qꝛ silue
runt: ⁊ eduxit eos in
portū volūtatis eorū.
Cōfiteant̄ dño mise-
ricordie ei⁹: ⁊ mirabi
lia eius filijs hoīum.
Et exaltēt eū ī eccl'ia
plebis: ⁊ in cathedra
senioꝝ laudent eum.
Posuit flumīa in deſ
tū: ⁊ exit⁹ aq̄rū ī sitiz.
Terrā fructiferaz in
salsuginem a malitia
inhabitantium in ea.
Posuit desertū in sta
gna aquarū: ⁊ terrā si
ne aqua in exit⁹ aq̄rū.
Et collocauit illic esu
rientes: ⁊ cōstituerunt
ciuitatē habitationis.
Et seminauerunt a-
gros ⁊ plātauerūt vi-
neas: ⁊ fecerunt fructū
natiuitatis.
Et bñdixit eis ⁊ ml'ti
plicati sūt nimis: ⁊ iu
mēta eoꝝ ñ mīorauit.
Et pauci facti sunt ⁊
vexati sunt: a tribula-
tiōe maloꝝ ⁊ dolore.
Effusa ē cōtētio sup
pricipes: ⁊ errare fec̄
eos in iuio ⁊ nō ī via.
Et adiuuit pauperez
de inopia: ⁊ posuit si-
cut oues familias.
Videbūt recti ⁊ leta-
bunt̄: ⁊ oīs iniquitas
opilabit os suum.
Quis sapiens ⁊ custo
diet hec: ⁊ itelliget mi
sericordias dñi? Aīi.
Visita nos domine īsa
lutari tuo. Aīia. Con-

fitebor dño. ps.107.

Paratus cor meũ deus paratũ cor meus: cantabo t psallam in gloria mea.

Exurge psalterium t cithara: exurgaz diluculo.

Cõfitebor tibi in populis domine: t psallaz tibi in nationib⁹.

Quia magna est super celos misericordia tua: t vsqz ad nubes veritas tua.

Exaltare super celos deus: t sup oms̃ terram gloria tua: vt liberentur dilecti tui.

Saluũ fac dxtera tua t exaudi me: de⁹ locutus est in sancto suo.

Exultabo t diuidã sichimá: t pualle tabernaculorum dimetiar.

Meus est galaad t meus est manasses: t effraim susceptio capitis mei.

Iuda rex me⁹: moab lebes spei mee.

In idumeã extendaz calciamentum meuz: mihi alienigene amici facti sunt.

Quis deducet me in ciuitatem munitam: quis deducet me vsqz in idumeam:

Nonne tu de⁹ qui reppulisti nos: t non exibis de⁹i vtutib⁹ nr̃is:

Da nobis auxiliũ de tribulatione: qz vana salus hominis.

In deo faciem⁹ virtutẽ: t ipse ad nihilũ deducet inimicos nr̃os.

Deus laudem meam ne ps.108.

tacueris:

tacueris: qz os pecca
toris z os dolosi su-
per me apertum est.
Locuti sūt aduersuz
me ligua dolosa: z ser
monib⁹ odij circūde-
derūt me, z expugna-
uerunt me gratis.
Pro eo vt me dilige
rent detrahebāt mihi
ego autem orabam.
Et posuerunt aduer
sum me mala pro bo
nis: z odium pro dile
ctione mea.
Constitue sup eū pec-
catorem: z diabolus
stet a dextris eius.
Cuz iudicatur exeat
condemnatus: z ora
tio ei⁹ fiat in peccatū.
Fiāt dies ei⁹ pauci: z
epatū ei⁹ accipiat alter
Fiant filij ei⁹ orpha
ni: z vxor eius vidua.
Nutantes trāsferant
filij eius z mendicēt:
z ejciant de habita-
tionibus suis.
Scrutetur fenerator
omnem substantiam
eius, z diripiāt alieni
labores eius.
Non sit illi adiutor:
nec sit qui misereatur
pupillis eius.
Fiāt nati eius in inte
ritum: in generatione
vna deleat nomē ei⁹.
In memoriā redeat
iniqtas patrū eius in
conspectu dñi: z pctm
matris ei⁹ nō deleat.
Fiant cōtra dñz sem
p: z dispereat de terra
memoria eoz, pro eo
qz non est recordatus
facere misericordiaz:
Et psecut⁹ est hoiem
inopem z mendicuz:

in ore meo: ⁊ i medio multoꝝ laudabo euꝫ.
Qui astitit a dextris pauperis: vt saluā faceret a psequētib⁹ aiam meā. Añ. Confitebor dño nimis i ore meo. ℣. Dñe exaudi orōnē meā ℟. Et cla. Post pasc. añ. Alla alla. alla. ℣. Gauisi sūt disci. In aduē. ℣. Egredietur dñs de loco scō suo. ℟. Veniet vt saluet ppl'z suū. ¶ Ad lau. añ. Benigne fac i bona volūtate tua dñe. ps. Miserere. Añ. Bonum est. ps. 91.

Bonum est confiteri domino: ⁊ psallere nomini tuo altissime.
Ad annūciandū mane misericordiā tuaꝫ: ⁊ veritateꝫ tuā p noctē.
In decachordo psalterio: cum cantico in cithara.
Quia delectasti me domine i factura tua: ⁊ in operibus manuū tuarum exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua dñe: nimis ꝓfunde facte sūt cogitationes tue.
Vir insipiēs nō cognoscet: ⁊ stultus non intelliget hec.
Cū exorti fuerint peccatores sicut fenum: ⁊ apparuerint oēs qui operantur iniquitatē.
Vt intereant in seculum seculi: tu aūt altissimus in eternū dñe.
Qm̄ ecce inimici tui dñe quoniaꝫ ecce inimici tui peribūt: ⁊ dispergent oēs qui ope

rantur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut vnicornis cornu meum: ⁊ senectus mea in misericordia vberi.
Et despexit oculus meus inimicos meos: ⁊ insurgẽtibus in me malignãtibus audiet auris mea.
Iustus vt palma florebit: sicut cedrus libani multiplicabitur.
Plãtati i domo dñi: in atrijs dom⁹ dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabunt in senecta vberi: ⁊ bene patiẽtes erunt vt annuncient.
Qm̃ rectus dñs de⁹ noster: ⁊ non est iniq̃tas in eo. Añ. Bonũ est ꝯfiteri domino. Añ. Metuant dñm omnes fines terre. ꝑ. De⁹ de⁹ me⁹. Añ. Date magnitudinẽ.
Audite celi que loquor: audiat terra verba oris mei.
Cõcrescat vt pluuia doctrina mea: fluat vt ros eloquiuz meum.
Quasi hymber super herbã ⁊ quasi stille super gramina: quia nomẽ domini iuocabo.
Date magnificentiã deo nostro: dei perfecta sunt opera: ⁊ oẽs vie eius iudicia.
Deus fidelis ⁊ absq̃ vlla iniq̃tate iustus et rect⁹: peccauerũt ei et nõ filij ei⁹ in sordib⁹.
Generatio praua atq̃ peruersa: heccine reddis domino ppl'e stulte ⁊ insipiens?

Nunqd non ipse est pater tuus: q possedit ⁊ fecit ⁊ creauit te.
Memēto dierū antiquorū: cogita generationes singulas.
Interroga patrē tuū ⁊ ānūciabit tibi: maiores tuos ⁊ dicent tibi.
Quando diuidebat altissimus gentes: q ñ separabat filios adaz.
Constituit terminos populorum: iuxta numeruz filioruz israel.
Pars autez dñi ppl's eius: iacob funiculus hereditatis eius.
Inuenit eū in t'ra deserta: in loco horroris ⁊ vaste solitudinis.
Circūduxit euz ⁊ docuit: ⁊ custodiuit quasi pupillam oculi sui.
Sicut aquila ꝓuocās ad volādū pullos suos: ⁊ sup eos volitās.
Expādit alas suas: ⁊ assumpsit eū atq; portauit i humeris suis.
Dominus solus dux eius fuit: ⁊ nō erat cū eo deus alienus.
Constituit eū sup excelsam terrā: vt comederet fructꝰ agrorum.
Vt sugeret mel d̄ petra: oleumq; de saxo durissimo.
Butyrū de armento ⁊ lac de ouibꝰ: cū adipe agnorum ⁊ arietuz filiorum basan.
Et hircos cū medulla tritici: ⁊ sāguinē vue biberēt meracissimū.
Incrassatus est dilectus ⁊ recalcitrauit: incrassatus / impinguatus / dilatatus.

Dereliqt deuz factorem suum: z recessit a deo salutari suo.
Prouocauerũt eũ in diis alienis: z in abominationibus ad iracundiaz cõcitauerunt.
Immolauerũt demoniis z non deo: diis quos ignorabant.
Noui recentesq; venerunt: quos non coluerunt patres eorũz.
Deũ q te genuit dereliquisti: z oblitus es domini creatoris tui.
Vidit dñs z ad iracundiã cõcitatus est: quia prouocauerunt eum filij sui z filie.
Et ait abscõdã faciez meã ab eis: z cõsiderabo nouissima eorũ.
Generatio enim puersa est: z infideles filij.
Ipsi me prouocauerunt in eo qui nõ erat deus: z irritauerũt in vanitatibus suis.
Et ego prouocabo eos in eo qui non est populus: z in gente stulta irritabo illos.
Ignis succensus est in furore meo: z ardebit vsq; ad inferni nouissima.
Deuorabitq; terram cum germine suo: z montium fundamenta comburet.
Congregabo super eos mala: z sagittas meas cõplebo in eis.
Consumẽt fame: z deuorabunt eos aues morsu amarissimo.
Dẽtes bestiarũ immittaz in eos: cum furore trahentium super ter-

ram atq; serpentium.
Horis vastabit eo s gladius t int⁹ pauor: iuuenem simul ac virginem lactentem cuz homine sene.
Et dixi vbinaz sunt: cessare faciá ex homínibus memoriá eoz.
Sed ppter irã inimicoz distuli: ne forte superbiret hostes eoz.
Et dicerent manus nostra excelsa: t non dñs fecit hec omnia.
Gens absq; consilio est et sine prudentia: vtiná saperent t intelligerent, ac nouissima prouiderent.
Quõ o persequebatur vnus mille: t duo fugarent decem millia?
Nõne ideo qz deus suus vendídit eos: et dñs concluſit illos?
Non eni est deus nr vt dij eoruz: t inimici nostri sunt iudices.
De vinea sodomoz vinea eoruz: t de suburbanis gomorre.
Uua eoz vua fellis: t botrus amarissim⁹.
Fel draconũ vinum eoz: t venenum aspidum insanabile.
Nõne hec cõdita sũt apud me: t signata in thesauris meis?
Mea est vltio et ego retribuã eis i tẽpore: vt labatur pes eorum.
Iuxta é dies pditiõis, t ad esse festinãt tpa.
Iudicabit dñs populum suum: t in seruis suis miserebitur.
Uidebit q infirmata sit manus: t clausi

quoq; defecerũt: resi-
duiq; consumpti sunt.
Et dicẽt vbi sunt dii
eor: in quibus habe-
bant fiduciam?
Qui quor victimis co
medebãt adipes/et bi
bebãt vinũ libaminũ
Surgant et opitulentur
vobis: et in necessitate
vos protegant.
Videte q; ego sim so
lus: et nõ sit alius deꝰ
preter me.
Ego occidam et ego
viuere faciã: percutiã
et ego sanabo: et nõ est
qui de manu mea pos
sit eruere.
Leuabo ad cẽlũ ma-
nũ meã: et dicam viuo
ego in eternum.
Si acuero vt fulgur
gladiũ meũ: et arripue
rit iudiciũ manꝰ mee.
Reddã vltionẽ hos
tibus meis: et his q
oderunt me retribuã.
Inebriabo sagittas
meas sãguie: et gladi
meꝰ deuorabit carnes.
De cruore occisor: et
de captiuitate nudati
inimicorum capitis.
Laudate gentes po-
pulũ eius: qꝛ sãguinẽ
seruor suor vlciscet.
Et vindictã retribuet
in hostes eor: et ppi-
tius erit terre ppli sui.
Añ. Date magnitudi-
nẽ deo nr̃o. Añ. In cym
balis bñ sonãtib⁹ lauda
te deum. ps. Laudate
dñm de celis. Capꝫ.
Mor precessit. Hym.
Aurora iam spar
git polũ: terris
dies illabit: lucis re-
sultat spiculum: disce-

dat omne lubricum.
Fantasma noctis decidat: mentis reatus subruat: quicquid tenebris horriduz: nox attulit culpe cadat.
Et mane illud vltimuz: qđ prestolamur cernui: in lucez nobis effluat: duz hoc canore concrepat.
Deo patri. ℣. Repleti sumus. v. s. Ad bñs añ. Illuminare dñe his qi tenebris sedet: ⁊ dirige pedes nr̃os iviãpacis de⁹ israel. ¶ Ad vesp. dieb⁹ dñicis añ. Dixit dñs. Tpe pas añ. All.

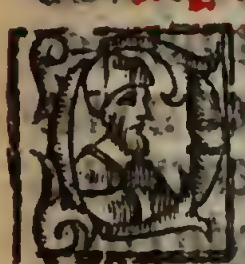

Psal. 109.

Dixit dominus domino meo: sede a dextris meis.
Donec ponaz inimicos tuos: scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis tue emittet dñs ex siõ: dominare in medio inimicorum tuorum.
Tecũ principiũ i die virtutis tue in splẽdorib⁹ scõrum: ex vtero ante luciferũ genui te.
Iurauit dñs ⁊ nõ penitebit eũ: tu es sacerdos i eternũ: ſm ordinem melchisedech.
Dominus a dextris tuis: confregit in die ire sue reges.
Iudicabit i nationibus implebit ruinas: cõquassabit capita in terra multorum.
De torrẽte in via bibit: propterea exaltauit caput. Añ. Dixit domin⁹ domino meo: se

dea dextris meis. Añ. Fidelia. Psal'. 110.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: in consilio iustorũ ⁊ cógregatione.

Magna opera domini: exquisita in omnes voluntates eius.

Cófessio ⁊ magnificétia opus eius: ⁊ iustitia eius manet in seculum seculi.

Memoriã fecit mirabiliũ suo ꝑ/misericors ⁊ miserator dñs: escaz dedit timentibus se.

Memor erit in seculũ testamenti sui: virtutẽ operũ suorum/annunciabit populo suo.

Ut det illis hereditatẽ gẽtiuz: opa manuũ ei⁹/veritas ⁊ iudiciuz.

Fidelia oĩa mãdata eius confirmata in seculum seculi: facta in veritate ⁊ equitate.

Redemptionẽ misit ppl'o suo: mãdauit in eternũ/testamẽtũ suũ.

Sanctum ⁊ terribile nomẽ ei⁹: initiũ sapiẽtie timor domini.

Intellect⁹ bonus oĩbus faciẽtib⁹ eũ: laudatio ei⁹ manet in seculum seculi. Añ. Fidelia omnia mãdata ei⁹ confirmata in seculum seculi. Añ. In mandatis. ps. 111.

Beatus vir qui timet dñm: in mandatis eius volet nimis.

Potens in terra erit semen eius: generatio rectoruz benedicetur.

Gloria ⁊ diuitie ĩ domo eius: ⁊ iustitia ei⁹

manet in scl'm seculi.
Exortum est in tenebris lumē rectis: misericors ⁊ miserator ⁊ iustus.
Iocūdus homo qui miseret ⁊ commodat disponet sermōes suos ī iudicio: q̄ in eternum nō cōmouebit.
In memoria eterna erit iustus: ab auditione mala non timebit.
Paratū cor eius sperare in dño/ ꝯfirmatū est cor eius: nō cōmouebitur donec despiciat/ inimicos suos.
Dispersit dedit pauperib⁹/ iustitia ei⁹ manet in scl'm scl'i: cornu eius exaltabit in gl'ia.
Peccator videbit et irascetur/ dentib⁹ suis fremet ⁊ tabescet: desiderium peccatoꝝ peribit. Aña. In mandatis ei⁹ cupit nimis. Sit. Sit nomen. Ps. 112.
Laudate pueri dñz: laudate nomen domini.
Sit nomen dñi bñdictum: ex hoc nunc et vsq; in seculum.
A solis ortu vsq; ad occasuz: laudabile nomen domini.
Excelsus super omnes gentes dñs/ ⁊ sup celos gloria eius.
Quis sicut dñs deus noster/ qui in altis habitat: ⁊ humilia respicit in celo ⁊ in terra.
Suscitās a terra inopem: ⁊ de stercore erigens pauperem.
Ut collocet eum cuz principib⁹: cū princi-

pibus populi sui.
Qu hitare facit steri-
lē i domo: matrē filio-
rū letantē. Añ. Sit no
mē dñi bñdictuz in scl'a.
Añ. Nos qui vi uim⁹.
In exi- ps. 113.
tu israel de egy-
pto: domus iacob de
populo barbaro.
Facta ē iudea scifica
tio ei⁹: israel ptās ei⁹.
Mare vidit ⁊ fugit:
iordanis cōuersus est
retrorsum.
Mōtes exultauerunt
vt arietes: ⁊ colles si-
cut agni ouium.
Quid ē tibi mare ꝙ
fugisti? ⁊ tu iordanis
qꝛ ꝯuersus es retrorsū?
Mōtes exultastis si-
cut arietes: ⁊ colles si
cut agni ouium?
A facie dñi mota est
terra: a facie dī iacob.
Qui cōuertit petrā in
stagna aquarū: ⁊ rupē
in fontes aquarum.
Nō nob dñe, ñ nob:
sed noi tuo da gl'iam.
Super misericordia
tua ⁊ veritate tua: ne
quādo dicant gentes:
vbi est deus eorum?
Deus aūt nr̄ in celo:
oīa q̄cūq; voluit fecit.
Simulachra gētiū ar
gentuz ⁊ auruz: opera
manuum hominum.
Os habent ⁊ non lo-
quent̄: oculos habent
⁊ non videbunt.
Aures habēt ⁊ non
audiēt: nares habent
⁊ non odorabunt.
Man⁹ habēt ⁊ nō pal
pabūt, pedes habēt ⁊
nō ambulabūt: nō cla
mabūt in gutture suo.

Similes illis fiant q faciunt ea: ⁊ omnes q confidunt in eis.
Domus israel sperauit in dño: adiutor eorũ ⁊ ꝓtector eorũ est.
Dom⁹ aaron sperauit i dño: adiutor eoꝝ ⁊ protector eoruz est.
Qui timẽt dñz sperauerũt in dño: adiutor eoꝝ ⁊ ꝓtector eoꝝ ẽ.
Dñs memor fuit nostri: ⁊ bñdixit nobis.
Bñdixit domui isrl: bñdixit domui aarõ.
Bñdixit oibus qui timẽt dominũ: pusillis cum maioribus.
Adijciat domin⁹ sup vos: super vos ⁊ sup filios vestros.
Bñdicti vos a dño: qui fecit celũ ⁊ terraz.
Celũ celi dño: terrã aũt dedit filijs hoiuz.
Non mortui laudabũt te dñe: neq; oẽs q descẽdũt in infernum.
Sed nos q viuimus bñdicim⁹ dño ex hoc nũc ⁊ vsq; i scl'z. Tpe pasch. an. Alla' all'. all'. An. Nos qui viuimus bñdicimus dño. Cap.
Benedict⁹ de⁹ ⁊ pater dñi nr̃i iesu christi: pater misericordiarum / et deus totius consolationis: q cõsolat' nos / in oĩ tribulatione nr̃a. Hym.
Lucis creator optime: lucẽ dierũ ꝓferens: ꝑmordijs lucis noue: mundi parans originem.
Qui mane iunctum vesperi: diẽ vocari ꝑcipis: tetrum chaos

illabitur: audi preces cum fletibus.

Ne mēs grauata crimine: vite sit exul munere: dum nil perenne cogitat: seseq; culpis illigat.

Celorum pulset intimū: vitale tollat p̄mium: vitem⁹ oē noxiū: purgem⁹ oē pessimū.

Presta p̄r pijs. ℣. Dirigat dñe oīo mea. ℟. Sicut incēsuz i ꝯspectu tuo. Prescript⁹ hy⁹. cuz ℣. dr̄ a dñica post octa. ephie. vsq; ad dñicā primā q̄drage: sime: ⁊ ab oct. pēte. vsq; ad aduētū. Canticū btē marie v̄ginis.

Magnificat aīa mea dominū. Et exl̄tauit spūs me⁹ in deo salutari meo.

Qr respexit humilitatem ancille sue: ecce eniz ex hoc beatā me dicēt oēs gn̄ationes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: et sanctum nomē eius.

Et misericordia ei⁹, a progenie in progenies: timentibus eū.

Fecit potētiā in brachio suo: dispsit superbos, mēte cordis sui.

Deposuit potentes de sede: ⁊ exaltauit humiles.

Esurientes impleuit bonis: ⁊ diuites dimisit inanes.

Suscepit israel puerū suum: recordatus misericordie sue.

Sicut locutus est ad patres nostros, abrahā: ⁊ semini ei⁹ in scl̄a

Feria secunda ad vesperas añ. Inclinauit. ps. 114.

Dilexi: quoniam exaudiet dñs: vocem orationis mee.
Quia inclinauit aurē suā mihi: ⁊ in diebus meis inuocabo.
Circūdederūt me dolores mortis: ⁊ pericula inferni inuenerūt me.
Tribulationez ⁊ dolorem inueni: ⁊ nomē domini inuocaui.
O dñe libera animaz meam, misericors dominus ⁊ iustus: ⁊ deꝰ noster miseretur.
Custodiēs paruulos dominus: humiliatꝰ sum ⁊ liberauit me.
Conuertere anima mea in requiē tuā: qꝛ dominꝰ benefecit tibi
Quia eripuit animā meā de morte: oculos meos a lachrymis: pedes meos a lapsu.
Placebo dño: i regione viuoꝝ. añ. Inclinauit dñs aurē suā mihi.
Añ. Credidi. ps. 115.

Credidi ꝓpter qd̄ locutus suz ego autem humiliatꝰ sum nimis.
Ego dixi in excessu meo: omnis homo mendax.
Quid retribuam domino: pro omnibus que retribuit mihi?
Calicez salutaris accipiam: ⁊ nomen domini inuocabo.
Vota mea dño reddaz corā oi ppl'o eiꝰ: p̄ciosa in ꝯspectu dñi:

mors sanctorum eius.
O dñe quia ego seruꝰ tuus: ego seruus tuus, ⁊ filius ancille tue.
Dirupisti vincula mea tibi sacrificabo hostiā laudis: ⁊ nomen domini inuocabo.
Vota mea dño reddā, i cōspectu oīs ppl'i eius: in atrijs domus domini, in medio tui hierusalem. Añ. Credidi propter qd locutꝰ sum. Añ. Lau. ps. 116.
Laudate dominum oēs gentes: laudate eum oēs ppl'i.
Qm̄ cōfirmata est super nos misericordia eiꝰ: ⁊ veritas dñi manet in eternū. Añ. Laudate dñm oēs gen. Añ.
A Clamaui. ps. 119.
Ad dominū cum tribularer clamaui: et exaudiuit me.
Dñe libera aīam meā a labijs iniquis: ⁊ a lingua dolosa.
Quid detur tibi aut quid apponat̄ tibi: ad linguam dolosam?
Sagitte potentis acute: cū carbonibus desolatorijs.
Hei mihi qꝛ incolatꝰ meꝰ ꝓlongatus est: habitaui cum habitātibꝰ cedar: multum incola fuit anima mea.
Cū his q oderūt pacē erā pacificus: cū loquebar illis impugnabant me gratis. Añ. Clamaui ⁊ exaud. me. Añ. Vñ veniet. ps. 120.
Leuaui oculos meos i montes, vñ vēiet auxiliū mihi

Auxilium

Auxiliū meū a dño: qui fecit celuz ⁊ terrā.
Non det in cōmotionē pedē tuū: neq; dormitet qui custodit te.
Ecce nō dormitabit neq; dormiet: qui custodit israel.
Dñs custodit te dñs protectio tua: sup manum dexteram tuaz.
Per diez sol non vret te: neq; luna p noctē.
Dñs custodit te ab omni malo: custodiat animam tuam dñs.
Dominus custodiat introituz tuū, ⁊ exituz tuū: ex hoc nūc ⁊ vsq; in seculum. Añ. Unde veniet auxiliū mihi?
Cap. Bñs domin⁹.
Ut supra. Hym.
Mēse celi cōditor: qui mixta ne cōfunderent: aque fluenta diuidens: celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus: simulq; terre riuulis: vt vnda flammas tēperet: terre solum ne dissipet.
Infunde nunc pijssime: donuz perennis gratie: fraudis noue ne casibus: nos error atterat vetus.
Lucem fides inueniat: sic luminis iubar ferat: vt vana cuncta terreat: hanc falsa nulla comprimant.
Presta pr̄. ℣. Dirigat dñe. ℟. Sicut incēsuz.
Ad mg̃t añ. Magnificat ala mea dñz: qr r̄spexit humilitatem meam.
¶ Fer. iij. Alla. Añ. In domū dñi. ps. 121.

Letatus suz ī his que dicta sunt mihi: in domū domini ibimus.
Stātes erāt pedes nostri: i atrijs tuis hierl'z
Hierl'm que edificat vt ciuitas: cuius participatio ei⁹ in idipsum
Illuc enim ascēderūt tribus tribus dñi testimoniū israel: ad confitendum nomini dñi.
Quia illic sederūt sedes in iudicio: sedes super domum dauid.
Rogate que ad pacē sunt hierl'm: ⁊ abūdātia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua: ⁊ abundantia in turribus tuis.
Propter frēs meos ⁊ proximos meos: loquebar pacem de te.
Propter domuz dñi dei nr̄i: quesiui bona tibi. Añ. In domū dñi letantes ibimus. Añā. Qui habitas. ps. 122.
Ad te leuaui oculos meos: q habitas in celis.
Ecce sicut oculi seruorū: in manibus dominorum suorum.
Sicut oculi ancille in manibus dñe sue: ita oculi nostri ad dñm deū nostrū: donec mī sereatur nostri.
Miserere nr̄i dñe miserere nr̄i: qz multū repleti sum⁹ despectiōe.
Quia multū repleta est anima nostra: opprobriuz abundantibus ⁊ despectio superbis. Añ. Qui habitas in

celis miserere nobis. añ. Adiutorium. ps. 123.

NIsi qꝛ dñs erat in nobis: dicat nunc israel: nisi qꝛ dominus erat in nobis.

Cum exurgerent homines in nos: forte viuos deglutissent nos.

Cum irasceret furor eoꝝ in nos: forsitã aq̃ absoruisset nos.

Torrentẽ pertrãsiuit aĩa nostra: forsitan ꝑtrãsisset anima nostra aquaꝫ intolerabilem.

Benedictus dñs qui nõ dedit nos: ĩ captionem dentibus eoruꝫ.

Anima nr̃a sicut passer erepta ẽ de laqueo venantium: laqueus contritus est, ⁊ nos liberati sumus.

Adiutoriũ nostrũ in noĩe dñi: q̃ fecit celũ ⁊ terraꝫ. Añ. Adiutoriũ nostrum in nomine dñi. Añ. Bñfac. ps. 124.

QUi confidũt in dño sicut mõssion: non cõmouebitur in eternuꝫ, qui habitat in hierusalem.

Montes in circuitu eius: ⁊ dñs in circuitu populi sui: ex hoc nunc ⁊ vsqꝫ in seculũ.

Quia non relinquet dñs virgã peccatoruꝫ sup sortẽ iustorum: vt nõ extendant iusti ad iniq̃tatẽ manus suas.

Benefac dñe: bonis ⁊ rectis corde.

Declinantes autẽꝫ in obligatiões adducet dñs cũ operãtib⁹ iniquitatẽ: pax super israel. Añ. Benefac dñe

bonis ⁊ rectis corde. Añ. Facti sumus. ps. 125.

IN conuertẽdo dominus captiuitatem sion: facti sumus sicut consolati.

Tunc repletum est gaudio os nostruz: ⁊ lingua nr̃a exultatiõe.

Tunc dicẽt inter gentes: magnificauit dominus facere cuz eis.

Magnificauit dñs facere nobiscum: facti sumus letantes.

Cõuerte domine captiuitatem nostrã: sicut torrens in austro.

Qui semi nant in lachrymis: in exultatione metent.

Eũtes ibãt ⁊ flebãt: mittẽtes semina sua.

Veniẽtes aũt veniẽt cũ exultatione: portãtes manipulos suos. Añ. Facti sumus sicut consolati. Añ. Alleluia alleluia all'a a ll'a. Cap. Benedictus. Hym.

TElluris ingens cõditor: mundi soluz q eruens: pulsis aque molestijs: terrã dedisti immobilem.

Vt germen aptũ proferens: fuluis decora floribus: fecunda fructu sisteret: pastumq; gratum redderet.

Mentis peruste vulnera: munda virore gratie: vt facta fletu diluat: motusq; prauos atterat.

Iussis tuis obtemperet: nullis malis approximet: bonis repleri gaudeat: ⁊ mortis actum nesciat.

Presta pater pijs. ℣. Dirigat domine. Ad magn. an. Exultet spūs meus in dño deo salutari meo. ¶ Fer. iiij. ad vs. an. Non cōfundet. An. Alleluia. ps. 126.

Nisi dominus edificauerit domū in uanum laborauerunt qui edificant eam.

Nisi dñs custodierit ciuitatez: frustra vigilat qui custodit eam.

Vanuz est vobis ante lucem surgere: surgite postq̄z sederitis q manducatis panem doloris.

Cuz dederit dilectis suis somnum: ecce hereditas dñi: filij merces fructus ventris.

Sic sagitte i manu potēti: ita filij excussoꝝ.

Btūs vir qui ipleuit desideriū suū ex ipsis: nō cōfūdet cū loquet inimicis suis i porta. An. Nō ꝯfundet cū loquet inimicis suis i porta. An. Btī. ps. 127.

Beati omnes q timēt dominū: qui ambulant in vijs eius.

Labores manuū tuarū qꝛ mādūcabis: beatus es ⁊ bñ tibi erit.

Vxor tua sicut vitis abūdās: in lateribus domus tue.

Filij tui sicut nouelle oliuarum: in circuitu mense tue.

Ecce sic benedicetur homo: q timet dñm.

Benedicat tibi dñs

ex sió: vt videas bona hierusalem omnibus diebus vite tue.
Et videas filios filiorum tuorū: pacez sup israel. Añ. Beati omnes qui timent dominū. Añ. Sepe. Psal. 128.
Sepe expugnauerūt me a iuuētute mea: dicat nūc isrl'.
Sepe expugnauerūt me a iuuentute mea/ & eni nó potuerūt mihi
Supra dorsum meum fabricauerunt peccatores: prolongauerūt iniquitatem suam.
Dñs iustus concidet cervices peccatorum: cōfundātur & conuertantur retrorsum omnes qui oderūt sion.
Fiant sicut fenum tectorum: quod priusqz

euellatur exaruit.
De quo nó impl
manum suam qui
tet: & sinum suum
manipulos colli
Et non dixerunt
preteribāt benedi
dñi super vos: ben
ximus vobis in
mine dñi. Añ. S
expugnauerunt me
uentute mea. Añ. D
profundis. Psal.
De profun
clamaui ad
domine: domine e
audi vocem meam
Fiant aures tue i
tendentes: in voce
deprecationis mee
Si iniquitates obse
uaueris domine: do
mine quis sustinebi
Qua apud te propi
tiatio est; & propter

gē tuā sustinui te dñe.
Sustinuit aīa mea in verbo eius: sperauit anima mea in dño.
A custodia matutina vsq; ad noctem: speret israel in domino.
Quia apud dñm misericordia: ⁊ copiosa apud euz redemptio.
Et ipse redimet israel: ex oīb⁹ iniquitatibus ei⁹. Añ. De ꝓfundis clamaui ad te dñe.
Añ. Speret. ꝑs. 120.
Domīe nō ē exaltatū cor meū neq; elati sūt ocli mei
Neq; ābulaui in magnis: neq; in mirabilibus super me.
Si ñ hūiliter sētiebā: sz exaltaui aīam meā.
Sicut ablactat⁹ ē sup matrē suā: ita retribu
tio in anima mea.
Speret israel in dñ
ex hoc nunc ⁊ vsq;
seculum. Añ. Spe
israel in domino. Ca
Qvt supra. Hy
Eli deus scti
me: qui lucidū cent
poli: candore ping
igneo: augens deco
lumine.
Quarto die qui fla
meā: solis rotā ꝯsti
ens: lune ministra
ordinez: vagosq; cu
sus syderum.
Vt noctib⁹ vel lum
ni: direptiōis termi
primordijs ⁊ mēsiū
gnū dares notissim
Illumina cor hoīu
ab sterge sordes mē
resolue culpe vincu
euerte moles crimi
Presta pater. ✠. D

gat. Ad magt añ. Respexit dñs humilitatem meã ⁊ fecit in me magna q: potens est. ¶ Feria v. ad vesp. añ. Et ois. Añ. Alleluia. ps. 131.

Emẽto domine dauid, ⁊ ois mansuetudinis eius.

Sicut iurauit dño: votum vouit deo iacob.

Si introiero in tabernaculuz domus mee: si ascendero in lectuz strati mei.

Si ꝺdero somnũ oculis meis: ⁊ palpebris meis dormitationez.

Et requiẽ tẽporibus meis: donec inueniaz locuz domino: tabernaculum deo iacob.

Ecce audiuimus eũ in effrata: inuenimus eum in campis sylue.

Introibimus in tabernaculuz eius: adorabimus in loco: vbi steterunt pedes eius.

Surge dñe in requiẽ tuam: tu ⁊ arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui induantur iustitiã: ⁊ sancti tui exultent.

Propter dauid seruũ tuum: non auertas faciem christi tui.

Iurauit dñs dauid ṽitatẽ, ⁊ nõ frustrabit euz: de fructu ventris tui, ponã sup sedẽ tuã.

Si custodierint filij tui testamentũ meuz: ⁊ testimonia mea, hec que docebo eos.

Et filij eoruz vsq; in seculuz: sedebunt sup

sedem tuam.
Quoniam elegit dominus sion: elegit eaz in habitationem sibi.
Hec requies mea in seculũ seculi: hic habitabo qm̃ elegi eam.
Viduaz ei⁹ bñdicẽs bñdicã: pauperes ei⁹ saturabo panibus.
Sacerdotes ei⁹ iduã salutari: ⁊ sancti ei⁹ exultatione exultabunt.
Illuc producam cornu dauid: paraui lucernam christo meo.
Inimicos ei⁹ induaz ꝯfusiõe: sup ipsuz aũt efflorebit sãctificatio mea. Añ. Et ois mansuetudinis ei⁹ añ. Ecce.
Ecce q̃ ps. 132. bonũ ⁊ q̃ iocũdũ: hĩtare frẽs in vnũ.
Sicut vnguẽtũ i capite: qđ descẽdit in barbam, barbam aaron.
Qđ descẽdit i orã vestimẽti eius: sicut ros hermon qui descendit in montem sion.
Quoniã illic mandauit dñs benedictionẽ, ⁊ vitã vsq; in seculuz. Añ. Ecce q̃ bonũ: ⁊ q̃ iocundum. Añ. Oia.
Laudate ps. 134. nomẽ dñi, laudate serui dominum.
Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri.
Laudate dominum quia bonus est dominus: psallite nomini eius quoniam suaue.
Quoniam iacob elegit sibi domin⁹: israel in possessionem sibi.
Q ⁊ ego cognoui q̃

magnus ē dñs: ⁊ deꝰ noster pre oībus dijs.
Omnia quecunq; voluit dñs fecit in celo ⁊ in terra: in mari ⁊ in omnibus abyssis.
Educens nubes ab extremo terre: fulgura in pluuiam fecit.
Qui producit vētos de thesauris suis: qui percussit primogenita egypti: ab homine vsq; ad pecus.
Et misit signa ⁊ ꝓdigia in medio tui egypte: in pharaonē ⁊ in omnes seruos eius.
Qui percussit gentes multas, ⁊ occidit reges fortes.
Seon regē amorreorū ⁊ og regē basan: ⁊ oīa regna chanaan.
Et dedit terrā eorū hereditatem: hereditatem israel ppl'o suo.
Dñe nomen tuuz in eternum: dñe memoriale tuū in generatione ⁊ generatione.
Quia iudicabit dñs populū suum: ⁊ in seruis suis deprecabitur.
Simulacra gentium argētum ⁊ aurū: opera manuum hoīum.
Os habent ⁊ non loquent̄: oculos habēt ⁊ non videbunt.
Aures habent ⁊ non audient: neq; eniz est spūs in ore ipsorum.
Similes illis fiāt qui faciunt ea: ⁊ omnes q confidunt in eis.
Domus israel benedicite dño: domus aaron bñdicite deo.
Domus leui bñdici-

te dominos q timetis
dñm benedicite dño.
Benedictus dominꝰ
ex ſion: qui habitat in
hieruſalem. Añ. Oia
q̃cũq; voluit fecit. Añ.
Am̃ in eternũ. Ps. 135.
Confitemini do
mino qm̃ bonꝰ
quoniaz in eternũ mi
ſericordia eius.
Confitemini deo deo
rum: quoniam.
Confitemini dño do
minorum: quoniam.
Qui fecit mirabilia
magna ſolus: quoniã.
Qui fecit celos in in-
tellectu: qm̃ in eternũ.
Qui firmauit terram
ſup aquas: quoniam.
Qui fecit luminaria
magna: qm̃ in eternũ.
Solẽ in ptãtem diei.
Lunaz z ſtellas in po
teſtatem noctis.
Qui percuſſit egyptum
cuz ꝑmogenitis eoz.
Qui eduxit iſrael de
medio eorum: qm̃.
In manu potenti z
brachio excelſo: qm̃.
Qui diuiſit mare ru-
brum in diuiſiones.
Et eduxit iſrael per-
medium eius: qm̃.
Et excuſſit pharao-
nem z virtutem eius
in mari rubro: qm̃.
Qui trãſduxit popu-
lum ſuũ per deſertuz.
Qui percuſſit reges
magnos: qm̃ in eter.
Et occidit reges for
tes: qm̃ in eternũ.
Seon regẽ amorreo
rum: qm̃ in eternum.
Et og regem baſan.
Et dedit terrã eoruz
hereditatem: qm̃.

Hereditatez israel ser
uo suo: qm̃ in eternū.
Quia in humilitate
nr̃a memor fuit nr̃i.
Et redemit nos ab
inimicis nostris: qm̃.
Qui dat escā oī carni
qm̃ in eternū mja ei⁹.
Cōfitemini deo celi.
Cōfitemini dño do-
minorum: qm̃ in eter
nuz misericordia ei⁹.
Ant. Qm̃ in eternum
misericordia eius. Añ.
Hymnū can. ps. 136.
SUper flumia ba
bylonis illic se-
dimus z fleuimus: dū
recordaremur tui sió.
In salicibus in me-
dio eius: suspendim⁹
organa nostra.
Quia illic interroga-
uerunt nos: qui capti-
uos duxerūt nos ver-
ba cantionum.
Et q abduxerāt nos:
hymnū cātate nobis
de canticis sion.
Quō cātabim⁹ canti
cuz dñi: i terra alienaz
Si oblitus fuero tui
hierusalez: obliuioni
detur dextera mea.
Adhereat lingua mea
faucibus meis: si non
meminero tui.
Si non proposuero
hierusalem in princi-
pio letitie mee.
Memor esto dñe fi-
liox edō: i die hierl'z.
Qui dicunt exinani-
te exinanite: vsq ad
fundamentum in ea.
Filia babylonis mi
sera: beat⁹ q retribuet
tibi retributionē tuaz
quā retribuisti nobis.
Beatus qui tenebit

& allidet paruulos suos ad petram. Añ. Hymnũ cantate nobis de cãticis sion. Añ. Alleluia alleluia alleluia.

Cap. vtã. Hymnus.

Magne deus potẽtie: q ex aqs ortum genus: partim remittis gurgiti: partim leuas in aera.

Dimersa lymphis imprimens: subuecta celis irrogans: vt stirpe vna prodita: diuersa rapiant loca.

Largire cunctis serqulis: quos mundat vnda sanguinis: nescire lapsus criminum: nec ferre mortis tediũ

Vt culpa nullum deprimat: nullũ leuet iactantia: elisa mens ne concidat: elata mens ne corruat.

Presta pater. ℣. Dirigatur. Ad magt añ. Fac deus potentiam in brachio tuo: dispde supbos & exalta humiles.

¶ Feria. vj. Ad ves. añ. In conspectu. Añ. Alleluia. Psal's. 137.

Confitebor tibi dñe in toto corde meo: qm̃ audisti v̄ba oris mei.

In cõspectu angelorum psallã tibi: adorabo ad tẽplũ scm̃ tuum & confitebor noi tuo.

Super misericordia tua & veritate tua: quoniam magnificasti super omne nomen sanctum tuum.

In quacũq; die inuocauero te: exaudi me.

multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteant tibi domine oēs reges terre: quia audierūt omnia verba oris tui.

Et cantēt in vijs domini: quoniā magna est gloria domini.

Quōm excelsus dñs et humilia respicit: et alta a longe cognoscit.

Si ambulauero i medio tribulationis viuificabis me: et super irā inimicorum meorum extendisti manū tuam: et saluum me fecit dextera tua.

Dñs retribuet p me/ domine misericordia tua in seculum: opera manuū tuarum ne despicias. Añ. In cōspectu angelorū psallam tibi deus meus. Añ. Domine probasti: ps. 138.

Domine probasti me et cognouisti me: tu cognouisti sessionem meam/ et resurrectionem meā.

Intellexisti cogitationes meas de lōge: semitam meam: et funiculum meū inuestigasti.

Et omnes vias meas preuidisti: quia nō est sermo in lingua mea.

Ecce dñe tu cognouisti oia nouissima et antiqua: tu formasti me et posuisti sup me manum tuam.

Mirabilis facta ē scientia tua ex me: confortata est et non potero ad eam.

Quo ibo a spū tuo: et quo a facie tua fugiā?

Si ascendero in celum tu illic es: si descendero in infernum ades.
Si sumpsero pennas meas diluculo: et habitauero in extremis maris.
Etenim illuc manus tua deducet me: et tenebit me dextera tua.
Et dixi forsitan tenebre conculcabunt me: et nox illuminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebre non obscurabuntur a te: et nox sicut dies illuminabit: sicut tenebre eius sic et lumen eius.
Quia tu possedisti renes meos: suscepisti me de vtero matris mee.
Confitebor tibi quia terribiliter magnificatus es: mirabilia opera tua: et anima mea cognoscet nimis.
Non est occultatum os meum a te quod fecisti in occulto: et substantia mea in inferioribus terre.
Imperfectum meum viderunt oculi tui: et in libro tuo omnes scribentur: dies formabuntur et nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui deus: nimis confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos et super arenam multiplicabuntur: exurrexi et adhuc sum tecum.
Si occideris deus peccatores: viri sanguinum declinate a me.
Quia dicitis in cogitatione accipient in va-

nitate ciuitates suas.
Nonne qui oderunt te domine oderam: & super inimicos tuos tabescebam?
Perfecto odio oderaz illos: & inimici facti sunt mihi.
Proba me deus & scito cor meum: interroga me & cognosce semitas meas.
Et vide si via iniqtatis in me est: & deduc me in via eterna. Añ.
Die, pbasti me & cognouisti me. añ. A viro
ERipe ps. 139.
me dñe ab homine malo: a viro iniquo eripe me.
Qui cogitauerũt iniquitates i corde: tota die cõstituebant plia.
Acuerũt linguas suas sicut serpentes: venenum aspidum sub labijs eorum.
Custodi me domine de manu peccatoris: & ab hominibus iniquis eripe me.
Qui cogitauerũt supplãtare gressus meos absconderunt superbi laqueum mihi.
Et funes extẽderũt laqueũ: iuxta iter scãdaluz posuerũt mihi.
Dixi dño deꝰ meꝰ es tu: exaudi dñe vocem deprecationis mee.
Domine domie virtus salutis mee: obũbrasti sup caput meũ in die belli.
Non tradas me domie a desiderio meo peccatori: cogitauerũt ꝓra me: ne derelinqs me: ne

me ne forte exaltent. Caput circuitus eorum: labor labiorum ipsorum operiet eos. Cadent super eos carbones: in ignem deijcies eos: in miserijs non subsistent. Vir linguosus non dirigetur in terra: virum iniustum mala capient in interitu. Cognoui quia faciet dñs iudiciū inopis: et vindictam pauperum. Verūtamē iusti cōfitebunt nomini tuo: et habitabunt recti cū vultu tuo. Añia. A viro iniquo libera me dñe. añ. Dñe clamaui. ps. 140.

DOmine clamaui ad te exaudi me: intende voci meę cum clamauero ad te. Dirigat oratio mea sicut incēsum in cōspectu tuo: eleuatio manuum mearum sacrificium vespertinum. Pone dñe custodiam ori meo: et ostiū circūstantie labijs meis. Nō declines cor meū in verba malitie: ad excusandas excusationes in peccatis. Cū hominibus operantibus iniquitatem: et non communicabo cum electis eorum. Corripiet me iustus in misericordia et increpabit me: oleū autem peccatoris nō impinguet caput meum. Quīn adhuc et oratio mea in bñplacitis eorū: absorpti sunt iūcti petre iudices eorum.

Audient verba mea quoniam potuerunt: sicut crassitudo terre erupta est sup terram. Dissi pata sūt ossa nostra secus infernum: quia ad te domine domine oculi mei: in te speraui non auferas animam meam. Custodi me a laqueo quem statuerunt mihi: & a scandalis operantium iniquitatem. Cadent in retiaculo eius pctōres: singulariter suzego donec trā seā. Añ. Dñe clamaui ad te exaudi me. Añ. Portio mea. Ps. 141.

Voce mea ad dñm clamaui: voce mea ad dominū deprecatus sum. Effundo in conspectu eius oōnē meā: & tribulationē meā ante ipsum pronuncio. In deficiendo ex me spūz meū: & tu cognouisti semitas meas. In via hac qua ambulabā: absconderūt laqueum mihi. Considerabā ad dexterā & videbā: & non erat q cogīsceret me. Periit fuga a me: & non est q requirat animam meam. Clamaui ad te dñe: dixi: tu es spes mea: portio mea in terra viuentium. Intende ad deprecationem meā: quia humiliatus sum nimis. Libera me a psequētibus me: quia cōfortati sunt super me.

Educ d̄ custostia animam meam ad confitendum nomini tuo: me expectant iusti: donec retribuas mihi. Añ. Portio mea dñe, sit in terra viuētiū. Añ. Alleluia alleluia alleluia alla. Cap. vtā. Hy⁹.

Plasmator hominis de⁹: q cūcta solus ordinās: humū iubes ꝓducere: reptantis ⁊ fere genus. Qui magna rerū corpora: dictu iubētis viuida: vt seruiant per ordinem: subdens dedisti homini.

Repelle a seruis tuis: quicquid per īmundiciam: aut moribus se suggerit: aut actibus se interserit.

Da gaudiorū p̄mia: da gratiarū munera: dissolue litis vincula: astringe pacis federa.

Presta pater. ℣. Dirigatur dñe. Ad magt añ. Deposuit potentes scōs persequētes. ⁊ exaltauit humiles xp̄m cōfitētes. ¶ Sabbato ad vespas añ Alla. Añ. Benedictus. ps. 142.

Benedictus dñs deus meus, q docet manus meas ad p̄liū: ⁊ digitos meos ad bellum.

Misericordia mea ⁊ refugium meuz: susceptor meus ⁊ liberator meus.

Protector meus ⁊ in ipso speraui: qui subdit populum meum sub me.

Domine quid est homo qa innotuisti ei? aut filius hominis qr reputas eum?

Homo vanitati similis fact⁹ est: dies ei⁹ sicut vmbra ꝑtereunt.

Dñe iclina celos tuos ⁊ descende: tange mõtes ⁊ fumigabũt.

Fulgura coruscationez ⁊ dissipabis eos: emitte sagittas tuas ⁊ conturbabis eos.

Emitte manum tuã de alto: eripe me/ ⁊ libera me de aqs multis: ⁊ de manu filiorũ alienorum.

Quorũ os locutũ est vanitatẽ: ⁊ dextera eoruz dextera iniqtatis.

Deus canticũ nouuz cãtabo tibi: in psalterio decachordo psallam tibi.

Qui das salutez regib⁹: q redemisti dauid seruũ tuuz: de gladio maligno eripe me.

Et erue me de manu filiorum alienorum: quoꝝ os locutũ est vanitatẽ: ⁊ dextera eorũ dextera iniquitatis.

Quorũ filij sicut nouelle plantationes: in iuuentute sua.

Filie eorũ composite: circumornate vt similitudo templi.

Promptuaria eoruz plena: eructantia ex hoc in illud.

Oues eorum fetose abundantes in egressibus suis: boues eorum crasse.

Non est ruina macerie: neqꝫ trãsitus neqꝫ

clamor i plateis eor.
Beatū dixerūt popu
lū cui hec sunt: beatus
populus cuius dñs
deus eius. Añ. Be-
nedictus dominus de⁹
meus. Añ. Per sin-
gulos dies. Psal. 144.
Exaltabo te deus
meus rex: z be-
nedicam nomini tuo
in seculum: z in secu-
lum seculi.
Per singulos dies be
nedicam tibi: z lauda
bo nomen tuum in se
culum seculi.
Magnus dominus
z laudabilis nimis: z
magnitudinis ei⁹ non
est finis.
Generatio z genera-
tio laudabunt opa tua
z potentiaz tuam pro
nunciabunt.
Magnificentiā glorie
sanctitatis tue loquen
tur: z mirabilia tua
narrabunt.
Et virtutem terribi-
lium tuorum dicent:
z magnitudinem tuā
narrabunt.
Memoriā abundan
tie suauitatis tue eru-
ctabunt: z iustitia tua
exultabunt.
Miserator z miseri-
cors dñs: patiens z
multum misericors.
Suauis domin⁹ vni-
uersis: z miserationes
eius sup omnia ope-
ra eius.
Confiteant tibi dñe
oia opera tua: z san-
cti tui benedicāt tibi.
Gloriam regni tui di
cent: z potentiam tuā
loquentur.

Vt notam faciant filijs hoium potentiaz tuam: ⁊ gloriam magnificentie regni tui.

Regnum tuū regnū omniuz seculorum: ⁊ dominatio tua in omni generatione ⁊ generationem.

Fidelis dñs in oīb⁹ verbis suis: ⁊ scūs in oībus operibus suis.

Alleuat dñs omnes qui corruunt: ⁊ erigit omnes elisos.

Oculi oium in te sperāt dñe: ⁊ tu das escā illoꝝ i tpe opportuno.

Aperis tu manū tuā/ ⁊ iples omne animal benedictione.

Iustus dominus in omnibus vijs suis: ⁊ sanctus in omnibus operibus suis.

Prope est dñs oībus inuocantibus eū: omnibus inuocantibus eum in veritate.

Voluntatē timentiū se faciet: ⁊ deprecationem eorum exaudiet ⁊ saluos faciet eos.

Custodit dominus omnes diligentes se: ⁊ omnes peccatores disperdet.

Laudationem domini loquetur os meuz: ⁊ bñdicat omnis caro nomini sancto ei⁹: in seculū ⁊ in seculū seculi. Añ. Per singulos dies bñdicā te dñe. Añ. Laudabo. ps. 145.

Lauda aīa mea dominum: laudabo dominum in vita mea: psallam deo meo q̄dīu fuero.

Nolite confidere in principibus: in filijs hominum in quibus non est salus.

Exibit spiritus eius, & reuertetur in terram suam: in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.

Beatus cuius deus iacob adiutor ei⁹ spes eius in domino deo ipsius qui fecit celū & terrā: mare & omnia que in eis sunt.

Qui custodit veritatem in seculum: facit iudiciū iniuriam patientibus: dat escam esurientibus.

Dominus soluit cōpeditos: dominus illuminat cecos.

Dominus erigit elisos: dominus diligit iustos.

Dominus custodit aduenas: pupillum & viduā suscipiet: & vias peccatorum disperdet.

Regnabit dominus in secula: deus tuus sion in generationē & generationem. Añ. Laudabo deum meum in vita mea. Añ. Deo nostro. ℣s.146.

Laudate dominum quoniam bonus est psalmus: deo nostro sit iocunda decora laudatio.

Edificans hierusalē domin⁹: dispersiones israelis congregabit.

Qui sanat contritos corde: & alligat contritiones eorum.

Qui numerat multitudinē stellarum: & oi-

bus eis noīa vocat.
Magnus dominꝰ noster / z magna virtus eius: z sapientie eius non est numerus.
Suscipiens mansuetos dominus: humilians autem peccatores vsq; ad terram.
Precinite dño in confessione: psallite deo nostro in cithara.
Qui operit celum nubibus: z parat terre pluuiam.
Qui producit in montibus fenū: z herbam seruituti hominum.
Qui dat iumētis escā ipsorum: z pullis corui rum inuocantibus eum.
Non in fortitudine equi voluntatez habebit: neq; in tibijs viri beneplacitum erit ei.
Beneplacitū est domino super timentes eū: z in eis qui sperāt sup misericordia eiꝰ.
An. Deo nostro iocunda sit laudatio. Añ. Lauda. Psalꝫ. 147.
Lauda hierusalē dominum: lauda deum tuum sion.
Quoniā confortauit seras portarum tuarū: benedixit filijs tuis in te.
Qui posuit fines tuos pacez: z adipe frumenti satiat te.
Qui emittit eloquiū suum terre: velociter currit sermo eius.
Qui dat niuē sicut lanam: nebulam sicut cinerem spargit.
Mitti crystallum suā

sicut buccellas: ante faciem frigoris eius qs iustinebit:

Emittet verbum suū z liquefaciet ea: flabit spiritus eius z fluent aque.

Qui annunciat verbū suū iacob: iustitias z iudicia sua israel.

Nō fecit taliter oi nationi: z iudicia sua nō manifestauit eis. Añ. Lauda hierusalez dominum. Añ. Alleluia alleluia alleluia. Capl'm.

OAltitudo diuitiarū sapiētie z scientie dei: cq̄ incomprehēsibilia sunt iudicia eius: z inuestigabiles vie ei⁹: hy⁹.

OLux beata trinitas: z principalis vnitas; iā sol recedit igneus: infunde lumē cordibus.

Te mane laudūz cārmine, te deprecamur vesperi: te nostra supplex gloria, per cūcta laudet scl'a. Deo patri. ℣. Uespertina oratio ascendat ad te dñe. ℟. Et descēdat sup nos misericordia tua. Prescripti hy⁹. z ℣. dicuntur ab octaua epiphanie vsq̄ ad sabbatum quadragesime die⁹ sabbatinis tantum: z ab octaua pente. vsq̄ ad aduētū. Ad magt: añ. Suscepit deus israel puerū suū: sicut locutus est ad habraam, z semen ei⁹: exaltare humiles vsq̄ in seculū. Et dī a sabbato post octe. epiphā. vsq̄ ad sab-

batũ. lxx. Deide fiũt suffragia de aplis ꝛc.

¶ Ad completoriuz a lectore dicitur. Jube dõne benedicere. Benedictio. Noctez quietam ꝛ finẽm perfectum/concedat nobis domin⁹ omnipotens. ℟. Amen. Lcõ.

FRatres: Sobrij estote ꝛ vigilate qz aduersarius vester diabolus/tãq̃ leo rugiens/circuit querens quem deuozet: cui resistite fortes in fide. Tu. ℣. Adiutoriũ nr̃m in nomine domini. ℟. Qui fecit. Et dicitur. Pater noster per totũ in silentio: deinde absolute fit confessio cõmunis alternatiz. Et facta absolutione dicitur. ℣. Conuerte nos deus. ꝛc. ℣. Deus in adiutoriũ meum. ꝛc. Gloria patri. Añ. Miserere. Añ. Alia. ℣s. 4.

QUm inuocarem exaudiuit me deus iustitie mee: in tribulatione dilatasti mihi. Miserere mei: ꝛ exaudi orationem meam. Filij hoim vsq̃quo graui corde: vt quid diligitis vanitatem: ꝛ queritis mendaciuz ꝛ Scitote quoniam mirificauit domin⁹ sanctum suum: dominus exaudiet me cum clamauero ad eum. Irascimini ꝛ nolite peccare: que dicitis in cordibus vestris: ꝛ in

cubilibus vestris cõ-
pungimini.
Sacrificate sacrifici-
um iustitie z sperate
in domio: multi dicũt
quis ostendit nobis
bona?
Signatum est super
nos lumen vultus tui
domine: dedisti leti-
tiam in corde meo.
A fructu frumenti vi-
ni z olei sui: multipli-
cati sunt.
In pace i idipsuz: dor
miam z requiescam.
Quoniam tu dñe sin
gulariter in spe: con-
stituisti me. ꝑs.30.
In te dñe speraui non confun
dar in eternum: in iu-
stitia tua libera me.
Inclina ad me aurez
tuam: accelera vt eru-
as me.
Esto mihi in deum
protectorem: z in do
mum refugij/ vt saluũ
me facias.
Quoñ fortitudo mea
z refugium meum es
tu: z propter nomen
tuum deduces me/ z
enutries me.
Educes me ó laqueo
hoc quem absconde-
runt mihi: quoniaz tu
es protector meus.
In manus tuas com
mendo spiritũ meuz:
redemisti me dñe de9
veritatis. ꝑs.90.
Qui habitat in
adiutorio altis
simi: in ptectione dei
celi commorabitur.
Dicet domino suscep
tor meus es tu: z re-
fugiũ meũ deus me9

sperabo in eum.
Quoniā ipse liberauit me de laqueo venantiū: & a verbo aspero.
Scapulis suis obumbrabit tibi: & sub pennis eius sperabis.
Scuto circundabit te veritas eius: nō timebis a timore nocturno.
A sagitta volante in die/a negocio perambulante in tenebris: ab incursu & demonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille/ & decem millia a dextris tuis: ad te aūt non appropinquabit.
Verūtamen oculis tuis considerabis: & retributionem peccatorum videbis.
Quōm tu es dñe spes mea: altissimū posuisti refugium tuum.
Nō accedet ad te malum: & flagellum non appropiquabit tabernaculo tuo.
Quōm angelis suis māndauit de te: vt custodiant te i oīb⁹ vijs tuis.
In manib⁹ portabūt te: ne forte offendas ad lapidē pedē tuū.
Super aspidē & basiliscū ambulabis: & conculcabis leonē & draconem.
Quōm in me sperauit liberabo eum: protegā eū: quōm cognouit nomen meum.
Clamauit ad me & ego exaudiā eū: cum ipso sū in tribulatione: eripiaū eum/ & glorificabo eum.
Longitudie dierū re-

plebo eũ: z ostẽdá illi salutare meũ. ps. 133.

ECce nunc benedicite dominũ: omnes serui domini. Qui statis in domo domini: in atriis domus dei nostri. In noctibus extollite manus vras in sancta: z benedicite dñz. Bñdicat tibi dñs ex sion: q fecit celũ z terrá. Añ. Miserere mihi dñe: z exaudi orationez meam. Añ. Alleluia alleluia alla alla. Hym.

TE lucis ante terminum: rerum creator poscimus: vt solita clemẽtia: sis presul ad custodiam. Procul recedãt somnia: z noctiũ phantasmata: hostemq; nrm cõprime: ne polluantur corpora. Presta pater opõs: p iesum xpm dñm: qui tecum in perpetuum: regnat cum sancto spiritu. Amen. Capl'm.

TU aũt in nobis es dñe, z nomẽ tuũ inuocatũ est super nos: ne derelinq; nos dñe de⁹ nr. ℟. In manus tuas dñe, Cõmẽdo spiritũ meũ. ℣. Redemisti nos dñe, de⁹ veritatis. Cõmẽ. Gloria. ℣. Custodi nos dñe vt pupillã oculi. ℟. Sub añ. Salua nos. Cãticũ symeonis pphe.

NUnc dimittis seruuz tuum dñe: sm verbum tuuz in pace. Quia viderunt oculi mei: salutare tuum.

Quod parasti: añ faciem oīum populoꝝ. Lumen ad reuelationem gentium: ⁊ gloriaz plebis tue israel. Añ. Salua nos domine vigilātes: custodi nos dormientes: vt vigilem⁹ cum christo: ⁊ requiescam⁹ in pace. Kyrieleisō xp̄el. kyriel. Pater noster. ℣. Et ne nos. ℟. Sed libera. ⁊ Credo i deum. sub silentio. ℣. Carnis. ℟. Uitā eternam amen. ℣. Benedictus es domine de⁹ patrum nostrorum. ℟. Et laudabilis ⁊ gloriosus in secula. ℣. Benedicamus patrem ⁊ filium cum sancto spiritu. ℟. Laudem⁹ ⁊ superexaltemus eum in secula. ℣. Benedict⁹ es domine in firmamento celi. ℟. Et laudabilis ⁊ gloriosus ⁊ superexaltatus in secula. ℣. Benedicat ⁊ custodiat nos omnipotens ⁊ misericors dñs. ℟. Amen. ℣. Dignare domine nocte ista. ℟. Sine peccato nos custodiie. ℣. Miserer̄ nostri domie. ℟. Miserere nostri. ℣. Fiat misericordia tua dñe sup nos. ℟. Quēadmodum sperauimus i te. ℣. Dñe exau. ℣. Dñs vobiscū. Oro.

Visita quesum⁹ domine habitationem istaz: ⁊ omnes insidias inimici ab ea longe repelle: ⁊ angeli tui sancti habitent in ea: q nos in pace custodiant: ⁊ bñdictio tua sit super nos

semper. ℣ Per dominum nostrum iesum christum. ℣. Dominus vobiscum. ℣. Benedicam⁹ domino. ℟. Deo gratias. Benedictio. Benedicat ⁊ custodiat nos omnipotens ⁊ misericors dominus: pater / ⁊ filius / ⁊ spũs sanctus. ℟. Amen. Sic dicitur completo. per totum annũ dominicis diebus ⁊ festis communibus: ⁊ etiam festis duplicibus ⁊ eorum octauis: excepto q̃ post añam. Salua. dimissis precibus statim dicitur. Dominus vobiscum. ⁊ oratio. Visita quesumus. vt supra. Nota q̃ in ferialibus diebus etiã simili modo dicitur completoriuz sicut supradictum est: excepto q̃ post. ℣. Domine exaudi. dicitur psalmus. Miserere. cum Gloria patri. Finito psal'. dicitur. ℣. Domine deus virtutum cõuerte nos. ℟. Et ostende faciem tuam ⁊ salui erim⁹. ℣. Exurge christe adiuua nos. ℟. Et libera nos propter nomen tuum. ℣. Domine exaudi oratione⁹. ⁊c. Deinde dicitur oratio vt supra. Sciẽdum etiam q̃ a feria quarta maioris hebdomade mutatur officium cõpletorij vsq̃ ad octauam pentecostes de quibus videatur locis suis.

¶ Incipit liber hymnoꝝ ſm vſuꝫ romane curie. Dñica ꝑma in aduẽtu dñi ad vs̃ hy⁹.

Conditor alme ſiderũ: eterna lux credentiũ; chriſte redẽptor omnium: exaudi preces ſupplicum.

Qui cõdolẽs ĩteritu: mortis ꝑire ſeculũ: ſaluaſti mũdũ lãguiduꝫ: donãs reis remediũ.

Vergente mundi veſpere: vti ſponſus de thalamo: egreſſus honeſtiſſima: v̓ginis matris clauſula.

Cuius forti potẽtie: genu curuant̃ oĩa: celeſtia terreſtria: nutu fatentur ſubdita.

Te deꝑcamur agye: venture iudex ſeculi: ꝯſerua nos in tẽpore: hoſtis a telo perfidi.

Laus honor virtus gloria: deo pr̃i ⁊ filio: ſcõ ſimul paracleto: ĩ ſeculoꝝ ſecula. Amẽ.

Ad noctur. Hymn⁹.

Verbum ſupernum ꝓdiens: a pr̃e olim exiẽs: q nat⁹ orbi ſubuenis: curſu decliui temporis.

Illumina nũc pectora: tuoq; amore cõcrema: audito vt preconio: ſint pulſa tandeꝫ lubrica.

Iudexq; cũ poſt aderis: rimari facta pectoris: reddens vicẽ pro abditis: iuſtiſq; regnũ pro bonis.

Nõ demũ arctemur malis: ꝓ q̃litate crimi

nis:ſꝫ cū btis cōpotes
ſim⁹ pennes celibes.
Laus honor virtus
glia:do pri z filio:ſcō
ſimul paracleto:i ſcl'o
rū ſcla. Amē. Ad lau.

O Rex clara hy⁹.
ecce itonat: ob
ſcura queqꝫ increpat:
pellāt emin⁹ ſomnia:
ab etheř xp̄s pmicat.
Mens iā reſurgat toꝛ
pida/q̄ ſoꝛde extat ſau
cia:ſid⁹ refulget iā no
uū:vt tollat oē noxiū.
Ecce ſurſuꝫ agn⁹ mittit:
laxare gratis debitū:
oēs p̄ idulgētia: vocē
dem⁹ cuꝫ lachꝛymis.
Secūdo vt cū fulſerit
mūdūqꝫ hoꝛroꝛ cinxe
rit:nō p reatu puniat:
ſꝫ pi⁹ nos tūc ptegat.
Laus honor virtus
glia:do pri z filio:ſcō

ſimul paracleto:i ſcl'o
rū ſcla. Amē. In nati.
ieſu chri ad veſp. z ad

Christe redēptoꝛ oīuꝫ:
ex patre patris vnice:
ſolus aī principium:
natus ineffabiliter.
Tu lumē tu ſplendoꝛ
p̄ris:tu ſpes perennis
oium: intende quas
fundunt p̄ces:tui per
oꝛbem famuli.
Memēto ſaluti s au-
toꝛ:qꝫ noſtri quondaꝫ
coꝛpoꝛis: ex illibata
virgine:naſcendo foꝛ
mam ſumpſeris.
Sic p̄ns teſtat dies:
currens p anni circu-
lū:qđ ſol⁹ a ſede p̄ris:
mūdi ſal⁹ aduenerit.
Hūc celū/terra/hunc
mare: hunc oē quod
in eis eſt:autoꝛem ad

uentus tui: laudans exultat cantico.

Nos quoq; qui sctō tuo: redempti sanguine sumus: ob diez natalis tui: hymnum nouum concinimus.

Gl'ia tibi dñe: q nat⁹ es de v̄gine: cuz p̄re ⁊ scō spū: in sempiterna scl'a. Amen. Ad lau.

A Solis ortus cardine: ad vsq; terre limitē: chr̄m canamus principem: natū maria virgine. hy⁹.

B tūs autor scl'i: ſuile corpus iduit: vt carne carnē liberās: ne p deret quos condidit.

C aste parentis viscera: celestis intrat gr̄a: venter puelle baiulat: secreta q̄ nō nouerat.

D omus pudici pectoris: tēplū repēte fit dei: itacta nesciēs vir̄: verbo cōcepit filium.

E Nixa ē puerpera: quez gabriel p̄dixerat: quē matris aluo gestiens: clausus ioannes senserat.

F eno iacer̄ pertulit: p̄sepe non abhorruit: paruoq; lacte past⁹ ē: p quē nec ales esurit.

G audet chorus celestium: ⁊ angeli canunt deo: palamq; fit pastoribus: pastor creator omnium.

G l'ia tibi dñe: qui natus es de virgine: cuz p̄re ⁊ sctō spū: i sempiterna scl'a. Amen. In epiph. dñi hy⁹.

H Ostis herodes impie: christū venire quid times? nō eripit

mortalia: q regna dat celestia.

Ibāt magi quā viderāt: stellā sequētes p̄uiā: lumē requirūt lumie: deū fatēt mūere.

Lauacra puri gurgitis: celestis agnus attigit: pctā q nō detulit: nos abluēdo sustulit.

Nouum genus potentie: aque rubescunt hydrie: vinumq; iussa fundere: mutauit vnda originem.

Gloria tibi dñe: q apparuisti hodie: cū p̄re t scō spū: in sempiterna scla. Amen. Sabbato. xl. hym.

Audi benigne cōditor: nr̄as p̄ces cū fletibus: in hoc sacro ieiunio: fusas quadragenario.

Scrutator alme cordiū: infirma tu scis viriuz: ad te reuersis exhibe: remissiōis gr̄az.

Multuz quidem peccauim⁹: sed parce confitentib⁹: ad laudē tui nominis: cōfer medelam languidis.

Sic corp⁹ extra p̄teri: dona p abstinētiā: ieiunet vt mens sobria: a labe p̄rsus criminū.

Presta b̄tā trinitas: concede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis: ieiunioz mūera. Amē. Ad noct. hym.

Ex more docti mystico: seruem⁹ hoc ieiuniū: denodierum circulo: ducto quater notissimo.

Lex t prophete primit⁹: hoc p̄tulerunt

postmodum: christ⁹ sacrauit omnium: rex atq; factor temporuz.

Vtamur ergo parci⁹: verbis/cibis/ꝛ potib⁹ somno, iocis/ꝛ arcti⁹: perstem⁹ in custodia.

Vitemus autē pessima: que subruunt mētes vagas: nullumq; dem⁹ callidi: hostis locum tyrannidi.

Dicam⁹ oēs cernui: clamemus atq; singuli: plorem⁹ añ iudicē: flectam⁹ irā vindicē.

Nostris malis offendimus: tuā de⁹ clemētiā: effunde nob̄ desup̄: remissor idulgētiā.

Memēto q̄ sum⁹ tui: licet caduci plasmatis: ne des honorem nominis: tui p̄camur alteri.

Laxa malū quod fecimus: auge bonū q̄d poscim⁹: placere quo tandem tibi: possim⁹ hic ꝛ perpetim.

Presta beata trinitas: ꝯcede simplex vnitas: vt fructuosa sint tuis: ieiunioꝝ mūera. Am̄.

Ad lau. hymn⁹.

Iam xp̄e sol iustitie: mentis dehiscāt tenebre: v̄tutū vt lux redeat: t̄ris diē cū repas.

Dās tēpus acceptabile: ꝛ penitēs cor tribue: conuertat vt benignitas: quos longa suffert pietas.

Quiddamq; pnīe: da ferre q̄z̄uis grandiuz: maiore tuo munere: q̄ dēptio sit criminuz.

Dies venit dies tua: in qua reflorent oīa:

letemur in hac vt tue: per hanc reducti gr̃e.

Te rerũ vniuersitas: clemens adoret trinitas: ⁊ nos noui per veniã: nouũ canam⁹ cãticũ. Amẽ. Sequens hym. dr̃ tm̃ in dñicis diebus in. xl.

Aures ad nr̃as deitatis p̃ces: deus inclina pietate sola: supplicũ vota suscipe precamur: famuli tui.

Respice clemens solio de scõ: vultu sereno lãpades illustra: lumine tuo tenebras depelle: pectore nostro.

Crimia laxa pietate multa: ablue sordes vincula disrũpe parce pct s/releua iacentes: dextera ua.

Mesine tetro mergimur profundo: labimur alta sceleris sub vnda: brachio tuo trahamur ad clara: sidera celi.

Christe lux vera bonitas ⁊ vita: gaudium mundi pietas immensa: qui nos a morte roseo saluasti: sanguine tuo.

Insere tuuꝫ petimus amorẽ: mẽtib⁹ nr̃is/fidei refunde: lumẽ eternum/charitatis auge: dilectionem.

Tu nobis dona fontem lachrymaꝝ: ieiuniorũ fortia ministra: vitia carnis milia retunde: framea tua.

Procul a nobis perfid⁹ absistat: sathã a tuis virib⁹ confract⁹: scũs assistat spũs a tua: se-

de demissus.
Glia deo sit eterno pri:
sit tibi sp genitoris na
te:cū quo eqlis spūs p
cuncta:secula regnat.
¶ Vnica i pas. hy⁹.
Vexilla regis p
deūt:fulget cru
cis mysteriū:quo car
ne carnis cōditor:su-
spensus est patibulo.
Quo vulneratus in
super: mucrone diro
lancee:vt nos lauaret
crimine:manauit vn-
da sanguine.
Impleta sunt q̄ cōci-
nit:dauid fidel carmi
ne:dicēs in natiōib⁹:
regnauit a ligno de⁹.
Arbor decora z ful-
gida:ornata regis pur
pura:electa digno sti-
pite:tam sancta mem
bra tangere.
Beā cuius brachijs:
secli pepēdit pciū:sta-
tera fcā corpis:p dāq̄
tulit tarta ri.
O crux aue spes vni-
ca:hoc passionis tpe:
auge pijs iustitiā:reis-
q̄ dona veniam.
Te summa de⁹ trini
tas:collaudet ois spūs
quos per crucis my-
steriū:saluas rege per
scla. Amē. Ad noct.
Pange lin hy⁹.
gua gliosi p̄liū
certaminis:z sup cru-
cis tropheū dic trium
phū nobilē: q̄liter re-
demptor orbis imo-
latus vicerit.
De parentis proto-
plasti fraude facta cō-
dolens:quādo pomi
noxialis morte mor-
su corruit: ipse lignū

tunc notauit / damna
ligni vt ſolueret.
Hoc opus nr̃e ſalutis
ordo depoposcerat:
multiformis p̃ditoris
ars vt artez fall eret: z
medelam ferret inde/
hostis vnde leſerat.
Q̃n venit ergo ſacri
plenitudo tp̃is: miſſus
eſt ab arce p̃is natus
orbis cõditor: atq; vẽ
tre virginali / caro fa-
ctus prodijt.
Q̃ agit infans iter ar-
cta cõditus p̃ſepia:
mẽbra pãnis inuolu-
ta virgo mr̃ alligat: z
manus pedeſq; cru-
ra / ſtricta cingit faſcia.
Gloria z honor deo
vſq; quo altiſſimo / vna
p̃ri filioq; inclyto pa-
racleto: cui laus eſt z
ptãs / p̃imenſa ſecula.
Amẽ. Ad laud. hy⁹.
LUſtris ſex q̃ iaz
pactis tẽpus im
plens corpis: ſe volẽ-
te nat⁹ ad hoc paſſiõi
dedit⁹: agn⁹ icruce le-
uat̃ / imolãdus ſtipite.
Hic acetũ / fel / arũdo /
ſputa / claui / lãcea: mi-
te corpus pforat̃ ſan-
guis vnda p̃fluit: terra
põtus aſtra mundus /
quo lauant flumine.
Crux fidelis iter oẽs
arbor vna nobil: nul-
la ſylua talem profert
fröde flore germine:
dulce lignum dulces
clauos / dulce pondus
ſuſtinet.
Flecte ramos arbor
alta tẽſa laxa viſcera:
z rigor lenteſcat ille
quez dedit natiuitas:
vt ſupni mẽbra regis

miti tendas stipite.
Sola digna tu fuisti ferre secli preciũ: atq; portũ ꝑparare nauta mũdo naufrago: quẽ sacer cruor punxit/fusus agni corpore.
Gloria ⁊ honor deo vsq; quo altissimo/vna pr̃i filioq; inclyto pacleto: cui la⁹ ẽ ⁊ ptãs ꝑ imẽsa scl'a. Am̃. Ab oct. pas. vsq; ad ascẽ.

Ad cenã agni ꝓuidi: ⁊ stolis albis cãdidi: post transitũ maris rubri: chr̃o canam⁹ ꝑncipi. hy⁹.
Cui⁹ corp⁹ scissimũ: in ara crucis torridũ: cruore eius roseo: gustando viuimus deo.
Protecti pasche vespe: a deuastãte ãgelo erepti de durissimo: pharaonis imperio.
Lã pascha nr̃m chr̃s est: q̃ imolat⁹ agn⁹ est. synceritatis azima: caro eius oblata est.
O vere digna hostia: per quã fracta sunt tartara: redempta plebs captiuata: reddita vite premia.
Dũ surgit xp̃s tumulo: victor redit de baratro: tyrãnũ trudens vicl'o: ⁊ r̃lerãs ꝑadisũ
Qm̃s auctor oĩuz: in hoc paschali gaudio: ab oĩ mortis impetu: tuum defende ppl'm.
Gl'ia tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cuz pr̃e ⁊ scõ spũ: ĩ sẽpiterna scl'a. Am̃. Ad lau.

O Rex et̃ne dñe: rex creator oĩum: q̃ eras añ scl'a: hy⁹.

ſemper cuz pīe filius
Qui mūdi in primor
dio: adam plaſmaſti
hoiem: cui tue imagi-
ni: vultū dediſti ſilez.
Quē diabol⁹ decepe
rat: hoſtis hūani gīis
cūi⁹ tu formā corpis:
aſſumere dignat⁹ es.
Qt hoiez redimeres:
quē ante iam plaſma-
ueras: z nos deo con
iungeres: per carnis
contuberniū.
Quē editū ex vgine:
paueſcit ois anima: p
quē z nos reſurgere:
duota mēte credim⁹.
Qui nobis p baptiſ-
mū: donaſti idulgen-
tiam: qui tenebamur
viculis: ligati ſciētie.
Qui crucē ppter ho-
minē: ſuſcipe dignat⁹
es: dediſti tuū ſangui-
nē: nre ſalutis preciū.
Qm̄s auctor oiuz: in
hoc paſchali gaudio:
ab oi mortis impetu:
tuum defende pplm.
Gl'ia tibi dñe: qui ſur
rexiſti a mortuis: cuz
pīe z ſcō ſpū: i ſēpiter
na ſcl'a. Am̄. Ad lau.

AUrora hym.
lucis rutilat: ce-
lū laudib⁹ itonat: mū-
dus exultans iubilat:
gemēs īferi⁹ vlulat.
Dum rex ille fortiſſi-
mus: mortis ꝓfractis
viribus: pede conculcans tartara: ſoluit a
pena miſeros.
Ille qui clauſus lapi-
de: cuſtodit ſub mili-
te: triumphans pom-
pa nobili: victor ſur-
git de funere.
Solutis iā gemitib⁹:

⁊ inferni doloribꝰ: qꝛ surrexit dñs: resplendens clamat angelus.

Tristes hym. erāt apl'i: de nece sui dñi: quem pena mortis crudeli: serui damnarunt impij.

Sermōe blādo angelus: p̄dixit mulieribꝰ: in galilea dñs: videndus est quamtocyus:

Ille dū ꝑgunt cōcite, apl'is hoc dicere: videntes eū viuere: osculantur pedes domini.

Quo agnito discipuli: i galileā ꝓpere: pergunt videre faciē: desideratam domini.

Claro paschali gaudio: sol mūdo nitet radio: cū xp̄z iā apl'i: visu cernunt corporeo.

Oñsa sibi vulnera: in chr̄i carne fulgida: resurrexisse dñm: voce fatentur publica.

Rex chr̄e clemētissime: tu corda nr̄a posside: vt tibi laudes debitas reddamꝰ oi tpe

Qm̄s auctor oīuz: in hoc paschali gaudio: ab oi mortis impetu: tuū defende populuz.

Gl'ia tibi dñe: qui surrexisti a mortuis: cuz pr̄e ⁊ scō spū i sēpiterna scl'a. Am̄. In ascē. dñi ad vs̄. hyꝰ.

Iesu nr̄a redemptio: amor ⁊ desiderium: deꝰ creator oīuz: homo in fine tēporū.

Que te vicit clementia: vt ferres nr̄a crimina: crudelē mortez patiēs: vt nos a morte tolleres? Infer-

ni clauſtra penetrans: tuos captiuos redimens: victor triũpho nobili: ad dextram patris reſidens.

Ipſa te cogat pietas: vt mala nr̃a ſupes: parcẽdo z voti cõpotes: nos tuo vultu ſaties.

Tu eſto nr̃m gaudiũ q̃ es futur⁹ premiũ: ſit nr̃a in te glia: p cũcta ſp ſcla. Am̃. Ad noct.

Eterne rex hy⁹. altiſſime: redẽptor z fidelium: quo mors ſoluta depit: datur triũphus gratie.

Scãdés tribunal dextere: pr̃is ptãs oium: collata ieſu celit⁹: que non erat humanitus.

Qt trina rex machina: celeſtiũ terreſtriũ: z infernox cõdita: flectat genu iaz ſubdita.

Tremũt videtes angeli: verſa vice mortalium: culpat caro / purgat caro: regnat deus dei caro.

Tu eſto nr̃z gaudiũ: manens olympo preditum: mundi regis qui fabricã: mũdana vincens gaudia.

Hinc te precãtes q̃ſumus: ignoſce culpis omnib⁹: z corda ſurſum ſubleua: ad te ſuperna gratia.

Qt cuz repente cepe-ris: clarere nube iudicis: penas repellas debitas: reddas coronas perditas.

Glia tibi oñe: q ſcandis ſup ſidera: cũ pr̃e z ſcõ ſpũ: in sẽpiterna ſcla. Amẽ. In die pẽ-

Vte. ad vs̄. hy⁹.

Veni creator spiritus: mētes tuoꝝ visita: īple supna gr̄a: que tu creasti pectora.

Qui paclet⁹ diceris: donum dei altissimi: fons viu⁹/ignis/charitas: ⁊ spiritaľ vnctio.

Tu septiformis munere: dextre dei tu digitus: tu rite promisso patris: sermone ditās guttura.

Accende lumen sensibus: infunde amorez cordibus: infirma nostri corporis: virtute firmans perpeti.

Hostem repellas longius: pacemq; dones protinus: ductore sic te preuio: vitemus oē noxium.

Per te sciamus da patrē: noscam⁹ atq; filiū: te vtriusq; spm̄: credamus omni tempore.

Gl'ia p̄ri dn̄o: natoq; q a mortuis: surrexit ac pacleto: ī scl'oꝝ scl'a Amē.

Ad noc. hym.

Iam chr̄s astra ascēderat: r̄gressus vn̄ venerat: ꝓmissum p̄ris munere: sanctū daturus spiritum.

Solēnis vrgebat dies quo mystico septēplici: orb̄ volut⁹ septies: signat beata tempora

Dū hora cunctis tertia: repēte mūdus itonat: orātib⁹ apl'is: deū venisse nunciat.

De p̄ris ergo lumie: decor⁹ ignis alm⁹ est: q fida xp̄i pectora: calore verbi compleat.

Impleta gaudent vi-

scera: afflata scto spū:
voces diuersas into-
nāt: fant di magnalia.
Ex oi gente cogniti:
grecis/latinis/barba-
ris: cūctisq; admiran-
tibus: linguis loquunt
omnium.
Iudea tūc incredula:
vesana toruo spū: ru-
ctare musti crapulaz:
alūnos xpi cōcrepat.
Sed signis z vtutib': occurrit z docet petr': falsa pfari pfidos: iohele teste pbobās
Glia pri dño: natoq; q a mortuis: surrexit ac paracleto: in seculorum secula. Amen.

Ad laudes hymnus.

Beata nob gaudia: āni reduxit orbita: cū spūs pacletus: effulsit i discipl'os.
Ignis vibrāte lumie: lingue figurā detulit: verbis vt essent pflui: z charitate feruidi.
Liguis loquūt oiuz: turbe pauēt gentiliuz: musto madere deputāt: qs spūs repleuerat
Patrata sunt hec mystice: pasche pacto tēpore: sacro die xt nūero: q lege fit remissio.
Te nūc de' pīssime vultu pcamur cernuo illapsa nobis celitus: largire dona spiritus.
Oudū sacrata pectora: tua replesti grā: dimitte nunc peccamina: z da quieta tpa.
Glia pri dño: natoq; q a mortuis: surrexit ac paracleto: in seculorum secula. Amen.

In festo trini. Hym.

In maiestatis solio: tres sedēt in triclinio: nā ñ est ꝓsolatio: ꝓfecta solitario.

Aeterne mentis oculo: dum pī in se flectit: in lucis sue speculo: imago par exprimit.

Imaginis consortium: natiuus prebet exitus: concorsq; spirans gaudium: ingenitus ꝛ genitus.

Hoc gaudiū ē spūs: q̄ pī nat⁹ iūgit: ꝛ vnum bonū fundit⁹: in tribus his concluditur.

In tribus est simplicitas: quos nō distinguit qualitas: nec obstat trib⁹ vnitas: quaz ampliat immensitas.

Per solam vim originis: cōio fit nūinis natiui ductu germis: votiuiq; spiraminis.

Ingenito ꝛ genito: cum spiritu paracleto: honoris simpli debito: psallamus cordededito. Amē. Ad

O nocturn. hym.

Lux beata trinitas: tres vnum trium vnio: imperialis vnitas: i triū ꝓtubernio.

O pī inascibilis: natura semp pullulās: pondus rei vertibilis: verbo virtutis baiulans.

O verbum in principio: paterne splendor glorie: tu conditor: ux ratio: lux cordiū fons venie.

O amor sancte spiritus: concordie spiraculum: summi dulcoris halitus: pax, fedus fructus, osculum.

Pr gignit imaginez eq̃lē sibi penit⁹: solāq; per originem: ab ipsis differt spiritus.

Tres vnum deuz colimus: vnā triū essentiā: trib⁹ vnā ipēdim⁹: honoris reuerentiaz. Amen. Ad lau. hym.

Festi laudes hodierni: ritu ductas ānuo: ciues gaudio supni celebrāt perpetuo: regem trinum dū ter trini chori laudant mutuo.

Vita melos cor supinū trini cult⁹ munere: veneremur regez trinū voce votis opere: quē lex iubet masculinū ter in anno colere.

Singulari maiestati dec⁹ ⁊ iperiū: sacrosancte trinitati sit perēne gaudiū: in q̃ sim⁹ nos btī p te xp̄e premium. Amē. De corpe xp̄i.

Pange lingua gl'iosi corporis mysteriū: sāguinisq; p̄ciosi quē ī mūdi precium: fruct⁹ ventris generosi rex effudit gentium. hy⁹.

Nobis dat⁹ nobis natus ex intacta v̄gine: ⁊ ī mūdo cōuersatus sparso verbi semīe: sui moras incolat⁹ mir o clausit ordine.

In supreme nocte cene recūbēs cū frībus: obseruata lege plene cibis in legalib⁹: cibū turbe duodene se dat suis manibus.

Verbuz caro panem verū verbo carnē efficit: fitq; sanguis chr̄i merū

mex ⁊ si sēsus deficit: ad firmandū cor syncex sola fides sufficit.

Tātū ergo sacr̄m veneremur cernui: ⁊ antiquū documētū nouo cedat ritui: prestet fides supplementum sensuum defectui.

Genitorigenitoq; la⁹ ⁊ iubilatio: salus honor v̄t⁹ quoq; sit ⁊ bn̄dictio: procedenti ab vtroq; compar sit laudatio. amē. Ad noct̄.

Sacris solē hy⁹. nijs iuncta sint gaudia: ⁊ ex p̄cordijs ionēt p̄conia: recedāt vetera noua sint oīa: corda/voces/⁊ opera.

Noctis recolit̄ cena nouissima: qua chr̄s credit̄ agnū ⁊ azima: dedisse fratrib⁹ iuxta legitima: priscis indulta patribus.

Post agnū typicū expletis epulis: corpus dn̄icū datum discipulis: sic totuz oibus ꝙ totuz singulis: ei⁹ fatemur manibus.

Dedit fragilib⁹ corporis ferculū: dedit ⁊ tristib⁹ sanguinis poculum: dicēs accipite quod trado vasculuz: omnes ex eo bibite.

Sic sacrificiū istō isti tuit: cui⁹ offm̄ cōmitti voluit: solis p̄sbyteris qb⁹ sic congruit: vt sumant ⁊ dent ceteris.

Panis angelic⁹ fit panis hoīum: dat panis cęlic⁹ figuris terminū o res mirabilis manducat dominū: paup seruus ⁊ humilis.

Te trina deitas vna/
q̄ poscim⁹:sic nos tu
visita sic̄te colimus:p
tuas semitas duc nos
q̄ tēdim⁹:ad lucē quā
inhabitas. Amē. Ad
lau. hymnus.
Verbuz supernū
pdiens:nec patris lin
quens dexteram: ad
opus suum exiēs:ve-
nit ad vite vesperam.
In mortem a discipulo:suis tradendus
emulis:prius in vitę
ferculo:se tradidit di-
scipulis.
Quibus sub bina spē
carnē ōdit z sāguinē:
vt duplicis substātie:
totuz cibaret hoiem.
Se nascēs ōdit sociū
cōuescēs/in eduliū:se
moriēs/in precium:se
reguās/dat in pmiuz.
O salutaris hostia:q̄
celi pandis ostiū:bel-
la premūt hostilia:da
robur/fer auxilium.
Vni trinoq̄ dño:sit
sempiterna gl'ia:q vi-
tā sine termino/nobis
donet in patria. Amē.
In cōuersiōe scti pau
li:ad vē z ad noctur.
Doctor hym.
Deegregie paule
mores istrue:z mēte
polū nos transferre sa
tage:donec perfectuz
largiat' pleni⁹:euacua
to qd ex pte gerimus
Sit trinitati sempiter
na gloria:honor ptās
atq̄ iubilatio:i vnita-
te cui manet imperiū/
extunc z mō p eterna
scl'a.amē. Ad lau. hy⁹.
Aliter celū lau. fo-
lio.cxxxiiij. In cathe

dra sci petri ad ves. ⁊ ad noct. hym.

Quodcũq; vinclis sup terram strinxerit: erit i astris religatuz fortiter: ⁊ quod resoluit in terris arbitrio: erit solutũ super celi radiũ: in fine mũdi/iudex erit seculi.

Gloria deo p immẽsa scl'a: sit tibi nate decus ⁊ imperium: honor potestas sãctoq; spiritui: sit trinitati salus indiuidua: per infinita scl'oꝝ scl'a. amẽ.

Ad laudes hymnus.

Iaz bone pastor petre clemẽs accipe: vota precantũ/⁊ peccati vincula: resolue tibi potestate tradita: qua cunctis celum v̄bo claudis/aperis. Sit trinitati sempiterna gloria: honor potestas atq; iubilatio: in vnitate cui manet imperium: ex tunc ⁊ modo/per eterna secula.

In natiui. Ioannis Baptiste ad ys̃. hy⁹.

Vt queant laxis resonare fibris: mira gestorum famuli tuorum: solue polluti labij reatum: sancte ioannes.

Nuncius celso veniens olimpo: te patri magnum fore nasciturum: nomen ⁊ vite seriem gerende: ordine promit.

Ille promissi dubius superni: pdidit prompte modulos loq̃le: sed reformasti genit⁹ pẽpte: organa vocis.

Cētris obstruso recubās cubili: senseras regē thalamo manentē/ hic parēs nati meritis vterq; abdita pandit.

Gl'ia p̄ri geniteq; ꝓli: ⁊ tibi cōpar vtriusq; semp̄: spūs alme deus vn⁹ oi: tp̄e secli. Amē.

Ad noctur. hymnus.

Antra deserti teneris sub annis/ ciuiuz turmas/ fugiēs petisti: ne leui saltem maculare vitā: famine posses.

Prebuit hyrtuz tegimē camelus: artubus sacris strophium bidentes: cui latex haustum sociata pastum: mella locustis.

Ceteri tātū cecinere vatū: corde p̄sago iubar affutur̄: tu quidez mūdi scelus auferentem: indice prodis.

Nō fuit vasti spaciuz p̄ orbis: sanctior q̄sq̄ genitus ioanne: q̄ nefas secli meruit lauantem: tingere limphis.

Gl'ia p̄ri geniteq; proli: ⁊ tibi cōpar vtriusq; semp̄: spūs alme deus vn⁹ oi: tp̄e secli. Amē.

Ad laud. hym.

Onimis felix meritiq; celsi: nesciēs labē niuei pudoris: prepotēs martyr eremiq; cultor: maxie vatū.

Serta ter denis alios coronāt: aucta cremētis duplicata q̊sdā: trina centeno cumulata fructu: te sacer ornāt.

Nūc potēs nr̄i meritis opimis: pectoris duros lapides repel-

le: aspeꝝ planãs iter ⁊ reflexos: dirige calles.

Ut pi⁹ mũdi sator ⁊ redẽptor: mẽtib⁹ pulsa liuiõe puris: rite dignet̃ veniẽs sacratos: ponere gressus.

Laudib⁹ ciues celebrãt supni: te de⁹ simplex ꝑiterq; trine: supplices at nos veniam ꝑcamur/ ꝑce redẽptis. Amẽ. In sctõꝝ petri ⁊ pauli ad vs̃. hymn⁹.

AUrea luce ⁊ decore roseo: lux lucis oẽ ꝑfudisti scl'z: decorãs celos iclyto martyrio: hac sacra die q̃ dat reis veniaz.

Ianitor celi doctor orbis ꝑiter: iudices secli v̄a mũdi lumina: ꝑ crucez alter/ alter ense triũphans: vite senatũ laureati possident.

Sit trinitati sempiterna gloria: honor ptãs atq; iubilatio: ĩ vnitate cui manet imperiũ/ extunc ⁊ mõ/ ꝑ eterna secula. In fe. Marie magda. ad vs̃. hym.

NArdi maria pistici: sumpsit librã mox optimi: vnxit btõs dñi: pedes rigando lachrymis.

Honor decus ĩperiũ: sit trinitati vnice: pr̃inato ꝑacleto: ꝑ ĩfinita scl'a. Am̃. In sci petri ad vĩcula hym.

PEtr⁹ btũs catenaꝝ laq́os: xp̃o iubẽte rupit mirabil'r: custos ouilis ⁊ doctor ecclesie: pastorq; gregis cõseruator ouiuz: arcens luporum tru-

culentam rabiem.

Gloria deo per immēsa secula: sit tibi nate decus ⁊ imperium/ honor potestas sanctoq; spiritui: sit trinitati salus indiuidua: per infinita seculoruz secula. Amē. In trāsfiguratiōe domini ad vespas. hym.

Gaude mr̄ pietatis in valle gementiū: pro ducatu dignitatis xp̄i regis oium: quo dilecta p̄dotaris in culmine montium.

Vbi patres precellētes ī mortali corpe: admirantur assistentes de tā grādi munere: diuinū lumen cernētes īcreato lumine.

Quod vertices prophetarum precolunt deuotius: moyses lumen preclarum legis date celitus: ⁊ helias iubar magnū zelo dei feruidus.

Presentia deitatis declaratur prouide: ī audita voce p̄ris de supremo germine: ⁊ spiritu v̄itatis forma nubis lucide.

Genitori genitoque laus ⁊ iubilatio: salus honor virtus quoq; sit ⁊ benedictio: procedēti ab vtroq; compar sit laudatio. Am̄.

Ad noct̄. Hymnus.

Exultet laudibus sacrata concio: celi agminibus iuncta tripudio: pro verbi gloria/ qua splendent omnia: terra/ pontus/ ⁊ ethera.

Promissum pāditur fratrum de medio: patris cū labitur vox de fastigio: dicens hunc filiū doctorē celicum: auditucz dignissimū.

Succedit i spōsa pro fratris semine: a viro repulsa viribus carente: mādante domino moysi in mōte: calciamentum soluere.

Speciosus forma p̄ natis alijs: vestit⁹ gloria fit sponsus sanguinis: o res mirabilis gubernat omnia: celsus/ pauper/z humilis.

Me trina deitas vnaq; poscimus: sic nos tu visites sicut te colimus: p tuas semitas duc nos quo tēdim⁹: ad lucez quā inhitas. Amē. Ad laud. hym.

Nouū sydus exorit xp̄i pia clemētia: quo tenebrosa p̄mit inimici seuitia.

Insurgere cum nitit malignitatis spiritu: ex aduerso resistit prepotenti exercitu.

Roborantur in acie ituentes signa culum: desidentes militie vt assequātur brauium.

Pro q̄ se cūctis obūcit beatū in mysterio: christus z tādē pficit regnans in celi solio.

Gloria tibi domine ptās z imperium: qui certantibus agie apte mōstras p̄miū. Amē.

In assumptione btē marie z in oib⁹ alijs festiuitatibus z cōmemorationibus eiu sdē ad vesperas hymn⁹.

AVe maris stella: dei mr̃ alma: atq; semper virgo: felix celi porta.

Sumẽs illud aue: gabrielis ore: fũdans nos i pace: mutãs eue nom̃

Solue vincla reis: profer lumen cecis: mala nostra pelle: bona cũcta posce.

Mõstra te esse matrẽ: sumat p te pces: q pro nob̃ nat9: tulit eẽ tu9.

Virgo singularis: inter omnes mitis: nos culpis solutos: mites fac & castos.

Vitam presta puraz: iter para tutũ: vt videntes ihesũ: sp colletemur

Sit laus deo pr̃i: summo xpo dec9: spũi scõ trib9 honor: vn9. Amẽ

Ad nocturn. hymnus.

QVe terra pontus ethera: colũt/adorãt/pdicãt: trinã regentẽ machinaz: clausty marie baiulat

Qui luna/sol/& oia: deseruiunt p tpa: perfusa celi gratia: gestãt puelle viscera.

Btã mr̃ mũere: cui9 supn9 artifex: mũdum pugillo ptinẽs: vẽtris sub arca clausus est.

Btã celi nũcio: fecunda sctõ spiritu: desiderat gentibus: cuius per aluum fusus est.

Glia tibi dñe: q nat9 es de vgine: cũ pre & scõ spũ: i sempitna scla. Amen. Ad lau. hym.

OGlriosa dña: ex celsa super sydera: q te creauit puide: lactasti sacro vbere.

Quod eua tristis ab-
stulit: tu reddis almo
germine: intrent vt
astra flebiles: celi fene
stra facta es.
Tu regis alti ianua:
⁊ porta lucis fulgida:
vitā datā ꝑ v̄ginē: gē-
tes redēpte plaudite.
Gl̄ia ti. do. In fes. s.
michaelis ad vs̄ ⁊ ad
noctur. hymnꝰ.
Tibi xp̄e splen-
dor p̄ris vita virtꝰ cor
diū: i ꝯspectu āgeloꝝ
votis voce psallimꝰ:
alternātes ꝯcrepādo
melos damꝰ vocibꝰ.
Collaudamꝰ venerā
tes oēs celi milites: sz
p̄cipue primatē cele-
stis exercitꝰ michaelē i
v̄tute ꝯterētē zabulō.
Quo custode procul
pelle rex christe pijs-
sime: omne nefas ini
mici mundo corde ⁊
corpe: ꝑadiso redde
tuo nos sola clemētia
Gl̄iā p̄ri melodis ꝑ-
sonemꝰ vocibꝰ: gl̄iam
xp̄o canamus, gl̄iam
ꝑacleto: q trinꝰ ⁊ vnꝰ
deꝰ extat añ scl̄a. Am̄.
Ad laud. hym.
Christe scōꝝ de
cus angeloruz: rector
hūani gn̄is ⁊ auctor:
nob̄ eternū tribue be
nignus: scandere celū
Angelum pacis mi-
chael ad istaz: celitus
mitti rogitamꝰ aulaz:
nob̄ vt crebro venien
te crescāt: ꝓspa cūcta.
Angelꝰ fortis gabriel
vt hostem: pellat anti
quū, volitet ab alto: se
pius tēplū veniēs ad
istud: visere nostrum.

Angelū nobis medicū salutis: mitte de celis raphael vt oēs: sanet egrotos pariterq; nostros: dirigat act⁹.

Hinc dei nr̄i genitrix maria: totus ⁊ nobis chorus angeloꝝ: semper assistat simul ⁊ beata: concio tota.

Prestet hoc nob̄ deitas beata: pr̄is ac nati pariterq; sci: spūs cuius reboat in oī: gloria mundo. Amen.

In festo omniuz sanctorum. Hymnus.

Christe redemptor oīum: conserua tuos famulos: btē semp̄ v̄ginis: placatus sanctis p̄cibus.

Btā quoq; agmina: celestium spirituum: preterita/p̄sentia: futura mala/pellite.

Vates eterni iudicis: apostoliq; dn̄i: suppliciter exposcimus: saluari vestris precibus.

Martyres dei inclyti: cōfessoresq; lucidi: vestris or̄onibus: nos ferte in celestibus.

Chori sanctarū virginuz: monachorūq; omniuz: simul cū sanctis omnibus: consortes christi facite.

Gentem auferte perfidam: credentium definibus: vt christo laudes debitas: persoluamus alacriter.

Gloria patri ingenito: eiusq; vnigenito: vna cum sancto spiritu: in sempiterna scl'a.

Amen. Ad lau.

Iesu salua- hy⁹.

tor seculi: redemptis ope subueni: & pia dei genitrix: salutem posce miseris.

Cetus oēs angelici: patriarcharum cunei: & prophetarū merita, nobis precent veniā.

Baptista christi previus: & clauiger ethereus: cum ceteris apostolis: nos soluant nexu criminis.

Chor⁹ sacrat⁹ martyrū: confessio sacerdotū: & virginalis castitas: nos a pctis abluant.

Monachorum suffragia: oēsq; ciues celici: annuāt votis supplicū: & vite poscāt pmium.

Laus honor virtus gloria: deo pri & filio: sancto simul paracleto, in scl'or secula. Amē.

In natalitijs apostolorum ad vespe. hym.

Exultet celum laudibus: resultet terra gaudijs: apostolorum gloriam: sacra canunt solennia.

Vos secli iusti iudices: & vera mundi lumina: votis pcamur cordium: audite preces supplicum.

Qui celū verbo claudi tis: serascq; ei⁹ soluitis nos a pctis oib⁹: soluite iussu quesumus.

Vorū precepto subditur: salus & languor omniū: sanate egros morbus: nos reddē tes virtutibus.

Et cum iudex aduenerit: xps in fine seculi: nos sempiterni gaudij: faciat eē cōpotes.

Deo pr̄i sit gl'ia: eiusq; soli filio: cū spū paracleto: ⁊ nūc ⁊ in ꝑpetuū. am̄. Ad nec. hy⁹.

Eterna xp̄i munera: apostoloꝝ gloriā: laudes canentes debitas: letis canamus mentibus.

Eccl'iaꝝ p̄ncipes: belli triūphales duces: celestis aule milites: ⁊ vera mūdi lumina.

Deuota scōꝝ fides: īuicta spes credētiū: ꝑfecta xp̄i charitas: mūdi triūphat principez.

In his pr̄na gl'ia: in his volūtas spūs: exultat in his filius: celū repletur gaudio.

Te nūc redēptor q̄s: vt ip̄oꝝ ꝯsortio iūgas p̄cātes ꝟuulos: ī sempiterna scl'a. Am̄. De vno martyre. Hym.

Deus tuoꝝ militu: sors ⁊ corona p̄miū: laudes canentes martyris: absolue nexu criminis.

Hic nēpe mūdi gaudia: ⁊ blādimenta noxia: caduca rite deputās: ꝑuenit ad celestia

Penas cucurrit fortiter: ⁊ sustulit virilit': ꝓ te effūdēs sanguinē eterna dona possidet.

Ob hoc precatu supplici: te poscimus pijssime: in hoc triūpho martyris: dimitte noxam seruulis.

Laus ⁊ ꝑennis gl'a: deo pr̄i ⁊ filio: sctō simul ꝑacleto: ī scl'oꝝ secula am̄. Ad lau. hy⁹.

Martyr dei qui vnicuz: pr̄is se

quendo filium: victis
triumphans hostib⁹:
victor fruēs celestib⁹.
Qui p̄catus munere:
nr̄m reatum dilue: ar-
cens mali ꝓtagiū: vite
remouens tedium.
Soluta sunt iā vicula:
tui sacrati corpis: nos
solue vincli sc̄i: amo-
re filij dei.
Deo p̄i sit gl̄ia: eiusq;
soli filio: cū spū pa-
racleto: z nūcz in ppe
tuū. Amen. In natali
plu. mar. ad vs. hym.
Sanctorum meri-
tis inclyta gau-
dia: pāgam⁹ socij ge-
staq; fortia: naz gliscit
aius promere cātib⁹:
victorq; gen⁹ optimū.
Qui sunt quos retinēs
mundus inhorruit: ip
suz nā sterili flore per
aridum: spreuere pe-
nitus teq; secuti sunt:
rex chr̄e bone celitus.
Hi p te furias atq; fe
rocia: calcarūt homi
num seuaq; verba:
cessit his lacerans for
titer vngula: nec car-
pſit penetralia.
Cedunt gladijs mo-
re bidentiū: non mur-
mur resonat non q̄ri-
monia: sed corde taci
to mens bene cōscia:
conseruat patientiaz.
Que vox q̄ poterit lin
gua retexere: que tu
martyrib⁹ munera p̄-
paras: rubri nā fluido
sanguie laureis: ditan
tur bene fulgidis.
Te summa deitas
vnaq; poscimus: vt
culpas abluas noxia
subtrahas: des pa-

cez famulis mos quo
q̄ gloriam: per cun-
cta tibi secula. Amē.

Ad nocturn. hymnus.

ETerna christi
munera: z mar-
tyrum victorias: lau-
des canētes debitas:
letis canam⁹ mētib⁹.

Terrore victo secu-
li: penisq̄ spretis cor-
poris: mortis sacre cō
pendio: vitam beataz
possident.

Tradunt igni mar-
tyres: z bestiaꝝ dētib⁹
armata seuit vngulis:
torroris insani man⁹.

Nudata pendent vi-
scera: sanguis sacrat⁹
funditur: sed perma-
nent immobiles: vite
perennis gratia.

Te nunc redemptor
quesumus: vt marty-
rum cōsortio: iungas
precātes seruulos: in
sēpiterna scla. Amē.

Ad laud. hym.

REx glīose mar
tyrū: corona p̄fitētiū:
q respuentes terrenaz
perducis ad celestia.

Aurem benignā pro
tinus: appone nostriꝭ
vocib⁹: trophea sacra
pangim⁹: ignosce qd
deliquimus.

Tu vincis in marty-
ribus: parcendo con
fessorib⁹: tu vince no-
stra crimina: donādo
indulgentiam.

Deo patri sit gloria:
eiusq̄ soli filio: cū spi-
ritu paracleto: z nunc
z in perpetuū. Amen.

In natali vnius con-
fessoris hymn⁹.

ISte cōfessor dñi

ſacrat⁹:feſta plebs cu
ius celebrat per orbē:
hodie letus meruit ſe
creta:ſcandere celi.
Qui pi⁹ prudēs hūi-
lis pudic⁹:ſobri⁹caſt⁹
fuit ⁊ quietus:vita dū
pſens vegetauit eius,
corporis artus.
Ad ſacrum cuius tu-
mulū frequenter:mē-
bra languentum mo-
do ſanitati: quolibet
morbo fuerint grava
ta:reſtituuntur.
Unde nunc nr̄ cho-
rus in honore:ipſius
hymnū canit hunc li-
bēter:vt pijs ei⁹ meri
tis iuuemur:oē p euū.
Sit ſalus illi decus
atq; virtus:qui ſupra
celi reſidēs cacumen:
totius mundi machi-
naz gubernat:trinus
⁊ vn⁹. Amē. Ad lāu. hym.
Eſu re-
demptor oiuz:
ppes corona pſulū:in
hac die clemētius:no
ſtris faueto precibus.
Qui ſacri qui nomi-
nis:confeſſor almus
claruit:huius celebrat
annua:deuota plebs
ſolennia.
Qui rite mundi gau-
dia:huius caduca re-
ſpuens:cum angelis
celeſtibus:letus poti-
tur premijs.
Hui⁹ benign⁹ annue:
nobis ſeq veſtigia:hu
ius p̄catu ſeruulis:di-
mitte noxā criminis.
Sit chriſte rex pijſſi-
me:tibi patriq; glo-
ria:cum ſpiritu parā-
cleto:⁊ nunc ⁊ in ppe
tuum. Amē. De com

fessore non pontifice.

Ad laud. hym.

Iesu corona celsior: ⁊ v̄itas sublimior qui ꝯfitēti ſuulo: reddis perenne p̄mium.

Da supplicāti cetui: obtentu hui⁹ optimi: remissionē criminuz: rūpēdo nexū vinculi.

Anni recurso tpe: dies illuxit lumine: quo scūs hic de corpe: polū migrauit p̄potens.

Hic vana terre gaudia: ⁊ lutulēta predia: polluta sorde deputās ouans tenet celestia.

Te xp̄e rex pijssime: hic ꝯfitēdo iugiter: calcauit hostē fortiter: superbum, ac satellitem.

Virtutuz actu ⁊ fide: ꝯfessiōis ordine: ieiuna mēbra deferēs: dapes supernas obtinet.

Proīde te pijssime: p̄camur oēs supplices, vt hui⁹ almi gr̄a: nob̄ remittas debita.

Gl'ia tibi dn̄e: gloria vnigenito: vna cum scō spū: ī sēpit'na scl'a. Amē.

In nata. v̄gi.

Ad vespe. hym.

Iesu corona virginum: quē mater illa concipit: que sola virgo peperit: hec vota clemens accipe.

Qui pascis īter lilia: sept⁹ choreis virginū: spōsus d̄cor⁹ gl'ia spōsisq; reddēs premia.

Quocūq; pergis v̄gines: sequunt̄ atq; laudibus: post te canētes cursitant: hymnosq; dulces personant.

Te dep̄camur largius: nr̄is

gius:nr̃is adauge sensi/
bus:nescire prorsus oĩa
corruptionis vulnera.
Laus honor virt⁹ gl̃ia:
deo pr̃i ⁊ filio:sctõ simul
paracleto:in scl̃oꝝ scl̃a.
Amẽ. Ad noct̃. hymn⁹.
Virginis ꝓles opi
fexqꝫ mr̃is: virgo
quẽ gessit pepitqꝫ v̓go:
virginis festuꝫ canimus
tropheum:accipe votũ.
Nec tua virgo duplici
beata:sorte dũ gestit fra
gilem domare:corporis
sexuꝫ domuit cruentuꝫ:
corpore seclum.
Unde nec mortem nec
amica mortis:seua pena
rũ genera pauescẽs:san
guine fuso meruit sacra
tũ:scandere celũ. De vi
duis hym.
Huius
obtentu de⁹ alme
nr̃is:parce iaꝫ culpis vi
tia remittẽs:quo tibi pu
ri resonemus almuꝫ:pe
ctoris hymnum.
Gl̃ia pr̃i geniteqꝫ ꝓli:⁊
tibi cõpar vtriusqꝫ sp̃:
spũs alme de⁹ vn⁹ oĩ:tpe
secli. Amẽ. In dedica. tẽ
pli:ad vespe. hymnus.
Urbs btã hierl̃m
dicta pacis visio:
q̃ ꝯstruit̃ ĩ celis viuis ex
lapidib⁹:⁊ ãgelis coro/
nata vt spõsata comite.
Noua veniẽs e celo nu
ptiali thalamo:p̃parata
vt spõsata copuletur do
mino:platee ⁊ muri eius
ex auro purissimo.
Porte nitẽt margaritis
aditis patentib⁹:⁊ virtu
te meritorũ illuc itrodu/
cit̃:oĩs q ob chr̃i nomẽ
hic in mundo premitur.
Tunsionib⁹ p̃ssuris ex
politi lapides:suis coap
tantur locis per manuꝫ
artificis:disponunt̃ ꝑmã
suri sacris edificijs.
Gl̃ia ⁊ honor deo vsqꝫ
quo altissimo:vna pr̃i fi
lioqꝫ inclyto ꝑacleto:cui

laus est ⁊ potestas: per immensa secula. Amen.

Ad laudes hymnus.

Angularis fundamentū, lapis xp̄s missus est: q cōpage parietis, in vtroq; nectitur: quē siō sancta suscepit, in quo credens ꝑmanet.

Omnis illa d̄o sacra, ⁊ dilecta ciuitas: plena modulis in laude, ⁊ canore iubilo: trinū deum vnicūq;, cū fauore predicat

Hoc in tēplo sūme deꝰ, exoratꝰ adueni: ⁊ clemēti bonitate, p̄cum vota suscipe; largaꝫ benedictionez, hic infunde iugiter.

Hic promereantur omnes, petita acquirere: ⁊ adepta possidere: cū sanctis perenniter: ꝑadisuꝫ introire, trāslati ī reqeꝫ.

Gl̄ia ⁊ honor d̄o, vsq; q̄ altissimo: vna p̄ri filioq;, inclyto ꝑacleto: cui laus est ⁊ potestas, per immēsa secula. amen.

In sancti ioseph nutricij dñi iesu ad vespe. Hymnꝰ.

Ioseph stirpis dauidice: sponse alme theotoce: adesto nr̄is p̄cibꝰ: q̄s tibi pie fūdimus.

O gloriose baiule: monarcha celi curie: vt digne demus cantica: nostra disrumpe crimina.

O custos matris domini: deuotos tuo nomini: ioseph alme ꝑ aspera: salua semper ⁊ prospera.

Adesse tuis famulis: dignare dux amabilis: sentiant nostra pectora: tua semꝑ iuuamina.

O faber beatissime: succurre benignissime: nosq; supplices respice: vota seruorum suscipe.

Presta pater ingenite: iesu cuꝫ sancto flamine: vt ioseph almis p̄cibus: iungamur in celestibus. amen.

Ad noc. hymnꝰ.

Dangat celestis curia: solēnizet ecclesia: dum recoluntur merita: almi ioseph insignia.

Qui herode mortuo: ecce apparet illico: in somnis verbis angel⁹: ipsum premonens dulcibus.

Surge accipe puerum: & matrem eius clanculū: & cum ipso hemanuel: ad terram perge israel.

Qui cum surrexit ocy⁹: pergit quo dixit angel⁹: quia querentes puerum: iam intrauerūt gehēniū.

Cuius a culpe nexib⁹: nos eruat cum pcibus: quod pro tonantis gloria: pia canam⁹ numina.

Presta pater ingenite.

Ad laudes hymnus.

Carnis seruās mūdicia: fragrasti qsi lilium: stolā amplex⁹ regia: cursu cepisti brauiū

Tu sis nostrum refugiū: tu robur potentissimum: tu salus & protectio: nostraq; iubilatio.

O pe guberna fragiles in cosmi huius pelago: atq; exutos corpore: nos omnes semp suscipe.

Nos ergo sponse virginis: rogam⁹ ioseph supplices: obtēt⁹ castos perfice: & a peccatis ablue.

Procul a nobis subdolus: te obsecrātes qs: abscedat atq; lubricus: bonorum anguis inuidus.

Ut bton gaudijs: tuis nos suffragijs: coniūgat vna deitas: q̄ est i psonis trinitas. In sancte anne ad vesperas hymnus.

Lucis huius festa: colat plebs honesta: deum celi dignis: cō frequentans hymnis.

Mater matris christi: ex hoc mundo tristi: migrās fide bona: sumpsit vite dona.

Annā sic expresse: fuchs

radix iesse: vt sit mr̄ ma/
tris: nati dei patris.
Ex hac carnis plāta: sur
git v̄go sctā: ex hoc fluit
fonte: lapis cesus mōte.
Celo iā sublata: mulier
beata: suo nos precatu:
purget a reatu.
Trino la⁹ ⁊ vni: deo sit
cōi: cuz quo viuit anna:
simul cuz maria. Amen.

Ad noct. hymn.

Clara diei gaudia
moduleť ecclesia: in an/
na dei famula: pangens
dei miracula.
Anna regū progenies:
⁊ sacerdotum series: stir
pez illustrē patrib⁹: suis
ornauit actibus.
Nupta celi īdicio: fideli
mr̄imōio: iuxta v̄bū āge
licū: fructū ꝯcepit celicū
Infecunda pro tempo
re: ꝓpe marcescēs cor/
pe: decreto p̄ris luminū:
parit reginam virignū.
Obtentu mr̄is filie: ma
ria plena gr̄e: nobis au/
ctorez omniū: reddat an
na propitium.
Sit laus p̄no lumini:
sit filio sit flamini: q nos
ꝑ anne meritū: celi trans
ducat ambitum.

Ad lau. hymnus.

Orbis exultans ce
lebret: hoc festū ꝓseq̄ns
annā matrē mr̄is christi
qua sacris reddit actib⁹
adempta gaudia vite.
Habrae proles sacerdo
tuz: semē filia reguz: spē
hebreuz stirpe scā meri/
tis ⁊ vita nobilitauit.
Sterili ventre prius in
fecūda: nutu diuīo pepe
rit mariā: dominā rex ti
tulū florēqz: virginitatis
Hac mediāte iesu chr̄e
nr̄os terge reatus: noxia
propulsans filie sue tue
mr̄is prece propitiatus.
Dōet hoc nob̄ pietas
p̄na: sil' cū nato spūqz sa
cro: vt mr̄is anne p̄cib⁹

iuuemur tpe i oi. Amē.

In scti augustini epi ad vesp. z ad noctur. hym.

QAgne pr augusti/ ne pces nras susci pe: z p eas cōditori nos placare satage: atq; rege gregem tuum, summuz decus presulum.

Amatorē pauptatis te collaudát paupes: asser/ torē vitatis amát veri iu dices frágz nobsauūmel lis, ō scripturis disserēs.

Que ob scura pri? erát nobis plana faciēs: tu ō verbis saluatoris dulcé panem conficis: z propi nas potum vite, de psal morum nectare.

Tu de vita clericorum sanctá scribis regulam: quá qui amát z sequunt viam tenēt regiam: atq; tuo sanctoducti, redeūt ad patriam.

Regi reguz salus vita, dec? z impriū: trinitati la? z honor sit p oē scłz: q cōsortes nos ascribat supernoz ciuium. Amē.

Ad lau. hyninus.

QEli ciues applau/ dite: z vos frēs cōcinite: patris nostri solēnia: so/ lis reduxit orbita.

Hinc ergo psalmi reso/ nēt: hic lectiōes ꝯcrepēt z hymnoruz dulcisona: multiplicentur cantica.

Quod lingua foris p/ sonat: ītus affect? sentiat nec imitari pigeat quod laudare mēs approbat.

Hūc post mūdi picula: celi suscepit curia: quem cum seruis fidelibus: iā coronauit dominus.

Qonemur totis virib?: iungamus pces pcib?: vt augustini meritis: celi fruamur gaudijs.

Presta pater pyssime: patriq; compar vnice: cuz spiritu paracleto: re gnás per oē scłz. Amē.

In sci antonij patauini cōfes. ad ves. hy⁹.

EN gratulemur hodie: chr̄o regi iocūdius: in cuius aula glorie: iam iubilat antonius.

Frācisci p̄ris emulus: sic illi se contemperat: vt fonte manans riuulos: aquas vite circunferat.

Longe lateq; diffluit: sitiq; mortis aridos: verbo salutis imbuit: dans rore sacro viuidos.

Hinc stigmatuz qui baiulo: patri nato innititur dum predicat de titulo: confixus ille cernitur.

Sub tanto duce militans: vincēdo se nō vincit: duci miles cohabitās iaz bello nō concutitur.

Nos in campo certaminis. patruz zelantes gloriaz: hic sub re nr̄i nois: vincam⁹ ignominiam.

Prestet hoc nati genitor: hoc genitoris genitus: ac par vtriq; conditor: paracletus hoc spiritus. Amen.

Ad noctur. hym.

LAus regi plena gaudio: qui merces militantium: se ipsum dat antonio: militie stipendium.

Antoni vir egregie: qui tue quas p̄noueras: hic viuēs arras glorie: chr̄z videns acceperas.

Pro te digna dum moreris: natorum fit cōmotio: margarite non funeris: cuius fias possessio.

Huius honorez glorie: p̄dixeras in padua: que tātis in te gratie: manet donis irrigua.

Per te pater cum filio: consolatorq; spiritus: a criminis contagio: nos hic emundet funditus. amen.

Ad laudes hy⁹.

IEsu lux vera mentiuz: nos illustra diluculo: tot signis per an

toniũ:opaco fulgẽs sclo
Hic nautis in naufra/
gio:signo salutis affuit:
quibus sub lucis radio:
vie ducatum prebuit.
Hereticum lux fidei:si/
gno purgat duz iacitur:
ab alto vasis vitrei:fra/
gilitas non frangitur.
Irrisor lucis gratie: si/
gnorũ languet clericus:
post votum surgẽs glie:
scti fit testis publicus.
Per hunc nos pater lu
minum:signes ⁊ lux de
lumine:illustratoris ho/
minuz:cuz spiritus mu/
nimine. Amen. In sctẽ
clare virginis ad vespe.
hym.
Concinat
plebs fideliũ:vir/
gina le preconium: ma/
tris christi vestigiũ:⁊ no
uitatis gaudium.
Pauperum primoge/
nita:dono celesti predi/
ta:obtinet supra merita:
premia vite reddita.
Nouuz sydus emicuit:
candor lucis apparuit:
naz lux que lucẽ influit:
claram clarere voluit.
Claris orta natalibus:
necduz relictis omnib⁹:
vacat plenis affectibus:
pietatis operibus.
Sub paupertatis re/
gula:patris francisci ser
uula:clara chri discipu/
la:luce respersit secula.
Mũdus ⁊ caro vincit:
matri christi cõnectitur:
xp̃o ꝓrsus innitit: pau/
perez pauper se quitur.
Spretis natiuo genere:
carnis ⁊ mũdis federe:
clauditur velut carcere:
diues superno munere.
Clauditur velut tumu
lo:nequã seducta seculo
patet i hoc ergastulo:so
lum dei spectaculo.
Tegmina carnis vilia:
vrgens famis inedia:ar
cta quoqz ieiunia:p̃stant
orandi spatia.

Virginis huiꝰ merito: laus pr̄i sit ĩgenito: gl̄ia vnigenito: v̄tꝰ sũma pa/cleto. Am̄. Ad noc. hyꝰ.

Generat v̄go filias: mētis materne cō/scias: xp̄i spōsas ⁊ socias corruptionis inscias.

Clarũ nomē effundit: sctm̄ nomen extenditur: facto doctrina proditur virtus diuina panditur.

Construũtur cenobia: vasti ꝑ orbis spacia: crescit sororuz copia: claret matris noticia.

Deficit virtus corꝑis: morbo ꝓlixi tꝑis: sumit augmentuz roboris: virtus sacrati pectoris.

Tandez languore p̄mitur: leta nimis egreditur dies extrema clauditur: spiritus celo redditur.

Te ꝓsequentes laudibus: pijs faueto p̄cibꝰ: adesto postulātibꝰ: tuis virgo supplicibus.

Virginis huius merito: laꝰ patri sit ingenito: gloria vnigenito: virtus summa ꝑacleto. Amen.

Ad lau. hymnus.

O Clara luce clarior lucis eterne filia: dies ista solēnior tua colit solēnia

Vite labentis gaudia: spernēdo christũ sequeris: pascentez inter lilia: tuqz cũ christo pasceris.

Custos sacraruz virginuz: omni virtute p̄uia: ducis ad sponsuz dn̄m: puellarum collegia.

Frācisco duce militās: euincis trina prelia: carnem nāqz suppeditans: mundum atqz demonia.

Iam iā in regno luminum: patri conregnas filia: da te sequentũ agminum: recta fore vestigia.

Sit pr̄i nato flāini: decꝰ honor ⁊ gl̄ia: nosqz ꝯmēdēt nũini: scē clar̄ suffragia. In iij. vesp. hymnꝰ.

En p̄clara virgo clara: regnat in regno luminum: quā amasti desponsasti iesu corona virginum.

Mundo spreto corde leto: francisci magisterio: carnez terit ⁊ te querit: iesu nostra redemptio.

Per te solem parit prolem: sanctarum gregem pauperum: quas tu ditas ⁊ maritas: conditor alme syderuz.

Pauptate puritate, mater ⁊ eius agmina: te sectantur imitant̄, o gloriosa domina.

Finit cursum scandit sursum, claret multo prodigio comprobatur annotatur, in celesti collegio.

Virgo pura nr̄i cura, fac tibi sit ī curia: sint optata per te data, beata nobis gaudia. Amē. In fes. s. lodouici ep̄i ⁊ cōfes. ad vespe. hym.

Aurea sacro rorida, nibo lilia moruz: in ludouico presule, scō clara nitescunt.

Tā ludouici regis alūni p̄sulis almi floris odorē, vita suauem fundit in orbem.

Conterit hostes mitior agno feda perhorrens mundior auro spernit honores dignior agro.

Stirpe seren⁹ tpe puus carne tenellus aspera frangit mollia linqt celica querit.

Regna refutat gaudia mūdi spernit peroptat pauper accingi cinctus amore fune salubri.

Glia p̄ri cuncta potēti glia cuncta regēti glia luci pneumatis almi. Amē. Ad nocte. hym.

Plantula regū credita terris virgula florū actibus almis celicum fructum multiplicauit.

Pectore purus corpe cast⁹ mēte coruscus p sacra totus fit ludouicus gesta sacratus.

De cruce pēsans ī cruce mirās cū cruce plorās: federe fixo cōcrucifix⁹ fit crucifixo

Predicat orat crimina dānat dogmate rorat arguit arctans obsecrat instans increpat obstans.

Fons probitatis: cor bonitatis mel pietatis ditat egenos visitat egros palpat ⁊ ipsos.

Glia p̄ri cūcta potēti gloria ꝓli cūcta regenti gloria luci pneumatis almi. Amē. Ad laudes ⁊ p horas. Hymn⁹.

Stella corruscat lumina monstrat lux ludouicus munera p̄stat. signaq; patrat celica virtus.

Languida sanat mēbraq; curat subdita gutte morbida seruat: mortua donat corpora vite.

Femina morbo capta caduco credula sancta supplicat instans sed pius illam liberat orans.

Organa mutis tempore surdis apta ministrat mēbraq; clauda fortia reddit mōstra reformat.

Optima frater summe sacerdos inclyte presul munera nobis posce salutis pastor amene.

Gloria p̄ri cūcta. vt supra.

In vigilia sancti Francisci

Ad vesperas. Hymn⁹.

Proles de celo prodijt nouis vtens prodigijs: celū cecis aperuit: siccis mare vestigijs.

Spoliatis egyptijs transit diues sed pauperis nec rem nec nomen perdidit factus felix pro miseris.

Assumptus cum apostolis in montez noui luminis: in paupertatis predijs christo franciscus intulit.

Hac tria tabernacula votū secutus symonis: quē huius non deseruit numen vel omē nominis.

Legi prophete gratie gratum gerens obsequium: trinitatis officium festo solenni celebrat.

Dum reparat virtutibus hospes triplex hospitium: ⁊ beatarum mentium dum tēplum christo consecrat.

Domum portam ⁊ tumulum pater francisce viñta ⁊ eue prolem miseram a somno mortis excita. Amen.

Ad laudes hymnus.

In celesti collegio nouus collega colitur: in sanctorū rosario nouellus flos producitur.

Franciscus florens gratia forma factus humilium: letus potit̄ gloria sortis ꝯsors sublimium:

Metit de sparso semine plene messis manipulum: fallens sub terre tegmine nostre salutis emulum.

Hic carnis supercilium legi subiecit spiritus mun-

dum vicit ⁊ vicium: se victo victor inclytus.

Lingue manus preambula verbo parauit semitam: ⁊ amplectuntur secula doctrinam facto proditam.

In pauptatis pdio minor plantans vineā: ostendit magisterio vite viuendi lineaz.

Ad eternas diuitias turbā allerit pauperum quos ad celi delitias lingua vocauit operum.

Vita doctrina splenduit resplendet ⁊ miraculis: sic prefuit quod profuit via lucerna populis.

Sūmi regis palatio doctor loca discipulos saluris priui legio christi pmuni famulos

O e tenebris miserie sequaces stelle preuie: queramus patrez gratie consortes tandem glorie. Amen. Ad

P laudes hymnus.

Laude turba pauperecula patre ditata panpere: laudis ppina pocula sacro depresta vbere.

Hic simplex rectus humilis pacis cultor amabilis: lumen in vase fictili ardens lucens in fragili.

Vili cōtectus tegmine sancto calescens flamine: vincit algorem caumata christi dū gestat stigmata.

Carnem mundūq; conterens hostes malignos proterens aureaz victor meruit aureolam dum docuit.

Pauper nudus egreditur: celūz dives ingreditur spargit virtutum munera: egris profligat vulnera.

Uerorum pater pauperuz nos pauperes fac spiritu: cōsortes redde superū ereptos ab interitu.

Patri nato paracleto decus honor ⁊ gloria sancti sint hui⁹ merito nobis eterna gaudia. Amen. In secun

O dis vesperis. ii hymn⁹.

Ecus morū dux minorū franciscus tenēs brauiū: in te vite dat vite christe redemptor omnium.

Plaudat frater regnat pater conciuis celi ciuibus: cedat fletus psallat cetus exultet celum laudibus.

Demptum solo datum polo signorūz probant opera: ergo viuit nam adiuit eterna christi munera.

Pro terrenis votis plenis reportat dona glorie: quem decoras quem honoras summe deus clementie.

Hunc sequantur huic iungantur qui ex egypto exeūt in quo duce clara luce vexilla regis prodeunt.

Regis signum ducē dignuz insignit manu latere: lux accedit nox recedit iam lucis orto sydere.

Est dux fidus claruz sydus ducit reducit deuia: deuitando demonstrando beata nobis gaudia.

Mina gregem dux ad regē collisor hostis callidi: nos cōducas ⁊ inducat ad cenam agni ꝓuidi. Amē. In fes. sacroꝝ stigmatū. s. franci. hy⁹.

Crucis xp̄i mōs aluerne recenset mysteria vbi salutis eterne dant priuilegia: duz franciscus dat lucerne crucis sua studia.

Hoc in mōte vir deuot⁹ spectu salutaria pauper a mūdo semotus compensat ieiunia: vigil nudus ardens totus crebra dat suspiria.

Solus ergo clausus orans mēte sursum agit: semp gestis crucis plorans merore cōficitur crucisq; fructū implorans animo resoluitur.

Ad quem venit rex de celo amictu seraphico: sex alaruz tectus velo aspectu pacifico affixusq; crucis telo portento mirifico.

Cernit seruus redemptorem passum īpassibilē: seculorum patratorē tam pium q̄z humilez: verborum audit tenorē viro non effabilem.

Vertex montis inflāmatur vicinis vidētibus: cor francisci trāsformatur amoris ardoribus: corpus vero mox ornat mirādis stigmatibus.

Collaudet crucifix⁹ tollens mundi scelera: quem laudat ꝯcrucifixus ferēs crucis vulnera, frāciscus ꝓrsus īnixus sup chr̄i federa. Ad nō. hy⁹.

Crucis arma fulgentia vidit frāciscus dormiens: christū dicētē audiēs tua erunt hec omnia.

Crucis vis ⁊ refugiuz hec crucis arma prebuit: quib⁹ franciscum induit aduersus aduersarium.

Crucis sacrata leō ter francisco se prebuit: dū ter librū

aperuit pro virtutis īdicio.
Crucis xp̄i deuotio frācisci traxit studia. cūctaq; cordis gaudia cum oī desiderio.
Crucis vt ad supplicia xp̄z frācisc⁹ positū: videt ⁊ audit monitū hec sequere vestigia.
Crucis herēs vestigijs crucis fructū ꝯseqtur: q̄ corde ⁊ carne pingit ⁊ signat īdicijs
Crucis v̄tus ⁊ gr̄a nos ꝯsignet ī frōtib⁹: ī mēbris ⁊ insensib⁹ pro perēni custodia. Amen. In visita. btē Marie ad vesperas. Hymnus.
In mariā vite viam matrē verā viuētiuz: pie venit q redemit pctā delinquētium.
Gressum cepit cum concepit maria multū properās: visitauit cōfortauit elisabeth congratulans.
Salutat inflāmat elisabeth ⁊ filius: inaudita fiunt ita de dono sancti spiritus.
Impregnata grauidata fit mater olim sterilis: infans datus nondum natus exultat christo iubilis.
Seruit maior gaudet minor maria fert solatiuz: visitatis preparatis ad spiritum propheticum.
Precursorem ⁊ doctorem maria plebi indicat: qui rectorem purgatorem digito mundo nunciat.
Leua gregem duc ad regez maria cūctos visitans: vt saluet ⁊ letet cū sis mater meditans. Amē. Ad noc. hymn⁹.
O Christi mater celica fons viuus fluēs gratia lux pellēs cuncta scismata maria deo proxima.
Ex motu veri luminis transiuit in monticulis virgo iuuare vetulam de precursore grauidam.
Mater venit de nazareth vt salutet elisabeth: replentur dono spiritus anus ⁊ eius filius.
Elisabeth complacuit cum dei mater affuit: infans gaudet in vtero presente christo domino.
Marie visitatio exemplum dat pro brauio: q̄ sit parata oībus eam pie q̄rētibus.
Trinitatis clemētia cuncta lauet facinora: p mr̄is chr̄i merita nos ducat ad celestia. Amē. Ad laudes hymnus.
De sacro tabernaculo virtutum flos egre-

ditur:in montis diuerticu/lo odor marie ſpargitur.
Ex charitatis germine eli/ſabet appropiat: ⁊ pieta/tis culmine ipſam deuote vi/ſitat.
Salutet ſeruaz domina hec matrem chriſti nominat: cō/fertur ingens gratia matrē ⁊ prolem ſatiat.
En chriſti incarnatio per nondum natum panditur: hunc adorat cū gaudio qui ventre matris clauditur.
Clamat ſenex in iubilo vi/dens marie gloriā beata cre dens angelo fuiſti rem veri/dicam.
Hic ſtupet reruz regula na ture mutans ordinem: vbi fiunt miracula per ſolum ce li principem.
Preſta virgo piiſſima ſuffi/ciens auxilium: cum ſis ma ter largiſſima nos viſites in ſeculum. Amen. **Cantu/cum ad laudem virginis.**

TE matrem dei laudamus: te mariam virgi nem confitemur.
Te eterni patris ſponſam omnis terra veneratur.
Tibi omnes angeli ⁊ ar/changeli: tibi omnes prin/cipatus humiliati ſeruiunt.
Tibi omnes poteſtates ⁊ ſuperne virtutes: tibi om/nes celorum dominationes obediunt.
Tibi omnes throni: cheru bin ⁊ ſeraphin exultantes aſſiſtunt.
Tibi cuncta angelica crea/tura delectabili voce pro/clamat.
Sancta.
Sancta.
Sancta maria mater dei ⁊ virgo.
Pleni ſunt celi ⁊ terra ma/ieſtatis glorie fructus ven/tris tui.
Te gloriosus apoſtolorum chorus: creatoris matrem collaudat.
Te laudabilis numer⁹ pro phetarum: virginem deum parituram predixerat.
Te martyrū cetus bṫorum chriſti genitricez glorificat.
Te gloriosus exercitus cō/feſſorum totius trinitatis templum appellat.
Te amabilis coorea virginū ſanctarum: tue virginitatis ⁊ humilitatis exēplū p̄dicat

Me tota celestis curia celorum reginam honorat.
Me per vniuersum mundū sancta ecclesia inuocando celebrat.
Matrez diuine maiestatis.
Uenerandam te verāz: regis celestis puerperam.
Me sanctam quoqz dulcem z piam.
Tu angelorum domina: tu paradisi ianua.
Tu scala regni celestis: tu regis glorie thalamus.
Tu arca pietatis z gratie tu vena es misericordie.
Tu refugiuz peccatoris: tu es mater saluatoris.
Tu ad liberandum exulem hominem dei filium suscepisti in vterum.
Per te expugnato hoste antiquo: sunt aperta fidelibus regna celorum.
Tu cum filio tuo sedes: in gloria patris.
Tu ipsum pro nobis roga o domina qui nos ad iudicandum est venturus.
Me ergo poscimus seruulis tuis subueni qui pcioso sanguine filij tui redempti sumus.
Eterna fac pia vgo maria cum seruis tuis gloria premiari.
Salua nos populum seruorum tuorum domina: vt simus participes hereditatis tue.
Et rege nos z extolle nos vsqz in eternum.
Per singulos dies o domina maria te salutamus.
Et laudare te cupimus in eternum deuota mente z voce.
Dignare dulcis maria: nūc z semper sine delicto nos cōseruare.
Miserere nostri pia: miserere nostri.
Fiat misericordia tua magna nobiscum: quia maria in te confidimus.
In te dulcis maria speramus vt nos defendas i eternum. Amen.

Venetijs in officina heredum Luceantonij Junte Florentini. 1547. Mense Augusti

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITT. EMANUELE
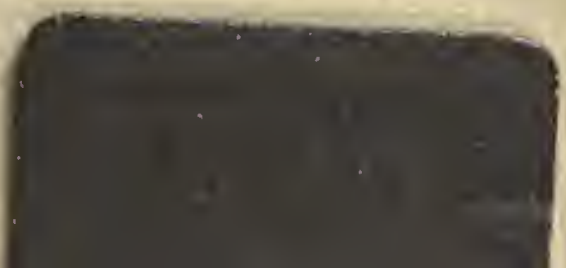
[illegible]